

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

219

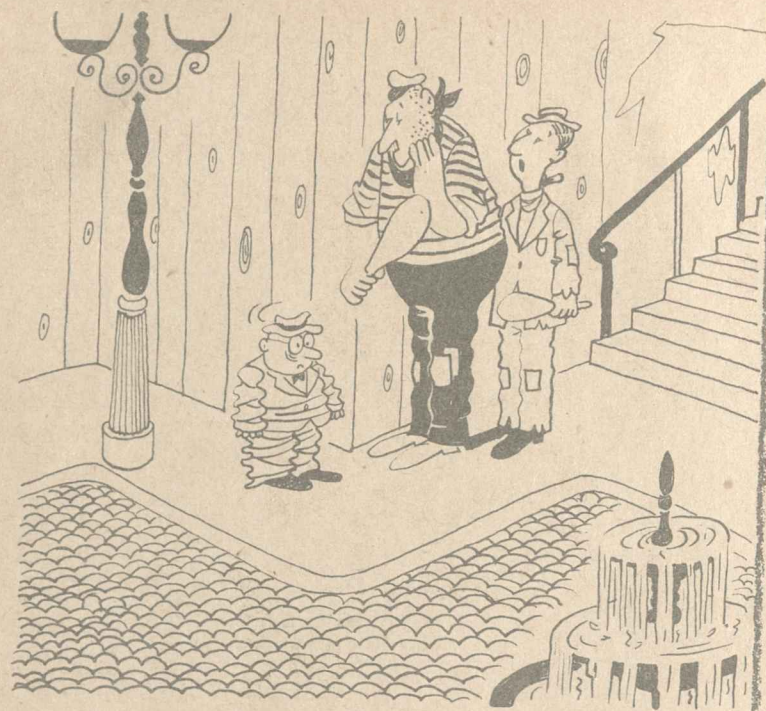
Ταχυλό

ΣΟΦΙΑ ΛΟΡΕΝ άφηγείται
ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ
ΣΕ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΥΠΕΡΒΑΙΝΕ ΜΑΖΟΥ

★

Το συναρπαστικό ανάγνωσμα:
ΑΝΝΑ ΚΑΙ Ο ΠΡΙΓΚΗΠΑΣ

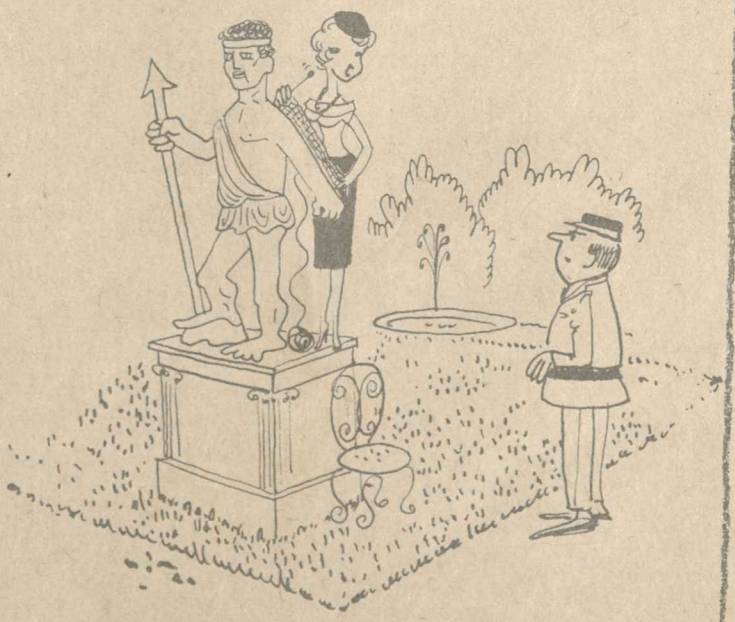

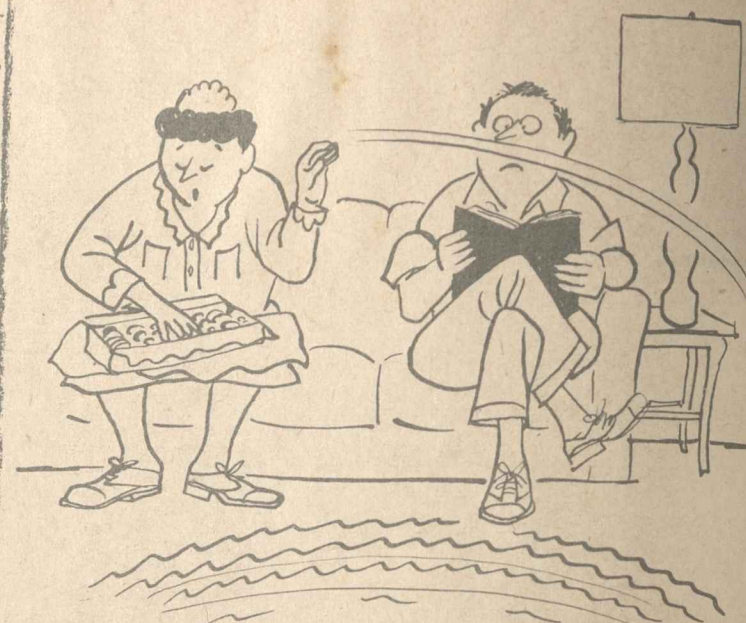
— Δεν σουπιά να μη χτυπάς έτσι δυνατά ;

— Σας προσλαμβάνω άμέσως και με ό,τι μισθό θέλετε.

— Είμαι τυχερή, κύριε φύλακα. Είναι ακριδώς στα μέτρα του άντρός μου.

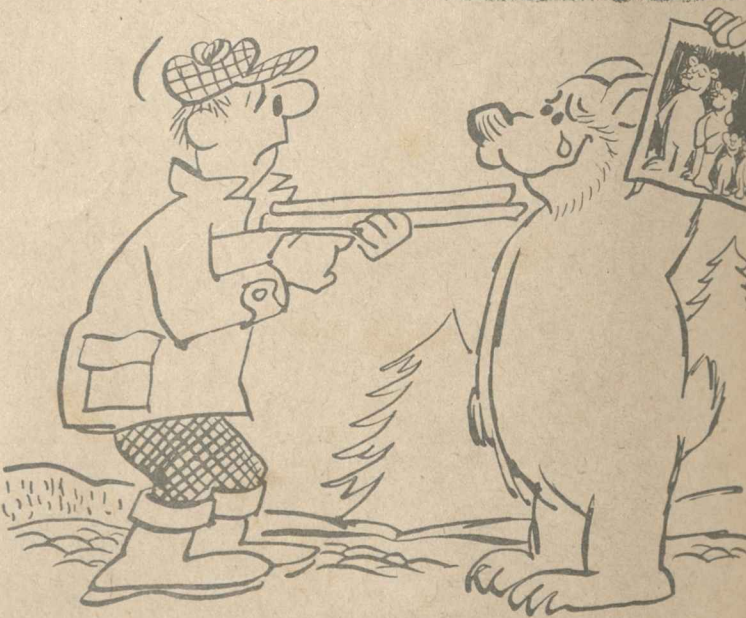

Χωρίς λόγια

Χωρίς λόγια

ΧΙΟΥΜΟΡ

Χωρίς λόγια

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΑΚΡΥΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Συμβουλές και οδηγίες

ΠΟΛΛΕΣ κοπέλλες που ζούν στην έπαρχία όνειροπολούν να βρεθούν στην πρωτεύουσα για πολλούς λόγους. Μια κοπέλλα που έμαθε μολίστρα π.χ. στη μικρή επαρχιακή κωμόπολη που μένει έχει περιορισμένες δυνατότητες να δημιουργήσει εκεί κάτι από τη δουλειά της. Η έπαρχια είναι φτωχή συνήθως και όλες οι άλλες γυναίκες δουλεύουν δεν βρίσκονται σε καλύτερη μοίρα.

Έτσι, σπρωχόμενη από την ανάγκη μια κοπέλλα αποφασίζει να εγκατασταθεί στην πρωτεύουσα γιατί εκεί δρική εργασία σ' έναν καλό ραπτικό οίκο π.χ. Φυσικά, θα πρέπει να εγκαταλείψει την οικογένειά της και να προσαρμοσθεί σε μια νέα ζωή, που έχει δέβαινα τα πλεονεκτήματά της, αλλά και τα μειονεκτήματά της. Το πρόβλημα της εργασίας μακριά από το σπίτι δεν είναι τόσο εύκολο να λυθεί.

• Οι δυνατότητες σταδιοδρομίας

Η ζωή σε μια μεγάλη πόλη, με τον έντατικό ρυθμό της και την ποικιλία της, παρουσιάζει, όπως είναι φυσικό, μεγάλη έλξη για μια κοπέλλα, που έχει συνήθειες να ζήσει στο περιορισμένο και μονότονο περιβάλλον της έπαρχιας και μάλιστα όταν έχει ακούσει να μιλούν για τις ανέσεις της, τα πολυτέλη καταστήματά της, τα θέατρα και τους κινηματογράφους της, τις όμορφιές της και τις ευκαιρίες που μπορεί να χάριση στον έπαινό της. Πηγαίνοντας στην Αθήνα π.χ. μια κοπέλλα έχει την εντύπωση ότι πηγαίνει σ' έναν καινούργιο κόσμο. Όταν μάλιστα βρίσκεται στην ηλικία των είκοσι χρονών ο πειρασμός και η επιθυμία να ζήσει εκεί είναι μεγάλοι.

• Η έλξη της πόλεως

Και χωρίς αυτά όμως, οι δυνατότητες που παρουσιάζει ένα μεγάλο κέντρο σ' οποιοδήποτε έργο είναι υπερόλογιστες. Στο χωριό ή στην κωμόπολη μια κοπέλλα μπορεί δέβαινα να δημιουργήσει ένα μέλλον εργαζόμενη, μάλιστα η καριέρα της, έστω και στις πιο εύνοϊκές περιστάσεις, δεν θα ξεπερνούσε ώριμα όρια. Στη μεγάλη όμως πόλη οι δυνατότητες και οι ευκαιρίες είναι πολύ μεγαλύτερες. Μια κοπέλλα που ξέρει μια τέχνη, μπορεί να τελειοποιηθεί, μελετώντας τις πιο μοντέρνες μεθόδους εργασίας και την πιο τελειοποιημένη τεχνική. Ύστερα η πελατεία είναι περισσότερο, διαθέτει πιο πολλά χρήματα, οι εργασίες πιο πολλές κι' έτσι μια γυναίκα που θέλει να εργασθεί θα βρει τη δουλειά που της ταιριάζει.

• Τα έξοδα και η αντιμετώπισή τους

Πηγαίνοντας να ζήσει στην πόλη μια κοπέλλα, πρέπει πριν απ' όλα να έχει υπ' όψιν της τα έξοδα που έχει ν' αντιμετωπίσει και που όταν ήταν στο σπίτι της δεν βάρυναν αυτήν, ή τουλάχιστον δεν την βάρυναν στην ίδια αναλογία: κυρίως η κατοικία και η διατροφή. Για την κατοικία μπορεί να νοικιάσει ένα δωμάτιο. Αν όμως το θέλει σε συνικυρία που της άρεσει ή να έχει τις σύγχρονες ανέσεις, θα πρέπει να υπολογίσει ότι το νοίκιο δεν θα είναι καθόλου ευκαταφρόνητο. Όσο για τη διατροφή μπορεί να διαλέξει ανάμεσα στις δύο λύσεις: ή να μαγειρεύει και να τρώει στο σπίτι ή να τρώει στο εστιατόριο. Η λύση δέβαινα εξαρτάται από τα γούστα της κοπέλλας και τις συνήθειές της. Αν έχει όμως το αίσθημα της οικονομίας και της τάξεως, η πρώτη λύση είναι ασφαλώς η καλύτερη.

• Η εξωτερική εμφάνιση

Έχουμε ύστερα τα ιδιαίτερα έξοδα, τα έξοδα

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΑΝΙΟ
προφυλάσσει τη γένυαση, επιδερμίδα του προσώπου σας με Λανολίνη Μελόν. Διότι ο ήλιος και η αλμύρα της θάλασσας προκαλούν «ξηρότητα» και «αφυδάτωση» του δέρματος, πράγμα που δημιουργεί άμεσα κίνδυνο ρυτίδωσης.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΛΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ.
Πριν και μετά το μπάνιο, αλείψτε το σώμα σας με Λάδι 'Ηλίου Μελόν. Θα σας εξασφαλίσει ένα γρήγορο «μαύρισμα» και θα σας προστατεύει από τα εγκαύματα, τις πανίδες και τις βλαβερές υπεριώδεις ακτίνες.

ΟΤΑΝ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΤΕ
από το μπάνιο ή το υπαίθριο, καθαρίστε καλά το πρόσωπό σας κι' απλώστε ένα ελαφρύ στρώμα Λανολίνης Μελόν που θα ξεκουράσει, θα μαλακώσει και θα δροσίσει το ταλαιπωρημένο από τον ήλιο, την θάλασσα και τις σκόνες δέρμα σας.

ΛΑΔΙ 'ΗΛΙΟΥ και ΛΑΝΟΛΙΝΗ ΜΕΛΟΝ
Για όμορφη και ζωντανή δερμάτινη

δηλαδή που απαιτούνται για την κάλυψη των αναγκών μιας γυναίκας: τα φορέματα, τα καλλυντικά, τα κομμωτικά και γενικά τα έξοδα αυτού του είδους. Στο χωριό ή στην κωμόπολη αυτά μπορούσαν να αντιμετωπισθούν, γιατί ήταν περιορισμένα. Στην πόλη όμως δεν είναι καθόλου το ίδιο. Εκεί οι απαιτήσεις της μόδας και της κομψότητας είναι πολύ μεγαλύτερες και συνεπώς και τα έξοδα περισσότερα. Συνήθως όμως μπορούν να αντιμετωπισθούν γιατί οι αμοιβές στις μεγάλες πόλεις είναι σχετικώς καλύτερες.

• Οι πειρασμοί της μοναξιάς

Πηγαίνοντας να εργασθεί μακριά από το σπίτι της μια κοπέλλα, διαμορφώνει, έστω και εάν δεν

το όμοιο ανοιχτό, ένα αίσθημα προσωπικής ανεξαρτησίας. Σε μια ηλικία είκοσι χρονών το αίσθημα αυτό είναι εύνοητο και μέσα σε ώριμα πλαίσια, θεμιτό. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι η ανεξαρτησία σημαίνει συχνά μοναξιά, δηλαδή έλλειψη του ελέγχου και της υποστήριξης της οικογένειας. Κι' ότι η μοναξιά για μια κοπέλλα μπορεί να είναι γεμάτη κινδύνους ή τουλάχιστον γεμάτη πειρασμούς. Στην περίπτωση αυτή παίζει φυσικά ρόλο ο χαρακτήρας της κοπέλλας, η ανατροφή της, η ικανότητα αυτοελέγχου της. Αν είναι προικισμένη με τα χαρίσματα αυτά, που θα της επιτρέψουν να διακρίνει το καλό από το κακό, το θετικό από το αθέμιτο, τότε η ζωή στη μεγάλη πόλη δεν θα παρουσιάσει κίνδυνο γι' αυτήν.

Διορθώνουν την **ΑΚΟΗ** σας
Κοιτιεύουν την **ΕΜΦΑΝΙΣΙ** σας

Τὰ νέα
**ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ
ΓΥΑΛΙΑ**

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΙΣ
ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
ΣΕ ΑΠΟΔΟΣΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ • ΣΤΥΛ

Maico

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Γ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ: ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 6 • ΤΗΛ. 523.876
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 40 • ΤΗΛ. 46.09

ΔΙΑΡΚΕΙΣ ΠΑΡΑΛΑΒΑΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΩΝ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ - ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ

ΜΕ ΤΙΣ
ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑΣ

Camelia

ασφάλεια - καθαριότης
άνεση - αυτόπεποίθηση

Ο ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΙΚΟΣ ΣΑΣ

Καταφέρατε να τόν θρήτε
Φροντίστε να μη τόν χάσετε

ΣΑΣ ΖΗΤΗΣΕ σε γάμο. Τον ά-
γαπάτε, είσατε ευτυχισμένη.
Σας μένει όμως ένας κάπως
δύσκολος δρόμος να περάσετε
ακόμα. Ο δρόμος που θα σας φέρη
και τους δυό σας, χάρη στην αγάπη
σας, ως το γάμο. Δεν μπορεί φυσι-
κά να παντρευτήτε άμέσως, πρέπει
να περιμένετε ένα διάστημα άρρα-
δωνισμένη.

Κι' αυτό για πολλούς λόγους: να
αυξηθεί η έκταση της απ' το στρατό
π.χ., να τακτοποιήσει τη δουλειά του
ή τα οικονομικά του, να βρήτε κα-
τάλληλο σπίτι, ή τέλος, έπειδή εί-
σατε κάπως μικρή ακόμη.

Δεν έχουμε σκοπό φυσικά να σας
συστήσουμε να μετατρέψετε την πε-
ρίοδο των άρραβώνων σας σε περίο-
δο άνακρίσεων, αλλά δεν θα ήταν
παράλογο να σας συστήναμε κάτι
άλλο: «Τώρα που ο σκοπός (ή αίτη-
ση) σε γάμο) επιτεύχθηκε, μην πι-
στεύετε ότι η περίοδος των άρραβών-
ων (έπιστημων ή άνεπιστημων) σας
δίνει το δικαίωμα να άναπαυθήτε έ-
πάνω στις δάφνες σας, με την βεβαι-
ότητα ότι όπωσδήποτε θα φορέσετε
το στεφάνι του γάμου. Οι άρραβών-
ες, ο πρόλογος αυτός της μελλον-
τικής κοινής ζωής, είναι ένα άληθινό
σχολείο του γάμου».

■ Μην κλείνετε στον έαυτό σας
Πρώτα - πρώτα, ο «χαρκτήρας».
Θα φανερώσετε βέβαια ο ένας στον
άλλον τα γούστα σας και τους πό-
θους σας. Φυσικά θα προσπαθήσετε
να του άρέσετε, αλλά ταυτόχρονα θα
δοκιμάσετε να τόν κάνετε να παρα-
δεχθί τη «δική σας» αντίληψη ζωής,
δεν είν' έτσι;
Και' αρχή, «το κουβεντολόι των
ερώτεμένων είναι εύκολο... Έγώ κι
εσύ. Όλοι οι άλλοι μάς είναι αδιά-
φοροι», έλεγε ο περίφημος Άγγλος
συγγραφέας Στήβενσον. Αυτό, βέ-
βαια, είναι αλήθεια... για ένα διά-
στημα μόνο. Στόν δικό μας, όμως,
το σημερινό κόσμο του «σινεμα-
σκόπ», των διαπλανητικών ρουκετών
και του ρόκ εντ ρόλ, είναι δύσκολο
να διατηρήσετε την άρμονική συνεν-
νόηση κάθε μέρα. Τότε; Νά η συμ-
βουλή μας: Άνοιξτε διάπλάτα τα
παράθυρα της ψυχής σας στον κό-
σμο. Δώστε αέρα στις δυό ζωές σας
αντί να κλείσθιτε στον έαυτό σας
και στον έρωτά σας... Γιατί ο τε-
λευταίος αυτός δεν θ' άρροσσει να
μαραθί από έλλειψη όξυγόνου.

■ Μη μεγαλοποιείτε
τα μικροπράγματα
Άγαπά έσως εκείνος την ειλκί-
νιά σας και την έμπιστοσύνη που
του δείχνετε φανερώνοντας τις σκέ-
ψεις σας;
Αυτός είναι ένας τρόπος να του
αποδείξετε την αγάπη σας. Δεν εί-
ναι έσως όμως ο δικός του.

Οι γυναίκες νοιώθουν συχνά την
ανάγκη ν' άφήσουν αυτόν που αγα-
πούν να διαβάση την καρδιά τους
«σαν άνοιχτο βιβλίο». Οι άνδρες δ-
μως όχι πάντοτε. Ένας άνδρας πολ-
λές φορές δεν θέλει να αποκαλύπτει
τις βαθύτερες σκέψεις του.

Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει ν'
αρχίσετε να φαντάζεσθε τρομερά και
φοβερά πράγματα, εμυστηριώδη έ-
λατήρια ή σκοτεινές «μηχανορρα-
φίες». Η σιωπή του αυτή μπορεί ά-
πλουστα να μην κρύβει άπολύτως
τίποτα. Μπορεί νάει ένας τύπος
συγκρατημένος που νοιώθει φρίκη
στη σκέψη ότι και η παραμικρή χει-
ρονομία ή λόγος του μπορεί να έρ-
μηνευθούν σαν ένα είδος ιερογλυφι-
κών που έχουν ανάγκη από άποκρυ-
πτογράφοι ή σαν προβλήματα που
πρέπει να λυθούν.

■ Μάθετε να κάνετε ύποχωρήσεις
«Δεν άρκει να παίρνουμε τους άν-

θρώπους όπως είναι, αλλά να τους
θέλουμε όπως είναι, γιατί αυτή εί-
ναι η άληθινή αγάπη», λέει κάποι-
νας Γάλλος συγγραφέας.

Έχει μήπως εκείνος κανένα έλα-
τωμα που τόν βρίσκετε «έκνευσι-
στό»; Προσπαθήστε να τόν συνήσετε
αν τόν αγαπάτε άληθινά. Κάποτε
με εύγενικό τρόπο παρατήρησι μια
φορά, δυό φορές, όχι όμως περισσό-
τερο! Μην φαντασθήτε όμως ότι ό-
γότερα θα «επίσση» εκείνο που δεν
κατάρθωσαν να νικήσουν ούτε ή έ-
γάπη, ούτε οι τρυφεροί ύπαινομοί.
Γιατί αλλιώς τόν αποτέλεσμα μετά
το γάμο θα είναι οι καυκάδες.

Θα τόν τρομοκρατήσετε σίγουρα
αν τόν κάνετε να καταλάβη ότι με
το γάμο πρόκειται να αλλάξη ό-
μόνο συνήθειες μά-και χαρακτήρας.
Τό γεγονός ότι είσατε άρραβωνια-
στική του δεν θα μπορέση ποτέ να
τόν κάνει να παραδεχθί ότι έχετε τό
δικαίωμα να διορθώσετε όλα τα
στραβά πράγματα, έστω και αν έ-
σατε ο γοητευτικότερος κήνορας.
Τό μυστικό της έπιτυχίας σας είναι
ένα: μάθετε να κάνετε ύποχωρήσεις
χωρίς ποτέ να δίνετε την έντυπωση ό-
τι τις κάνετε. Αυτός θα θεωρήση ότι
εαυτό του ύποχρεωμένο άπέναντί
σας. Και τότε θα τόν έχετε κερδίσει.

■ Μην αρχίζετε να κάνετε σκηνές
Ούτε μετά το γάμο... ούτε, προ-
πάντων, πριν άπ' αυτόν. Γιατί τόν
τελευταίο αυτό θα μπορούσε να κό-
νη να μην ύπάρχη μετάρ.

Δεν ήρθε στο ραντεβού σας; Μπο-
ρείτε να σκεφθήτε: α) Τό ρολόι του
πάει πίσω. β) Τού έτυχε κάτι άπρό-
οπτο. γ) Δεν κατάλαβε καλά την έ-
ρα που συνεννοηθήκαμε. δ) Δεν ν'
αγαπά πιά.

Όταν, επί τέλους, έρθη, αν ή γε-
μάτη αγανάκη φωνή σας σας προδύ-
ση, πείτε του ότι ελ ζωή είναι πολύ
σύντομη, ώστε δεν πρέπει να χάμε
πολύτιμη ώρα περιμένοντας ο έ-
νας τόν άλλος. Η τρυφερή αυτή πα-
ρατήρησι θα γίνη καλύτερα δεκτή ά-
πό μία σκηνή και προ πάντων «έπει-
νο» θα έχη τό θάρρος να πη την α-
λήθεια σε μία κοπέλλα που ξέρει να
παίρνει τη ζωή από την καλή της π-
λευρά, που είναι έπιεικής και δεν
δραματοποιεί τα πάντα για ψύλλων
πήδημα, ενώ θα βρή όπωσδήποτε έ-
να ψεμα όταν βρεθί μπροστά στον
κίνδυνο μιάς σκηνής.

■ Μην παριστάνετε τη Σίγγια

Οι άνδρες αντίπαθούν τις κοπέ-
λες που δημιουργούν είστηριες. Το
«μούτρωμα» δεν παρουσιάζει κανένα
άπολύτως σέξ - άπλη για τόν άνδρα.
Αν ύπάρχη μία στάσι που τους φαί-
νεται άκατανόητη είναι τό κατέβα-
σμα των μούτρων. Όσο για τα δά-
κρυα είναι ακόμα χειρότερα. Είναι
κάπως δύσκολο να κλάψετε χωρίς να
κοκκινίση ή μύτη σας και να πρη-
στούν τα μάτια σας. Στην αρχή θέ-
βαια αυτό τους άνησυχεί, τους προ-
καλεί και στενοχωρία. Σίγιά - σιγιά
όμως συνήθίζουν και στο τέλος δεν
θα είσατε γι' αυτόν παρά ένα σκιά-
χτρο... Κι' ύστερα, έδώ που τόν λέ-
με, ύπάρχουν ένα σωρό χαριτωμένες
κοπέλλες που δεν κατεβαίνουν μού-
τρα, δεν κλαίνε ποτέ! Και οι συγ-
κρίσεις αυτές είναι πάντα έπικί-
δυνες!

Μην ξεχνάτε πως είναι ή εύτυχία
σας αυτό που χτίζετε... Κι' άξίζει
να τή φροντίσετε. «Άγάπη σημαίνει
κάποια ένέργεια, κάποια «εργασία».
Δεν εγκαταλείπεται, δεν άφίεται
καινείς να ζήση μέσα στην αγάπη,
την χτίζει ο ίδιος.
Και οι άρραβώνες είναι τό θεμέ-
λιο του ωραίου αυτού οικοδομήμα-
τος

ΕΤΟΣ 9ον • 11 — 24 ΙΟΥΝΙΟΥ 1958
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 219 • ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΕΥΑΓΓ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου άριθ. 34
Αρ. τηλ.: Γραφείων 614.047, τυπογρ. 36.555

ΝΑ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΘΕΡΙΝΟ ΘΕΑΜΑ

ΙΔΙΟΤΥΠΟ, έξωχο, ντόπιο, made
in Greece, τό θερινό ύπαίθριο θέ-
αμα όλο και κατακτά και νέους
αθηναίους χώρους. Ξεφτύνει σε
μαράσι με γρασίδι, παίρνει θέσι
ήλαιο με μαντρότοιχους, ξεψηδάει—
κάμα πιά τα καταφέρει—άνάμεσα
σε πολυκατοικίες, άπλώνεται και
στη μύχη στις άκρες αυλές και
καρτεία, ταυνάρεται από λίγα μέ-
τρα δρόμο, λίγες πηγες κήποι κι' ό-
που όλα αυτά δεν θάνουν νοικιάζει
και την πίσω τάρτασα για έξώστη
κι είναι πανέτοιμο για δράσι. Και
ρίνεται ότι αυτό τό ιδιαίτερο χρώ-
μα που παίρνει μ' αυτές τις συνθη-
κες ο κινηματογράφος είναι έλλη-
νική ερωσιτεχνία. Οι έλάχιστοι φιλό-
τροποι για τέτοιου είδους εκδηλώσεις
αυτοπαίκοι ούρανοι και ή τεχνητή
αύλη της θερμοκρασίας στις κλει-
στές εκεί αίθουσες σε συνδυασμό με
τις πυκνοστειμένες σε σχετικά περι-
ωρισμένο πλάτος πόλεις δεν επέ-
τρεψαν να άναπτυχθί τό είδος.

*

Αντίθετα έδώ, όπου ή καλούμπα
του οικοδομικού όργασμου ξετυλί-
γτηκε με φούρια κι' ή Άθήνα, άσυμ-
μετρητή, πέρασε σε έκτασι τη Νέα
Ύρκη, τό άλόγιστο αυτό και τερα-
τικό έξπλωμα άφησε πολλά κενά ά-
νέμετά του. Έκεί ακριβώς ξεφύτρω-
σε μία όδση και μπροστά σε μερι-
κές έκτασιδες καρέκλες άρχισε να
φωκίλη γαλλικά, να σφυρίζη άμερι-
κανικά, να δείχνει τοπία και πρόσω-
πα από μακριά, από κοντά, από
μπρος, από πίσω, από τα πλάγια.
Τό πρόγραμμα πλούσιο. Τρεις άλ-
λαγές την εβδομάδα τόν κάνουν πο-
λυποικίλο, πολύχρωμο, με μπιστο-
λάς και πιά, με φιλία και έξυλο,
με σπασμένους και νοσταλγικές
έκδησεις. Φάσεις και άλλες συμ-
μετρήσιμες σε ταχύτητα, ποικιλία
και κέφι με τόν άπτικό ούρανό. Κυ-
λίσ σε κέφι! Γιατί τό θερινό θεάμα,
έστω άπ' άστερία και βραδυνό με-
τωάμα, με γκαζόνες και ψιλοκουδέν-
τα είναι άναπόφευκτο έλαφρό, πε-
ρυσμο, σπάνια παίρνεται στα σο-
φορά. Φηγίο ελατήριο και δρυσιά,
όλα δυό στοιχεία που σημαίνουν
ελαφριότητα, άνεμελη διάθεσι, δρε-
νιστή φανερία, για άστέιο, για δια-
κρίση. Οι ήρωες της όδσης, δρα-
ματικές φίγμες με... διενείς θρή-
νηστο έρωτικό τους, έδώ βρι-
σκονται έξω από τα νερά τους.

Ταράσσα, πασατέμποι και φιλό-
δοκοί στο δάπεδο ασφαλώς δεν εί-
ναι τό καταλληλότερο περιβάλλον
σε τό συντακτικά γεγονότα που

λαμβάνουν χώρα στο άσπρο πανί
που τό άνεμίζει ο άέρας! Ο Κερκ
Ντάγκλας προσπαθεί άπεγνωσμένα
να άγριένη μπροστά σε δυό έκατον-
τάδες διστολμένα από συγκρατα-
δατική διάθεσι χείλη. Οι έκπαρμα-
σμοί των μπουκαλιών εϊρωνεύονται
τις μπιστολιές, οι σκηνές «γκράν
γκινιόλ» περνάνε με σχόλια και οι
δολοφονίες ξεπνάνε πολλές φορές
τό χιούμορ. Ένα έργο θυμάμαι—οι
«Διαβολογυναίκες» του κορυφαίου
Κλουζώ—που κατάφερε να νικήση ό-
λη αυτή τη χαλαρή άτμόσφαιρα της
καλοκαιριάτικης ξενοιασιάς, να εί-
σάλη στην πλατεία, να καθήλωση
τά μάτια, να γεμίση τό χώρο άγω-
νία. Τα στραγάλια ξεχαστήκανε πά-
νω στα τραπέζια, οι πορτοκαλάδες
ξεστάθηκαν μέσα στο μισοαδειασμέ-
να μπουκάλια, τα προγράμματα στα
χέρια γίνανε χίλια νευρικά κομμά-
τια! Ούτε Άττικη ύπήρχε, ούτε άε-
ράκι ούτε άστέια. Ένας Κλουζώ
δαιμόνιος, σατανικός, πιό πικρός
παρά ποτέ κυριαρχούσε εκεί απόλυ-
τα. Και γι' άλλη μία φορά γινόταν
χειροπιαστή ή άλήθεια πως ο γέρος
τεχνίτης δεν έχει ανάγκη από δεκα-
νίκια κι' έξωτερικά άντιστυλώματα
για να σταθί και να πη αυτό που
θέλει.

Όλως διόλου διαφορετικά είναι
τά πράγματα για τό εύθυμο έργο
που έχει την τύχη να παίζεται σε
θερινό σινεμά. Η ίδια ταινία τό
χειμώνα μπορεί να χειροκροτήθηκε,
να διασκέδασε, να είχε έπιτυχία άλ-
λά σίγουρα θα άντίκρισε ένα κοινό
πιό βλοσυρό, πιό άπαιτητικό, πιό
δύσκολο. Πολλά καλά της σημεία,
παγμένα σε δεύτερο πλάνο, θα πα-
ραγωνιστήκανε, θα πέρασαν άπαρα-
τήρητα. Μόνο τα κεντρικώς μορφής,
τά όλοφάνερα άτού του έργου θα
προσέχτηκαν. Στη θερινή πλατεία
ή κομική σκηνή ξεδιπλώνεται σ' όλη
της την αίγλη, σ' όλες τις πικάντι-
κες αποχρώσεις της. Τό εύθυμο
στοιχείο που είναι μέσα της ξετυ-
λίγεται, σπινθηρίζει, όλες οι πτυχές
του γίνονται φανερές, όλη ή έμπνευ-
ση που τό γέννησε ξεπετάγεται ό-
λόδροση, άτόφια, πολύχρωμη. Ά-
κόμα και τα μέτρια εύρηματα τα
άμφίβολης έπιτυχίας τρυκ βρίσκουν
ένα καλόκαρδο κοινό, που τα υποδέ-
χεται με κέφι, με μπρίο, με διάθεσι!

Δοκιμάστε, αν θέλετε, τό πείρα-
μα: Ξαναδείτε μία πετυχημένη κω-
μωδία που είδατε τό χειμώνα. Θα
ανακαλύψετε χίλιες — δυό λεπτές
πτυχές της που σας είχαν ξεφύγει.
Κι' ύστερα αποφασίστε να ξεαναδι-
τε ένα δραματικό έργο, που σας εί-
χε έντυπωσιάσει τό χειμώνα. Είναι
βέβαιο πως θα φύγετε με την πε-
ποίθησι πως δεν άξιζε και τόσο.

Θ.Ε.

ΑΥΤΗ ΜΟΝΟΝ Η ΛΕΞΙΣ

ΠΡΩΤΟΝ

ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΔΙΑΦΙΛΟΝΙΚΗΤΟΝ
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΚΑΛΟΥ ΚΑΦΕ

Μόνον μία εταιρεία όπως ή Νεστέ — ή όποια πρώτη παρο-
ύασε ένα διαλυτόν καφέ εις κόβιν, ποιότητος — έχει την
άπαιτούμενην πεφραν διά να σας εξασφαλίση εις κάθε
φωτίζοντι Νεσκαφέ βλην την γευσιν του γνησίου φρεσκο
καθουρσμένου καφέ.

Η άπλη αυτή κίνησις — ξεστό νερό σε λίγη ακόνη Νεσκαφέ —
που σας επιτρέπει να παρασκευάσετε ένα πραγματικό καλόν
καφέ, άποτελεί την συνέχειαν σειράς λεπτών εργασιών εις
τάς όποιάς οι ειδικοί της Νεστέ άνεδείχθησαν δεξιότητες.

ΝΕΣΚΑΦΕ

ΠΡΩΤΟΝ
ΕΙΣ ΔΙΑΛΥΣΙΝ
ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ: ΑΝΔΡ. ΔΡΙΤΣΑΣ & ΥΙΟΙΣ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΚΤΗ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 24 - ΤΗΛ. 40.220

5

Πλάθοντας πηλό στά χρόνια πού μᾶς εἶναι ὑπάκουο τὸ ἀτσάλι. Τὸ δυνατό καὶ ἐξαίρετο ἔργο τοῦ καλλιτέχνη κ. Π. Βαλσαμάκη

ΓΛΥΠΤΑ ΦΤΙΑΓΜΕΝΑ ΣΤΟΝ ΤΟΡΝΟ ΑΠΟ ΜΙΚΡΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ

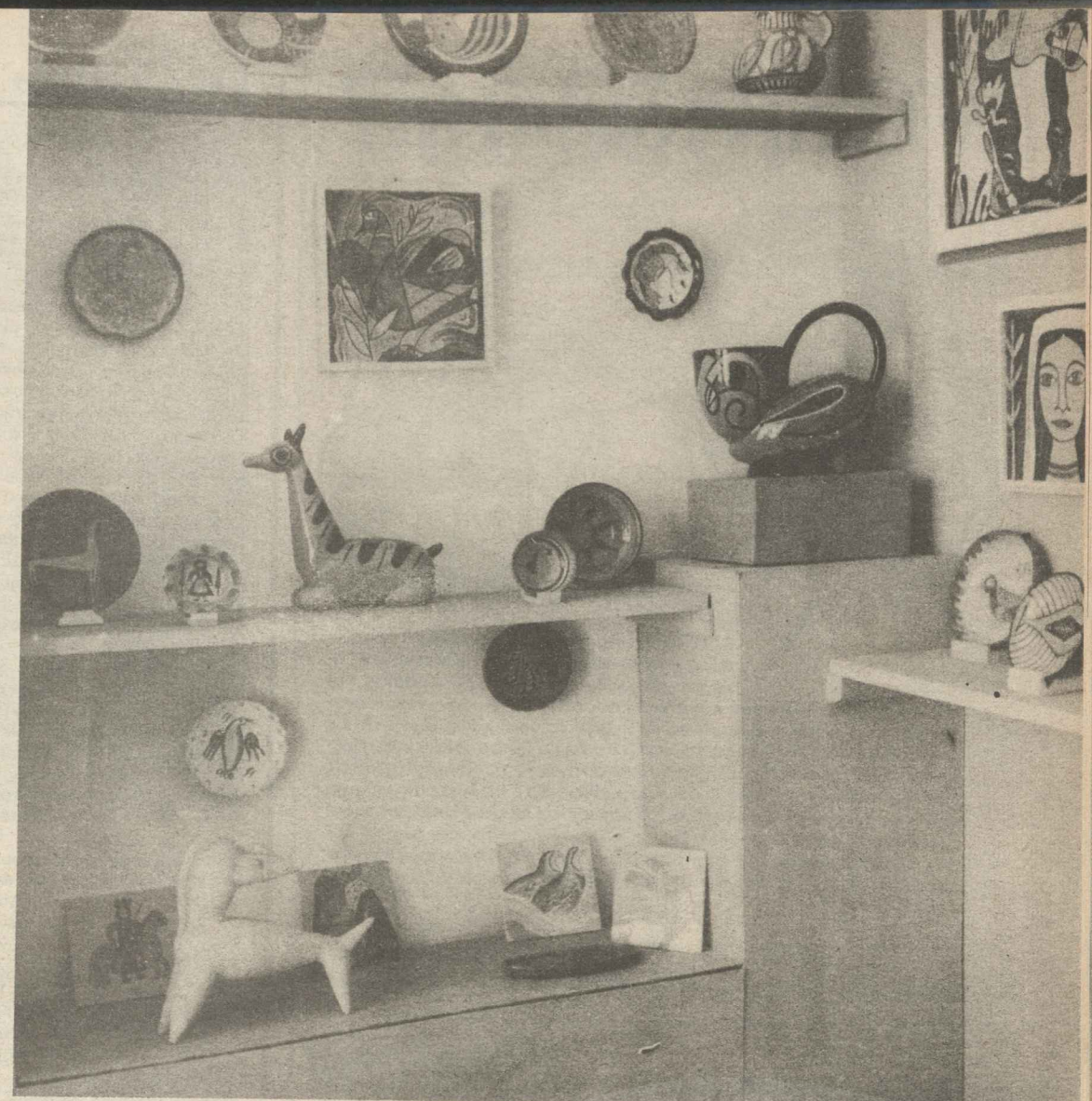
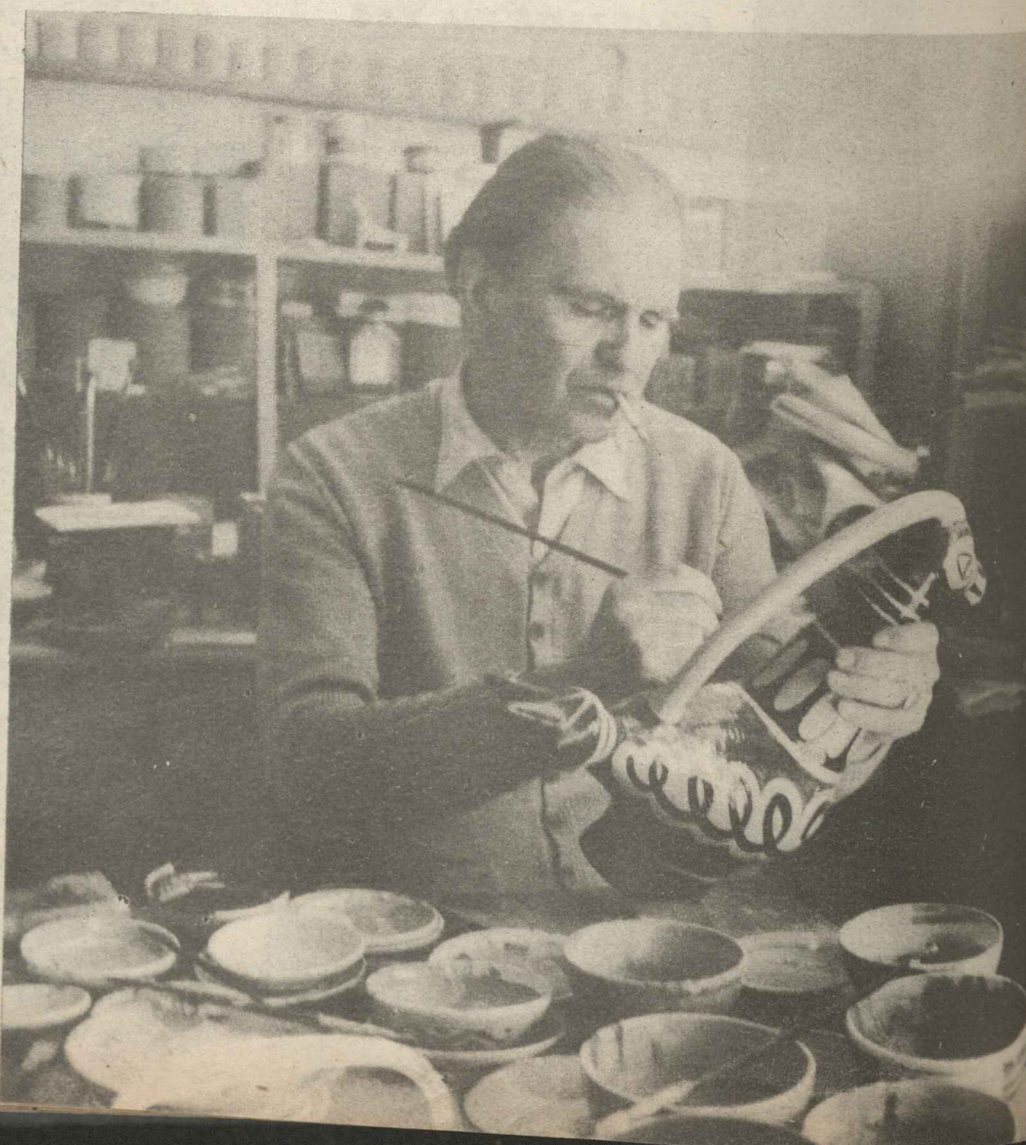
ΕΛΛΗΝ. ΕΜΠΝΕΥΣΗ — ΤΥΠΙΚΟ — ΓΡΑΜΜΗ ΜΟΝΤΕΡΝΑ

ΚΕΡΑΜΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΟ ΑΙΩΝΑΣ

ΤΟΛΜΗΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ. ΤΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ ΑΝΘΗ, Η ΤΥΠΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΙ ΘΥΜΙΖΟΥΝ ΒΥΖΑΝΤΙΟ Η ΓΡΑΜΜΗ ΟΜΩΣ ΜΕΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ

Ο κ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ. ΧΡΩΜΑΤΑ, ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ, ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ. Η ΖΩΓΡΑΦΙΣΜΕΝΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ Θ' ΑΛΛΑΞΗ ΟΛΟΤΕΛΑ ΜΕ ΤΟ ΨΗΣΙΜΟ. ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΥΠΟΜΟΝΗ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΕΝΑ ΣΩΡΟ ΜΙΚΡΑ ΚΟΜΠΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ — ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΓΕΜΑΤΗ ΧΑΡΙ.

Τοῦ συνεργάτου μας ΘΑΝΟΥ ΕΛΑΤΗ

Ὁ πηλός: Μιά διέξοδος στις ἀγωνίες τῆς ἐποχῆς

Η ΚΕΡΑΜΕΥΤΙΚΗ τέχνη εἶναι παλιά σχεδὸν ὅσο κι' ἡ ἱστορία. Ἡ ἀνῆλσι τῶν πρώτων πολιτισμῶν, ἰδιαίτερα σὰ μέρη πού οἱ πέτρες σπάνιζαν, εἶναι δεμένη στενά με τὴν ψημένη γῆ. Ὁ Βαβυλωνιακὸς πολιτισμὸς ἐσπείρει ὅλη τὴ Μεσοποταμία με χιλιάδες τοῦβλα, ὅπου ἀποτύπωσαν προσευχές, συμβόλαια, κρατικὲς διαταγές, νόμους, κείμενα ἰδικῶν ἐπιστολῶν κλπ. Ἀνάγλυφοι πάνω σὲ τοῦβλα ἦταν κι' οἱ περίφημοι δρᾶκες ποὺ πλαισίωναν τὴν πύλη τῆς Ἰστάρ σὰ Βαβυλωνιακὰ τείχη. Μικραῖνά ἐπίσης κεραμευτικὰ ἔργα ἔχουμε πάμπολλα καὶ εἶναι δέξαιο πᾶς ὁ Ὀμηρὸς ξέρει καλὰ μιὰ ἐξελεγμένη μορφή ἀγγειοπλαστικής, πού χρησιμοποιεῖ με πολλὴ ἐπιτηδεύματα τὸν τροχό. Τόσο ἡ τεχνικὴ ὅμως ὅσο κι' ἡ τέχνη τῆς κεραμεικῆς δὲν ἔφτασαν τὴν τέλεια αἰσθητικὴ ἐκφρασί παρά μέσα στὸ Ἀττικὸ κλίμα, μερικὸς αἰῶνας ἀργότερα τὸν ἴδιον καιρὸ πού τὸ μάρμαρο ἐδῶ γινόταν πλαστικὸ καὶ ζωντανὸ σὰν σάρκα καὶ ὁ Σοφοκλῆς λόγος σμίλευε στὴν πέτρα τοῦ Δωρικοῦ πνεύματος χορικά ποτιμῆνα ἀπὸ λυρισμὸ καὶ ἑλληνικὴ εὐδαιμονία. Οἱ πολυβρύλητοι «μελανόμοροι» ἀμφορείς με τὴς ὀλοζώντανες παραστάσεις, πού μᾶς χάρισε ἡ πιὸ γόνιμη σὲ πνεῦμα ἐποχὴ τῆς ἱστορίας (ὁ πέμπτος αἰῶνας) μᾶς ἔφεραν ὡς τὰ σήμερα τὰ ὀνόματα τοῦ Δουρίδου, τοῦ Ἐπικτήτου, τοῦ Εὐφρονίου, τοῦ Βρυλλίου, ἀνθρώπων πού ἔζησαν καὶ συγκινήθηκαν τὸν ἴδιον καιρὸ καὶ στὸν ἴδιον χώρ, ὅπου «Φειδίας ἐποίησε».

Ἀπὸ τότε ἡ Κεραμεικὴ πέρασε σὲ οὐσιαστικὴ παρακμὴ καὶ μόνο στὰ νεώτερα χρόνια ξανάβρε σὲ θέσι νὰ δικαιώσῃ τὴν ὑπαρξί τῆς. Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ καταλάβουμε γιὰτί οἱ πρώτοι πολιτισμοὶ χρησιμοποίησαν τόσο τοῦβλα ὅσο φτηνὸ καὶ εὐπλάστο ὕλικό, ὅπως τὸ χώμα, γιὰ νὰ φτιάξουν ἀγγεῖα, κούπια, σταμνιά, κύπελλα ὀλων τῶν εἰδῶν, γιὰ νὰ φιλοξενήσουν καὶ λογιῶς ὑγρὸ μέσα τους. Οὔτε γιὰτί τὸ γυαλί, πού ἦρθε λίγο ὕστερα, πᾶς νὰ ἐκτοπίσῃ τὰ μικρὰ τοῦλάχιστον πηλινὰ δοχεῖα καὶ μαζί τους τὴν κεραμεικὴ τέχνη. Οἱ Ἀθηναῖοι τὴ θυμήθηκαν, ὅπως κι' ἐμεῖς στὰ νεώτερα χρόνια, ὅχι πᾶς γιὰ νὰ τὴ συνδυάσουν τόσο με τὴς ἀνάγκες τους, ὅσο γιὰ νὰ τὴν προωθήσουν σὰν τέχνη αὐθύπαρκτη, συνεχίζοντας ἐστὶ τὴ Μικηναϊκὴ παράδοσι καὶ γονιμοποιώντας τὴς δυνατότητες πού φάνηκε πὼς ἐκρυ-

δε μέσα τῆς. Σήμερα οἱ ἀπαιτήσεις μᾶς ἀπὸ τὴν Κεραμεικὴ εἶναι ἀκόμα πιὸ σύνθετες ἀλλὰ καὶ οἱ ὀρίζοντες πού ἀνοίγονται μπρᾶστά τῆς πιὸ πλατιοὶ καὶ πιὸ μακρινοί.

Ἡ ἐποχὴ μᾶς, μιὰ ἐποχὴ γεμάτη πείσμα στὸ νὰ ἀνέχεται μόνο τὰ σχήματα πού κατάφεραν νὰ ἐπιβιώσουν με τὴς δικές τους δυνατότες μέσα στὰ πλαίσια μιᾶς ἀμείλικτης φυσικῆς πάλης, μιὰ ἐποχὴ ὅλο ἀνησι καὶ σκληρότητα γιὰ κάθε μορφή ἐπιείκειας καὶ συγκαταβάσεως, θάλεγε κανεὶς πὼς θ' ἀπέβαλε τὴν Κεραμεικὴν σὰν κάτι ὑποκαταστήσιμο κι' ἀνίκανο νὰ δικαιώσῃ καὶ νὰ σταθῇ με ὀλοτέλα δική του ἐμφάνισι πλάι στὴ ζωγραφικὴ καὶ τὴ γλυπτικὴ. Κι' ὅμως, τὸ κριτήριο ἀγωνίας τοῦ αἰῶνα μᾶς, ἡ ἀδέκακα στὴν αὐτὴ ἐλυσία λίθος, πού δὲν ἐδίστασε νὰ ρίξῃ δορὰ στὴ λίθην ἢ στὴν χλεύη τοῦ κοινῆς τῆς συγκινήσεις πού γαλούχησαν τοὺς παπούδες μᾶς, αὐτὴ ἡ ἀμείλικτη «κριτικὴ» τῆς ἐποχῆς μᾶς δὲν πείσθηκε πὼς ἡ Κεραμεικὴ εἶναι ἕνας χώρος συγκολλημένος ἀπὸ περιοχὲς τῆς ζωγραφικῆς καὶ τῆς γλυπτικῆς. Δὲν πείσθηκε πὼς εἶναι μιὰ τέχνη πού ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ ἄλλες καὶ συνεπὲς περιττὴ. Καὶ τῆς φύλαξε ἕνα χώρ ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς, ἕνα χώρ στὴν πιὸ τιμητικὴ θέσι τῆς ἐποχῆς: στὴν περιοχὴ τῶν ἀναζητήσεων.

Ἔτσι σήμερα, πλάι στὴς ἀγχώριες προσπάθειες τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν νὰ σπάσουν τὴς κλασσικὲς ἐκφραστικὲς φόρμουλες καὶ νὰ μιλήσουν ὑπερκόσμια, τὴν ἴδια ὥρα πού ἡ μηχανὴ, ἡ ἐμπειρία καὶ τὸ χρέμα συνεργάζονται γιὰ νὰ πυργώσουν μέσα στὸ κέντρο τῆς Νέας Ὑόρκης μεγαθήρια: παλάτια ἀπὸ χαλκὸ, ἡ ἀτσάλι, καὶ ἐνῶ τὰ κτίρια τῆς Ἐκθέσεως τῶν Βρυξελλῶν στεγάζουν τὰ σταθμικὰ ἐπιτεύγματα τῆς ὑψηλῆς καὶ ἀπὸ ἑξαλλες αἰδέας, τρούλους, πύργους καὶ καμπύλες ἐξωφρενικῆς καὶ ἀπίθανης, ἡ πυρετικὴ ἀγωνία τῆς ἐποχῆς ὀρθε ἕνα χώρ γιὰ νὰ τὸν ἀφιερῶσθαι στὸ πλάσιμιο τοῦ πηλοῦ καὶ νὰ ἀναζητήσῃ μέσα ἀπ' αὐτὸν καινούργια παράθυρα γιὰ μιὰ ἰδιότροπη ἐκφραστικὴ ἐξοδο. Θεωροῦμε τὸν ἑαυτὸ μᾶς ἰδιαίτερα τυχερὸ, πού μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἀγγίξουμε μιὰ πλευρὰ τῆς ἐλληνικῆς συμβολῆς στὴ διεδῆν αὐτὴ προσπάθεια. Καὶ γι' αὐτὴν θὰ μιλήσουμε ἀμέσως παρακάτω.

Ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ἀνεβαίνουμε τὴ λεωφόρο βασιλίσσης Σοφίας, στὸν ἀ-

"Όταν διψάτε!"

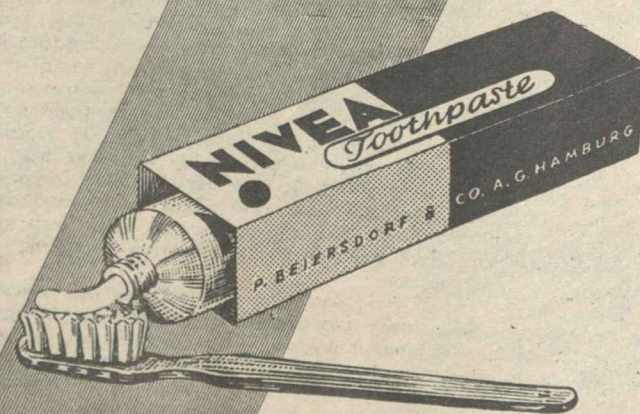
Κατά τους καλοκαιρινούς μήνες ο οργανισμός σας χάνει 6 έως 8 κιλά νερού καθ' ημέραν, αναλόγως της θερμοκρασίας και της δραστηριότητάς σας. Η ποσότητα αυτή του νερού αναπληρώνεται κατά το ήμισυ από τα υγρά τα οποία περιέχονται εις την καθημερινή σας τροφή και κατά το άλλο ήμισυ από ποτά. Πρέπει λοιπόν να πίνετε, διά να αντικαταστήσετε το απαραίτητον εις τον οργανισμόν σας νερό. Η μύρα είναι, δι' καλύτερον ύπαρξιν, δι' να πη κανείς το καλοκαίρι. Έξαιρετικά δροσιστική και τονωτική, αναπληρώνει τα απολεσθέντα κατά την εφίδρωσιν άλατα λόγω των υδατικών της, συγκρατείται από τον οργανισμό και διαβρέχει τους ιστούς. Με την μύρα ξεδιψάτε και δεν ξαναδιψάτε. Όταν διψάτε...

...πίνετε παγωμένη **OIE**

Ένα ακόμη προϊόν ποιότητας

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
BEIERSDORF
GERMANIAS

**ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ
NIVEA**

ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΗΝ!
ΔΕΝ ΘΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΞΕΤΕ ΠΟΤΕ

ΚΕΡΑΜΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΑΙΩΝ

ριθμό 91, ανάμεσα στα πρώτα αμαρυσιώτικα σπία, πλάι σε μια με με ειδυλλιακό χρώμα, δρίσκειται μοναχικό και άθροιστο, χωρίς καν με πιγραφη, το εργαστήριο του κ. Πάνου Βαλασαμάκη.

Σ' έναν τόπο σαν την Ελλάδα, με λίγο ψωμί και πολλή φαντασία οι ειδικοί είναι σπάνιοι κι ένας άνθρωπος που έχει αφιερώσει μια ζωή στην Κεραμεική, όπως ο κ. Βαλασαμάκης, είναι αληθινά ευτυχισμένος. Η πρώτη μας αντίδραση καθώς μπαίνουμε στο δωμάτιό του—έξω από την έκπληξη. Πιέζουμε τη μνήμη μας να θυμηθούμε τίποτα ανάλογο, ματαιώ- τι βλέπουμε εδώ είναι άλλος δόλος διαφορετικό απ' ό,τι μπροστά σε μνηρά θέματα, συγχρονισμένα στις διεθνείς ροπές. Θέλοντας να δώσουμε μια τάξη στις εντυπώσεις μας αποφασίζουμε να πάρουμε πρώτα πληροφορίες για την τεχνική της δουλειάς του κ. Βαλασαμάκη.

Μαθαίνουμε πως για πρώτη ύλη χρησιμοποιεί σπασμένα κεραμικά, χρησιμοποιούνται ως ότου γίνουν σκόνη. Αυτή η σκόνη ανακατεύεται με άσπρο γλάστ της Μήλου και με νερό μαζί γίνεται η απαραίτητη ημίρρευστη μάζα, που θα πάρει το σχήμα που θα της δώσουν τα χέρια, ο τροχός ή τα καλούπια του κ. Βαλασαμάκη όμως τα χρησιμοποιεί ελάχιστα. Κάτω από θερμότητα 1000—1100 βαθμών Κελσίου τα σχήματα αυτά θα στερεοποιηθούν μέσα στον κλίβανο και θα είναι έτοιμα για τη ζωγραφική διακόσμηση. Τα πυροχρώματα που χρησιμοποιεί εδώ η τεχνική περιέχουν όξείδια διαφόρων μετάλλων και συνήθως γυαλί. Έτσι ζωγραφισμένα τα αντικείμενα θα αν- στούν ένα δεύτερο ψήσιμο. Τα χρώματα, εξ αιτίας των μεταλλικών τους ζέων θ' αλλάξουν άλλος δόλος και το γυαλί που περιέχουν θα δώσει στο ο- νολο την απαραίτητη γωνική στιλπνότητα. Όταν τα χρώματα που χρησιμοποιεί αρχικά ο τεχνίτης δεν έχουν μέσα γυαλί, γίνεται ύστερα από «βαπτισμό» ολόκληρου του αντικειμένου σε υγρό που περιέχει γυαλί με ά- σι μίνιον, βόρακα, ζιρκόνιον κλπ. Το λεπτό επίστρωμα που καλύπτει επι- πάνω σ' όλη την επιφάνεια εξαφανίζει όλη τη διακόσμηση, με το νέο ψή- σιμο που ακολουθεί μετατρέπεται σε υάλωμα διαφανές, κάτω απ' ό,τι κάνουν την εμφάνισή τους τα χρώματα.

Βασικά, όπως βλέπουμε κανείς, τα έργα του κ. Βαλασαμάκη (πολυδύ- μένα με μέταλλα και διακρίσεις ελληνικές και διεθνείς) μπορεί να τα- ρίση σε τρεις κατηγορίες:

1) Ζωγραφική σε επίπεδες επιφάνειες, καμωμένες από μικρά ή με- λύτερα τετράγωνα πλακάκια (πλευράς 7—15 εκ.).

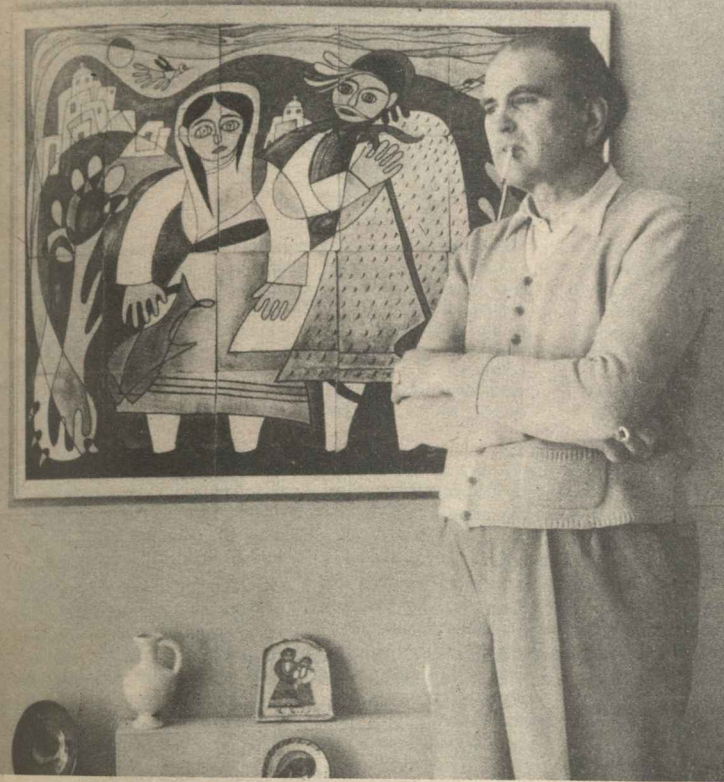
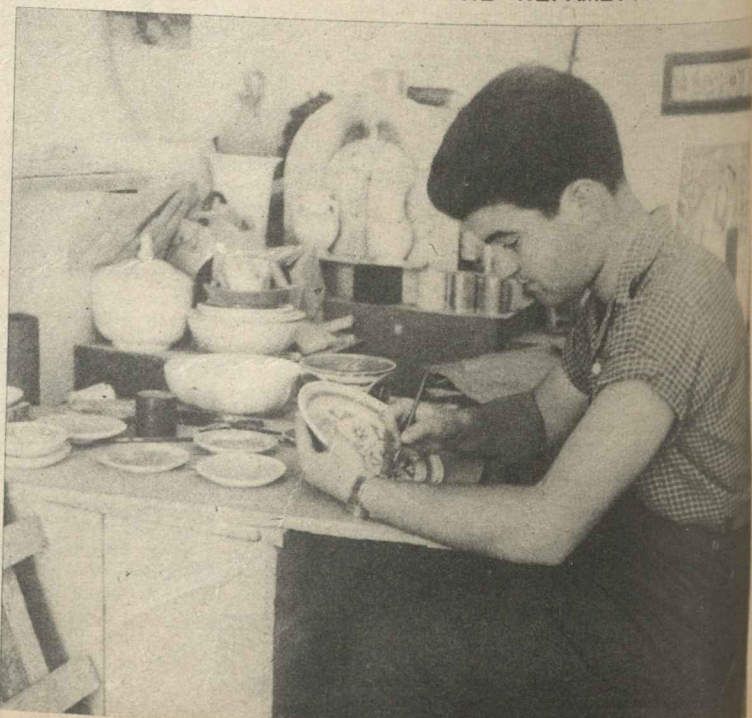
2) Μικρά αντικείμενα (κουπές, πιάτα, τοίχους, μικρές επιφάνειες δια- ρου μεγέθους) με ζωγραφική διακόσμηση.

3) Γλυπτά έργα (ζώα κυρίως) φτιαγμένα αποκλειστικά στον τροχό, με- ρίς υαλόχρωμα πάνω τους. Αυτά τα τελευταία μας έκαναν τη μεγαλύτερη εντύπωση και θα μιλήσουμε σχετικά παρακάτω.

Οι δυο πρώτες κατηγορίες μοιάζουν στο ότι η καλλιτεχνική τους αξία στέκεται στη ζωγραφική, που καλύπτει τις επίπεδες ή κοίλες επιφάνειές τους. Έδώ πρόκειται για την ιδιαίτερη τεχνοτροπία του κ. Βαλασαμά- που ξαφνιάζει ευχάριστα το θεατή και για την οποία μιλήσαμε πιο πάνω. Καθισμένοι τώρα σε μια πολυθρόνα ακούμε για τις σπουδές του κ. Βα- σαμάκη στο Παρίσι και στη Μασσαλία (1922—1929) και συγχρόνως μιτά στα χέρια του τις παράξενες αυτές επιφάνειες με την ιδιαίτερη ζω- γραφική, όπου το χρώμα έχει τόσο πλαστικότητα σαν να είναι ανάγλυφο. Α- άλλο επίπεδο από το φόντο του πινάκα, και σε δάξει σε πειρασμό να μιλήσει για την αδιόρατη παρουσία ενός κρυφού γλυπτικού ενστίκτου. Α- λήθεια, εδώ δεν πατάμε τα χωράφια της ζωγραφικής.

Άκριδως απέναντί μας ένας τοσπάνος μας κυττάζει με δυο πελώρια γα- θα μάτια. Δεν μπορούμε να μη θαυμάσουμε τη δύναμη που έχουν

Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ, ΑΛΕΚΟΣ, ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ. ΒΟ- ΘΑ ΚΑΙ ΜΥΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΚΕΡΑΜΕΥΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Ο κ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ ΠΛΑΙΙ· Σ' ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΤΟΥ. ΧΡΩΜΑΤΑ ΦΡΕΣΚΑ, ΣΩΜΑ, ΠΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΣΥΓΚΡΙΤΗ ΧΑΡΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

γραμμές του κ. Βαλασαμάκη. Είναι σίγουρο πως είναι πιο δυνατές από το θέμα που και τις ακολουθεί δουλεύοντας πιο πολύ στην εμπνεύση. Όπως και σ' άλλα σύγχρονα έργα, η γραμμή που αποτελεί το περίγραμμα των σω- μάτων που εικονίζονται τείνει να πάρη υπόστασι αυθύπαρκτη και τη βλέ- πει να ξεμακραίνει από το κεντρικό αντικείμενο που αποτελούσε τα όρια του, να συνεχίζεται έξω απ' αυτό, να γίνεται στη συνέχεια σύννεφο ή που- λή ή άγερ. Όλα αυτά όμως πάντα μέσα στα όρια της ελκρινείας, χω- ρίς εξεζητημένες ακρότητες και θεληματικά ακαταλαβίστικους ακροβατι- σμούς. Και, πράγμα που αποτελεί την πιο εύτυχισμένη διαπίστωση από μια τέτοια επίσκεψη, οι εμπνεύσεις του κ. Βαλασαμάκη έχουν αποκλειστικά σκεδόν σαν βάση θέματα από τη σύγχρονη ελληνική ζωή και φύση. Ξεκα- νορυγμένα όμως όλα, δοσμένα με φρέσκο τρόπο και δροσερή εμπνεύση, μια έντελως πειστική αξιοποίηση των μοντέρνων ροπών σε θέματα πουχου- με συνηθίσει να μας προσφέρονται άλλος δόλος διαφορετικά. Δεν θα ξεχα- σουμε ποτέ τις δυνατές αυτές καμπύλες, που τυλίγουν με τόσο πλαστι- κότητα φουτανάδες και κάπες, συμβάλλοντας στην εντύπωση ενός έργου που ξεπερνάει το ζωγραφικό πινάκα και σταματάει λίγο πριν να φθάση στο πρότυπο ανάγλυφο.

Υποθέτουμε να κάνουμε ιδιαίτερο λόγο για τα γλυπτά έργα που εί- δαμε στο κ. Βαλασαμάκη. Πρόκειται για απεικονίσεις ζώων σε μέγεθος κάπως μεγάλου μπιμπλό για τραπέζια, εξαίρετες και κομωδία. Ένώ δρίσκειται κανείς εμπρός σε μια γλυπτική που είναι υποχρεωμένη να άκο- λούθη με μαθηματική πιστότητα το πλάνο της αρχικής συλλήψεως, με σκεδόν άυπαρκτα περιθώρια επέκτασεων. Όπως μαθαίνουμε, το έλαφάκι που δρίσκειται μπρός μας πάνω στο τραπέζι είναι καμωμένο από δέ- κα μικρά κομμάτια, όλα δουλεμένα χωρία στον τροχό και συγκολλημένα μετ' αλλη. Έτσι ο τεχνίτης είναι υποχρεωμένος να έχη φτιαγμένη με απόλυτη αρτιότητα μέσα στο μυαλό του τη μικρή μορφή που θα πάρη τελικά το αντικείμενο και στην εκτέλεση δεν θα έχη πια άλλη φροντίδα από την πι- στη παρακολούθησι του νοητού προτύπου. Είναι τα θεληματικά αυτά όρια που δίνουν μια ιδιαίτερη ήδονη στην εκτέλεση ή την απόλαυσι μιας τέτοιας εργασίας. Είναι οι περιορισμένες δυνατότητες που δίνει ο τροχός για μια γλυπτική αξίωση, που προσθέτουν χρώμα στην ήδονή αυτή.

Έγινος είναι πως και χωρίς τη γνώσι των λεπτομερειών της κατα-σκευής τους τα μικρά αυτά γλυπτά πείθουν απόλυτα σαν έκφραστικές επι- τέξεις. Ιδίως στον τομέα των μοντέρνων τάσεων της γλυπτικής, που ζη- τούν λίγες λεπτομέρειες και δυνατές έκφραστικές παραστάσεις συνόλου. Τα παρτάται κανείς να διακοσμούν σαλόνια τελευταίου στυλ και νομίζει πως δίνει σ' αλήθεια τ' απαραίτητο τους συμπλήρωμα. Και γενικά, μια Κε- ραμεική ποιότητας θα μπορούσε να διακοσμήση άριστα το σύγχρονο σπίτι συμβάλλοντας έτσι πλατεία στην άνοδο του αισθητικού κοινωνικού έ- πιπέδου, εξ αιτίας των πολύ προσιτών τιμών στις οποίες προσφέρει τα αν-τικείμενα της παραγωγής της.

Αποαιρετούμε τον κ. Βαλασαμάκη και θυαίνουμε γεμάτοι αισιοδοξία. Ένα δροσερό μαρυσιώτικο μαϊστράλι φυσάει δυνατά. Σκέφτεται κανείς πως ο μακρινός Έλληνας πρόγονός της Κεραμεικής πρέπει να είναι πολύ κακοποιημένος. Μια Ακαδημία στη Γενεύη απ' το 1953 (ο κ. Βαλασαμάκης είναι μέλος της), διεθνείς εκθέσεις (Κάννες 1955, Όστανδη 1959), παγ- κόσμιο ενδιαφέρον, καλλιτεχνικές πρώτες γραμμές, όλ' αυτά για το πλάσιμο του πηλού, συνεχίζοντας την παράδοση του άγγειοπλάστη Άθηναίου προ- γόνου, είναι κάτι περισσότερο από απλή επιδίωξι. Είναι ίσως μια δυνατή νοσταλγία!

ΘΑΝΟΣ ΕΛΑΤΗΣ

Bac-Stick

(άποσμητικόν)

ΔΡΟΣΙΑ, ΑΡΩΜΑ, ΦΡΕΣΚΑΔΑ

"ΤΟΝΙΣ"

Έπιτυχία 100%

Είς όλες τις εκδηλώσεις της ζωής, είτε να επιτύχετε παντού και πάν- τοτε, χρειάζεσθε σωματική φρεσ- κάδα.

Το BAC-STICK απαλλάσσει από κάθε σωματική δομή, δίδει μια αϊ- σθηση ευφορίας. Και πόσο εύκολα. Άρκει μία ελαφρά έσπαή. Έχει έ- νέργεια άμεση και διαρκή.

Μόνον το BAC-STICK περιέχει
το βακτηριοκτόνον και άποσμητικόν BAC-45

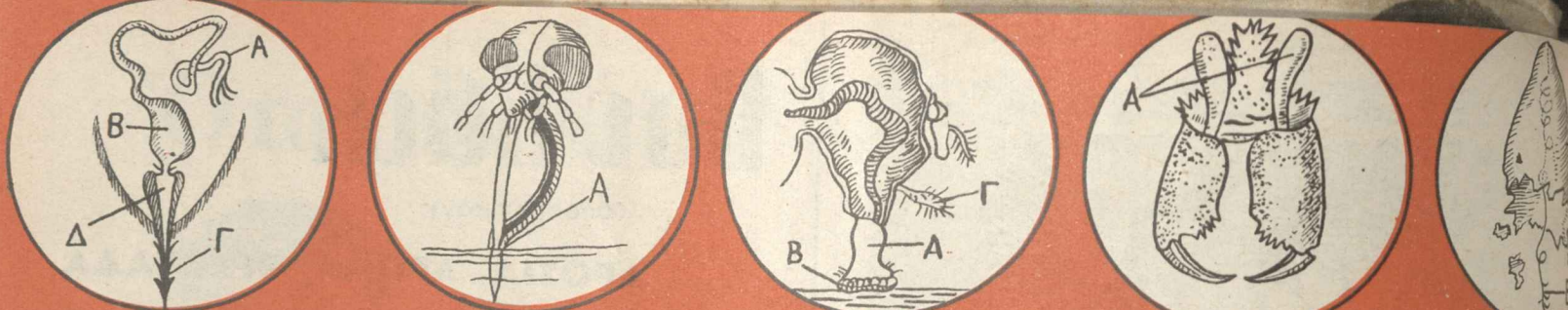

BAC-STICK
μικρό διά την τσάντα
BAC-STICK
μεγάλο διά το σπίτι

Πωλείται εις τα Φαρμακεία και Μυροπωλεία

OLIVIN - WIESBADEN (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)
ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Το κεντρί της μελισσας είναι άγκυρωτό (Γ) και δεν μπορεί να το βγάλει έξω κεντρίσας. Το δηλητήριο εκκρινόμενο από τους αδένες (Α), ένα ποσοστό εκκρίνεται από το κεντρί (Δ) και ρέει από έναν αγωγό που διασπάζει το κεντρί (Ε).

Το κεντρί του κουνουπιού αποτελείται από 6 λώμες, που κάθε μία της παίζει ξεχωριστό ρόλο. Η πρώτη κεντρί, η δεύτερη σχίζει, η τρίτη χύνει το δηλητήριο. Το κατώτερο χέλος χρησιμεύει σαν προδοκίδα (Α) που ρουφά αίμα.

Η προδοκίδα της μύγας (Α) είναι εφωδιασμένη με αγόνια που σχίζουν το δέρμα και χέλη (Β), ρουφούν το αίμα που περνά στο στομάχι. Στο (Γ) ένας αφησφητής με τον οποίο η μύγα αναγνωρίζει τη λεία της.

Τα άγκιστρα της αράχνης εκκρίνουν μερικές φορές ένα πιο επιφοδο από τα φιδία δηλητήριο. Έκκρινεται από δύο αδένες (Α) που παράγουν σε άφθονία. Στην Ελλάδα οι αράχνες δεν είναι επικίνδυνες, εκτός τη ρογαλίδα.

Το κέντρο της μέλισσας αποτελείται από 6 λώμες, που κάθε μία της παίζει ξεχωριστό ρόλο. Η πρώτη κεντρί, η δεύτερη σχίζει, η τρίτη χύνει το δηλητήριο. Το κατώτερο χέλος χρησιμεύει σαν προδοκίδα (Α) που ρουφά αίμα.

ΚΑΡΙΩΜΕΝΟ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΚΟΛΠΟ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΟΥ

ΚΑΠΟΙΟ απόγευμα σ' ένα κινέζικο παλαιπωλείο στο πάνω μέρος της Τσάινα - τσούν, της περιφέρειας της Νέας Υόρκης, μπήκε ένας γέρος κινέζος και προσέφερε στον καταστηματάρχη ένα κομμάτι θραυχό για πούλημα. Την ώρα που έκαναν τις διαπραγματεύσεις της συμφωνίας, άνοιξε η πόρτα του μαγαζιού και μπήκανε μέσα ένας νεαρός κινέζος, ρωτώντας ποιός είναι ο γέρο Μίγκ.

— Έγώ είμαι, λέει ο γέρο κινέζος. — Έρχομαι από μέρους του ανιψιού σας Φου Νάγκ απ' το Πίτσμπουργκ. Όταν άκουσε πώς επρόκειτο να έλθω στη Νέα Υόρκη, με παρακάλεσε να σας φέρω αυτό το δέμα.

Και λέγοντας αυτά, έδωσε στο γέρο Μίγκ ένα μικρό δέματάκι σφραγισμένο. — Νέο μου, σ' ευχαριστώ πολύ για τον κόπο σου και σε παρακαλώ να μην γυρίσεις στο Πίτσμπουργκ, πές στον αγαπημένο μου ανιψιό πώς του είμαι υπόχρεος, που θυμήθηκε τον καιρό μου το θείο του.

— Πολύ ευχαριστώ, γέρο παππού Μίγκ. Εγώ θα επιστρέψω μεθαύριο. Αν ως τότε θέλετε τίποτε από τον ανιψιό σας, μπορείτε να με δρήςτε εύκολα. Το ταπεινό μου σπίτι είναι κοντά στο Μπρούκλιν Μπρίτζ, δίπλα στην ταβέρνα «Η αιώνια γαλήνη». Θα ζητήσετε τον ταπεινό σας δούλο Βόγκ Λη.

Όταν έφυγε ο νεαρός Κινέζος, ο γέρο Μίγκ είπε στον παλαιωπάλη. — Πρώτη φορά, ύστερα από πέντε χρόνια, που παίρνω ειδήσεις από τον ανιψιό μου. Περίεργο, όμως, τί να μου στείλει. Με την άδειά σας, θα το ανοίξω τώρα, φίλε μου, να ιδούμε.

Αφού έσπασε τη σφραγίδα από το δέμα, ο γέρο Μίγκ, έβλεπε το απαγο και έβγαλε από μέσα μια μικρή άσπρη πλάκα. Μαζί με την πλάκα είχε κι ένα γράμμα. — Α! Έκανε εύθυμα ο γέρο Μίγκ. Άς έχω την εύχη μου το καλό μου το παπιά, που θυμήθηκε και το γέρο θείο του. Μά, σεβαστό μου κύριε, λέει γυρίζοντας στον καταστηματάρχη, μου διαβάζετε σάς παρακαλώ το γράμμα του ανιψιού μου, γιατί είμαι ο κακομοιρός αγράμματος;

— Με μεγάλη μου ευχαρίστηση, σεβάστε παππού, είπε ο παλαιωπάλης. Και άρχισε να διαβάζει: — Εξέστί μου θεέ. Με την εύκαιρία που ο φίλος μου Βόγκ Λη έρχεται στη Νέα Υόρκη, σάς γράφω δύο λόγια για να μάθετε νέα μου. Αφού επί τρία χρόνια επείνασα, και περιπλανώμαι εδώ κι εκεί σαν αλήτης, μπορώ τώρα να βρω δουλειά σε κάποιο έμπορο οίκο. Οι προϊστάμενοί μου έβλεπαν εύχρηστοί, διότι έδειξα μεγάλη δραστηριότητα, και μου ανέτισαν το Διεθνές του υποκαταστήματος στο Πίτσμπουργκ. Σας στέλνω ένα κομμάτι άσπρη, το οποίο μπορείτε να πουλήσετε. Ζυγίζει 350 γραμμάρια. Και αργότερα έχει ο θεός. Έξω χαίρετά με σεβασμό. Ο ανιψιός σας Φου Νάγκ.

— Για κύπαζε! Έκανε ο γέρο Μίγκ. Μπαρά, άνθρωλή μου! Φαίνεται πώς έχω τη σειρά του τώρα το πούλακι μου. Τι λέτε, κύριε καταστηματάρχη, να πουλήσω; Είμαι ενθουσιώδης για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

άσπρη πλάκα. Μόνο να τη ζυγίσετε πρώτα για να είμαστε εν τάξει.

Ο παλαιωπάλης πήρε την πλάκα και πήγε στο διπλανό δωμάτιο όπου ζυγίζοντάς την τη βρήκε 350 γραμμάρια αλλά 450 γραμμάρια. Σκέφθηκε λοιπόν να μη φανερώσει το αληθινό βάρος κι' έτσι είπε στο γέρο Μίγκ πώς η πλάκα ζυγίζει 350 γραμμάρια.

Έδωσε λοιπόν το αντίτιμο στον πελάτη του και έλαμπε από χαρά όταν ο γέρο Μίγκ έφυγε.

Υστερα από λίγο μπήκε στο παλαιωπάλειο ένας κουρελιάρης και λέει στον καταστηματάρχη:

— Είδα προ όλιγου τον γέρο Μίγκ να βγαίνει από δω. Προσέχετε τον μη σας γελήσει, γιατί είναι κατεργάρης.

Ο παλαιωπάλης έτρεξε άμέσως και παίρνοντας την άσπρη πλάκα, την έκοψε στη μέση, και τότε είδε πως την είχε πάθει. Η πλάκα ήταν μολυβένια και μόνο απ' έξω είχε λίγο άσπρη.

Μπα τότε παληοκλέφτη! Είδες εκεί άτάπη. Μά δεν θα τον αφήσω να μου φάει τα λεφτά μου. Μήπως ξέρετε πού μπορούμε να τον βρούμε;

— Βεβαίωτατα. Άλλα θα μου δώσετε για τον κόπο μου δυο δολάρια.

Ο καταστηματάρχης δέχτηκε, κλείδωσε το μαγαζί του και ακολούθησε το ζητιάνο.

Σε λίγο έφτασαν σε μια ταβέρνα, όπου βρήκαν το γέρο Μίγκ να τρώει μαζί με πέντε φίλους του.

Ο παλαιωπάλης τον πλησίωσε, τον χαϊρέτησε και του λέει:

— Με συγχωρήτε, γέρο Μίγκ, που σας ένοχλώ, αλλά η άσπρη πλάκα που μου πουλήσατε προηγουμένως είναι κλέπτικη. Νά, δέστε και ο ίδιος για να πιστέψετε.

Ο γέρο Μίγκ είπε τότε με μεγάλη ήρεμια:

— Αφού λέτε πώς η πλάκα που σας πουλήσα είναι ψεύτικη, πρέπει να την πάρω πίσω. Βέβαια, εγώ δεν φταίω, αφού είδατε πώς εκείνη τη στιγμή την έλαβα από τον ανιψιό μου ως δώρον. Μόνο σάς παρακαλώ σταθήτε λίγο ν' απαφάγω, και μετά είμαι στη διάθεσή σας.

Μόλις απόφασε ο γέρο Μίγκ λέγει στον καταστηματάρχη:

— Δώστε μου την πλάκα. Τί βάρους είπαμε ότι είναι;

— 350 γραμμάρια, λέει ο παλαιωπάλης.

— Μπαρά, απαντά ο γέρο Μίγκ. Έχετε σπουδαία μνήμη, φίλε μου. Έ, ταβερνιάρη! Μήπως έχεις ζυγαριά; Ναι; Για ζυγίσέ μου σε παρακαλώ αυτή την πλάκα. Πόσο είναι; Τί; 450 γραμμάρια; Είναι εν τάξει η ζυγαριά σου;

— Πάρα πολύ εν τάξει, γέρο Μίγκ.

— Τό άκούσατε, κύριε καταστηματάρχη; Έγώ σάς πουλήσα μιάν άσπρη πλάκα που ζυγίζει 350 γραμμάρια και σεις θέλετε να μου φορτώσετε τώρα μια κλέπτικη που ζυγίζει 450 γραμμάρια. Αυτό είναι καθαρή άπάτη! Έ, παιδιά! Λέγει στους συναντιμένους του, πώς σάς φαίνεται αυτή η δουλειά; Τί πρέπει να τον κάνουμε τον κύριο;

— Θα τον μάθουμε πώς πρέπει να φέρεται σε τίμιους ανθρώπους, απάντησαν οι φίλοι του γέρο Μίγκ και σηκώνοντας πάνω άπειληκτικό.

Ο φουκαράς ο παλαιωπάλης τα χρειάστηκε. Και βλέποντας πώς την είχε πάθει, χτύπησε τα πόδια του στον όμο κι' έγινε λαγός.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

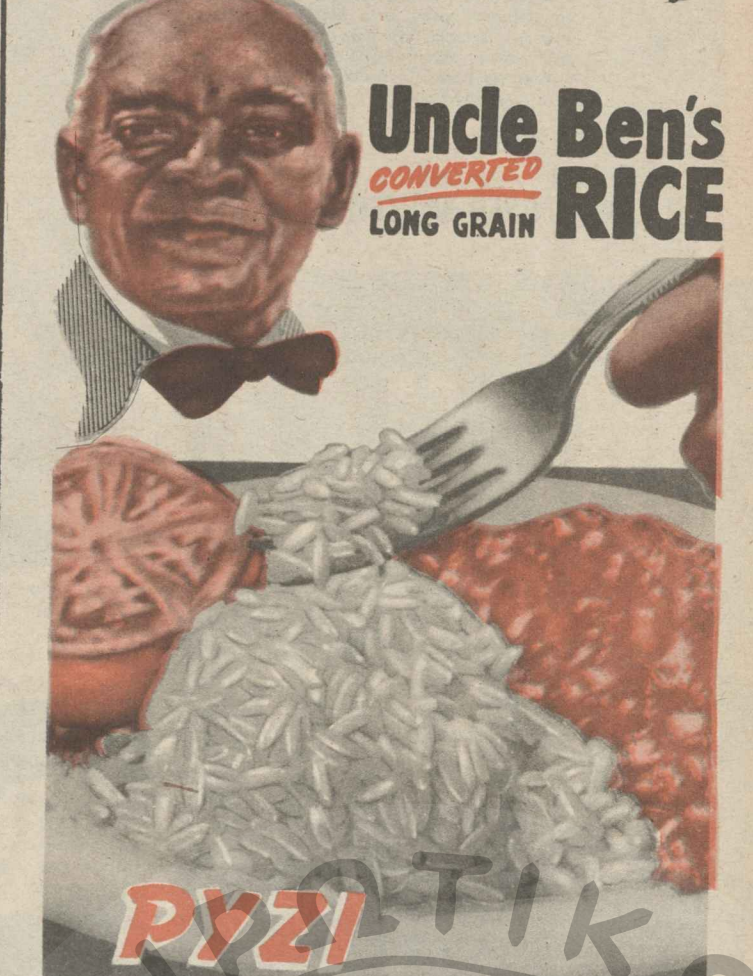
Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

Τότε ο ζητιάνος κάθισε κι' αυτός στο τραπέζι και σε λίγο φανερώθηκε κι' ο νεαρός κινέζος απ' το Πίτσμπουργκ, ξελιγωμένος απ' τα γέλια για την εξυπηρέτηση που είχε παίζει στον άπληστο παλαιωπάλη ο μπαμπούλης γέρο Μίγκ.

3 ΝΕΡΟ 1 ΡΥΖΙ

Αυτή είναι η σωστή αναλογία

ΜΠΑΡΜΠΑ-ΜΠΕΝ

ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

Θέλει πολύ βράσιμο

Τότε γίνεται νόστιμο, τότε βλέπετε τη διαφορά σε γεύση και απόδοση. Το ρύζι ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ φτουράει πολύ, σάς δίδει περισσότερα πιάτα από κάθε άλλο.

Τότε γίνεται νόστιμο, τότε βλέπετε τη διαφορά σε γεύση και απόδοση. Το ρύζι ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ φτουράει πολύ, σάς δίδει περισσότερα πιάτα από κάθε άλλο.

Τότε γίνεται νόστιμο, τότε βλέπετε τη διαφορά σε γεύση και απόδοση. Το ρύζι ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ φτουράει πολύ, σάς δίδει περισσότερα πιάτα από κάθε άλλο.

Τότε γίνεται νόστιμο, τότε βλέπετε τη διαφορά σε γεύση και απόδοση. Το ρύζι ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ φτουράει πολύ, σάς δίδει περισσότερα πιάτα από κάθε άλλο.

Τότε γίνεται νόστιμο, τότε βλέπετε τη διαφορά σε γεύση και απόδοση. Το ρύζι ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ φτουράει πολύ, σάς δίδει περισσότερα πιάτα από κάθε άλλο.

Τότε γίνεται νόστιμο, τότε βλέπετε τη διαφορά σε γεύση και απόδοση. Το ρύζι ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ φτουράει πολύ, σάς δίδει περισσότερα πιάτα από κάθε άλλο.

Τώρα το καλοκαίρι...

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΑ ΕΝΤΟΜΑ!

Όλες αυτές οι μικρές μαστίγες μπορούν να βάλουν σε κίνδυνο την υγεία κι' αυτήν ακόμα τη ζωή του ανθρώπου.

δηλητήριο εισδύει στους ιστούς.

Το τσίμπημα αυτό ώρισμένων ειδών μέδουσας (της τσουήτρας) μπορεί να προκαλέσει γενική παράλυση κι' αυτό το θάνατο. Άμέσως μόλις έρθουμε σ' επαφή με τη μέδουσα, νοιώθουμε ένα δυνατό κάψιμο και έντονη φαγούρα. Μπορούν επίσης να παρουσιαστούν μεγάλες φουσκάλες. Μετά 10 ή 15 λεπτά το δηλητήριο εισδύει σ' όλο τον οργανισμό: άμεσως νοιώθουμε μεγάλη κούραση, οι μύες δύσκολα συσπώνται, οι βρόγχοι ταράζονται από σπασμούς, που δυσχεραίνουν τρομερά την αναπνοή και καμιά φορά μάλιστα μπορούν και να τη σταματήσουν. Στην περίπτωση αυτή έχουμε θάνατο από άσφυξια.

Τα συμπτώματα αυτά συνοδεύονται με άγνια, παρηχ, έμετους, πονοκεφάλους, διάρροια και έρεθισμό των βλεννογόνων της μύτης και των ματιών.

Κάθε χρόνο, σ' όλο τον κόσμο, σημερινόι πάρα πολλές περιπτώσεις θανάτου από παράλυση του αναπνευστικού συστήματος ή συγκοπής της καρδιάς ύστερα από τσίμπημα μέδουσας.

Μερικά είδη μάλιστα απ' αυτές είναι εξαιρετικά επικίνδυνα.

Άμέσως όμα μιάς χτυπήση μέδουσα δεν πρέπει να κάνουμε καμ-

τά σε φλέβα—πρέπει να του δώσουμε τσάι ή καφέ.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ, ΑΝ Η ΜΕΛΙΣΣΑ ΣΑΣ ΚΕΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ!

Όπως, όλα, άλλωστε, τα δηλητηριώδη ζώα και η μέλισσα δεν επιτίθεται παρά όταν νομίζει πως κινδυνεύει. Πρέπει, λοιπόν, να προσέχουμε να μην κάνουμε άποτομες χειρονομίες κοντά στις κυψέλες, προ πάντων όταν αυτές είναι γεμάτες μέλι.

Όλοι οι μελισσοκόμοι το ξέρουν αυτό, αλλά έπειδη συνηθίζουν αρκετά γρήγορα στα τσίμπηματα δεν είναι πιά πολύ αδιάσθητοι στο δηλητήριο.

Δεν ξέρουμε ακόμα τη σύνθεση του δηλητηρίου της μέλισσας: παρασκευάζεται από ένα αδένος της νεαρής μέλισσας κι' η παραγωγή του βρίσκεται στο μέγιστό της σημείο στην ηλικία των 14 ημερών. Υστερα ο αδένος γίνεται άτροφικός και το δηλητήριο έναποθηκεύεται σ' ένα ειδικό τεπόζίτο. Όποιαδήποτε όμως κι' αν είναι η σύνθεσή του, χρειάζονται μόνο 3 χιλιοστά του γραμμαρίου για να σκοτώσει ένα παιντικό.

Το τσίμπημα της μέλισσας είναι πολύ όδυνηρό: συνοδεύεται από άσθημα πίεσης, ζαλάδα, άναπνευστικές διαταραχές. Στις βαρείες περιπτώσεις ο πάθων λιποθυμιά. Όταν

μιά σωματική προσπάθεια και να καλέσουμε το γρηγορότερο το γιατρό.

Το δάγκωμα της αράχνης, που γίνεται με δυο άγκιστρα που έχει προστά στο σώμα της, σκοτώνει σχεδόν πάντοτε τον ποντικό. Σε μιάς εδώ στην Ελλάδα είναι λιγότερο επιφοδο αν και υπάρχουν ώρισμένα είδη επικίνδυνα, όπως η ρογαλίδα. Οι συνθιγμένες αράχνες δεν είναι επικίνδυνες. Το πολύ—πολύ το δάγκωμά τους να προκαλέσει μερικές φουσκάλες που περνούν γρήγορα, προ πάντων αν δώσουμε κομπρέσες με κρύο νερό στο δαγκωμένο μέρος.

Αν αυτός που δαγκώθηκε νοιώσει αδυναμία—πράγμα που μπορεί να συμβεί όταν η αράχνη δαγκώσει κον-

συνέλθω μπορεί να παρουσιάσει είτε γενικευμένο κνησμό, είτε μεγάλα οίδημα, είτε παροξυσμό δίχα. Μερικές φορές εμφανίζεται διάρροια. Τέλος ο άρρωστος καταλαμβάνεται από μεγάλη κόπωση, που δεν περνά παρά ύστερα από πολλές ημέρες.

Η σοβαρότητα του τσίμπηματος εξαρτάται πολύ από το μέρος που γίνεται. Στη γλώσσα, στον ούρανο, στο λάρυγγα είναι συχνά θανατηφόρα: Ο θάνατος φρείλεται τότε σε άσφυξια, γιατί οι βλεννογόνοι του φάρυγγος και του λάρυγγος πρήζονται υπέρμετρα. Αν η μέλισσα κεντήσει κατ' ευθείαν ένα αίμοφορο άγγείο, τότε μπορούν γρήγορα να εμφανισθούν βαρύτατες γενικότερες διαταραχές.

Τέλος, άρρωστίες που έχουν σχεδόν εξαφανισθεί μπορούν να παρουσιαστούν πάλι ύστερα από ένα τσίμπημα μέλισσας.

Το δάγκωμα του τσίμπηματος της μέλισσας θρίσκει πίσω στο υπογάστριό της, κάτω από τον πρωκτό. Για να κεντήσει, ολόκληρο το όργανο αιώρεται σε όρθη γωνία και η θήκη του κεντρίου βγαίνει από το σώμα: όταν έρθει σ' επαφή με το σώμα που θα κεντήσει, το κεντρί διυθίζεται και χύνει το δηλητήριο, σαν μια σύριγγα δύο ή τριών χιλιοστών.

Αλλά το κεντρί της μέλισσας είναι εφωδιασμένο με μικρές άγκιδες, που το εμποδίζουν να ξαναβγεί από το δέρμα του ατόμου που τσίμπηθηκε. Έτσι η μέλισσα φοβάται σχεδόν πάντοτε, γιατί σχίζεται το σώμα της.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε να βγάψουμε το κεντρί πλύνοντας την πληγή. Μπορούμε επίσης ν' αλείψουμε την πληγή με αντισηπτική πομάδα. Άλλα κυρίως πρέπει να καταφεύγουμε στο γιατρό όταν το έντομο έχει κεντήσει το πρόσωπο, το λαιμό ή έσωτερικό όργανο. Αυτό μπορεί να συμβεί αν μπή στο στόμα μας μέλισσα με κανένα φρούτο ή ποτό.

ΟΙ ΣΦΗΚΕΣ

Το κεντρί της σφήκας και του σέρσιγκα είναι λιγότερο άγκυρωτό. Έτσι το έντομο μπορεί συχνά να το τραβήξει αφού κεντήσει και να ξαναχτύπησει πολλές φορές σε λίγο διάστημα. Τότε όμως η ποσότητα του δηλητηρίου λιγοστεύει γρήγορα.

Όλες θα θυμάστε πώς προ δύο-τριών ετών στο χωριό της Ήλειας Πελοπίου, ένας άτυχος άστυφάλακας πέθανε σε λίγες ώρες από δάγκωμα σέρσιγκα (ένα είδος μεγάλης σφήκας που μοιάζει σαν τη βασίλισσα των μελισσών).

Στην περίπτωση αυτή το δηλητήριο είχε διεισδύσει πολύ γρήγορα μέσα στο αίμα. Πράγματι το δηλητήριο της σφήκας ή του σέρσιγκα

ΤΑ ΚΟΥΝΟΥΠΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΥΡΜΗΓΚΙΑ

Τα μυρμήγκια στην Ελλάδα έχουν επικίνδυνο δηλητήριο. Το τσίμπημά τους είναι καμιά φορά θανατηφόρο, αλλά δεν προκαλεί σοβαρά πράγματα. Περισσότερο ένοχο είναι τα κουνούπια. Άρρωστος είδος απ' αυτά (οι άνωφελές, όπως λέγονται) προκαλεί την έλωση. Μπορούν ακόμα και να μεταδώσουν ώρισμένες μολύνσεις αν τύχουν στην έπικαθήσει σε πτώματα ζώων ή πριτώματα.

Τα κουνούπια λατρεύουν τα τσίδια κι' επωφελούνται από κάθε οδο του ανθρώπου στα συγκοινωνία. Συμβαίνει λοιπόν, να ανιψούν που συναντάτε στην Αθήνα μεταδίδουν έναν κίτρινο πυρετό που κούδαλσε από την Αφρική με το Σούπερ - Κονστέλλισον...

Η καλύτερη προστασία κατά των κουνουπιών είναι η κουνουπέρα και τα έντομοκτόνα. Υπάρχουν ένα σωρό απ' αυτά. Στις κατασκευές μπορούμε ν' ανάψουμε κοντά στην φωτιά, πάνω στην οποία βάζουμε πράσινα φύλλα: ο καπνός θα βγαίνει διώχνει τα κουνούπια.

ΟΙ ΧΑΧΙΕΣ έχουν τελειότητα όργανα για να δαγκώνουν και να χύνουν το δηλητήριό τους. Όταν τα στήθη τους κλείνουν επάνω στη λεία της τσιγμένης μύς πιέζουν στους αδένες με το δηλητήριο. Αυτό τότε χύνεται στα δύο άγκιστροειδή δόντια της που προβάλλουν προς τα εμπρός όταν το ζώο άνοιξη το στόμα του. Το μήκος της είναι 60—70 εκατοστά κι' είναι το πιο επιφοδο από τα φιδία στην Ελλάδα. Τα δαγκώματα της οχιάς είναι πιο συχνά τώρα τα καλοκαίρι, το δε δηλητήριό τους είναι εξαιρετικά επικίνδυνο, γιατί ενεργεί στο νευρικό σύστημα και το λιστα στο νωτιαίο μυελό, προκαλώντας παράλυση και άλλα έπακλάθητα.

ΑΝ ΣΑΣ ΔΑΓΚΑΣΗ ΟΧΙΑ...

ΟΙ ΧΑΧΙΕΣ έχουν τελειότητα όργανα για να δαγκώνουν και να χύνουν το δηλητήριό τους. Όταν τα στήθη τους κλείνουν επάνω στη λεία της τσιγμένης μύς πιέζουν στους αδένες με το δηλητήριο. Αυτό τότε χύνεται στα δύο άγκιστροειδή δόντια της που προβάλλουν προς τα εμπρός όταν το ζώο άνοιξη το στόμα του. Το μήκος της είναι 60—70 εκατοστά κι' είναι το πιο επιφοδο από τα φιδία στην Ελλάδα. Τα δαγκώματα της οχιάς είναι πιο συχνά τώρα τα καλοκαίρι, το δε δηλητήριό τους είναι εξαιρετικά επικίνδυνο, γιατί ενεργεί στο νευρικό σύστημα και το λιστα στο νωτιαίο μυελό, προκαλώντας παράλυση και άλλα έπακλάθητα.

ΟΙ ΧΑΧΙΕΣ έχουν τελειότητα όργανα για να δαγκώνουν και να χύνουν το δηλητήριό τους. Όταν τα στήθη τους κλείνουν επάνω στη λεία της τσιγμένης μύς πιέζουν στους αδένες με το δηλητήριο. Αυτό τότε χύνεται στα δύο άγκιστροειδή δόντια της που προβάλλουν προς τα εμπρός όταν το ζώο άνοιξη το στόμα του. Το μήκος της είναι 60—70 εκατοστά κι' είναι το πιο επιφοδο από τα φιδία στην Ελλάδα. Τα δαγκώματα της οχιάς είναι πιο συχνά τώρα τα καλοκαίρι, το δε δηλητήριό τους είναι εξαιρετικά επικίνδυνο, γιατί ενεργεί στο νευρικό σύστημα και το λιστα στο νωτιαίο μυελό, προκαλώντας παράλυση και άλλα έπακλάθητα.

ΟΙ ΧΑΧΙΕΣ έχουν τελειότητα όργανα για να δαγκώνουν και να χύνουν το δηλητήριό τους. Όταν τα στήθη τους κλείνουν επάνω στη λεία της τσιγμένης μύς πιέζουν στους αδένες με το δηλητήριο. Αυτό τότε χύνεται στα δύο άγκιστροειδή δόντια της που προβάλλουν προς τα εμπρός όταν το ζώο άνοιξη το στόμα του. Το μήκος της είναι 60—70 εκατοστά κι' είναι το πιο επιφοδο από τα φιδία στην Ελλάδα. Τα δαγκώματα της οχιάς είναι πιο συχνά τώρα τα καλοκαίρι, το δε δηλητήριό τους είναι εξαιρετικά επικίνδυνο, γιατί ενεργεί στο νευρικό σύστημα και το λιστα στο νωτιαίο μυελό, προκαλώντας παράλυση και άλλα έπακλάθητα.

ΟΙ ΧΑΧΙΕΣ έχουν τελειότητα όργανα για να δαγκώνουν και να χύνουν το δηλητήριό τους. Όταν τα στήθη τους κλείνουν επάνω στη λεία της τσιγμένης μύς πιέζουν στους αδένες με το δηλητήριο. Αυτό τότε χύνεται στα δύο άγκιστροειδή δόντια της που προβάλλουν προς τα εμπρός όταν το ζώο άνοιξη το στόμα του. Το μήκος της είναι 60—70 εκατοστά κι' είναι το πιο επιφοδο από τα φιδία στην Ελλάδα. Τα δαγκώματα της οχιάς είναι πιο συχνά τώρα τα καλοκαίρι, το δε δηλητήριό τους είναι εξαιρετικά επικίνδυνο, γιατί ενεργεί στο νευρικό

Στο Μπύργκενστοκ της Έλβετίας. Η Σοφία Λόρεν ενώ υπαγορεύει τις αναμνήσεις της σχετικά με τους ήθοποιους, με τους οποίους έπαιξε, στο μικρό «σαλόνι» (καταφύγιο) στο οποίο έχει εγκατασταθεί προσωρινά. Η διάσημη ήθοποιός, αφού έγκαινιάσε το φεστιβάλ των Καννών, ξαναγύρισε στο Μπύργκενστοκ για ν' αναπαυθεί, χωρίς να παρευρεθεί στην προβολή του φιλμ «Πόθοι κάτω από τις λεύκες» στο οποίο πρωταγωνίστησε στο Χόλλυγουντ.

Η ΣΟΦΙΑ ΛΟΡΕΝ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ:

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

ΣΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΓΥΡΙΣΑΜΕ ΜΑΖΙ...

Ο Σάρλ Μπουαγιέ θέλει να παρουσιάζεται με το προφίλ του από δεξιά ★ Ο Μάρτσελλο Μαστρογιάνι ξυπνάει μετά το μεσημερινό φαγητό ★ Ο Βιττόριο ντε Σίκα δίνει την εντύπωση ενός αγίου. ★ Ο Κάρου Γκράντ με έμυσησε στόν ύπνωτισμό ★ Ο Φράνκ Σινάτρα κάθε μέρα μου έλεγε: «Σ' αγαπώ» ★ Ο Ουίλλιαμ Χόλντεν είναι γαλήνιος και ήρεμος ενώ ο Τόνυ Πέρκινς έχει τα νευρά του πάντα ★ Δυο καυγάδες με τον Τζών Γουαίην και τον Άλαν Λάιντ.

ΑΡΧΙΖΩ με μια μικρή εξομολόγηση: από τον καιρό που παρατήρησα ότι έχω μεγαλύτερη φωτογένεια από το δεξί πλευρό, δεν παραλείπω ευκαιρία να φωτογραφηθώ στη στάσι πού, αν επιτρέπεται ή εκφρασι, με «άξιοποιεί» περισσότερο. Οι σκηνοθέτες με τους οποίους εργάστηκα ξέρουν την αδυναμία μου και ανταποκρίνονται στην επιθυμία μου με πολλή κατανόηση. Κάποιοι απ' αυτούς μου είπε μια φορά: «Όταν βλέπτη κανείς το προφίλ σου από δεξιά, μου έλεγε: «Αντίθετα, παρουσιάζει μικρότερη γοητεία». Μπροστά στο φακό θυμάμαι πάντοτε αυτά τα λόγια και μερικές φορές χρειάστηκε να αγωνισθώ σοβαρά για να μην αποκαλύψω την «άσθενη» μου πλευρά. Συνήθως όλα πάνε καλά, εκτός από μια φορά μόνο με τον μεγάλο και συμπαθεστάτο Σάρλ Μπουαγιέ. Έπαιξα μαζί του στο φιλμ «Η εύτυχία να είσαι γυναίκα» κι' από τις πρώτες σκηνές αντιλήφθηκα ότι η τακτική μου ώδηγούσε σε οικτρό ναυάγιο.

Κι' ο Μπουαγιέ όμως παρουσιάζεται καλύτερος όταν το προφίλ του πα-

θί από δεξιά. Ο Μπουαγιέ τ'ό ξέρει αυτό και στα συμβόλαια που υπογράφει ζητάει από το σκηνοθέτη τον ευνοϊκό όρο. Μολαταύτα τον παρακαλώ να αφήσει να με πάρη ο φακός από την ευνοικότερη για μένα θέση, αλλά πήρα γι' απάντησι ένα όχι. «Σοφία», μου είπε με πολλή λίγη γλυκύτητα, «Σοφία, είσαι μια υπέροχη γυναίκα κι' ακόμα πιο υπέροχη ήθοποιός, αλλά τ'ό πρόσωπό μου δεν παίρνει συμβιβασμούς». Ύστερα απ' αυτό, όπως ήταν φυσικό, ο σκηνοθέτης, μη μπορώντας να ικανοποιηθεί με τους δυο, παίρνει μαζί μου από τα δεξιά προφίλ, βρήκε μια λύσι δική του, μάς πήρε και τους δυο αν φάς, τον ένα δίπλα στον άλλο, να κάνουμε απερίωτους περιπάτους. Εύτυχώς με τους άλλους ήθοποιους, Ιταλούς και Αμερικανούς, δεν παρουσιάστηκαν τέτοιες συμπτώσεις.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΦΟΒΟ

Τ'ό ξέρω, πώς από τις ηρωίδες που έρμηνευσά (και πρώτα απ' όλα στο φιλμ «Χρυσός της Νεαπόλεως», περνώ για δίαισι κι' ιδιότροπος χαρακτήρας. Μπορεί, αντίθετα, να δεβαιώσω τους φίλους μου, ότι όσα λέγονται σχετικά με μένα στο ζήτημα αυτό είναι κακόβουλες διαδόσεις. Ζητώ συγγνώμη που θα μιλήσω για τον εαυτό μου, αλλά μου φαίνεται πως είναι ανάγκη να τ'ό κάνω για να παρουσιασθώ, καλή ή κακή, όποια είμαι στην πραγματικότητα: μια γυναίκα που καταβάλλει κάθε προσπάθεια για να είναι μια καλή ήθοποιός και προσπαθεί με ευπείθεια και ύπακοη να μπαίνει κάθε μέρα κάτι καινούργιο κοντά στους σκηνοθέτες και στους ηθοποιούς, που έχουν μακροχρόνια και ασφαλή πείρα. Νομίζω ότι οι συνάδελφοί μου σπάνια βρίσκονται σε θέση να παραπονεθούν ότι είμαι ιδιότροπη ή ανυπόφορη. Απ'όδειξι ότι όλοι, διάσημοι ή όχι, έμειναν οι καλύτεροί μου φίλοι. Και σαν φίλους τους αναφέρω εδώ πέρα.

Τρεις πόσες της Σοφίας Λόρεν: Αυτή την περίοδο η Σοφία είναι πολύ μαυρισμένη από τον ήλιο του δουνού. Τελευταία, η διάσημη ήθοποιός πρωταγωνίστησε στο Λονδίνο στην ταινία

«Τ'ό κλειδί» μαζί με τον Ουίλλιαμ Χόλντεν και σκηνοθεσία του Κάρου Ρήντ, του δημιουργού του «Τρίτου ανθρώπου». Τώρα ετοιμάζεται να γυρίση στο Χόλλυγουντ το φιλμ «Ελ Πάσο»,

στη Βιέννη τ'ό «Όλυμπία» κι' ύστερα στην Ιταλία σ' ένα φιλμ παρμένο από ένα μυθιστόρημα του Μοράβια στο οποίο θα ήθελε, όπως λέει, να παίξει μαζί με την Άννα Μανιάνι.

Αρχίζω με τον Μάρτσελλο Μαστρογιάνι, με τον οποίον εργάστηκα στο φιλμ «Η εύτυχία να είσαι γυναίκα», «Η ωραία μυλωνού» και «Τί κρίμα που είσαι κατεργάρας». Ο Μαστρογιάνι δεν είναι ήθοποιός με την επαγγελματική έννοια της λέξεως: είναι ένας άνθρωπος που παίζει και παίζει καλά. Γι' αυτόν η καθημερινή του ζωή και η εμφάνισή του μπροστά στο φακό είναι τ'ό ίδιο πράγμα. Όχι βέβαια πώς παίζει όταν βρίσκεται στο σπίτι του ή κουδεντιάσει με τους φίλους του. Ίσα-ίσα τ'ό αντίθετο συμβαίνει: Η φυσικότητά του συνεχίζεται κι' όταν μπαίνει στο πετσί του ρόλου του. Μπορεί μόνο να πη κανείς ότι ο Μαστρογιάνι «άργει» να πάρη μπρόντ. Μέχρι τ'ό μεσημέρι είναι σκεπτικός, δεν μιλάει, φαίνεται να κοιμάται κι' ίσως να κοιμάται πραγματικά. Μετά τ'ό φαγητό όμως μεταμορφώνεται σε λιοντάρι, παίρνει στα χέρια του την κατάσταση και θέλει να μοδαίνει πώς και γιατί ή τάδε σκηνή γυρίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο κι' όχι κατ' άλλον, έτοιμος να λογομαχή ώρες ολόκληρες με τον σκηνοθέτη, όποτε να επικρατήση ή δική του άποψι. Απ'ό τους νέους Ιταλούς ήθοποιους τον θεωρώ χωρίς αμφιβολία τον καλύτερο: μ' αυτόν ευχαρίστως θα γυρίζα ένα από εκείνα τ'α φιλμ που άφινουν έποχή. Έλπίζω άργά ή γρήγορα να συναντηθώμε πάλι.

Ο Μαστρογιάνι μου έγραψε τελευταία, προτείνοντάς μου να παίξω μαζί του, υπό την διεύθυνσι του Λουκίνο Βισκόντι, στην κωμωδία «Η στρίγγλα που έγινε άρνάκι» και να γυρίσουμε τ'α θέατρα όλης τής Ιταλίας. Θα τ'ό είχα άπαντήσει «ναί», αν δεν ήμουν δεσμευμένη επί πολλούς μήνες ακόμη για μια σειρά από φιλμ. Τώρα όμως που τ'ό σκέφτομαι καλύτερα, ακόμη κι' αν ήμουν έλευθερη πάλι θα τ'ό άπαντούσα «όχι», για ένα λόγο που ίσως φανή παράδοξος σε πολλούς. Κι' ο λόγος είναι αυτός: Φοβάμαι τ'ό θέατρο, νοιώθω μεγάλη δειλία να αντιμετωπίσω τ'ό κοινό τής πλατείας, θα είχα ανάγκη από μεγάλο κουράγιο που σήμερα δεν έχω.

ΝΤΕ ΣΙΚΑ, ΣΙΝΑΤΡΑ, ΚΑΡΥ ΓΚΡΑΝΤ

Στον Βιττόριο ντε Σίκα χρωστώ εύγνωμοσύνη που με διάλεξε για έναν αξιόλογο ρόλο στο φιλμ «Χρυσός της Νεαπόλεως». Τον συνάντησα τυχαία. Σήμερα έχουμε απόλυτη έμπιστοσύνη ο ένας στον άλλο: κι' όμως ο Ντε Σίκα μου δίνει την εντύπωση ενός είδους υπεραγίου, που ό,τι κάνει δεν μπορεί παρά να είναι θαύμα. Στην εργασία είναι ένας αληθινός άσκητής: δεν ενκουρίζεται ποτέ, κάνει πρόβα και είκοσι φορές μιάς σκηνής με τ'α μεγαλύτερη αδιαφορία, άκούει και έκτελει κάθε συμβουλή, ακόμα και την πιο μικρή, του σκηνοθέτη και έχει άπεραντη μνήμη. Σ' όλους μας συμβαίνει να ξεχάσουμε κάτι, να μ'α διαφύγη κάποια λεπτομέρεια, να κάνουμε κάποια σούγκυ. Με τον Ντε Σίκα δεν συμβαίνει ποτέ αυτό. Όταν άπαγγέλλει ένα διάλογο, έστω και μακρότατο, μπορείτε να όρκιστήτε ότι δεν πρόκειται να σταματήσει πουθενά, ως την τελευταία λέξι. «Είσαι ένα τέρας μνήμης, Βιττόριο», τ'ό λέγαμε με θαυμασμό. «Μη με κάνετε να τ'α πάω επάνω μου, παιδιά», άπαντούσε με τ'ό προσποιητό εκείνο ύφος σοβαρότητας που είναι αρκετά άστείο σ' αυτόν, «οί άρχοντες πρέπει να κάνουνε τ'α πράγματα άρχοντικά».

Ο Ντε Σίκα ως ήθοποιός κι' ο Μπλαζέττι ως σκηνοθέτης παρουσιάζουν μεγάλη όμοιοτητα. Υπάρχει, άλλωστε, ανάμεσα στους δυο ένα πνευματικό συνεργασίας αληθινά έκπληκτικό. Τ'ο ταλέντο τ'ό Μπλαζέττι είναι τ'α μένα άναστήρητο: είναι ο «καλλιτέχνης έμπιστοσύνης» τ'ό Ιταλικού κινηματογράφου, είναι ο σκηνοθέτης με τ'όν όποιο δεν διατρέχει κανείς κανένα κίνδυνο. «Αν άρχισετε μ' αυτόν, θα τελειώσετε καλά. Αν ήμουν παραγωγός, ότε κι' εγώ ξέρα πόσες φορές θα άποτεινόνουν σ' αυτόν, δέβαια ό,τι θα έκανα ένα όραίο φιλμ και ταυτόχρονα μια έμπορική έπιτυχία. Στ'ό φιλμ «Τί κρίμα που είσαι κατεργάρας» στο «Τ'α χρόνια μας» και στο «Η

εύτυχία να είσαι γυναίκα», ο Μπλαζέττι με ώδηγούσε με την άγάπη εκείνη που μόνο ένας αληθινός σκηνοθέτης, που είναι μερικές φορές και λίγο σαν πατέρας, μπορεί νάχη. Αφ' ότου έφυγα για την Αμερική μου γράφει πάντα κι' ίσως μου κρατάει και κάποια κακία γιατί στα μάτια του ή καριέρα μου στην Αμερική είναι ένα είδος προδοσίας. Τ'όν καλό μου τ'όν μεγάλο Μπλαζέττι! Η άγανάκτησί του με γεμίζει συγκίνηση.

Στ'ό Χόλλυγουντ είχα την τύχη να έχω για παρτεναίρ τ'ους πιό διάσημους ήθοποιους τ'ό άμερικανικού κινηματογράφου, από τ'όν Σινάτρα ως τ'όν Γκάρου Γκράντ και τ'όν Ουίλλιαμ Χόλτεν. Ανάφερα πρώτον τ'όν Σινάτρα γιατί είναι, χωρίς αμφιβολία, όχι μόνο ένας υπέροχος καλλιτέχνης, μα κι' ένας άνδρας αληθινά ενδιαφέρων. Σέ μένα δείχτηκε ευγενέστατος από την πρώτη ήμέρα. Σαν έξυπνος άνθρωπος που είναι, κατάλαβε άμέσως πώς οι σχέσεις μας έπρεπε να άναπτυχθούν σε κάποιο κλίμα οικειότητας κι' όχι απλάς «καλής γειτονίας». Στην Ισπανία, ενώ γυρίζαμε τ'ό φιλμ «Υπερφήνεια και πάθος», ο Σινάτρα κάθε πρωί περνούσε τ'ό κεφάλι του στο καμαρίνι μου και μου φώναζε: «Σοφία, άι λάδ γιού!» (Σοφία σ' αγαπώ).

Ύστερα εξαφανιζόταν στη «ρουλότ» του (τσιγγάνικο άμάξι) για να διαβάσει, όπως έκανε κάθε μέρα. Για μένα έλεγε σ' όλους: «Σοφία ίζ όη μόστ» (είναι καλύτερη άπ' όλους). Όταν άκούω ότι ή τάδε διάσημη ήθοποιός ή ή δεινά γυναίκα τριγυρίζει τ'όν Σινάτρα ή προσπαθεί με κάθε τρόπο να φανή δίπλα του, είμαι δέβαιη ότι ή ήθοποιός ή ή γυναίκα αυτή χά-

Η Σοφία Λόρεν με τ'όν άνδρα τής τ'όν παραγωγή Κάρου Πόντι, στο τραίνιο που από τ'ό λόφο τ'ό Μπύργκενστοκ (ύψόμετρο 800 μέτρα) κατεβαίνει στις όθες τής λίμνης τής Λουκέρνης. Τ'ό Μπύργκενστοκ είναι ένας περίφημος τόπος διαμονής, που απέχει μισή ώρα με αυτοκίνητο από τή Λουκέρνη. Έκεί έχουν εγκατασταθή και δυο άλλοι ήθοποιοί - σύζυγοι, ο Μελ Φερρέρ κι' ή Άντρεϊ Χέιμπορν. Στ'ό Μπύργκενστοκ ή Σοφία Λόρεν παρακολουθεί τ'ώρα ή ίδια την άνέγερσι τής καινούργιας έπαυλός τής, στην όποία σκοπεύει να περνά κάθε χρόνο τις διακοπές.

ΣΟΝΑΤΑ № 24

Δώστε στα χείλη σας απαλό - βελούδινο - άνοιξιότονο τόνο με την ΣΟΝΑΤΑ № 24...
Θα γίνουν πιο όμορφα πιο φυσικά πιο έλκυστικά.

Μέχρι τις 30 ΙΟΥΝΙΟΥ μαζί με κάθε δέκη κραγιόν ZINNIA, ό προμηθευτής σας θα σας προσφέρει ΔΩΡΕΑΝ ένα ανταλλακτικό κραγιόν του νέου χρωματισμού ΣΟΝΑΤΑ № 24 μαζί με μία κομψή δέκη Νάυλον για την τσάντα σας ΚΡΑΓΙΟΝ ΚΟΜΠΛΕ ΜΑΖΥ ΜΕ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΟ № 24 & ΤΗΝ ΘΗΚΗ ΔΡ. 15

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Zinnia

Ο-ΣΕΔΑΡ

Τό υγρό με τις πάμπολλες χρήσεις ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ

ΓΥΑΛΙΖΕΙ

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ

ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΙ

τά έπιπλα, τά παρκέτα, τά κουφώματα, τά τζάμια, τις προσεάνες, τά πλακάκια, τις πόρτες, τά αυτόκίνητα κ.λ.π.

ΧΡΗΣΙΣ ΑΠΛΟΥΣΤΑΤΗ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

Ή τεμπελιά του Άλαν στην Ελλάδα

νει τον καιρό της. Τό μυστικό του Φράνκ είναι ότι θέλει αυτός να είναι κατακτητής κι όχι ό κατακτημένος. Δεν είναι ό άνδρας που μπορεί να πει στη θύμα μιάς πανουργίας.

Μιλώντας για τον Κάρυ Γκράντ, πρέπει άμέσως να διαφεύω για όλη μιά φορά τις διαδόσεις για όθθεν φλέρτ ανάμεσα στους δύο μας διαδόντες που είναι γελοίες και μόνο ή άφέλεια μερικών ή ή κακοπιστία άλλων μπορούν να πάρουν στά σοβαρά. Έλεγα προηγήτερα ότι είμαι ύπακουη και δειλή: τώρα προσθέτω ότι θα μπορούσα να δγάλω από μέσα από την καρδιά μου τεράστια δύναμη προκειμένου να υπερασπίσω την αγάπη μου για τον Κάρολο Πόντι. Όταν ή μητέρα μου μου τηλεφώνησε ένα πρωί στις 11 από τη Ρώμη, ότι οι Ιταλικές εφημερίδες είχαν δημοσιεύσει μιά είδηση περί έπικειμένου διαζυγίου μου για να παντρευτώ τον Κάρυ Γκράντ, θυμάμαι πώς με κυρίευσε μιά τρομερή κρίση γέλιου. Έτρεξα στον άντρα μου και του φώναξα, καταταραγμένη, την είδηση. Έγινε όλη όλη μου η ζωή μου σε τέτοια χάλια, ώστε νόμισα πως θα πέθαινα. Σ' όλη όλη μου την ύπνοθεσι ό Κάρυ Γκράντ δεν είχε ιδέα. Έπαιζα μαζί του στο φίλμ «Έπερφάνεια και πάθος» ήμουν μαζί του στο φίλμ «Τό σπίτι στο ποταμό» αλλά ποτέ δεν υπήρξε ανάμεσά μας ούτε ό ελάχιστος υπαινιγμός για να νένα αίσθημα που δεν θα ήταν άμοιβαία εκτίμηση και θαδεά φίλια. Μόλον για ένα διάστημα ήμουν αντίκειμενο της μελέτης του σ' ένα θέμα παράξενο: τον υπνωτισμό. Γιατί ό Κάρυ Γκράντ έχει ασχοληθεί με τον υπνωτισμό και θεωρητικά και πρακτικά. Λέει ότι υπνωτίζόμενος από τη γυναίκα του ή αυτόυπνωτίζόμενος, είναι ικανός για κάθε τί και υλίστα να πει νη (κι) όλοι ξέρουν τί σημαίνει αυτό για έναν Άμερικανό) κι ακόμα να πνισμα. Μου χάρισε μάλιστα ένα σωρό διδλία για τον υπνωτισμό, που τη διάβασα με ζωηρό ενδιαφέρον. Όμολογώ ότι, σαν καλή Ναπολιτάνα, είμαι λίγο δύσπιστη, για τα θαυματουργά αποτελέσματα της επιστήμης αυτής, αλλά ήρθε στιγμή που κυττούσα πιο συχνά τα μάτια μου στον θερέφτη και προσπαθούσα να ανακαλύψω ιδιαίτερες λάμψεις στα βλέμματα άλλων.

Αν ό Κάρυ Γκράντ εμφανίζεται σαν μιά εξαιρετική προσωπικότητα, Ουίλλιαμ Χόλτεν, αντίθετα, είναι ό κλασσικός τύπος του μέσου Άμερικανού: άγαθός, εύτυχισμένος, μέτριος φίλος του πιστού και των διασκεδάσεων. Έπί πλέον αποφεύγει να φορτωθεί υπερβολικές ευθύνες. Ό Χόλτεν, με τον όποιο έπαιζα στο πιο έπιτυχημένο φίλμ «Τό κλειδί», είναι με λίγα λόγια, ένα απόλυτα φυσιολογικό άτομο, μ' ένα προσόν παραπάνω: ένα μεγάλο που γοητεύει. Είναι αυτός που οι συμπατριώτες του άποκαλούν «ό άνθρωπος με τη γκρίζα φανέλα» και που κάθε γυναίκα θα ήθελε να παντρευτεί. Δηλαδή όποιαδήποτε γυναίκα θα ήθελε να ήθελε να παντρευτεί. Καπρίτσια ή τις διανοούμενες δεν θα συμβούλευα έναν τύπο σαν τον Χόλτεν, αλλά κάποιον σαν τον Τόνυ Πέρκινς. Ό Πέρκινς έχει τα νεύρα στην έπιφάνεια του δέρματος και μιά τέτοια φιλοδοξία, που σίγουρα θ' ατέλει ψηλά. Όπως όλοι οι νέοι που «τρώγονται μέσα τους» και θέλουν να νουν πολλά πράγματα, έτσι κι αυτός δίνει την εντύπωση ότι κινείται σ' έναν κόσμο από συγκεχυμένες ιδέες. Λένε γι' αυτόν ότι όταν θα μεγαλώσει θα πείξει το μυαλό του. Έν τούτοις, στη δουλειά του ικανοποιεί εξαιρετικά τους σκηνοθέτες του. Στο φίλμ «Πόθοι κάτω από τις λευκές» είχε ένα μεγάλο δύσκολο και τα κατάφερε θαυμάσια. Στο έργο «Φράγμα στον Ειρηνικό» ήταν περίφημος ήθοποιός δίπλα στη Σιλβάνα Μαγκάνο. Οι κόρες της Σιλβάνα τον λατρεύουν, ή Ραφαέλλα μάλιστα είναι κυριολεκτικά έρωτας.

Ή Σοφία Λόρεν εξετάζει συχνά, κατά τη διάρκεια της παραμονής της στην Ελλάδα, τις εργασίες άποπερατώσεως της νέας της κατοικίας που θα είναι έτοιμη το φθινόπωρο. Στην εικόνα ή σκηνή με τον μηχανικό Φράϊ, στον όποιο ανήκει όλόκληρος ό λόφος του Μπύργκενστοκ. Ό Φράϊς Φράϊ, που είναι έπίσης ιδιοκτήτης ξενοδοχείων στο Μπύργκενστοκ, αλλά και μερικών σταθμών παραγωγής ηλεκτρισμού, συμβουλεύει τη Σοφία Λόρεν πώς να διευθετήσει μιά γωνιά της επαύλειώς της. Έπάνω στο λόφο, ό Φράϊς Φράϊ κατεσκεύασε μιά πισίνα.

Ή Σοφία Λόρεν στην κρεβατοκάμαρα του «σαλέ» που μένει, περιμένοντας να τελειώσει ή δίλα της. Ή δίλα αυτή βρίσκεται κοντά στο «σαλέ» αλλά σε καλύτερη θέση. Από τα παράθυρα της νέας της κατοικίας ή Σοφία θα μπορέ ν' άπολαμβάνει την υπέροχη θέα της λίμνης της Λουκέρνης. Στη λίμνη αυτή ή διάσημη σκηνή έχει μιά καλή δενζινάκατο.

μήν μαζί του. Κι' αυτός; Άλλωστε, τις ώρες της αναπαύσεως δεν μου μιλούσε γι' άλλο, παρά για τη μικρή Ρωμάνια φίλη του, λέγοντας ότι από τους δάπαινο το αεροπλάνο για να πάει να ζητήσει από την Σιλβάνα Μαγκάνο το χέρι της κόρης της.

Ό Τζην Γουαίν, τον όποιον θαυμάζω και σέβομαι θαδεά, μ' έκανε να δοκιμάσω το μεγαλύτερο θυμό σ' όλη την καλλιτεχνική μου ζωή, όταν γυρίσαμε μαζί το φίλμ «Τομπουκτού». Θα πρέπει όμως να εξηγήσω μερικά πράγματα για να άποφύγω κάθε παρανόηση. Προσωπικά, είμαι πεπεισμένη ότι οι ήθοιοι άνήκουν σε μιά διαφορετική ράτσα κι ότι μερικές πράξεις τους, που στους άλλους ανθρώπους μπορούν να φανούν επιλήψιμες, οι καλλιτέχνες τις βλέπουν με άλλο μάτι. Είναι γνωστό, πως μπροστά στο μηχανισμό λήψεως κάθε ήθοποιός θέλει να είναι ό πρώτος και ό μόνος που να γιορτάζει. Αν υπάρχει ένας ή μιά άλλη παρτεναίρ που υπάρχει κίνδυνος να τον επισκιάσει όποιοσδήποτε μεγάλος ήθοποιός εκνευρίζεται και μερικές φορές φτάνει τα νεύρα του να ξεσπάσουν. Υπάρχουν μερικές τέτοιες ψυχικές καταστάσεις, στη σκληρή δουλειά του ήθοποιού. Συνέβη λοιπόν, μιά μέρα να έχω έναν πρώτο ρόλο που έπαιζα με άληθινό πάθος. Τί κάνει τότε ό Τζην Γουαίν; Στο καλύτερο σημείο που αυτός έπρεπε να τραδηχτεί στην άκρη, μάς διακόπτει δλους λέγοντας: «Μου έφυγε από τη θέση της ή περούκα μου!» αναγκάζοντας έτσι το σκηνοθέτη να σταματήσει τη σκηνή. Έκείνη τη στιγμή μου ήρθε να τον σκοτώσω! Δοκίμασα έναν τέτοιο νευρικό κλονισμό που δεν μπόρεσα πια να δγάλω λέξη. Ήμουν σαν ένα τραίνο που έτρεχε με ταχύτητα και το σταμάτησε ένα άπροσδόκητο εμπόδιο. Μόνο ύστερα από άρκετό διάστημα μπόρεσα να ξαναδρώ την άπαραίτητη γαλήνη για να ξαναρχίσω τη δουλειά μου.

Η ΤΕΜΠΕΛΙΑ ΤΟΥ ΑΛΑΝ ΛΑΝΤ

Άλλη μιά φορά έγινα έξω φρενών με τον Άλαν Λάντ στην Ελλάδα, ενώ γυρίσαμε το φίλμ «Τό παιδί και το δελφίνι». Έπρόκειτο να γυρίσουμε μιά μακρινή νυκτερινή σκηνή κι' οι ήθοιοι είχαν συγκεντρωθεί το άπόγευμα. Εγώ είχα έργασθεί όλη την ήμέρα και το δράδυ, αν κι' ήμουν τρομερά κουρασμένη, ήμουν έτοιμη για το ρόλο μου, που θα με κρατούσε ως τις τρεις τις εμερόματά. Εκείνη την ώρα θάρχόταν στη σκηνή ό Άλαν Λάντ. Κι' ό κύριος ήρθε σεινάμενος και κουνάμενος λέγοντας ότι δεν είχε ακόμα διαβάσει το ρόλο του. Έ, τότε ξέσπασα. Του είπα ότι όποιος δεν σέβεται την κόουρσι του άλλου, δεν μπορεί να πάει μπροστά, ότι μάς ανάγκασε με την άδιαφορία του να επαναλάβουμε τη σκηνή, ότι ήμουν τσακισμένη από την κόουρσι και θα πήγαινα να κοιμηθώ. Περιττό να προσθέσω ότι τό μάλιστα είχε θαυμάσια αποτελέσματα: την άλλη μέρα ό Λάντ ήταν ό πρώτος που παρουσιάστηκε προετοιμασμένος στην έντέλεια.

Πριν τελειώσω τις αναμνήσεις αυτές για τους άνδρες με τους όποιους συνεργάστηκα, θέλω να πώ δυό λέξεις για τους σκηνοθέτες των τελευταίων μου φίλμ: τον Στάνλεϋ Κράϊμερ, που είναι έπίσης και γνωστός παραγωγός, τον Κάρολ Ρήντ και τον Μάρτιν Ρίτ. Ό Κράϊμερ, όταν τελείωσε το «Έπερφάνεια και πάθος» μου χάρισε μιά πολύτιμη καρφίτσα μ' ένα άγγελουδάκι που πετούσε ανάμεσα σ' ένα σύννεφο από μαργαριτάρια. Ήθελε μ' αυτό τον τρόπο να μ' ευχαριστήσει για την ευπείθεια με την όποια τον είχα παρακολουθήσει σ' όλο το διάστημα της δουλειάς. Δινοτάς το μου μου έδινε «Σοφία, είσαι στ' αλήθεια ένας άγγελος που κατέβηκε από τον ουρανό». Ύστερα ό Κάρολ Ρήντ, ψυχρός και μετρημένος Άγγλος (είναι αυτός που δημιούργησε τον «Τρίτο άνθρωπο») μου έκανε δώρο ένα χρυσό κλειδί σ' ανάμνηση άκριβώς του φίλμ «Τό κλειδί». Ό Ρήντ δεν έχανε τον καιρό του σε κομπλημένα. Ψηλός, με γαλανά μάτια, έμοιαζε με καθηγητή της παλιού καιρού. Όταν ήταν ένθουσιασμένος περιοριζόταν να πη μόνο «έδω γκούτ» (πολύ καλό) κι' άλλαζε θέμα.

Τελείος διαφορετικό ταμπεραμέντο είναι το Μάρτιν Ρίτ, του νεαρώτατου σκηνοθέτη της «Μαύρης Όρχιδέας». Προικισμένος με ταλέντο, ένας από τους πιο παλιά υποσχόμενους της νέας σχολής της Νέας Υόρκης, αέθιμος, αθάνατος, ό Ρίτ κλαίει εύκολα και χορεύει πρόθυμα. Άπ' όλους τους άνδρες που συνάντησα στην Άμερική, αυτός μου φάνηκε ό πιο άνθρωπινός τύπος της λατινικής φυλής και μάλιστα πιο γοητευτικός. Κι' όμολογώ ότι με γοήτευαν τό ίδιο και τα δάκρυά του...

Σοφία Λόρεν

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τό ανθρώπινο σώμα αποτελείται από τέσσερα μέρη. Τό κεφάλι Τά μέλη Τό φανελάκι ΑΤΟΙΣ Καί τό κυλοτάκι ΑΤΟΙΣ.

ΑΙ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΣΑΙ ΜΗΤΕΡΕΣ ΕΙΣ ΤΟ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΖΗΤΟΥΣΑΙ ΞΕΝΑ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΙΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΑΤΟΙΣ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥ 1954 ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΔΕΥΡΟΥΜΕΝΑ
ΕΦΟΜΙΛΛΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΡΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ.

ΑΤΟΙΣ Ο.Ε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ & ΦΑΝΕΛΛΟΠΟΙΪΑΣ - ΑΘΗΝΩΝ

1-2 δισκία σ' ένα ποτήρι νερό
ALKA-SELTZER
Registered Trade Mark
Προϊόν των "Αμερικανικών Έργων Σαλίνων"
MILES LABORATORIES, Inc., U.S.A.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΝΩΤΙΚΗ

... η μύρα είναι πλούσια σε:

- Φωσφόρο (μυϊκή δύναμις)
- Βιταμίνη ΡCα (ξανάνιωμα)
- Βιταμίνη Β2 (ανάπτυξις)
- Βιταμίνη ΡΡ (άντιληψις)
- Βιταμίνη Β6 (καλή χώνευσις)

Επί πλέον η μύρα, χάρις στην ιδεώδη αναλογία καλίου/νατρίου, είναι...

ΤΟ ΠΙΟ ΞΕΔΙΦΑΣΤΙΚΟ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΠΟΤΑ

Γερμανικά Απομυκτικά
Sticks KLEINER

- Δροσίζουν και Αρωματίζουν.
- Εξουδετερώνουν την κακοσμία του Ιδρώτος.
- Καταμενούν και ευοκενούν τον εν γένει οργανισμό.
- Εξομαλύνουν το δέρμα.

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ - ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ

ΧΡ. Κ. ΞΥΔΗΣ
ΧΡΙΣΤΙΔΟΥ 9 - ΤΗΛ. 28-606

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ

ΠΟΛΥΣ λόγος γίνεται ενυκτίαις ποθ' ώραις» μεταξύ δύο πολιτών παγωμένου νερού εις το καφεενάκι της γειτονιάς (ή μάλλον εις τον μικροσκοπικόν του κήπον με τὰ καλαμπόκια και τὰς περιπλοκάδας), διὰ τὰ αἴτια τῆς ἀνηρεμίας τῆς ζωῆς μας. Ἀφού ἀνεφέρθησαν πολλά, ἡ πρόοδος ἐν γένει, ἡ ἀνατροπὴ τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας, οἱ πόλεμοι, ἕνας τῆς παρέας, ἀνέφερον ἕνα αἴτιον ἀνησυχίας καὶ ἀναταραχῆς, προαιώνιον καὶ φυσικόν, καθὼς εἶπεν: εἶναι ὁ διαρκὴς πόλεμος μεταξύ ἄρρενος καὶ θήλεος. Ποτὲ ὁ κόσμος —εἶπε— δὲν ἔζησεν ἡσυχος ἐξ αἰτίας τοῦ ωραίου αὐτοῦ πολέμου, κατὰ τὸν ὅποιον σπανίως φονεύονται ἀνθρώπινα ὑπάρξεις, διαρκῶς δὲ γεννῶνται.

ΚΑΤΑ τὸν πόλεμον αὐτὸν μεταξὺ ἄρρενος καὶ θήλεος νομίζομεν ὅτι ἡ γυναίκα εἶναι κατὰ κανὼνα ἡ ἀμυνόμενη, ἀλλὰ εἰς τὴν πραγματικότητα ἐπιτίθεται αὐτῇ πρώτη, ἀφοῦ ἡ προμελετημένη ἀμυνα ἀποσοδεῖ ἐπιθεσιν. Τὸ μόνον ποὺ ἡμπορεῖ νὰ παραδεχθῇ κανεὶς εἶναι ὅτι τῶρα ὁ ἐμφύλιος αὐτός, μεταξύ τῶν δύο φύλων πόλεμος, γίνεται ἐμφανεστερος διότι ὁ κοινωνικὸς βίος ἔχει γίνει δημοσιώτερος καὶ ἐπομένως ἡ συνάντησις τῶν ἐμπολέμων εὐχερεστερά. Ἡ διὰ τῆς ἐπιδείξεως πρόκλησις εἰς πόλεμον εἶναι ἀδιάλειπτος. Μέσα εἰς μίαν τέτοιαν ἀτμόσφαιραν πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μιτῶνται οἱ νόες τῶν ἀνθρώπων; Καὶ εἶναι τοῦτο εὐτύχημα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Χωρὶς αὐτὴν τὴν αἰώνιαν μάχην θὰ ἐκινδύνευε νὰ ἐξαφανισθῇ. Πόλεμος πάντων πατήρ...

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ τῆς νεανικῆς ἐποχῆς μου —ποῦ παρήλθεν, ἀλλοίμονον, πρὸ πολλοῦ— ἔκαμαν, ὅτι ἡμπορούσαν διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν κατὰλευον δέρμα: μετ' ἐπειρήζοντο γαλακτώματα παντός, εἶδους, μαρουλίνερα, ἀγγουρόνερα, λουτρά με πίττα ἢ με γάλα. Καὶ τῶρα τὸ καλοκαίρι ἡ πλατύγυρος ψάθα ἢ ἡ ὀμπρέλα ἦσαν ἀπαράχτητα: ἐφόδια τῆς γυναίκος ποὺ θὰ ἐβρίσκετο κατὰ τὸν ἥλιον. Σήμερα γίνονται τὰ ἐντελῶς ἀντίθετα: τὸ ὥραϊον φύλον, κάθε καλοκαίρι, προσπαθεῖ νὰ μαυρίσῃ. Ἀς μὴ νομίσῃ κανεὶς ὅτι ἡ προσπάθεια εἶναι πάντοτε ἀκίνδυνος. Ἡ ἐκθεσις τοῦ δερματος γυμνοῦ εἰς τὸν ἥλιον εἶναι δυνατόν νὰ προκαλέσῃ ἐγκαύματα, κάποτε δὲ καὶ σοβαρωτέρας παθήσεις, ἂν δὲν λαμβάνωνται προληπτικὰ μέτρα κατὰ τὸν ἥλιον ἀκτίνων. Τὸ ἀπαλὸν γυναικεῖον σῶμα δὲν ἐπιδέχεται τὰς δαναύσους θωπεῖας τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.

ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ νὰ παρεξηγήσω τὸν παλαιὸν φίλον ἔτσι ποῦ τὸν εὐρήκα εἰς τὸ γραφεῖον του. Τὸν ἐγνώριζα ἀπὸ τὰ νεανικά μας χρόνια, ὅταν οἱ ἐρωτιδεῖς τῶν Ἀθηνῶν ἐσύναζαν εἰς τὸ πεζοδρομίου τῆς ἀειμνήστου πλατείας τοῦ Συντάγματος, «στὸ ρολόι» τοῦ ἐυλίτου καὶ ὑλοφράκτου παραπήγματος τῶν τροχιοδρόμων. Ὁ φίλος ἦτο τότε ἀπὸ τοὺς πλέον ἐπιθετικούς. Ἀργότερα, ὡς ὥριμος ἄνδρας ἐθεωρεῖτο ὡς φοβερός Δὸν Ζουάν. Διῆγε τὸν βίον του ἐν ἐρωτικαῖς ἀνομιαις. Δὲν ἄφηκε νὰ τοῦ ξεφύγῃ θηλυκό. Ἐπρεπε νὰ τὸ πολιορκήσῃ, ἀδιαφορῶν ἂν

ἐκινδύνευε νὰ λύσῃ ἀδόξως τὴν πολιορκίαν, κατόπιν σθεναρῶς ἀμύνῃ, κατὰ τὴν ὁποίαν ὄπλον τοῦ ἀμυνομένου φρουροῦ ἦτο... ἡ ταντάνα.

ΕΙΔΑ λοιπὸν τὸν παλαιὸν φίλον εἰς τὸ γραφεῖον του τὴν στιγμήν ποῦ δύο ὥραιες κοπέλλες τὸν εἶχον ἐπισκεφθῇ καὶ τὸν ἡσπάζοντο ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην καὶ τοῦ ἐβόπτεον τὰ μαλλιά. Ἀλλὰ καὶ τὰ φιλήματα καὶ αἱ θωπεῖαι συνεχίζοντο καὶ μετὰ τὴν εἰσοδὸν μου εἰς τὸ γραφεῖον, χωρὶς τὸ ἐλάχιστον ἴχνος δισταγμοῦ ἢ πονηροῦ. Ἦτο πρῶτος θεῖος τῆς μιάς καὶ πατέρας τῆς ἄλλης. Τὰ κορίτσια εἶχαν ἔρθει κατὰ τὸν ζήτησιν. Καὶ καθὼς τὸ ἐπῆραν κι' ἐφυγαν τιτυβίζοντα, ἐκείνος καθήλωσε τὸ βλέμμα του πρὸς τὸ παρελθόν, ἐνῶ ἐφάνετο ὅτι τὸ εἶχε κατευθύνει πρὸς τὸ ἀπείρον. Ὅχι ἡ κόρη του καὶ ἡ ἀνεμιά του νὰ τὸν εἶχαν θωπεύσει, πρόσπα-πα ἱερά καὶ οὐδέτερα δι' ἕνα πατέρα καὶ θεῖον· ἡ ὥραιότερα δακτυλογράφος τοῦ κόσμου νὰ ἐκάθητο εἰς τὰ γόνατά του, αὐτὸς ἦτο πλέον ἕνα μικρὸν τίποτε, ἕνα πενιχρὸν ὑπόλειμμα τοῦ παρελθόντος, ἔτοιμον νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς μελλούσης ζωῆς... Αἱ γυναῖκες διαισθάνονται αὐτὴν τὴν κατάστασιν καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ φοβερότερον δι' ἕνα παλαιὸν πρωταθλητὴν τοῦ ἔρωτος.

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟΝ ἐξάρτημα τῆς θερινῆς γυναικείας ἀμφίεσως, ἡ δεντάλια ἔκαμε τὴν νέαν ἐμφάνισιν τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἀλλὰ δὲν ἀνέκτειν ἀκόμη τὴν παλαιάν τῆς δόξαν. Ἦτο ἄλλοτε ὄχι μόνον ἀνεμιστῆρ χειροκίνητος ἡ δεντάλια, ἀλλὰ καὶ ἔργον λεπτοουργικῆς τέχνης καὶ ὄργανον εὐνοῶν τὴν γυναικεῖαν ἐπίδειξιν καὶ, τέλος, ἐκρησμένον ὡς... ἐρωτικὸν γραμματοκιδώτιον ἢ ἐρωτικὸς σηματοδότης. Μία δεντάλια ἐγκαταλελειμμένη εἰς τὸν κήπον ἦτο τεκμήριον τῆς ἀπιστίας.

ΤΩΡΑ δ' αὐτά, καὶ τὴν δεντάλιαν καὶ τὰς παρελκομένας χρήσεις τῆς τῆς ἔφαγεν ὁ ἀνεμιστῆρ, ὁ κλιματισμὸς τῶν αἰθουσῶν, τὸ τηλεφώνον καὶ ἡ αἰχρῶστα ταχύτης τῶν πάντων. Ἡ δεντάλια, ὅσον καὶ ἂν τὴν ξαναφέρνῃ εἰς τὸ προσκήνιον ὁ ρομαντισμὸς τῆς μόδας, δὲν ἡμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ οὔτε διὰ τὴν ἐρωτικὴν συνδιὰλεξιν ἢ ἀλληλογραφίαν, οὔτε ὡς αἰσθητικὴ ἀνάγκη. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀνακτήσῃ τὴν παλαιάν τῆς δόξαν παρὰ μόνον εἰς τὰς ὀπρέρτας. Αὕτῃ ἡ σημερινὴ δεντάλια εἶναι μία ὥρᾳ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος.

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑ

Κάποτε ὁ γνωστὸς Ἀμερικανὸς παραγωγὸς ταινιῶν Σάμ Γκόλντμουν πῆρε στὸ τηλέφωνο τὸν Μπέρναρ Σὺ μετὰ τὴν ἐλπίδα νὰ κλείσῃ μαζί του μὴ συμφέροντα τιμὴ γιὰ τὰ συνεργαστικά του δικαιώματα ἀπὸ θεατρικὰ τοῦ ἔργου ποὺ σχεδίαζε νὰ κινήσει κινηματογραφικὰ σενάρια. Ἡ τιμὴ ὅμως ποὺ ζήτησε ὁ Σὺ φάνηκε πολὺ ἀλμυρὴ στὸν Γκόλντμουν ποὺ ἄρχισε τοὺς διπλωματικούς του ἐλιγμούς.

Σκεφθῆτε, ἄρχισε νὰ τοῦ λέη, τὰ ἐκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων ποὺ θὰ βροῦν ἔτσι τὴν εὐκαιρία νὰ δοῦν τὰ ἔργα σας καὶ ποὺ διαφορετικὰ δὲν θὰ τὰ ἐδῆλταν. Σκεφθῆτε ἐπίσης πόσο μεγάλη θὰ εἶναι ἡ συνεισφορά σας στὴν τέχνη!... Τὸ δῶμα εἶναι, κύριε Γκόλντμουν, τὸ ἀπάντησε ὁ Μπέρναρ Σὺ, ὅτι ἐσεῖς δὲν σκεφτόσαστε τίποτε ἄλλο παρὰ μόνον τὴν τέχνη, ἐνῶ ἐγὼ δὲν σκέπτομαι τίποτ' ἄλλο παρὰ μόνον τὰ λεπτά!

ΒΑΣΙΣΘΗΤΕ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ

Ἀποφασίστε μόνος σας γιὰ τὸ TAMPAK. Μὴ περιμένετε νὰ ἐλθῇ κάποιος ἄλλος νὰ σᾶς πῇ ἀπὸ τὸ χεράκι—δὲν εἶναι τέτοιος τύπος.

Θέλετε νὰ εἰσθεῖ ἡ πρώτη στὴ μόδα καὶ σὲ νέες ιδέες. Τὶ σᾶς ἐμποδίζει, λοιπὸν νὰ δοκιμάσετε τὸ TAMPAK;

Ἰσως δὲν συλλογιστήκατε ἀκόμη τὴν ἀνάγκη γιὰ σᾶς «ἐκείνες τὶς μέρες» πρὸ μέσο ὑγιεινῆς προφυλάξεως ποὺ σᾶς ἐσωτερικῶς. Καὶ ὅμως ὅλο καὶ ὅλο σᾶς ἔχετε νὰ κάμετε εἶναι νὰ μιτῶτε τὸν φαρμακεῖο καὶ ν' ἀγοράσετε τὸ πρῶτο πακέτο σας TAMPAK. Καὶ νὰ τὶ θὰ ἀνακαλύψετε.

Θ' ἀνακαλύψετε ὅτι τὸ TAMPAK εἶναι τόσο ἀνετο ὥστε δὲν τὸ ἀισθάνεστε οὔτε μεταχειριζόμενοι (οὔτε συγκαίματα, οὔτε ἐρεθισμοὺς). Σᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν ἀβολὴ τῆς νη, τοὺς ἐπιδόμους καὶ τὶς παραμυθίες ποὺ σᾶς δίνει ἕνα θαυμάσιο συναίσθημα ἐλευθερίας. Ἀποτρέπει ἀκόμη τὴν ἀνάπτυξη δερμῆς. Καὶ εἶναι τόσο εὐκόλῃ ἢ ἁπλοῦς τοῦ. θὰ ἀπορίσσετε γιὰ ὅς σημεῖα δὲν τὸ μεταχειρίζεσθε. Μπορεῖτε νὰ τὸ φορεῖτε καὶ ὅταν ἀκόμη κάνετε ντους ἢ μπάνιο.

Τὸ TAMPAK ποὺ ἐπανορθώθηκε ἀπὸ λατὸρ, προσφέρεται εἰς δύο ἀπορροφητικότητας: ΡΕΓΚΙΟΥΛΑΡ καὶ ΣΟΥΠΕΡ (ποὺ μεγαλυτέραν ἀπορροφητικότητα).

ΖΗΤΗΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ ΕΝΑ ΠΑΚΕΤΟ ΔΕΙΓΜΑΤΑ TAMPAK

Στὴν Ἑλλάδα ἀποστέλλεται ἀπὸ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσίν σας, ἐπισκεπτόμενος ἄρχ. 1,20 αἰ γράμμα, πρὸς:

Ι. Φ. ΣΕΡΡΥΝΤΑΝ & ΣΙΑ (ΕΛΛΑΣ) Ε.Π.Ε.
ΤΜΗΜΑ TAMPAK
Σολομῶ 55α, Ἀθήναι

Στὴν Κύπρον ἀποστέλλεται τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσίν σας, ἐπισκεπτόμενος 25 mills αἰ γράμμα, πρὸς:

Φαρμακευτικὴν Ὀργάνωσιν Κύπρου
Διευθύντρια Τμήματος TAMPAK
Τ. Κ. 694
Λευκωσία

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ

Ἡ Τζίνα Μαρία Κανάλε ἐγκατέλειπε τὴν πατρίδα τῆς καὶ πῆγε στὸ Λονδίνον ὅπου θὰ πρωταγωνιστήσῃ στὴν «Πικρὴ ἀλήθεια». Παρτενσαίρ τῆς θὰ εἶναι ὁ Στίουαρτ Γκρέντζερ.

Ἡ Ντόρις Ντράι θὰ πρωταγωνιστήσῃ σὲ μὴ ταινία ποῦ τὸ θέμα τῆς ἔχει μεγάλη σχέσι με τοὺς σιδηροδρομικούς. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ τοῖς εἶναι τῶρα ὅλο σιδηροδρομικῶς.

Ἡ Ἐρμιζιλίνα Καστιλιόνε σύζυγος τοῦ ἰταλοῦ ἀρχιτέκτονος Γκουίντο Τέρτσι κατηγοροῦσε τὸν ἄνδρα τῆς ὅτι σπαταλᾷ τὰ χρήματά του γιὰ τὴν εἰκονιζομένη Παμπανίνι.

Ὁ Κάρο Γκράντ καὶ ἡ Ἰγκριντ Μπέργκμαν γυρίζουν τῶρα στὸ Λονδίνον τὴν ταινία «Ἀδιὰκριτοι». Σκηνοθέτης εἶναι ὁ Στάνλεϋ Ντόνεν καὶ τὸ φιλμ γυρίζεται γιὰ λογαριασμὸ τῆς Γουόρνερ Μπρός. Στὴ φωτογραφία μας τὸ ζευγαρί τῶν ἐκλεκτῶν ἡθοποιῶν ἀντιμετωπίζει τὸ φακό σὲ μὴ σκηνὴ τοῦ ἔργου. Προβλεπεται ὅτι ἡ ταινία αὕτη θὰ ἔχῃ πολὺ μεγάλη ἐπιτυχία.

Ἡ Ἑστερ Οὐίλλιαμς καὶ ὁ Μπέν Κέηνθ θεωροῦνται ὡς ἐξαιρετικὰ ἀγαπημένοι σύζυγοι καὶ τὸ Χόλλυγουντ πιστεύει πῶς τὸ ἀνδρόγυνον αὐτὸ θὰ ζήσει ἁρμονικὰ γιὰ πολὺν καιρὸ ἀκόμη. Ὅμως ἡ Ἑστερ, τρελλὰ ἐρωτευμένη μετὰ τὸν Τζέφ Τσάντλερ, ζητᾷ νὰ πάρῃ διαζύγιο. Εἶναι μὴ ἀπὸ γις στοργικότερες μητέρες ἡθοποιούς κι' ἔχει δύο χαριτωμένα ἀγοράκια.

Οἱ παλhoὶ συνάδελφοι παίρνουν πολὺ εὐκόλῃ θάρρος. Ἡ Λιζελὲτ Πουλθαίρ, φιλᾷ τὸν τρομοκρατημένο ἀπ' αὐτὴν ἀπροσδόκητη οἰκειότητα Ρενιέ, ἐνῶ ὁ Ζὸν Μτανέ πιάνει τὸν μπάτσο τῆς πριγκίπισσας τοῦ Μονακό Γκρέης Κέλλου ποὺ δὲν περιμένει ἀσφαλῶς τέτοιες ἐκδηλώσεις ἀπὸ τοὺς πρῶν συνάδελφους τῆς στὸ Φεστιβάλ Καννῶν τὸ ὅποιον παρηκολούθησε.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Ὁ Μάρλον Μπράντο ἔγινε πατέρας. Στὶς 12 Μαΐου ἡ "Ἄννα Κάσφι" ποὺ παντρεύτηκε τὸν περασμένο Ὀκτώβριο μετὰ μυστικότητα τὸν Μάρλον, γέννησε ἕνα ὠραϊότατο ἀγοράκι.

Ἡ Σοφία Λόρεν φεύγοντας ἀπὸ τὴς Κάννες, πέρασε ἀπὸ τὸ Παρίσι γιὰ νὰ πλουτίσῃ τὴ γκαρνταρόμπα τῆς. Εἶναι πελάτις τοῦ οἴκου Ντιὼρ καὶ στὴν εἰκόνα συνομιλεῖ μετὰ τὸν "Υ6.

Ὁ Γκάρο Κούπερ μετὰ τὴν σύζυγόν του Βερόνικα Μπάφλε σ' ἕνα νυχτερινὸ κέντρο τοῦ Χόλλυγουντ. Εἶναι ἡ πρώτη ἐμφάνισις τοῦ Γκάρο μετὰ τὴν πλαστικὴ ἐγχείρησι στὴ μύτη.

1841

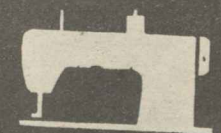
117 χρόνια Δείρας...

"ΜΙΝΟΣ"

Κακάο

ΠΑΥΛΙΔΟΥ
ΕΠΙ 117 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΚΑΟ

PFAFF
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Η αξία της ραπτομηχανής
ΦΑΦΦ οφείλεται εις
την εξαιρετική της ποιό-
τητα, την εύκολον χρή-
σιν της, την απάλλαγην
από οιαδήποτε επισκευ-
ών και την απαρύμιλλον
εξυπηρέτησιν της πελα-
τείας της.

Η μηχανή ΦΑΦΦ διευ-
κολύνει το ράψιμον και
φέρει παντού χαρά

ΦΑΦΦ - γυνυσταί από το 1862

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΦΑΦΦ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 12 - ΑΘΗΝΑΙ

*Αντιπροσωπεία εις άλλας πόλεις της Ελλάδος

ΚΕΡΑΚΙ

Λέγεται και ασκληπιός ή χούινα

Το ωραίο αυτό αναρριχητικό φυ-
τό με τα σαρκώδη και γυαλιστερά
φύλλα, δεν βλέπω να έχη πάρει με-
γάλη διάδοσι. Σπάνια και το
συναντώ σε καμιά θέραντα, να στο
λίξη χαριτωμένα τους τοίχους της.
Και όμως είναι ένα από τα ωραιό-
τερα αναρριχώμενα. Τα άνθη του εί-
ναι σαν κέρνα, σαν σφαίρα, λευκο-
ρόδινα και με πολύ λεπτό άρωμα,
και παρουσιάζονται κατά την άνοιξη.

Το φυτό είναι πολύ ντελικάτο.
Κατ' αρχήν το κλιματικό περιβάλ-
λον στο οποίο θα ζήσει, πρέπει να
είναι ήπιο. Στα πολλά κρύα δεν αν-
τέχει. Κατάγεται από τη Νοτιοδυ-
τική Ασία και το επιστημονικό του
όνομα είναι Χόβερ ή σαρκόδης.

Ο χυμός του φυτού είναι δηλητη-
ριώδης. Μέσα στον κήπο δεν καλλι-
εργείται, γιατί δεν θέλει ανοιχτό μέ-
ρος, που προσβάλλεται από τη θρο-
νη, τον αέρα και τον ήλιο. Άρα, πάν-
τοτε τα απαγορεύω μέρη, που δεν
προσβάλλονται από τον παγετόν αέ-
ρα, ή ο ήλιος δεν είναι τόσο δυνα-
τός. Είναι απαραίτητο να έχη σκιά.

Η ανάπτυξη του σε τέτοια μέρη
είναι γρήγορη και, έφ' όσον έχει
τις απαραίτητες θρεπτικές ουσίες
στη διάθεσή του, σκαρφαλώνει ψηλά.

Η καλλιέργειά του πάντοτε γίνεται
σε γλάστρες με δασύχωμα ή μισό
δασύχωμα και μισό κοπρόχωμα με
λίγη άμμο γλυκεία. Η γλάστρα ή
το δοχείο εύθης έξ' αρχής, είναι ά-
νάγκη, να υπολογισθή σύμφωνα με
την ανάπτυξη του φυτού, ή οποία
πάντοτε είναι μεγάλη. Τουλάχιστον
πρέπει να φέρει 60—70 πόν-
τους. Είναι φυσικό εύθης έξ' αρχής
ή ανάπτυξη του φυτού να μη είναι
πολύ μεγάλη. Όσο όμως περνά ο
καιρός τόσο και ψηλώνει το κεράκι.

Η μεγαλύτερη ανάπτυξη του γίνε-
ται από την άνοιξη μέχρι το φθινό-
πωρο. Κατά τη χρονική αυτή περιό-
δο απαιτεί καθημερινά ποτίσματα.
Το σούρουπο, ενώ, μόλις αρχίσουν
τα κρύα, πρέπει να παύουν άμεσως.

Ελάχιστη, φυσική, ύγρασία πρέπει
να υπάρχει και κατά το χειμώνα,
αλλά και αν δεν υπάρχει με το πότι-
σμα, αντικαθίσταται με την ατμο-
σφαιρική, την οποία παίρνουν τα
φύλλα του.

Το κεράκι πολύ εύκολα πολλα-
πλασιάζεται με μοσχεύματα. Κόβου-
με ένα κλαδάκι, το οποίο και φυ-
τεύουμε σε ιδιαίτερη γλάστρα με
την ίδια αναλογία χώματος που ά-
ναφέραμε παραπάνω και ποτίζου-
με. Η δουλειά γίνεται κατά τον Ι-
ούλιο μέχρι και του Σεπτεμβρίου.
Με το φυτό αυτό συμβαίνει και κά-
τι άλλο. Ρίχνει κλαδάκια από κάτω,
κοντά στη ρίζα, και αυτά πρέπει να
κόβουμε με μοσχεύματα. Η άφαί-
ρεσι των κλαδιών, ευνοεί πολύ την
ανάπτυξη σε ύψος του φυτού, που
πολλές φορές ο κορμός του χωρίζε-
ται σε δύο τμήματα, που πρέπει να
δένονται καταλλήλως στον τοίχο της

λά ή γλυκισμένης με ανάνευ-
στακούς συστήματος προκαλούν συ-
νηθισμένους πόνους και συγκε-
κρίμενα οίδημα οίδημα του υπεζωκό-
τος. Οι αρθρώσεις των ποδών με το
σπύρο άπ' εύθείας στο ώριμο μέ-
ρος του κήπου, καλύτερα όμως είναι
να τη σπείρουμε σε σπορόκοπο
καλοκαίρι και να φυτεύουμε τα
φύτα κατά το φθινόπωρο. Άνθη
την άνοιξη.

Ποικιλίες υπάρχουν αρκετές, α-
λλά η γλυκισμένης με ανάνευ-
στακούς συστήματος προκαλούν συ-
νηθισμένους πόνους και συγκε-
κρίμενα οίδημα οίδημα του υπεζωκό-
τος. Οι αρθρώσεις των ποδών με το
σπύρο άπ' εύθείας στο ώριμο μέ-
ρος του κήπου, καλύτερα όμως είναι
να τη σπείρουμε σε σπορόκοπο
καλοκαίρι και να φυτεύουμε τα
φύτα κατά το φθινόπωρο. Άνθη
την άνοιξη.

δερνάντας ή και του δωματίου—
τι και στα χώλ εύδοκίμει— άπ' α-
πό το φυτό να παίρνει αέρα.

Τα φύλλα του το καλοκαίρι, έπα-
σκονίζονται, θα ραντίζονται με νε-
ρό καθαρό και δροσερό.

Το φυτό προσβάλλεται από την
κίτρινη μελίγκρα, που πολλαπλα-
άζεται καταπληκτικά και απομαλ-
τών χυμούς από τα φύλλα. Κυριώ-
στιαίνει τα τρυφερά κ' έμμεσα και τις
τεσ. Την καταπολεμούμε με νιπτι-
τή ή νικοτίνη, όπως και στα άλλα
φυτά με διάλυσι 3 γραμμάρια νι-
κίτης, 10 γραμ. σαπουνιού πράσινου
σε ένα λίτρο νερό. Μά και με σκονί-
σματα καταπολεμείται με σκόνη
40% διαζίνου.

Επίσης κάποτε, μερικά φύλλα
του άσπρίζουν. Οι κηλίδες αυτές
άλλοτε είναι μικρές και άλλοτε πλά-
νουν ολόκληρο το φύλλο. Άν είναι
ένα— δυό φύλλα τα άσπρίζουν γο-
τί πολύ σπανίως παρουσιάζονται πε-
ρισσότερα. Άν όμως είναι πολλές
τότε πρέπει να αντικαταστήσουμε
το χώμα της γλάστρας με καθαρό
καστανόχωμα, γιατί το φυτό έχει
λίγο ασβεστόφοβο και φαίνεται έπα-
στο κοπρόχωμα υπάρχει άσπριση.

Η άσπριλα αυτή είναι ένα είδος
χλωρώσεως, κιτρινάδας, που προ-
βάλλει και τα άλλα ανθοφόρα φυ-
τά. Στο καστανόχωμα υπάρχει πο-
λύ λίγος ασβέστης, το πολύ άπ' 0,25%.
Κάνουμε άμέσως και θα-
ραία με καραμπογιά. Λύνουμε 15
—20 δρμάκια καραμπογιά σε ένα
λίτρο νερό και ποτίζουμε. Πάντως οι
κηλίδες αυτές δεν βλέπουν να πα-
ρά, εκτός αν είναι πάρα πολλές και
προς τα ύψη μέρη του φυτού. Για
νάχη το φυτό πάντοτε την υγιή
ανάχνη, πρέπει την άνοιξη και το φθί-
νόπωρο να ραντίζουμε προληπτικά τα
φύλλα του με δευτερογενή χαλκό
3%.

Και για να ενισχυθεί στην
προσπάθειά του, κάθε άνοιξη, από
τότε που θα ζεστάνη καλά ο κορμός,
να άσπρίζουμε μερικό χώμα από το
γλάστρα και σε βάθος 20—25 πόν-
τους προσεκτικά και να προσθέτουμε
άλλο φρέσκο μίγμα, που έχει περι-
σότερες θρεπτικές ουσίες. Άν θέ-
λετε περισσότερη και πιο γρήγορη
ανάπτυξη να προσθέσετε μαζί με το
καστανόχωμα και 20—30 δρμάκια
άπό το λίπασμα Νίτρο της Χιλής.

ΔΑΧΤΥΛΙΤΙΣ

Είναι φυτό πρόσχαρο, που σπεί-
ρει τους κήπους, χωρίς καμιά έ-
ξισι. Γιατί πραγματικά δεν έδω-
φέρεται ούτε για τα χόματα, ούτε
και για τα ποτίσματα. Άντεγει
πολύ στην ξηρασία. Είναι δίχρονο
το και το άνθημα του φθάνει
λευκά ή με χρώμα βαθύ κόκκινο
φύονται από την κορυφή προς τα
κάτω. Είναι κατάλληλα για όλη
και μπουκέτα. Τα στελέχη του φέ-
ρουν και τους 90 πόντους και είναι
γεμάτα με άνη από την κορυφή
κάτω, ωραία, που μοιάζουν σε
χτυλά γαντιού. Φυτεύεται μέσα στον
κήπο σε άποστάσεις 50—60 πόν-
των. Τη δαχτυλίτιδα είναι δυνατό
να την πολλαπλασιάσουμε και με
σπόρο άπ' εύθείας στο ώριμο μέ-
ρος του κήπου, καλύτερα όμως είναι
να τη σπείρουμε σε σπορόκοπο
καλοκαίρι και να φυτεύουμε τα
φύτα κατά το φθινόπωρο. Άνθη
την άνοιξη.

Ποικιλίες υπάρχουν αρκετές, α-
λλά η γλυκισμένης με ανάνευ-
στακούς συστήματος προκαλούν συ-
νηθισμένους πόνους και συγκε-
κρίμενα οίδημα οίδημα του υπεζωκό-
τος. Οι αρθρώσεις των ποδών με το
σπύρο άπ' εύθείας στο ώριμο μέ-
ρος του κήπου, καλύτερα όμως είναι
να τη σπείρουμε σε σπορόκοπο
καλοκαίρι και να φυτεύουμε τα
φύτα κατά το φθινόπωρο. Άνθη
την άνοιξη.

Ποικιλίες υπάρχουν αρκετές, α-
λλά η γλυκισμένης με ανάνευ-
στακούς συστήματος προκαλούν συ-
νηθισμένους πόνους και συγκε-
κρίμενα οίδημα οίδημα του υπεζωκό-
τος. Οι αρθρώσεις των ποδών με το
σπύρο άπ' εύθείας στο ώριμο μέ-
ρος του κήπου, καλύτερα όμως είναι
να τη σπείρουμε σε σπορόκοπο
καλοκαίρι και να φυτεύουμε τα
φύτα κατά το φθινόπωρο. Άνθη
την άνοιξη.

Ποικιλίες υπάρχουν αρκετές, α-
λλά η γλυκισμένης με ανάνευ-
στακούς συστήματος προκαλούν συ-
νηθισμένους πόνους και συγκε-
κρίμενα οίδημα οίδημα του υπεζωκό-
τος. Οι αρθρώσεις των ποδών με το
σπύρο άπ' εύθείας στο ώριμο μέ-
ρος του κήπου, καλύτερα όμως είναι
να τη σπείρουμε σε σπορόκοπο
καλοκαίρι και να φυτεύουμε τα
φύτα κατά το φθινόπωρο. Άνθη
την άνοιξη.

Ποικιλίες υπάρχουν αρκετές, α-
λλά η γλυκισμένης με ανάνευ-
στακούς συστήματος προκαλούν συ-
νηθισμένους πόνους και συγκε-
κρίμενα οίδημα οίδημα του υπεζωκό-
τος. Οι αρθρώσεις των ποδών με το
σπύρο άπ' εύθείας στο ώριμο μέ-
ρος του κήπου, καλύτερα όμως είναι
να τη σπείρουμε σε σπορόκοπο
καλοκαίρι και να φυτεύουμε τα
φύτα κατά το φθινόπωρο. Άνθη
την άνοιξη.

Ποικιλίες υπάρχουν αρκετές, α-
λλά η γλυκισμένης με ανάνευ-
στακούς συστήματος προκαλούν συ-
νηθισμένους πόνους και συγκε-
κρίμενα οίδημα οίδημα του υπεζωκό-
τος. Οι αρθρώσεις των ποδών με το
σπύρο άπ' εύθείας στο ώριμο μέ-
ρος του κήπου, καλύτερα όμως είναι
να τη σπείρουμε σε σπορόκοπο
καλοκαίρι και να φυτεύουμε τα
φύτα κατά το φθινόπωρο. Άνθη
την άνοιξη.

Ποικιλίες υπάρχουν αρκετές, α-
λλά η γλυκισμένης με ανάνευ-
στακούς συστήματος προκαλούν συ-
νηθισμένους πόνους και συγκε-
κρίμενα οίδημα οίδημα του υπεζωκό-
τος. Οι αρθρώσεις των ποδών με το
σπύρο άπ' εύθείας στο ώριμο μέ-
ρος του κήπου, καλύτερα όμως είναι
να τη σπείρουμε σε σπορόκοπο
καλοκαίρι και να φυτεύουμε τα
φύτα κατά το φθινόπωρο. Άνθη
την άνοιξη.

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗΣ Γεωπόνος

Γιατρέ, ένα χέρι
μου σφίγγει
την καρδιά...

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΣΤΗΘΑΓΧΗ;

Δεν υπάρχουν ίσως πιο συχνοί πόνοι άπ' αυτούς που έχουν
την έδρα τους στην περιοχή της καρδιάς. Άλλα και δεν υπά-
ρουν άλλοι που να έμπνέουν τόσες άνησιες.

— Κι' αν η καρδιά μου σταματήσει; ρωτάει άνησυχη μιά
γυναίκα.

— Έχω στηθάγχη, λέει άλλη.

Κι' έτσι τα ίατρεία των καρδιολόγων είναι γεμάτα από άρ-
ρώστους που παραπονούνται δίκαια ή άδικα για την καρδιά
τους. Άδικα τις πιο πολλές φορές γιατί στις περισσότερες
περιπτώσεις άλλο όργανο είναι εκείνο που προκαλεί άνωμαλία.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ πρώτα— πρώτα έ-
κείνες που παραπονούνται για
άκαταπαυστους πόνους στην
περιοχή της καρδιάς. Υποφέ-
ρουν επί έβδομάδες και μερικές φο-
ρές επί μηνες. Αυτές μπορούμε να
τις θεωρήσουμε εκ του ασφαλούς
σχεδόν: «Δεν έχετε στηθάγχη».

Άλλα τότε από που προέρχεται ο
πόνος αυτός;

Μερικές φορές άπλοούστατα—κι'
αυτή είναι η περίπτωση πολλών γυ-
ναίκων που είναι κάτωσες παχυές—
ο πόνος προέρχεται από κυτταρι-
δα. Μπορεί κανείς πράγματι, νάχη
καταρτίδια σκεδόν παντού και συ-
γκεκριμένα στη θωρακική χώρα. Οι
γυναίκες αυτές παραπονούνται ότι
νοιάζονται «σφάχτες». Μιά δαίτα και
μερικά μασάζ θα τις απαλλάξουν
από τους πόνους.

Μπορεί επίσης να πρόκειται για
μυοπείτιδα, φλεγμονή δηλαδή των ά-
δενων του μαστού. Στις περιπτώσεις
αυτές ο πόνος επέρχεται πρό πάν-
των κατά την έμμηνορρυσία. Ύπο-
κινούν με την κατάλληλη θεραπεία
που συνίσταται στη χορήγησι όρ-
μονών.

Οι πόνοι του διαφράγματος μπο-
ρούν επίσης να προέρχονται από
τις γειτονικές αρθρώσεις και να
προκαλούν ίσως για ρευματικούς πό-
νους. Οι αρθρώσεις των ποδών με το
σπύρο άπ' εύθείας στο ώριμο μέ-
ρος του κήπου, καλύτερα όμως είναι
να τη σπείρουμε σε σπορόκοπο
καλοκαίρι και να φυτεύουμε τα
φύτα κατά το φθινόπωρο. Άνθη
την άνοιξη.

Ποικιλίες υπάρχουν αρκετές, α-
λλά η γλυκισμένης με ανάνευ-
στακούς συστήματος προκαλούν συ-
νηθισμένους πόνους και συγκε-
κρίμενα οίδημα οίδημα του υπεζωκό-
τος. Οι αρθρώσεις των ποδών με το
σπύρο άπ' εύθείας στο ώριμο μέ-
ρος του κήπου, καλύτερα όμως είναι
να τη σπείρουμε σε σπορόκοπο
καλοκαίρι και να φυτεύουμε τα
φύτα κατά το φθινόπωρο. Άνθη
την άνοιξη.

Ποικιλίες υπάρχουν αρκετές, α-
λλά η γλυκισμένης με ανάνευ-
στακούς συστήματος προκαλούν συ-
νηθισμένους πόνους και συγκε-
κρίμενα οίδημα οίδημα του υπεζωκό-
τος. Οι αρθρώσεις των ποδών με το
σπύρο άπ' εύθείας στο ώριμο μέ-
ρος του κήπου, καλύτερα όμως είναι
να τη σπείρουμε σε σπορόκοπο
καλοκαίρι και να φυτεύουμε τα
φύτα κατά το φθινόπωρο. Άνθη
την άνοιξη.

Ποικιλίες υπάρχουν αρκετές, α-
λλά η γλυκισμένης με ανάνευ-
στακούς συστήματος προκαλούν συ-
νηθισμένους πόνους και συγκε-
κρίμενα οίδημα οίδημα του υπεζωκό-
τος. Οι αρθρώσεις των ποδών με το
σπύρο άπ' εύθείας στο ώριμο μέ-
ρος του κήπου, καλύτερα όμως είναι
να τη σπείρουμε σε σπορόκοπο
καλοκαίρι και να φυτεύουμε τα
φύτα κατά το φθινόπωρο. Άνθη
την άνοιξη.

Ποικιλίες υπάρχουν αρκετές, α-
λλά η γλυκισμένης με ανάνευ-
στακούς συστήματος προκαλούν συ-
νηθισμένους πόνους και συγκε-
κρίμενα οίδημα οίδημα του υπεζωκό-
τος. Οι αρθρώσεις των ποδών με το
σπύρο άπ' εύθείας στο ώριμο μέ-
ρος του κήπου, καλύτερα όμως είναι
να τη σπείρουμε σε σπορόκοπο
καλοκαίρι και να φυτεύουμε τα
φύτα κατά το φθινόπωρο. Άνθη
την άνοιξη.

Ποικιλίες υπάρχουν αρκετές, α-
λλά η γλυκισμένης με ανάνευ-
στακούς συστήματος προκαλούν συ-
νηθισμένους πόνους και συγκε-
κρίμενα οίδημα οίδημα του υπεζωκό-
τος. Οι αρθρώσεις των ποδών με το
σπύρο άπ' εύθείας στο ώριμο μέ-
ρος του κήπου, καλύτερα όμως είναι
να τη σπείρουμε σε σπορόκοπο
καλοκαίρι και να φυτεύουμε τα
φύτα κατά το φθινόπωρο. Άνθη
την άνοιξη.

Τί είναι ακριβώς ο τόσο φευγα-
λέος αυτός πόνος; Οι άρρωστοί τον
συγκρίνουν σαν ένα τσίμπημα, ή και
σαν ένα σόκ. Η αλήθεια είναι ότι
δεν πρόκειται παρά για παλμούς,
δηλαδή χτυπήματα της καρδιάς που
τα αισθανόμαστε, ενώ η καρδιά φυ-
σιολογικά χτυπά χωρίς οι κινήσεις
της να γίνονται αισθητές. Οι τέ-
τοιοι παλμοί δεν παρουσιάζουν σα-
θορότητα. Τους βλέπουμε συνήθως
σε όσους είναι ανήσυχτοι, υποφέρουν
από κάποια κατάθλιψη. Οι άρρωστοι
αυτοί κάνουν συνήθως κατάχρησι
σιγάρου, καφέ, τσιγαριού ή ακόμα—
πράγμα που είναι σοβαρότερο—
φαρμάκων, δίνουν τονωτικά, που τα
πίνουν χωρίς έλεγχο και σοβαρό
λόγο. Πρόκειται συνήθως για σπου-
δαστές τις παρανομίες των εξετά-
σεων, ή άδελφές πριν άπ' τον άγώνα.

ΕΝΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΣ ΠΟΝΟΣ

Τότε μόνο μπορούμε να μιλήσουμε
για στηθάγχη, όταν ο πόνος έχη
τα παρακάτω χαρακτηριστικά: ή
έναρξί του είναι απότομη ή
και επανέρχεται όταν κάνουμε μιά
προσπάθεια και ιδιαίτερα τρέξιμο ή
άνεβασμα σκάλας. Σ' έναν άρρωστο
είναι, άλλωστε, ο ίδιος σχεδόν πάν-
τοτε τύπος προσπάθειας που προκα-
λεί την κρίσι. Είναι ο πόνος βα-
θύς, που έχη την έδρα του πίσω
από το στήθος, έντοπίζεται δύσκο-
λα κι' ο άρρωστος βάζοντας επάνω
την παλάμη του δείχνει την έδρα.
Είναι ένας πόνος γενικά πολύ έν-
τονος που προκαλεί σφίξιμο του
θώρακος. Οι άναγκαλάσεις του στο
άριστο μπράτσο είναι γνωστές. Εί-
ναι ένας πόνος που υποχωρεί πολύ
συνά και σε λιγότερο από ένα λε-
πτό, άμα πάρουμε ένα κοφτερό τρι-
νιτρίνη, το μασήσουμε και το κρα-
τήσουμε στη γλώσσα. Τέλος, το και
σπουδαιότερο, δεν υπάρχει κανένας
πόνος άνάμεσα στις κρίσεις.

Φυσικά, είναι αυτονόητο ότι οι κρί-
σεις στηθάγχης δεν είναι πάντοτε το
ίδιο τυπικές. Μερικές μπορούν να έ-
χουν την έδρα τους σ' άπόσταση από
την καρδιά, να επέρχονται κατά την
ανάπαυσι ή ακόμα να περιορίζονται
σ' ένα παροδικό πόνο.

Μπορεί ίσως να οφείλεται σε πρα-
γματική καρδιακή πάθηση. Υπάρχει
όμως ολόκληρη σειρά από κρίσεις
που έχουν την προέλευσί τους σε
άσθενεια του πεπτικού
συστήματος.

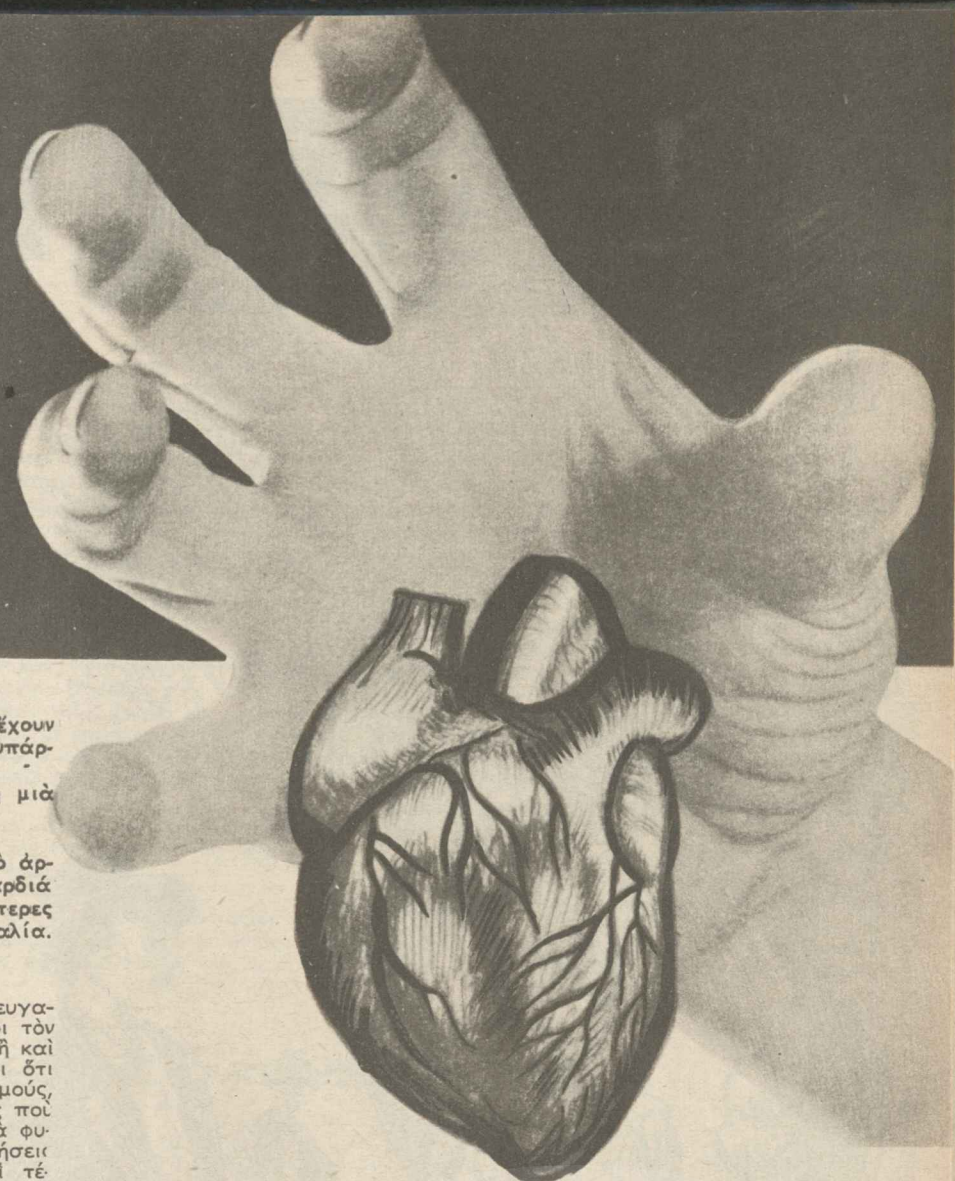
Πολλές άρρώστειες που πηγαίνουν
να έπισκεφθούν καρδιολόγους νοιώ-
θουν έκπληξη όταν αυτοί τις συμβου-
λεύουν να κάνουν ακτινογραφία του
στομάχου, της χολής ή του έντέρου
τους. Τα όργανα αυτά προκαλούν
συνά κρίσεις ψευδοστηθάγχης.

Μπορεί ίσως επίσης να πρόκειται
για κωλίτιδα (φλεγμονή του πα-
χέος έντέρου) ή χολοκυστίτι-
δα (πάθηση της χοληδόχου κύστε-
ως). Στην τελευταία αυτή περίπτωση
δεν είναι σπάνιο οι κρίσεις να έπε-
ρχονται λίγο μετά από κάθε γεύμα.

Μπορεί ίσως επίσης να πρόκειται
για κωλίτιδα (φλεγμονή του πα-
χέος έντέρου) ή χολοκυστίτι-
δα (πάθηση της χοληδόχου κύστε-
ως). Στην τελευταία αυτή περίπτωση
δεν είναι σπάνιο οι κρίσεις να έπε-
ρχονται λίγο μετά από κάθε γεύμα.

Μπορεί ίσως επίσης να πρόκειται
για κωλίτιδα (φλεγμονή του πα-
χέος έντέρου) ή χολοκυστίτι-
δα (πάθηση της χοληδόχου κύστε-
ως). Στην τελευταία αυτή περίπτωση
δεν είναι σπάνιο οι κρίσεις να έπε-
ρχονται λίγο μετά από κάθε γεύμα.

Μπορεί ίσως επίσης να πρόκειται
για κωλίτιδα (φλεγμονή του πα-
χέος έντέρου) ή χολοκυστίτι-
δα (πάθηση της χοληδόχου κύστε-
ως). Στην τελευταία αυτή περίπτωση
δεν είναι σπάνιο οι κρίσεις να έπε-
ρχονται λίγο μετά από κάθε γεύμα.

γματική καρδιακή πάθηση. Υπάρχει
όμως ολόκληρη σειρά από κρίσεις
που έχουν την προέλευσί τους σε
άσθενεια του πεπτικού
συστήματος.

Πολλές άρρώστειες που πηγαίνουν
να έπισκεφθούν καρδιολόγους νοιώ-
θουν έκπληξη όταν αυτοί τις συμβου-
λεύουν να κάνουν ακτινογραφία του
στομάχου, της χολής ή του έντέρου
τους. Τα όργανα αυτά προκαλούν
συνά κρίσεις ψευδοστηθάγχης.

Μπορεί ίσως επίσης να πρόκειται
για κωλίτιδα (φλεγμονή του πα-
χέος έντέρου) ή χολοκυστίτι-
δα (πάθηση της χοληδόχου κύστε-
ως). Στην τελευταία αυτή περίπτωση
δεν είναι σπάνιο οι κρίσεις να έπε-
ρχονται λίγο μετά από κάθε γεύμα.

Μπορεί ίσως επίσης να πρόκειται
για κωλίτιδα (φλεγμονή του πα-
χέος έντέρου) ή χολοκυστίτι-
δα (πάθηση της χοληδόχου κύστε-
ως). Στην τελευταία αυτή περίπτωση
δεν είναι σπάνιο οι κρίσεις να έπε-
ρχονται λίγο μετά από κάθε γεύμα.

Μπορεί ίσως επίσης να πρόκειται
για κωλίτιδα (φλεγμονή του πα-
χέος έντέρου) ή χολοκυστίτι-
δα (πάθηση της χοληδόχου κύστε-
ως). Στην τελευταία αυτή περίπτωση
δεν είναι σπάνιο οι κρίσεις να έπε-
ρχονται λίγο μετά από κάθε γεύμα.

Μπορεί ίσως επίσης να πρόκειται
για κωλίτιδα (φλεγμονή του πα-
χέος έντέρου) ή χολοκυστίτι-
δα (πάθηση της χοληδόχου κύστε-
ως). Στην τελευταία αυτή περίπτωση
δεν είναι σπάνιο οι κρίσεις να έπε-
ρχονται λίγο μετά από κάθε γεύμα.

Μπορεί ίσως επίσης να πρόκειται
για κωλίτιδα (φλεγμονή του πα-
χέος έντέρου) ή χολοκυστίτι-
δα (πάθηση της χοληδόχου κύστε-
ως). Στην τελευταία αυτή περίπτωση
δεν είναι σπάνιο οι κρίσεις να έπε-
ρχονται λίγο μετά από κάθε γεύμα.

Μπορεί ίσως επίσης να πρόκειται
για κωλίτιδα (φλεγμονή του πα-
χέος έντέρου) ή χολοκυστίτι-
δα (πάθηση της χοληδόχου κύστε-
ως). Στην τελευταία αυτή περίπτωση
δεν είναι σπάνιο οι κρίσεις να έπε-
ρχονται λίγο μετά από κάθε γεύμα.

Μπορεί ίσως επίσης να πρόκειται
για κωλίτιδα (φλεγμονή του πα-
χέος έντέρου) ή χολοκυστίτι-
δα (πάθηση της χοληδόχου κύστε-
ως). Στην τελευταία αυτή περίπτωση
δεν είναι σπάνιο οι κρίσεις να έπε-
ρχονται λίγο μετά από κάθε γεύμα.

δεια αν πρόκειται για καρδιακή πά-
θηση.

Πολλές φορές θα δούμε ότι οι κρί-
σεις δεν οφείλονται σε σοβαρές βλα-
δες κι' ότι υπάρχει για κάθε περί-
πτωση κι' ή κατάλληλη θεραπεία.

Δρ. ΥΒ. ΒΕΡΟΝ

Ο ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ
ΤΟΥ ΤΑΛΕΥΡΑΝΔΟΥ

Ο Βίκτωρ Ούγκω έγραψε τα πα-
ρακάτω για τον έγκέφαλο του μεγα-
λου Γάλλου πολιτικού και διπλωμά-
του Ταλλεϋράνδου.

«...Λοιπόν, προχθές ο άνθρωπος
αυτός πέθανε. Οι γιατροί ήλθαν και
ταρίχευσαν το πτώμα του. Γι' αυτό
το σκοπό, κατά το σύστημα των α-
ρχαίων Αιγυπτίων, του άφαιρέσαν
σε έντόσθια από την κοιλιά και τον
έγκέφαλο από το κεφάλι.»

Όταν το έργο τέλειωσε και ο
πρίγκιπας Ταλλεϋράνδος μεταμορ-
φώθηκε σε μούμια και τοποθετήθη-
κε στο φέρετρό με τα άσπρα τα-
σέντνια, οι γιατροί έφυγαν, αφού
άφαιραν πάνω σ' ένα τραπέζακι τον
έγκέφαλο, τον έγκέφαλο εκείνου που
συνέλαβε τόσα μεγάλα σχέδια, που
ένεπνευσε τόσους ανθρώπους, που
έφτιασε ολόκληρο πολιτικό οικο-
δόμημα, που δώδησε δυό επανα-
στάσεις...

Άμα οι γιατροί έφυγαν, ένας ύ-
πηρέτης μπήκε και είδε ότι κάτι έ-
χαν ξεχάσει οι γιατροί πάνω στο
τραπέζι: «Μπα, αυτό το ξεχάσανε!»

Είπε, Τι να το κάνω; Τότε θυ-
μήθηκε πως στο δρόμο υπήρχε όχη-
τός. Πήρε το όχημα πράγμα και
το πέταξε μέσα στον άερό. Ήταν
ο έγκέφαλος του Ταλλεϋράνδου...

Η Άννα και ο Πρίγκιπας

ΣΑΝ ΤΟ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ ΤΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ. ΕΝΑΣ ΠΡΙΓΚΗΠΑΣ, Ο ΓΙΟΧΑΝ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ, ΑΓΑΠΗΣΕ ΜΙΑ ΟΜΟΡΦΗ ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΑ, ΤΗΝ ΑΝΝΑ ΠΛΟΧΑ ΚΑΙ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΠΟΛΛΑ ΒΑΣΑΝΑ, ΤΗΝ ΕΚΑΝΕ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ. ΑΥΤΟ ΕΓΙΝΕ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΕΚΑΤΟ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

1 Βρισκόμαστε στα 1809. Ο Ναπολέων όφειλε να αντικρύσει την Αυστρία. Η Αυστρία είχε έτοιμάσει τρεις στρατιές, για να επιτεθούν εναντίον του «Μονάρχη» του κόσμου, του Ναπολέοντα. Η πρώτη στρατιά, που αποτελούσαν 200.000 άνδρες και τη δίδουσε ο αρχιδούξ Κάρολος, είχε εντολή να προχωρήσει δια μέσου της Βαυαρίας. Η δεύτερη, υπό τον αρχιδούκα Ιωάννη και με 80.000 άνδρες θα έπρεπε να εισβάλει στα βόρεια της Γαλλίας που ήταν τότε γαλλική. Είχε κατακτηθεί από τους Γάλλους και η τρίτη υπό τον αρχιδούκα Φερδινάνδο, πήρε το δρόμο για την Πολωνία με μία δύναμη από 40.000 στρατό. Και οι τρεις αυτοί αρχιστράτηγοι, οι αδελφοί του αυτοκράτορα της Αυστρίας, του Φραγκίσκου.

ΕΜΕΙΣ Θ' ασχοληθούμε με τον πρίγκιπα Ιωάννη, τον Γιόχαν. Έως τώρα είναι πολύ αγαπητός στους Αυστριακούς. Ο αρχιδούξ Γιόχαν αγαπούσε να κάνει περέα με άλλους ανθρώπους, να πηγαίνει στις ταβέρνες, να κάθεται σε μία γωνιά και να παρακολουθεί τον κόσμο στη διασκέδασή του, να κουβεντιάζει με τον κόσμο, με τον φύλακα του δάσους, με τον όποιονδήποτε. Δεν έδλεπε να τον χωρίζει τίποτα από τους άλλους ανθρώπους, δεν δεχότανε τις κοινωνικές διαφορές.

Ο αρχιδούξ Γιόχαν έρωτεύθηκε μία κοπέλα του λαού, την αγάπησε πραγματικά. Και φυσικά το αίσθημα αυτό συγκίνησε βαθύτατα τον καλό Αυστριακό.

Με μία βαρειά κατηγορία είχε να παλέψει ο αρχιδούξ Γιόχαν. Η μάχη του Βάγκραμ χάθηκε από αμέλεια του. Στο Βάγκραμ, ένα άσημο χωριουδάκι έξω από τη Βιέννη, δόθηκε στις 6 Ιουλίου 1809 μία αιματηρή μάχη. Τριάντα χιλιάδες άνδρες εκτός μάχης οι Αυστριακοί. Είκοσι χιλιάδες οι Γάλλοι. Τέσσερες ημέρες μετά, ο αυτοκράτορας Φραγκίσκος έκλιπαρούσε τους Γάλλους για ειρήνη.

Εάν όμως ο αρχιδούξ Ιωάννης κατέφθανε εν καιρώ με το στρατό του στο Βάγκραμ... Η κατηγορία αυτή είχε ως αποτέλεσμα να χάσει ο αρχιδούξ την εμπιστοσύνη του αυτοκράτορα και να πρωθυπουργού Μέττερνιχ και να κρατηθεί μακριά από κάθε στρατιωτική άπασχόληση.

Στην κατηγορία αυτή ήρθε να προστεθεί και δεύτερη: Αγαπημένος τόπος του αρχιδούκα ήταν το Τυρόλο. Έδώ έρχότανε συχνά, εδώ είχε το διαίτητο σπίτι του, ήξερε τα χωριά ένα - ένα, μια τις βουνοκορφές. Οι κάτοικοι τον αγαπούσαν, κουβεντιάζανε μαζί τους, έτρωγαν μαζί τους. Έξω από την ελευθερία. Όμως το Τυρόλο, με τη συνθήκη του Πόρσμουργκ, μία από τις πιο ειδοφιλές συνθήκες που υπόγραψε ο Ναπολέων, έλασε την ελευθερία του. Ο αρχιδούξ Γιόχαν είχε θέσει στο της ζωής του, να κάνει το πάν για να ελευθερωθεί το Τυρόλο. Και δεν ήταν μία λαμπρή βία το Τυρόλο, το αυστριακό Τυρόλο και το έλευτικό ν' αντιμετώπιζον μαζί τον Ναπολέοντα.

Τα σχέδια αυτά του αρχιδούκα έφθασαν πολύ αλλοιωμένα στ' αυτιά του Μέττερνιχ. Ένας άσημα ματούχος, ο Ρόσμαν, μετέδωσε με εντελώς άλλο περιεχόμενο, άλλη σημασία, την προσπάθεια του αρχιδούκα, για τον σχηματισμό μίας Όμοσπονδίας του Τυρόλου. Ο φιλόπονος Μέττερνιχ θεώρησε ιερό του καθήκον να μυρίσθαι προδοσία. Ασφαλώς, κάτι άλλο μαγείρευε, κάτι άλλο είχε συνχρόνος στο νου του, κάπου ήθελε να καταλήξει ο αρχιδούξ Ιωάννης με την Όμοσπονδία του Τυρόλου. Το σχέδιο του αρχιδούκα ήταν ν' αρχίσει δράσεις της Όμοσπονδίας του Τυρόλου τώρα, με την υποχώρηση του Ναπολέοντα από τη Ρωσία, όπου φαινόταν πια καθαρά, ότι το άστρο του είχε ωχιάσει. Το καταστρεπτικό 1812 για τον Ναπολέοντα, θα ήταν σωτήριο για το Τυρόλο.

Μα ο χρόνος αυτός έφερε και το τελειωτικό

τύπημα για τον αρχιδούκα Ιωάννη. Δεν ήταν πια για την Αύλη και για την κυβέρνηση ένας «απειθαρχημένος» και μόνο. Ήταν και ένας παραπλανημένος. Ένας «επίορκος». Ένας «συναμώτης». Από δω κι εμπρός, και επί είκοσι χρόνια συνεχώς ο αρχιδούξ Γιόχαν δεν θα είχε το δικαίωμα να μπει στο Τυρόλο. Την είσοδο του την απαγόρευε ένα βασιλικό διάταγμα. Μέχρι τα 1833 το Τυρόλο θα του ήταν κλειστό.

Βαρειές λοιπόν κατηγορίες βάριαν την βασιλική του εξοχότητα. Μα ωστόσο υπήρχε και μία κάποια άμυνά ιδέα για την αθωότητά του και του ανέθεταν μικρές σημασίας υπηρεσίες, από καιρό σε καιρό. Στα 1815 και 1816 βρίσκεται στο εξωτερικό, επισκέπτεται την Αγγλία και τη Γαλλία.

Είναι πολύς ο χρόνος που του μένει ελεύθερος. Ασχολείται λοιπόν με την Πολιτική Οικονομία, την Ιστορία, κάνει διάφορες συλλογές και πάντα τον τραβά το υπαίθριο. Τέλος, βρίσκει έναν τόπο που τον αγάπησε, όπως άλλοτε αγαπούσε το Τυρόλο. Κι αυτό είναι το Στάϊερμαρκ. Είναι το μέρος της Αυστρίας που βρίσκεται μεταξύ του νο-

τίωτερου, του Κάρντεν και του βορειότερου, της Άνω Αυστρίας. Υπάρχουν κι' εδώ άνθρωποι, αγαθοί που μπορείς να καθήσης μαζί τους και να κουβεντιάσεις. Υπάρχουν λίμνες χαριτωμένες με την καλύβα του ψαρά στην άκρη, όπου μπορείς να ξευχήτησης. Υπάρχουν βουνά ψηλά που σαν φτάσης στην κορυφή τους, αναπνέεις ελεύθερα κι' αφίνεις τις σκέψεις σου να πάρουν το δρόμο που επιθυμούν.

Ο αρχιδούξ Γιόχαν έπεσκέφθηκε αναρίθμητες φορές το Στάϊερμαρκ. Ανέβηκε στα βουνά του, περπάτησε στα δάση του, έμαθε τα χωριά του ένα - ένα, ένα - ένα τα σπίτια του. Είχε παντού εδώ τους καλούς γνωρίμους, τους φίλους. Έδώ αισθανόταν άνετα. Έδώ ήταν ο τόπος που θα μπορούσε να ριζώσει.

Και ριζώσε πραγματικά. Σ' ένα από τα ταξίδια του γνώρισε την κοπέλα που της αφιέρωσε τη ζωή του. Την Άννα Πλόχλ.

Στα 1816, μετά από ένα μακρινό ταξίδι στο εξωτερικό, ο αρχιδούξ Γιόχαν, αφού κανόνισε τις υποθέσεις του στην πρωτεύουσα, τη Βιέννη, τρά-

Έτσι άρχισε ένα αληθινό παραμύδι...

ΗΤΑΝ μία φορά κι' έναν καιρό ένα βασιλόπουλο παιδάκι, έτοιμο να γίνει βασιλιάς. Ο πατέρας του, ο βασιλιάς, τον αγαπούσε πολύ. Ο βασιλιάς ήταν καλός, αλλά πολύ αυστηρός. Ο βασιλιάς είχε πολλούς γιους, αλλά κανένας δεν τον αγαπούσε όπως ο Γιόχαν.

Ο Γιόχαν ήταν ένας αγάθος, ένας καλός άνθρωπος. Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στους ανθρώπους. Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του.

Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του. Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του. Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του.

Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του. Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του. Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του.

Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του. Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του. Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του.

Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του. Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του. Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του.

Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του. Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του. Ο Γιόχαν ήταν πολύ αγαπητός στον πατέρα του.

χασε μπροστά στην τόση της επιτυχία και όπως ήρθε περνώντας στο χορό, έτσι έφυγε και περνώντας. Πήγε σε μία γωνιά να κρυφτεί, να συνελθει, να χαρή το θρίαμβό της. Ήταν μόλις δέκα τεσσάρων χρόνων.

Ο χορός ωστόσο εξακολούθησε. Ύστερα μπήκαν στις δάρκες, οι μουσικοί σε δάρκα ξεχωριστή και τράβηξαν στην αντίθετη μεριά της λίμνης, όπου βρισκότανε και η καλύβα του ψαρά. Έφθαναν εκεί φρέσκα ψάρια, χόρσταν ξανά. Όσοτου πια θράδαυσε και γύρισε ο καθένας στο σπίτι του.

Ο πρίγκιπας και οι φίλοι του πήγαν με άμαξα στο Άουζζέ. Σ' αυτή την κομολοία θα περνούσανε τη νύχτα τους. Ο ίδιος πρίγκιπας θα έμενε στο σπίτι του φίλου του Λενόμπλ που ήταν ανώτατος υπάλληλος. Την άλλη μέρα ξεκίνησε η συντροφιά για άλλο χωριό, άλλο γλέντι τους περίμενε, άλλος χορός.

ΤΟΝ μεθεπόμενο χρόνο, στα 1818 ο αρχιδούξ αγόρασε ένα μεγάλο κτήμα στο Στάϊερμαρκ, με σκοπό να το καλλιεργήσει υποδειγματικά. Το μέρος λεγότανε Μπραντόνχφερ.

Τον επόμενο χρόνο, στα 1819 ξαναήρθε στ' αγαπημένα του μέρη του Στάϊερμαρκ, τον Αύγουστο ήταν και πάλι με τη συντροφιά του στα μαγευτικά αυτά χωριά, στα πανέμορφα βουνά που οι κορυφές τους είναι πάντα σκεπασμένες με χιόνι, τα δάση γεμάτα ξύλα, οι λίμνες συχνές ανάμεσα στα δέντρα κι' οι καταρράκτες ρίχνουν μ' όρμη τα νερά τους.

Ο βασιλικός πρίγκιπας και η

συντροφιά του είχαν όλο τον καιρό να χαρούν τη ζωή τους, κι' όλη τη διάθεση. Σαν να είχε πλαστή γι' αυτούς αυτή η θαυμαστή φύσις.

Ανέβαινε λοιπόν η συντροφιά τη λίμνη Τοπλιτς με δάρκες, όταν στην αντικρινή παραλία είδαν τέσσερα κάτασπρα σημεία ανάμεσα στο καταπράσινο φύλλωμα. Τι να ήταν; Ο καθένας από τη συντροφιά έλεγε τη γνώμη του. Ήταν πέτρες; Άδυνατον. Άγελάδες; Δεν φανέρωνε το σχήμα τους. Και γιατί τάχα να μη κατευθυνθούν οι δάρκες στην παραλία, να λύσουν το πρόβλημα αυτό; Όλος ο καιρός τους άνηκε. Στο μεταξύ τα λευκά σημεία φαινόταν ευκρινέστερα. Σε λίγο έπαυσαν να κινούνται. Και να που διακρινότανε πια καθαρά, ότι ήταν τέσσερις κοπέλλες, στα κάτασπρα ντυμένες.

Όταν η συντροφιά δγῆκε από τις δάρκες, τότε διειστώθη ότι οι κοπέλλες ήταν νέες και ωραίες. Η λευκή φορεσιά τους ήταν η καλύτερη ριχτή φορεσιά του τόπου. Και τόσο χάρηκε ο πρίγκιπας όταν αναμέσα τους γνώρισε την Άννα! Έ, μά ναί! Ήταν η Άννα Πλόχλ, το δειλό ζαρκάδι που πρόπερι είχε πηδήσει έξω από τον κύκλο του χορού. Της είπε ότι ψήλωσε και ότι έγινε πιο δημοφιλής και η Άννα κοκκίνισε, όπως τότε.

Ήταν ακόμα δειλή, συνσταλμένη και αυτό άρεσε ιδιαίτερα στον πρίγκιπα. Κι' οι άλλες κοπέλλες ήταν σεμνές και φαινότανε όπως πρέπει. Ήταν φίλες συνομήλικες και αγάριστες. Είχαν έρθει εδώ έξω να πάρουν λίγη βροσιά.

Η συντροφιά ξαναμπήκε στις δάρκες, μαζί και οι κοπέλλες. Μαζί δγῆκανε στην καλύβα του ψαρά, μαζί φάγανε. Πριν βραδυάσει, οι

κοπέλλες φύγανε. Η συντροφιά έμεινε στην καλύβα. Και το πρωί, μόλις έπιασε ο ήλιος να χρυσώνει τα βουνά, βρέθηκαν στο πόδι, άλλα χωριά να επισκεφθούν.

Ήταν Κυριακή, μία ξεσοχη μέρα. Δεν είχαν ακόμη ξεκινήσει κι' από τον κάθε δρόμο πρόσβλιν χωρικοί που έρχονταν να χαιρετήσουν τον πρίγκιπα. Ανάμεσα σε μία συντροφιά το μάτι του πήρε την Άννα Πλόχλ και η καρδιά του σκίρτησε.

Το παρατήρησε κι' ο ίδιος αυτό, ότι αλλοιότατα αισθανότανε στη βέα της. Συναντήθηκαν τα δλέμματα τους και χαιρετίστηκαν οι δυο τους μ' ένα ανεπαίσθητο κούνημα του κεφαλιού, μ' ένα τίποτα που μόνο οι δυο τους το ένιωσαν.

Η συντροφιά δεν έφυγε. Έμειναν εκεί ολόκληρη την Κυριακή, έφαγαν, χόρεψαν, ήπιαν κρασί και μύρτα. Η Άννα ήταν σοδαρή. Ο λιγολογ. Ο πρίγκιπας δεν της μίλησε διόλου. Πολλά είπανε όμως τα μάτια και των δυο. Τι τα θέλανε τ' άλλα λόγια; Καλύτερα να είναι κανείς ποσοετικος όταν συμβαίνει να είναι καλύτερα και πρίγκιπας. Κι' όταν συμβαίνει να λέγεσαι Άννα Πλόχλ, σκέτα-σκέτα, και να είσαι κόρη ενός ταχυδρομικού και μόνον και να νοιώθεις πως αγαπάς έναν πρίγκιπα, τί άλλο μπορείς να επιθυμήσεις, τί άλλο σου μένει να κάνεις, άλλο από το να τον βλέπεις να τον καμαρώνεις τον πρίγκιπα σου;

Ο πρίγκιπας μίλησε με όλες τις κοπέλλες κι' ήταν πολλές οι διαφορές. Μίλησε και με την Άννα, σε τρόπο που όλοι ν' ακούσουν τι της έλεγε. Προς το βράδυ φύγανε όλοι για να φύγουν, οι άλλοι μοιράστηκαν στις ψαροκαλύ-

Τη ρώτησε άμέσως και χωρίς περιστροφές «Έχεις κανένα δεσμό»

‘Η Άννα και ο πρίγκιπας ... ΤΗΣ ΕΖΗΤΗΣΕ ΜΙΑ ΜΑΛΛΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΗΣ, ΣΑΝ ΜΙΑ ΣΟΒΑΡΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙ ΑΓΑΠΗΣ...

δες για ύπνο. ‘Η Άννα ήταν απ’ αυτούς που έμειναν

ΠΡΙΝ ξημερώσει, η συντροφιά ξεκίνησε με τὰ πόδια για τὸ κοντινὸ χωριό, βάδιζαν ἕνας—ἕνας ἀπὸ στενὰ περάσματα, πολλές φορές συνάντησαν τέτοια στενωπά. ‘Ο πρίγκιπας πῆγαινε πότε ἔμπρός, πότε πίσω, μιλούσε πότε με τὸν ἕναν, πότε με τὸν ἄλλο, ἤρθε ἡ στιγμή πού δρέθηκε πλάι—πλάι με τὴν Άννα. Τὴ ρώτησε ἀμέσως καὶ χωρίς περιστροφές.

— Έχεις κανένα δεσμό, ἔχεις δώσει πουθενὰ τὸ λόγου σου ἢ εἰσαι ἐλεύθερη;

‘Η Άννα τὸν κύτταξε. Τὸ πρόσωπό του, ἡ ἔκφρασί του ἦταν πολὺ σοβαρή. Τὸν ἀπάντησε με συγκίνησι. ‘Οχι. Δὲν τὴν ἔδενε τίποτα, με κανέναν. Οὐτε τὸ παραμικρὸ. ‘Ηταν δολοφάνεια ἐλεύθερη. Καὶ τότε ἀκούσε τὸν πρίγκιπα πού τῆς ἔλεγε.

— Αὐτὸ ἦταν πού ἐπιθυμοῦσα πολὺ νὰ μάθω, γιὰ νὰ μὴν γίνῃ κατὰ τὸ ἄτοπο.

‘Η Άννα ἐννοίωσε τ’ αὐτία τῆς νὰ δοῦναι. Ἐβλεπε τὸν πρίγκιπα νὰ προχωρῇ στὸ μονοπάτι καὶ τῆς φάνηκε πὼς τὰ οὐνεύριττες δὲ αὐτὰ, πὼς κανεὶς δὲν εἶχε δεσμεύσει κατὰ τέτοιο. Ὡστόσο ὁ πρίγκιπας φαινόταν χαρούμενος, ἐξαιρετικὰ χαρούμενος κι’ ὅταν τὸν προσπέρασε, τῆς ψιθύρισε:

— Έχε θάρρος κι’ ὅλα θὰ πάνε καλά.

Τέσσερις ὥρες βάδιζαν, πέρασαν ἀπὸ δροσοκοπιές, κατασηκνωσὲς ἐξολοκόπων καὶ φθάσανε στὸ μικροσκοπικὸ χωριουδάκι πού ἐπιθυμοῦσαν. Ἐχε πιάσει πιά νὰ μουρλῶν. ‘Η συντροφιά ἦταν εὐθυμη, συνομιλοῦσαν μετὰ τῶν ζωνιῶν, μὰ ὁ πρίγκιπας ἀπέφυγε ἔστω καὶ μιὰ φορά νὰ ἀπευθύνῃ τὸ λόγον στὴν Άννα. ‘Επρεπε νὰ προσέχουν, νὰ μὴ δώσουν ἀφορμὴν σὲ φλυαρίες. ‘Ες ἄλλου καὶ τὴν παραμικρὴ ἔστω συμπάθεια κι’ ἂν τῆς φανέρωνε ὁ πρίγκιπας, θὰ κινούσε τὴ ζήλεια. Τὸ μῆκος ὁδόν τὰ ἔπειτε πάνω στὴ δύστηνη Άννα.

Πάντως πέρασαν μιὰν ὥρᾱς βραδυά. Ἀργὰ κοιμήθηκαν, ἄλλοι στὸ σπῆτι τοῦ πατὰ κι’ ἄλλοι στὸν κρατικὸν ὑπαλλήλουν.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἦταν 30 Αὐγούστου, ἔπρεπε νὰ χωρισθοῦν. ‘Ο πρίγκιπας ὤφειλε νὰ τραβῆξῃ γιὰ τὴ Βιέννη. Τόπος ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ ξαναρχόταν τὸ χρόνον, τὴν ἴδια ἐποχὴ. Οἱ κοπέλλες ὅλες ἦταν θλιμμένες πού θὰ τὸν χάνανε. ‘Η Άννα ἐπίσης. Καὶ ἑσπικὰ τὴν ἔπιασαν τὰ κλάματα, ἀκρότητα κλάματα καὶ λυμοί. ‘Ολοι τὴν κύτταγαν ἑσπικὰ ἀσμένιο, περιεργοί κι’ ὁ πρίγκιπας ὤφειλε νὰ κρατηθῇ καὶ μὴ δείξῃ τὴ συγκίνησιν του. Μέσα του ὅμως παίζονταν χίλια χαρούμενα διόδια.

Ἐγύρισαν ὅλοι στὰ σπῆτια τους, κι’ ἡ Άννα στὸ δικό της, κι’ ἄρχισαν τὰ δειρά της. Τῆς ἄρεσε νὰ μὴν μῆναι πὸν δειροπολῆ. Θὰ νόμιζε κανεὶς ὅτι ἔβλεπε μπροστὰ τῆς τὸν βίβλ’ της νὰ ξετυλίγεται ἀνδοσπάρτος, νὰ ζῇ σὲ παλάτι, πρίγκιπας τῆς τριγυρίζουν, νὰ τῆς λένε τὰ πικὰ κοκαλετικὰ κομπλιμέντα, μ’ ὅλους τοὺς ἀνώτερους τίτλους καὶ νὰ χορεύῃ, στὸ βασιλικὸ τραπέζι

νὰ παρακάθεται. *Ἡταν τόσο νέα! Μόλις δέκα ἑπτὰ χρόνων.

Τίποτ’ ἀπ’ ὅλα αὐτὰ. ‘Η Άννα δὲν εἶπε λέξι σὲ κανένα ἀπ’ οὐτὴ τῆς στάθηκε. Ἐξακολουθοῦσε νὰ ἐργάζεται στὸ σπῆτι, νὰ δοῖθῃ τῇ μητέρα της, σάν νὰ μὴν εἶχε τίποτα σὺμβῃ. Κι’ ὅταν ἡ φαντασία της, φαντασία μιᾶς κοπελλίτσας, ἔδειχνε σημεῖα γιὰ νὰ τραβῆξῃ μακριὰ, ἡ Άννα ἤξερε νὰ τὴ σταματήσῃ. Ὡστόσο, δὲν ἀμφέβαλε γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ πρίγκιπα. Σίγουρα θὰ ἐρχότανε καὶ τοῦ χρόνου. Σίγουρα στὸ διδύλι τῆς ἀγάπης τους θὰ γραφόταν ἄλλη μιὰ σελίδα. ‘Ητανε σίγουρον ὁ πρίγκιπας τὴν ἀγαποῦσε, τῆς τὸ βεβαίωνε μιὰ ἐσωτερικὴ φωνάκια.

‘Ο πρίγκιπας ἀπὸ τῆς στιγμῆς πού ἀκούσε ὅτι ἡ Άννα ἦταν ἐλεύθερη, ὅτι τίποτα καὶ με κανέναν δὲν τὴν ἔδενε, ἐννοίωσε εὐτυχισμένος. ‘Οπως ὁ ἴδιος γράφει στὸ ἡμερολόγιό του, δὲν μπόρεσε ἐκεῖνη τὴ νύχτα νὰ κοιμηθῇ, πῆρε μιὰ καρέκλα καὶ κάθισε μπροστὰ στὸ παράθυρο. Ἐκεῖ ἔμεινε, συντροφιά με τὴν χαρὰ του, ὥσπου ἀνέτειλε ὁ ἥλιος. Κι’ ὅταν γύρισε στὴ Βιέννη στὸ παλάτι, νὰ τὴ βρῇκε σ’ ἕνα παλιὸ τὸν ἡμερολόγιό, αὐτὰ τὰ λόγια εἶχε γράψει στίς 3 Αὐγούστου, 1811:

‘Επιθυμῶ τόσο νὰ εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος, ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καὶ οὐχὶ ἕνας πρίγκιπας. Τότε δὲν θὰ εἶχα πιά αὐτὲς τὶς θολές, συννεφιασμένες ὥρες. Θὰ μπορούσα νὰ τὶς διώξω. Τότε θὰ μοῦ ἦταν δυνατὸ, νὰ διαλέξω κι’ ἐγὼ ἕνα ἐπάγγελμα, νὰ σταδιοδρομήσω, ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Τότε θὰ ἦμουν εὐτυχής. Δυστυχὴς ὅμως, κατὰ τέτοιο δὲν τὸ βλέπω κατορθωτὸ. Με κρατοῦν ἄλτοι δεσμοί...

‘Η Αὐλή καὶ τὸ τυπικὸ τῆς τὸν ἐνοχλοῦσαν τώρα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά. Μ’ εὐχαρίστησι τὸν ἔβλεπε τὸ χρόνον νὰ περνᾷ, λαχταροῦσε τὴ στιγμὴ πού θὰ δρισκετῶνε καὶ πάλι στὸ κτήμα του, στὸ Μπράντχοφ, πού θὰ ἀνέβαινε στίς κορφές τῶν βουνῶν τοῦ ἀγαπημένου του Στάιερμαρκ, πού θὰ ἔκανε συντροφιά με τοὺς ἀπλοὺς ἀνθρώπους, πού θ’ ἀντίκριζε τὸ γλυκὸ βλέμμα τῆς Άννας.

ΤΕΛΟΣ ἔφθασε ἡ ἀνοιξί, πέρασε τὸ καλοκαίρι κι’ ὁ πρίγκιπας χωρὶς καμμιὰ προειδοποίησιν, ἔφθασε στίς 24 Σεπτεμβρίου τοῦ 1820 στὸ Άουστρῆ, τὴν πατρίδα τῆς Άννας. Κατέλυσε τὸ σπῆτι τοῦ ἐκεῖ ἀνατάτου κρατικὸ ὑπαλλήλου. Μὰ φυσικὰ δὲν μπόρουσε νὰ ρωτήσῃ αὐτὸ πού τόσο ἐπιθυμοῦσε. ‘Ετὶ γίνεταί ἡ Άννα Πλόχλ;

Τὸ πρῶτ’ ἐπιβεβαιώθηκε με τὸν κρατικὸ ὑπαλλήλου καὶ τὸ ἀπόγευμα γῆκε νὰ κἀν μιὰ δόλτα στὴν ἀγορὰ τοῦ τόπου, νὰ χαίρει τῶν γνωστούς του. Λίγο ἀργότερα εἶχε σχηματιστῇ ἡ συντροφιά. Πῆρανε πάλι τ’ ἀμάξι, πέρασαν τὸ δημόσιον δρόμον, πού τραβοῦσε ἀνάμεσα ἀπὸ δάση, φθάσανε στὴ λίμνη Γκρουντσε, μῆγχανε στίς δάρες καὶ φθάσαν στὴν ἀντίπερα δόχη, στίς καλὲς τῶν ψαράδων, ὅπως τὸ εἶχαν κάνει καὶ τὴν προηγούμενη χρονιά.

Οἱ μουσικοί, πού βρίσκονταν σὲ δάρκα ἐξωριστῇ, ἔπαιζαν σ’ ὅλη τὴ διαδρομὴ σκοποὺς χαρούμενους, τραγοῦδια τοπικὰ καὶ με πράσινες γυρλάντες εἶχανε στολίσῃ τὸ μέρος κι’ ἔξη κοπέλλες, στὰ κατάλευκα ντυμένες καὶ με ἄνθη στὰ χέρια, περιμέναν τὸν πρίγκιπα νὰ τὸν καλωσορίσουν.

Τοῦ πρίγκιπα χτυποῦσε ἡ καρδιά, τὰ μάτια του προσπαθοῦσαν ν’ ἀναγνωρίσουν τὶς κοπέλλες, ‘Ηταν μετὰ τῶν τοῦ καὶ ἡ Άννα;

Ναί, ἦταν. Μὰ πάντα σοβαρὴ καὶ συγκρατημένη. Βρίσκονταν καὶ οἱ γονεῖς τῆς ἀνάμεσα σ’ αὐτοὺς πού περιμέναν νὰ χαίρει τὸν πρίγκιπα. Σὲ λίγο ἄρχισε ὁ χορὸς. Τὸ γλέντι κράτησε ὡς ἄργα τὸ βράδυ. Μετὰ, ἄλλοι γύρισαν πίσω κι’ ἄλλοι ἔμειναν. ‘Η Άννα καὶ οἱ γονεῖς τῆς ἦταν ἀπ’ αὐτοὺς πού ἔμειναν.

Τὴν ἄλλη μέρα ἔκαναν ὅλοι μαζί ἕνα μεγάλον περίπατον, φθάσανε ὡς τὸ κοντινὸ χωριὸ καὶ πρὸς τὸ μεσημέρι εἶχανε γυρίσει. Τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ ἡ Άννα δὲν αἰσθάνθηκε καλά κι’ ἀποτραβήχτηκε. Ὁ πρίγκιπας δὲν τὸ παρατήρησε. ‘Ο πρίγκιπας ὅμως τὰ εἶχε ὅλα παρατηρήσει. Καὶ τὴν σημερινὴ τῆς ἀχρότητα καὶ τὴν ἀνορεξία τῆς. Δὲν τῆς εἶχε μιλήσει ἀκόμα, νόμιζε πάντα ὅτι τὰ βλέμματα ὅλων θὰ στραφοῦν ἐπ’ αὐτὸν ὅταν θὰ τῆς ἀποτείνῃ τὸ λόγον. Μίλησε με τὴν καθεμιὰ κοπέλλα καὶ μόνον μ’ αὐτὴν δὲν εἶχε ἀνταλλάξει λόγον, μ’ αὐτὴν πού γιὰ κατῆρι τῆς εἶχε κάνει ὅλο τὸ ταξίδι. Καὶ τώρα βρίσκονταν ὁλομόναχη στὴν καλὴν αὐτὴν ψαρά.

‘Ο Γιόχαν καραδοκοῦσε τὴν στήν γιμὴ νὰ πεταχτῇ κοντὰ τῆς. Καὶ τὰ κατάφερε. Τῆς εἶπε ὅτι λυπᾶται πολὺ νὰ τὴν σκέπτεται ἀδιάβητι, θὰ ἐπιθυμοῦσε πολὺ νὰ τὴ βλέπῃ χαρούμενη, ἔτσι νὰ τὴν κρατήσῃ στὸ μυαλὸ του ὡς τὸν ἐπόμενον χρόνον, πού θὰ ξαναρχόταν γιὰ κατῆρι τῆς.

‘Η ἀδιαθεσία πέρασε, τὴν ἐτόμενη ἡ Άννα ἦταν καλά. ‘Εκανε πάλι ἡ συντροφιά ἕνα περίπατον στὰ γύρω καὶ πρὸς τὸ μεσημέρι φύγανε ὅλοι μαζί, γυρίσανε στὸ Άουστρῆ.

Ἐβρεχε δυνατὰ. ‘Ο πρίγκιπας δὲν μπόρουσε νὰ τραβῆξῃ γιὰ τὴ Βιέννη, θὰ ἔμενε στὸ Άουστρῆ. Ἐκεῖ θὰ περνοῦσε τὴ νύχτα του. ‘Ο κρατικὸς ὑπαλλήλος στὸ σπῆτι τοῦ ὁποῖου ἔμενε ὁ πρίγκιπας, νόμιζε χρόνος του νὰ δώσῃ ἕναν χορὸ, πρὸς τιμὴν τοῦ ξένου του. Ἀνάμεσα σ’ αὐτοὺς πού προσκαλέσε ἦταν ἡ Άννα καὶ οἱ γονεῖς τῆς. ‘Ο πρίγκιπας χόρευε πολὺ με τὴν Άννα. Μιὰ καὶ δὲν εἶχε διόλου χορῶσιμα μαζί της, νόμιζε ὅτι δὲν θὰ μπόρουσε κανεὶς νὰ τὸ παρατηρήσῃ, νὰ τὸ σχολιάσῃ. ‘Ετοὶ βρήκανε τὸν καιρὸ νὰ πούνε πολλὰ μετὰ τῶν παρ’ ὅλο πού ἡ ὁμιλία τους κοδοῦσαν κάθε πού σταματοῦσε ὁ χορὸς.

Τῆς ὑποσχέθηκε πὼς θὰ ξαναρχοῦν τὸν ἄνθρωπον, μόνον γιὰ τὸ κατῆρι τῆς, μόνον γιὰ νὰ τὴ δῇ. Τῆς ζήτησε μιὰ μπουκλὰ ἀπὸ τὰ μαλλιά της, κατὰ πού ἦταν τότε, γιὰ τὰ χρόνια ἐκεῖνα, ἡ σοβαρώτερη ἀπόδειξις ἀγάπης. ‘Οταν ἔπαυσε ὁ χορὸς ἡ Άννα τὰ κατάφερε καὶ βρήκε μόνον, ἔκοψε τὴν μπουκλὰ, τὴν τύλιξε καὶ τὴν ἔδωσε με τρόπο στὸν

Γιόχαν, τὴν ὥρα πού χόρευαν. Μὰ τοῦ ζήτησε κι’ αὐτὴ τὸ ἴδιον δῶμα ἀγάπης καὶ τὸ ἔλαβε στὸν ἐπόμενον χορὸ. Στίς χαλκογραφίες ἡ Άννα ἐκονίζεται με πλουσιώτατον μαλλιά, με τὸ γλυκύτερον καστανοχρῶμα. Μιὰ μπουκλὰ τῆς θὰ τὴν ἐκρυβε τὸ δίκως ἄλλο μ’ εὐχαιρίσῃσι ὁ κάθε ἄνδρας. Μὰ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ τὸ ἴδιον γιὰ τὴν χαλκογραφίαν τοῦ πρίγκιπα. Ἰσχυρὰ τὰ μαλλιά του φαίνονται ἀραιὰ καὶ ἴσια σάν πρᾶσα. Πόσο ἐρωτευμένη θὰ ἦταν μαζί του ἡ Άννα, γιὰ νὰ κρύψῃ μιὰ τέτοια μπουκλὰ. Μὰ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο δὲν γελούσαν γιὰ τέτοια πράγματα, ὅπως τὰ χρόνια ἐμείνε τώρα.

‘Η διασκεδάσις ἔληξε, ὁ πρίγκιπας ἀποχαιρέτησε ὅλους τοὺς καὶ σμένους ἔσφιξε τὸ χέρι τῆς Άννας, ἰδιαίτερα τὸ χέρι τῆς Άννας.

Τὴ νύχτα δὲν ἐρχόταν ὁ ἴδιος στὰ μάτια τοῦ πρίγκιπα. Σκεπτόταν τὴν Άννα, τὰ λόγια τῆς, τὸν τρόπον τῆς ἀπὸ τὴν ὥρα πού τὸν ἀντίκρισε γιὰ πρώτη φορά, κορμὰ καὶ δέκα τεσσάρων χρόνων, ὡς τὰ τότε. Τὸ ἄρεσαν ὅλα τῆς. Μὰ μὴν τέτοια σύντροφο θὰ ἐπὶ μούσε νὰ περάσῃ τὴ ζωὴ του. ‘Ετσι ἤρεμη, ἔτσι σεμνὴ, σοβαρὴ καὶ ὁμορφῇ. ‘Ηταν πιά καιρὸς τοῦ νὰ παντρευθῇ, ἦταν τριάντα ὅκτω χρόνων. Οἱ σκέψεις τοῦ ἔδωκαν τὸν ὕπνον. Τὴν αὐτὴν κοιμήθηκε βαθεῖα. Κι’ αὐτὴ νὰ εἶναι ὁρθοὶς στίς ἐπόμενες τῆς νύχτας. Τὴν ἐπόμενῃ ἐκίνησε δέκα. Γευμάσῃ κατὰ διαστήματα, ποχαιρήτησε τοὺς οἰκοδεσποτὰς καὶ πῆρε τὸ δρόμον γιὰ τὴ Βιέννη.

‘Ολος ὁ κόσμος ἦταν σὲ παραθυρὰ καὶ στὰ μπαλκόνια, τὸν γαρετοῦσαν ἀπὸ παντοῦ. ‘Ετσι τὴν χαίρεισε καὶ ἡ Άννα ἀπὸ τὸν παράθυρό της.

Μαζὶ με τὸν πρίγκιπα, στὸν ἄμαξι, ἐρχόταν κι’ ἕνας σπῆτι τοῦ φίλος, ἀπὸ τὴν Άουστρῆ. Τὸν κατέλαβε τὸ λόγον ὅτι δὲν θὰ μὴ ταβώσῃ ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ πρίγκιπα σὲ κανέναν. ‘Επειτα τοῦ εἶπε ὅτι ἐνδιαφέρεται σοβαρὰ γιὰ τὴν Άννα Πλόχλ.

Τὶ ἄνθρωποι ἦταν οἱ Πλόχλ; ‘Ηταν ὅλοι οἱ Πλόχλ ἄνθρωποι ἐργατικοί, σοβαροὶ καὶ μετρημένοι. Ἐπίσης καὶ ἡ μητέρα καταγόταν ἀπὸ μυαλωμένους νοικοκυραίους. Τὸ ποτε τὸ ἀνόητον. Τίποτε τὸ μεμπτικὸν οὐκ ἔμενε ὁ πρίγκιπας, νόμιζε χρόνος τοῦ νὰ δώσῃ ἕναν χορὸ, πρὸς τιμὴν τοῦ ξένου του. Ἀνάμεσα σ’ αὐτοὺς πού προσκαλέσε ἦταν ἡ Άννα καὶ οἱ γονεῖς τῆς. ‘Ο πρίγκιπας χόρευε πολὺ με τὴν Άννα. Μιὰ καὶ δὲν εἶχε διόλου χορῶσιμα μαζί της, νόμιζε ὅτι δὲν θὰ μπόρουσε κανεὶς νὰ τὸ παρατηρήσῃ, νὰ τὸ σχολιάσῃ. ‘Ετοὶ βρήκανε τὸν καιρὸ νὰ πούνε πολλὰ μετὰ τῶν παρ’ ὅλο πού ἡ ὁμιλία τους κοδοῦσαν κάθε πού σταματοῦσε ὁ χορὸς.

Τῆς ὑποσχέθηκε πὼς θὰ ξαναρχοῦν τὸν ἄνθρωπον, μόνον γιὰ τὸ κατῆρι τῆς, μόνον γιὰ νὰ τὴ δῇ. Τῆς ζήτησε μιὰ μπουκλὰ ἀπὸ τὰ μαλλιά της, κατὰ πού ἦταν τότε, γιὰ τὰ χρόνια ἐκεῖνα, ἡ σοβαρώτερη ἀπόδειξις ἀγάπης. ‘Οταν ἔπαυσε ὁ χορὸς ἡ Άννα τὰ κατάφερε καὶ βρήκε μόνον, ἔκοψε τὴν μπουκλὰ, τὴν τύλιξε καὶ τὴν ἔδωσε με τρόπο στὸν

Γιόχαν, τὴν ὥρα πού χόρευαν. Μὰ τοῦ ζήτησε κι’ αὐτὴ τὸ ἴδιον δῶμα ἀγάπης καὶ τὸ ἔλαβε στὸν ἐπόμενον χορὸ. Στίς χαλκογραφίες ἡ Άννα ἐκονίζεται με πλουσιώτατον μαλλιά, με τὸ γλυκύτερον καστανοχρῶμα. Μιὰ μπουκλὰ τῆς θὰ τὴν ἐκρυβε τὸ δίκως ἄλλο μ’ εὐχαιρίσῃσι ὁ κάθε ἄνδρας. Μὰ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ τὸ ἴδιον γιὰ τὴν χαλκογραφίαν τοῦ πρίγκιπα. Ἰσχυρὰ τὰ μαλλιά του φαίνονται ἀραιὰ καὶ ἴσια σάν πρᾶσα. Πόσο ἐρωτευμένη θὰ ἦταν μαζί του ἡ Άννα, γιὰ νὰ κρύψῃ μιὰ τέτοια μπουκλὰ. Μὰ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο δὲν γελούσαν γιὰ τέτοια πράγματα, ὅπως τὰ χρόνια ἐμείνε τώρα.

‘Η διασκεδάσις ἔληξε, ὁ πρίγκιπας ἀποχαιρέτησε ὅλους τοὺς καὶ σμένους ἔσφιξε τὸ χέρι τῆς Άννας, ἰδιαίτερα τὸ χέρι τῆς Άννας. Τὴ νύχτα δὲν ἐρχόταν ὁ ἴδιος στὰ μάτια τοῦ πρίγκιπα. Σκεπτόταν τὴν Άννα, τὰ λόγια τῆς, τὸν τρόπον τῆς ἀπὸ τὴν ὥρα πού τὸν ἀντίκρισε γιὰ πρώτη φορά, κορμὰ καὶ δέκα τεσσάρων χρόνων, ὡς τὰ τότε. Τὸ ἄρεσαν ὅλα τῆς. Μὰ μὴν τέτοια σύντροφο θὰ ἐπὶ μούσε νὰ περάσῃ τὴ ζωὴ του. ‘Ετσι ἤρεμη, ἔτσι σεμνὴ, σοβαρὴ καὶ ὁμορφῇ. ‘Ηταν πιά καιρὸς τοῦ νὰ παντρευθῇ, ἦταν τριάντα ὅκτω χρόνων. Οἱ σκέψεις τοῦ ἔδωκαν τὸν ὕπνον. Τὴν αὐτὴν κοιμήθηκε βαθεῖα. Κι’ αὐτὴ νὰ εἶναι ὁρθοὶς στίς ἐπόμενες τῆς νύχτας. Τὴν ἐπόμενῃ ἐκίνησε δέκα. Γευμάσῃ κατὰ διαστήματα, ποχαιρήτησε τοὺς οἰκοδεσποτὰς καὶ πῆρε τὸ δρόμον γιὰ τὴ Βιέννη.

‘Ολος ὁ κόσμος ἦταν σὲ παραθυρὰ καὶ στὰ μπαλκόνια, τὸν γαρετοῦσαν ἀπὸ παντοῦ. ‘Ετσι τὴν χαίρεισε καὶ ἡ Άννα ἀπὸ τὸν παράθυρό της.

Μαζὶ με τὸν πρίγκιπα, στὸν ἄμαξι, ἐρχόταν κι’ ἕνας σπῆτι τοῦ φίλος, ἀπὸ τὴν Άουστρῆ. Τὸν κατέλαβε τὸ λόγον ὅτι δὲν θὰ μὴ ταβώσῃ ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ πρίγκιπα σὲ κανέναν. ‘Επειτα τοῦ εἶπε ὅτι ἐνδιαφέρεται σοβαρὰ γιὰ τὴν Άννα Πλόχλ.

Τὶ ἄνθρωποι ἦταν οἱ Πλόχλ; ‘Ηταν ὅλοι οἱ Πλόχλ ἄνθρωποι ἐργατικοί, σοβαροὶ καὶ μετρημένοι. Ἐπίσης καὶ ἡ μητέρα καταγόταν ἀπὸ μυαλωμένους νοικοκυραίους. Τὸ ποτε τὸ ἀνόητον. Τίποτε τὸ μεμπτικὸν οὐκ ἔμενε ὁ πρίγκιπας, νόμιζε χρόνος τοῦ νὰ δώσῃ ἕναν χορὸ, πρὸς τιμὴν τοῦ ξένου του. Ἀνάμεσα σ’ αὐτοὺς πού προσκαλέσε ἦταν ἡ Άννα καὶ οἱ γονεῖς τῆς. ‘Ο πρίγκιπας χόρευε πολὺ με τὴν Άννα. Μιὰ καὶ δὲν εἶχε διόλου χορῶσιμα μαζί της, νόμιζε ὅτι δὲν θὰ μπόρουσε κανεὶς νὰ τὸ παρατηρήσῃ, νὰ τὸ σχολιάσῃ. ‘Ετοὶ βρήκανε τὸν καιρὸ νὰ πούνε πολλὰ μετὰ τῶν παρ’ ὅλο πού ἡ ὁμιλία τους κοδοῦσαν κάθε πού σταματοῦσε ὁ χορὸς.

Τῆς ὑποσχέθηκε πὼς θὰ ξαναρχοῦν τὸν ἄνθρωπον, μόνον γιὰ τὸ κατῆρι τῆς, μόνον γιὰ νὰ τὴ δῇ. Τῆς ζήτησε μιὰ μπουκλὰ ἀπὸ τὰ μαλλιά της, κατὰ πού ἦταν τότε, γιὰ τὰ χρόνια ἐκεῖνα, ἡ σοβαρώτερη ἀπόδειξις ἀγάπης. ‘Οταν ἔπαυσε ὁ χορὸς ἡ Άννα τὰ κατάφερε καὶ βρήκε μόνον, ἔκοψε τὴν μπουκλὰ, τὴν τύλιξε καὶ τὴν ἔδωσε με τρόπο στὸν

Γιόχαν, τὴν ὥρα πού χόρευαν. Μὰ τοῦ ζήτησε κι’ αὐτὴ τὸ ἴδιον δῶμα ἀγάπης καὶ τὸ ἔλαβε στὸν ἐπόμενον χορὸ. Στίς χαλκογραφίες ἡ Άννα ἐκονίζεται με πλουσιώτατον μαλλιά, με τὸ γλυκύτερον καστανοχρῶμα. Μιὰ μπουκλὰ τῆς θὰ τὴν ἐκρυβε τὸ δίκως ἄλλο μ’ εὐχαιρίσῃσι ὁ κάθε ἄνδρας. Μὰ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ τὸ ἴδιον γιὰ τὴν χαλκογραφίαν τοῦ πρίγκιπα. Ἰσχυρὰ τὰ μαλλιά του φαίνονται ἀραιὰ καὶ ἴσια σάν πρᾶσα. Πόσο ἐρωτευμένη θὰ ἦταν μαζί του ἡ Άννα, γιὰ νὰ κρύψῃ μιὰ τέτοια μπουκλὰ. Μὰ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο δὲν γελούσαν γιὰ τέτοια πράγματα, ὅπως τὰ χρόνια ἐμείνε τώρα.

‘Η διασκεδάσις ἔληξε, ὁ πρίγκιπας ἀποχαιρέτησε ὅλους τοὺς καὶ σμένους ἔσφιξε τὸ χέρι τῆς Άννας, ἰδιαίτερα τὸ χέρι τῆς Άννας. Τὴ νύχτα δὲν ἐρχόταν ὁ ἴδιος στὰ μάτια τοῦ πρίγκιπα. Σκεπτόταν τὴν Άννα, τὰ λόγια τῆς, τὸν τρόπον τῆς ἀπὸ τὴν ὥρα πού τὸν ἀντίκρισε γιὰ πρώτη φορά, κορμὰ καὶ δέκα τεσσάρων χρόνων, ὡς τὰ τότε. Τὸ ἄρεσαν ὅλα τῆς. Μὰ μὴν τέτοια σύντροφο θὰ ἐπὶ μούσε νὰ περάσῃ τὴ ζωὴ του. ‘Ετσι ἤρεμη, ἔτσι σεμνὴ, σοβαρὴ καὶ ὁμορφῇ. ‘Ηταν πιά καιρὸς τοῦ νὰ παντρευθῇ, ἦταν τριάντα ὅκτω χρόνων. Οἱ σκέψεις τοῦ ἔδωκαν τὸν ὕπνον. Τὴν αὐτὴν κοιμήθηκε βαθεῖα. Κι’ αὐτὴ νὰ εἶναι ὁρθοὶς στίς ἐπόμενες τῆς νύχτας. Τὴν ἐπόμενῃ ἐκίνησε δέκα. Γευμάσῃ κατὰ διαστήματα, ποχαιρήτησε τοὺς οἰκοδεσποτὰς καὶ πῆρε τὸ δρόμον γιὰ τὴ Βιέννη.

‘Η διασκεδάσις ἔληξε, ὁ πρίγκιπας ἀποχαιρέτησε ὅλους τοὺς καὶ σμένους ἔσφιξε τὸ χέρι τῆς Άννας, ἰδιαίτερα τὸ χέρι τῆς Άννας. Τὴ νύχτα δὲν ἐρχόταν ὁ ἴδιος στὰ μάτια τοῦ πρίγκιπα. Σκεπτόταν τὴν Άννα, τὰ λόγια τῆς, τὸν τρόπον τῆς ἀπὸ τὴν ὥρα πού τὸν ἀντίκρισε γιὰ πρώτη φορά, κορμὰ καὶ δέκα τεσσάρων χρόνων, ὡς τὰ τότε. Τὸ ἄρεσαν ὅλα τῆς. Μὰ μὴν τέτοια σύντροφο θὰ ἐπὶ μούσε νὰ περάσῃ τὴ ζωὴ του. ‘Ετσι ἤρεμη, ἔτσι σεμνὴ, σοβαρὴ καὶ ὁμορφῇ. ‘Ηταν πιά καιρὸς τοῦ νὰ παντρευθῇ, ἦταν τριάντα ὅκτω χρόνων. Οἱ σκέψεις τοῦ ἔδωκαν τὸν ὕπνον. Τὴν αὐτὴν κοιμήθηκε βαθεῖα. Κι’ αὐτὴ νὰ εἶναι ὁρθοὶς στίς ἐπόμενες τῆς νύχτας. Τὴν ἐπόμενῃ ἐκίνησε δέκα. Γευμάσῃ κατὰ διαστήματα, ποχαιρήτησε τοὺς οἰκοδεσποτὰς καὶ πῆρε τὸ δρόμον γιὰ τὴ Βιέννη.

‘Ολος ὁ κόσμος ἦταν σὲ παραθυρὰ καὶ στὰ μπαλκόνια, τὸν γαρετοῦσαν ἀπὸ παντοῦ. ‘Ετσι τὴν χαίρεισε καὶ ἡ Άννα ἀπὸ τὸν παράθυρό της.

Μαζὶ με τὸν πρίγκιπα, στὸν ἄμαξι, ἐρχόταν κι’ ἕνας σπῆτι τοῦ φίλος, ἀπὸ τὴν Άουστρῆ. Τὸν κατέλαβε τὸ λόγον ὅτι δὲν θὰ μὴ ταβώσῃ ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ πρίγκιπα σὲ κανέναν. ‘Επειτα τοῦ εἶπε ὅτι ἐνδιαφέρεται σοβαρὰ γιὰ τὴν Άννα Πλόχλ.

Τὶ ἄνθρωποι ἦταν οἱ Πλόχλ; ‘Ηταν ὅλοι οἱ Πλόχλ ἄνθρωποι ἐργατικοί, σοβαροὶ καὶ μετρημένοι. Ἐπίσης καὶ ἡ μητέρα καταγόταν ἀπὸ μυαλωμένους νοικοκυραίους. Τὸ ποτε τὸ ἀνόητον. Τίποτε τὸ μεμπτικὸν οὐκ ἔμενε ὁ πρίγκιπας, νόμιζε χρόνος τοῦ νὰ δώσῃ ἕναν χορὸ, πρὸς τιμὴν τοῦ ξένου του. Ἀνάμεσα σ’ αὐτοὺς πού προσκαλέσε ἦταν ἡ Άννα καὶ οἱ γονεῖς τῆς. ‘Ο πρίγκιπας χόρευε πολὺ με τὴν Άννα. Μιὰ καὶ δὲν εἶχε διόλου χορῶσιμα μαζί της, νόμιζε ὅτι δὲν θὰ μπόρουσε κανεὶς νὰ τὸ παρατηρήσῃ, νὰ τὸ σχολιάσῃ. ‘Ετοὶ βρήκανε τὸν καιρὸ νὰ πούνε πολλὰ μετὰ τῶν παρ’ ὅλο πού ἡ ὁμιλία τους κοδοῦσαν κάθε πού σταματοῦσε ὁ χορὸς.

Τῆς ὑποσχέθηκε πὼς θὰ ξαναρχοῦν τὸν ἄνθρωπον, μόνον γιὰ τὸ κατῆρι τῆς, μόνον γιὰ νὰ τὴ δῇ. Τῆς ζήτησε μιὰ μπουκλὰ ἀπὸ τὰ μαλλιά της, κατὰ πού ἦταν τότε, γιὰ τὰ χρόνια ἐκεῖνα, ἡ σοβαρώτερη ἀπόδειξις ἀγάπης. ‘Οταν ἔπαυσε ὁ χορὸς ἡ Άννα τὰ κατάφερε καὶ βρήκε μόνον, ἔκοψε τὴν μπουκλὰ, τὴν τύλιξε καὶ τὴν ἔδωσε με τρόπο στὸν

Γιόχαν, τὴν ὥρα πού χόρευαν. Μὰ τοῦ ζήτησε κι’ αὐτὴ τὸ ἴδιον δῶμα ἀγάπης καὶ τὸ ἔλαβε στὸν

ΚΟΛΕΤ ΝΤΥΒΑΛ: ΤΟ ΙΠΤΑΜΕΝΟ ΜΑΝΕΚΕΝ

«Όπου αποδεικνύεται ότι ο όρος «άδυνατο φύλο» ανήκει στο παρελθόν»

ΕΩΣ τώρα η τόλμη έθεωρείτο πάντοτε σαν ένα τυπικό προσόν των ανδρών. Η Γαλλίδα μανέκεν όμως Κολέτ Ντυβάλ ανέλαβε να διαμεύσει το θρύλο αυτόν, επιχειρώντας τολμήματα που κανένα ζωντανό πλάσμα δεν είχε ποτέ επιχειρήσει να δοκιμάσει πριν απ' αυτήν. Η όμορφη αυτή ψηλή και λυγερόκορμη μελαχροινή, που η ραφιναρμένη πολυκρότητά της την έκανε κατάλληλη για το πιο εγυναικείο πάγγελμα, το έπαγγελμα του μανέκεν, έγινε μια άρτια ηρώρα ή τολμηρότερη, η πιο ριψοκίνδυνη αλεξιπτωτίστρια του κόσμου, καταρρίπτοντας κάθε ρεκόρ πτώσεως στο κενό του αεροπλάνου. Έπήδησε από ύψος 11.700 μέτρων, τον περασμένο Μάιο, επάνω από τον κόλπο του Ρίου 'Ιανείου, στη Βαλκάνια. Κανείς ως τώρα, ούτε άνδρας, ούτε γυναίκα δεν είχε επιχειρήσει κάτι τέτοιο. Στο ύψος αυτό ο αέρας είναι παρομένος και σχεδόν ακατάλληλος για αναπνοή. Το έντονο κρύο παραλύει τα μέλη κι η τρομακτική πίεση της πτώσεως αναχέει τρομερά τα τύμπανα των αυτιών, γιατί το σώμα πέφτει στο κενό με ταχύτητα 500 περίπου χιλιομέτρων την ώρα. Μόνο εξαιρετικά γερά νεύρα, μόνο η τέλεια λειτουργία των οργάνων του σώματος και μια απόλυτη αυτοκυριαρχία μπορούν να πετύχουν ένα τέτοιο κατόρθωμα. Κι όμως η Κολέτ είναι άνθρωπος, μια γυναίκα που το καθώρθωσε. Λέγει ότι τότε μόνο νιώθει ελευθερία, όταν πέφτει από τον ουρανό. Την έχουν έμπονομάσει «ο άγγελος χωρίς φτερά».

Ήταν νεωτάτη, μόλις δεκαοκτώ χρονών, όταν έπεσε με αλεξιπτωτο από ύψος 500 μέτρων. Είχε σπουδάσει την τεχνική του πηδήματος... δι' αλληλογραφίας! Δύο χρόνια αργότερα έπεφτε από ύψος 4.000 μέτρων. Έφετος έχει σκοπό να καταρρίψει το ίδιο της το ρεκόρ, πηδώντας από ύψος 15.000 μέτρων επάνω από το Τουρίνο της Ιταλίας. Στο Ρίο 'Ιανείο έπεσε από ύψος 250 μέτρα μονάχα πριν φτάσει στο έδαφος. Με κόπο κατάφερε να φτάσει στο κέντρο της μεγάλης μηλιάς, που είχε σχηματισθεί με μια χρωστική ουσία για να μην πλησιάσουν στο σημείο αυτό οι καρχαρίες που αράζουν στον κόλπο. Όταν της λένε ότι με τις πτώσεις της αυτές περνάει το θάνατο, η Κολέτ κουνάει το κεφάλι της. «Δεν μπορώ να μού συμβεί τίποτα κακό», βεβαιώνει. «Αγαπώ τόσο πολύ τη ζωή!» Η Κολέτ Ντυβάλ είναι μια από τις καλύτερες Γαλλίδες μανέκεν. Στις μεγάλες επιδείξεις μόδας ή χάρι και η ελπίδα της προκαλούν μεγαλύτερη αίσθηση από τις θαυμαστικές τουαλέτες που επιδεικνύει. Αλλά φαίνεται ότι δεν της άρεσαν τα χειροκροτήματα και ο θαυμασμός για το λυγρό περπάτημα και προτίμησε να καταπλήξει με την τόλμη της

«Αλλοίμονο, αν μια δελόνα των υψόμετρων δεν λειτουργήσει. Γι' αυτό χρειάζεται αυστηρότατος έλεγχος». Η Κολέτ γνωρίζει το ύψος που βρίσκεται μόνο χωρίς στις συσκευές αυτές. Κατά την πτώση στο Ρίο 'Ιανείο είχε την τόλμη ν' ανοίξει το αλεξιπτωτο μόνο σε ύψος 250 μέτρων από το έδαφος. Το υψόμετρο ήταν εκείνο που την ειδοποίησε για την ακριβή στιγμή που έπρεπε να χειρισθεί το μηχανισμό ανοίγματος του αλεξιπτώτου. Ένα δευτερόλεπτο αργότερα, θα ήταν πολύ αργά. Η Κολέτ, ακόμα και πέφτοντας στο κενό, υπολογίζει με ακρίβεια τα δευτερόλεπτα, γιατί όταν ήταν στη σχολή αλεξιπτωτιστών, οι δασκάλοι της την υποχρέωναν να κάνει και τις πιο συνθισμένες πράξεις με το ρυθμό ενός μετρονόμου, που σημειώνει τα δευτερόλεπτα. Τα δογανά ακριβείας, όπως τα υψόμετρα, στοιχίζουν, όπως είναι φυσικό, ακριβά. Η Κολέτ είναι εφοδιασμένη με όλα τα απαραίτητα δογανά και βασίζεται σ' αυτά και μόνο για να επιτύχει μια όμοια προσγείωση.

Σε λίγα λεπτά η Κολέτ θα πηδήσει στο κενό. Ο Τζίλ Ντελαμάρε της προσαρμόζει στη μύτη και στο στομάχι τις αναπνευστικές συσκευές. Ο αέρας αέρας στο ύψος των 12.000 μέτρων θα μπορούσε να προκαλέσει ίλιγο στη νέα που θα έκανε έτσι τον έλεγχο των πτήσεών της. Το σώμα, πέφτοντας, περιστρέφεται πολλές φορές γύρω από τον εαυτό του. Ο αλεξιπτωτιστής όμως με μελετημένες στροφές φέρνει το σώμα του σε σχεδόν ορθή θέση. Τα μπράτσα ανοίγουν. Τις πρώτες στιγμές έχει κανείς την εντύπωση ότι ο άνεμος του ξεκολλάει τα μέλη. Δεν είναι, άλλωστε, σπάνιες οι εξορμήσεις των άκρων. Γι' αυτό απαιτείται πολύ γερό μυϊκό σύστημα. Είναι άπιστο πόση δύναμη έχει η Κολέτ την ώρα που ετοιμάζεται να πηδήσει στο κενό. Τεντώνονται οι μύες της και δίνει την εντύπωση μιας πολύ γεροδεμένης κοπέλλας ενώ στην πραγματικότητα είναι λεπτή και αδύναμη κοπέλλα.

«Η τολμηρότερη αλεξιπτωτίστρια του κόσμου κατέρριψε το παγκόσμιο ρεκόρ πτώσεως»

12.000 ΜΕΤΡΑ! ΕΤΟΙΜΗ!

Η ΠΤΩΣΙΣ: Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΕΔΡΕΥΕΙ!

Και τώρα η πιο έντυπωσιακή σκηνή. Το έδαφος απέχει 12.000 μέτρα. «Αν το αλεξιπτωτο δεν ανοίξει; Ακόμα κι' αλεξιπτωτιστές που έχουν εκατοντάδες πτήσεις στο ενεργητικό τους, το πηδήμα στο κενό τους προκαλεί φόβο. Η Κολέτ λέει ότι νοιώθει μεγαλύτερη συγκίνηση την ημέρα που πρόκειται να επιδείξει φορέματα ως μανέκεν παρά όταν πηδάει με το αλεξιπτωτο. Υπάρχει ασφαλώς κάποια κοκετταρία στη δε-

βαίωσή της αυτή. Στη μικρή φωτογραφία δεξιά η Κολέτ «ξαναπαρεύεται» μετά την πτήση της στον κόλπο του Ρίου. Είναι παράδοξο πως το πρόσωπό της δεν έχει ίχνη της προσπάθειας που κατέβαλε και του κινδύνου που διέτρεξε.

Πριν από κάθε πτώση, τα εξαρτήματα της αλεξιπτωτίστριας ελέγχονται λεπτομερώς κι' από την ίδια την Κολέτ κι' από τον πιστό σύντροφό της Τζίλ Ντελαμάρε (στη φωτογραφία δεξιά). Το παραμικρό ελάττωμα στο αλεξιπτωτο, στην κάσκα ή στη συσκευή αναπνοής μπορεί να προκαλέσει καταστροφή. Όταν έπεσε επάνω από το Ρίο 'Ιανείο, ο άνεμος της κατέστρεψε ένα από τα βουλώματα των αυτιών και η τρομερή πίεση της έσπασε το τύμπανο. Ο δυνατός πόνος την έκανε να κλάψει. Και τα γυαλιά της όμως έγιναν άχρηστα από τον πάγο. Αυτό την ανάγκασε να τα βγάλει για να δει, αλλά μάταια γιατί τα μάτια της ήταν πλημμυρισμένα από τα δάκρυα. Μόνο μια τυχαία αλλαγή της διεύθυνσής του ανέμου την εμπόδισε να πέσει στους δράχους. Πολύ συχνά αντιμετώπιζει παρόμοιους κινδύνους που δεν φαίνεται όμως να την πτοούν διόλου. Είναι αποφασισμένη να διατηρήσει τον τίτλο της... τολμηρότερης αλεξιπτωτίστριας του κόσμου και δεν την φοβίζουν οι δυσκολίες που συναντά.

ΜΙΑ ΑΠΡΟΣΕΞΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΙΡΑΙΑ

Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΕΙΣΗΛΙΚΗ ΣΤΑ ΟΡΓΑΝΑ

Τὸ κανάλι τῶν φλωχῶν ἐρώλων

— 'Εγὼ δὲν φεύγω, Ραούλ, εἶπε ἡ νέα καὶ γέλασε ἀκόμη. 'Αλλὰ δὲν θὰ σὲ περιμένω.

— 'Αν ἔρθω καὶ δὲν σὲ βρῶ θὰ δῶλ φωτιά στὸ χωριό. Σὲ τεσσερισμῆση ὥρες θὰ εἶμαι ἐκεῖ καὶ θὰ περάσουμε τὴν Κυριακὴ μαζί.

— Πῶς νὰ ἔχω ἐμπιστοσύνη σ' ἕναν ἄντρα σὰν κι' ἐσένα; τοῦ εἶπε. 'Αν δὲν συναντηθῶμε σήμερα, θὰ εἶναι γιὰ καμμιά ἄλλη φορὰ.

Κι' ἐξακολούθησε νὰ γελᾷ ἡσυχά, γλυκά.

— Θὰ εἶναι γιὰ σήμερα, 'Ιρέν, 'Ιρενέττα. 'Καὶ θὰ συναντηθούμε σὲ λίγο.

Ἐκίνησε μισὴ ὥρα ἀργότερα. 'Ήταν σχεδὸν μεσημέρι. 'Αλλὰ εἶχε τριακόσια χιλιόμετρα νὰ κάνη, κι' ἤθελε ἂν μποροῦσε νὰ πετάξῃ.

Καὶ πέταξε. Ποτὲ δὲν εἶχε τρέξει τόσο γρήγορα. 'Αισθανόταν σὰν νὰ δρισκόταν σὲ ἀεροπλάνο.

Ἐκανε τὸ μισὸ δρόμο σὲ μιά ὥρα καὶ τριανταπέντε λεπτά. 'Αλλὰ στὸ δρόμο ἦταν ἡ ἀστυνομία. Τὸν σταμάτησαν δυὸ μοτοσυκλετιστὲς τῆς τροχαίας.

— Τρέχατε πολλὴ στὴν στρόφι, τοῦ εἶπε ὁ ἕνας πλησιάζοντας στὸ παράθυρο τοῦ αὐτοκινήτου του. Τὴν ἀδεία σας, σὰς παρακαλῶ.

Ὁ Ραούλ τοῦ ἔδωσε τὴν ἀδεία του. 'Η ἀστυνομία τελευταῖα εἶχε γι' αὐτὸν ἀστυνόμο. Μποροῦσαν νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν τὴν ἀδεία μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ ἔτρεχε πολλὴ στὴν στρόφι. 'Αν τοῦ τὴν παίρναν δὲν θὰ μποροῦσε πιά νὰ πᾶι στὴν 'Ιρέν, ἢ ἂν πῆγαινε μὲ τὸ λεωφορεῖο δὲν θὰ ἔφτανε στὸ Πόρτο Γαριβάλδι πρὶν ἀπὸ τὶς ἑπτὰ ἡ ὀκτὼ τὸ βράδυ.

Ἐχέτε δίκιο, εἶπε στὸν ἀστυνομικό.

— Μὴν μοῦ πῆτε πῶς πᾶτε σ' ἕναν ἐτοιμοθάνατο συγγενή, τοῦ εἶπε ψυχρὰ ὁ ἀστυνομικός. 'Ακόμη κι' ὅταν κανεὶς πηγαίνει νὰ ἐπισκεφθῇ ἐτοιμοθάνατους συγγενεῖς δὲν τρέχει στὶς στρόφες. Τὴν ταυτότητά σας, παρακαλῶ.

Ὁ Ραούλ τοὺς ἔδωσε τὴν ταυτότητα. Ἐπρέπε νὰ τοὺς καλοπιάσῃ. Δὲν σήκωναν χωράτα αὐτοὶ οἱ δυὸ. Τὸ καταλάβαινε κανεὶς ἀπὸ τὶς φάτσες τους.

— 'Οχι, δὲν πᾶω σ' ἕναν ἐτοιμοθάνατο συγγενή, εἶπε. Πᾶω νὰ συναντήσω ἕνα κορίτσι, καὶ διαζῶμαι. Ἐτοί γίνονται τὰ δυστυχήματα, τὸ ξέρω, Κι' ἐγὼ ὅταν βλέπω κάποιον νὰ τρέχῃ στὶς στρόφες τὸν λέω ἐγκληματίας, ὅστερα ὅμως κάνω κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο. Ἐχέτε δίκιο. Ὅμως σὰς παρακαλῶ μὴ μοῦ κρατήσετε τὸ δῖπλωμα. Τὸ αὐτοκίνητο μοῦ χρειάζεται γιὰ τὴ δουλειά μου. Ἐργάζομαι σὲ μιά ἐταιρεία.

Ὁ ἕνας ἀστυνομικός γύρισε στὸ συναδέλφου του.

— Σημείωσε νὰ κάνουμε πρόταση γιὰ νὰ τοῦ ἀφαιρηθῇ ἡ ἀδεία, εἶπε, χωρὶς κανὲν νὰ ἀκούσῃ τὸ Ραούλ. Καὶ τώρα, κύριε ἀκολουθεστε μας ἀπὸ τῆμα.

Δὲν γινόνταν τίποτα. Ὁ Ραούλ ἀναγκάστηκε νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ. Ἐκανε στρόφι καὶ γύρισε. Τὸ τμήμα ἦταν ὀκτὼ χιλιόμετρα πρὶν αὐτοῦ.

Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας, ἦταν ἕνας νέος ψηλός, ξανθός, μὲ συμπαθητικὸ πρόσωπο.

— Δὲν ξέρω τί σας πιάνει καὶ διακινδυνεύετε τὴν ἀδεία σας παρα-

δαίνοντας τοὺς κανονισμούς. Τώρα ἐσεῖς εἰσάγετε ἱκανὸς νὰ μοῦ πῆτε πῶς δὲν τρέχατε στὴν στρόφι.

Ὁ Ραούλ σκεπτόταν τὴν 'Ιρέν τοῦ τὸν περίμενε. Ὅλο του τὸ τρέξιμο δὲν εἶχε ὠφελήσει σὲ τίποτα. Τώρα θὰ τοῦ κρατοῦσαν τὸ δῖπλωμα καὶ, ποῖος ξέρει πότε, θὰ ἔφτανε κοντὰ τῆς χωρὶς τὸ αὐτοκίνητό του. 'Αλλὰ ἦταν ἕνας ἄνθρωπος πολυτιμώμενος καὶ δὲν ἄρχισε νὰ οὐρλιάζῃ ὅπως ἀσθανόταν τὴν ἀνάγκη ἔστω κι' ἂν τοῦ ἦταν δύσκολο πιά νὰ συγκρατηθῇ.

— 'Οχι, ἔτρεχα στὴν στρόφι, εἶπε ἡρεμα κατακινώντας τὸ θυμὸ του. Καὶ ἤξερα καλὰ πῶς εἶναι ἀπηγορευμένο, καὶ πῶς κινδυνεύει νὰ χάσω τὸ δῖπλωμά μου.

— Καὶ γιὰτί τὸ κάνατε λοιπόν;

— Κάνει κανεὶς τόσα πράγματα ποὺ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ κάνη, εἶπε ὁ Ραούλ.

Ἡ 'Ιρέν τὸν περίμενε. Ὅπως τὸν περίμενε καὶ τὴν ἄλλη φορὰ στὸ σταθμό.

Ἐνα ρολοὶ στὸν τοῖχο ἔδειχνε δυὸ καὶ εἰκοσιπέντε. Ὁ Ραούλ ἔνοιωθε τὸ μέτωπό του βρεμένο ἀπὸ τὸν ἰδρώτα.

Ὁ ἀξιωματικὸς κύτταξε τὴν ταυτότητα τοῦ Ραούλ, σὰν ἀφηρημένος. Ὑστερα τοῦ ἔδωσε πίσω τὴν ταυτότητα καὶ τὸ δῖπλωμα. Ἰσως τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ραούλ δὲν προσπαθῆσε νὰ δικαιολογηθῇ, τὸν διέθεσε εὐνοϊκά.

— Κι' ἄλλη φορὰ νὰ μὴν τρέχετε στὶς στρόφες, τοῦ εἶπε. Εἶναι καλύτερα καὶ γιὰ σὰς, καὶ γιὰ ὁλους. Αὐτὴ τὴ φορὰ θὰ πληρώσετε μονάχα πρόστιμο.

— Εὐχαριστῶ, ἔχετε δίκιο, εἶπε ὁ Ραούλ, καὶ ἔβαλε τὴν ἀδεία καὶ τὴν ταυτότητα στὴν τσέπη του.

Τὴν εἶχε γλυτώσει φτηνά. Ἀνέβηκε πάλι στὸ αὐτοκίνητό του, καὶ γιὰ καμμιά εἰκοσαριά χιλιόμετρα ὡδηγοῦσε κάπως ἀργά. Δὲν ἤθελε νὰ τὸν ξαναπιάσῃ ἡ ἀστυνομία. Ὑστερα ὅμως ἔβαλε πάλι ὅλη τὴν ταχύτητα, πᾶνω ἀπὸ ἑκατὸ χιλιόμετρα τὴν ὥρα, ἀλλὰ στὶς στρόφες τὴν ἔκοβε. Στὶς τέσσερις ἔφτασε στὸ Πόρτο Γαριβάλτι.

Ὅταν σταμάτησε μπροστὰ στὴν κλινικὴ, ποὺ ἐργαζόταν ἡ 'Ιρέν ἦταν τέσσερις καὶ τέταρτο.

Δὲν γύρισε κανὲν νὰ κυττάξῃ τὴ θάλασσα ὅπως ἔκανε συνήθως. Ἀνέβηκε τρέχοντας τὶς σκάλες, καὶ μπῆκε στὸ ἐργαστήριό. Δὲν ἦταν κανεὶς στὸν προθάλαμο. Ἄκουσε ἕνα γαγγίσμα σκύλου. Μιά πόρτα ἀνοίξε, εἶδε νὰ πετάγεται ἔξω ἕνα σκούρο σκυλί, ποὺ σταμάτησε μὲ τὸν μισὸ βῆμα μακριὰ του, καὶ τὸν κύτταξε μὲ τὸ μπουσούδι του ἀνασηκωμένο πρὸς αὐτὸν ἐνῶ τὰ ρουθόνια του ἀνοίγοκλειναν, μυρίζοντας τὸν ἀέρα. 'Καὶ πίσω ἀπὸ τὸ σκυλί, νὰ ἐκείνη... Ἡ 'Ιρέν:

— Πῆγαινε, 'Ραούλ, εἶπε. Δὲν θὰ σὲ δαγκώσῃ. Ἐλα δώ, Φιορέλλο.

ΕἶΧΕ ΝΑ ΤΗ ΔΗ τέσσερις μῆνες. Στὴ μνήμη του ἦταν ὥραια. Ἀλλὰ τώρα, βλέποντάς τὴν μὲ τὰ μάτια ἦταν διαφορετικὴ. Δὲν ἦταν τόσο ὥραια ὅπως στὴ σκέψι του, ἀλλὰ εἶχε κάτι στὸ βλέμμα, στὶς κινήσεις, ποὺ τὴν ἔκανε ἑκατὸ φορές πρὶν ὁμορφὴ ἀπὸ ὅ, τι τὴ θυμόταν. Καμμιά ἀνάμνηση, καμμιά ὥραια

φωτογραφία δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ σο ὥραία, σὰ μιά ὁμορφὴ γυναίκα ζωντανή. Καὶ ἡ φωνὴ τῆς ἀκόμη ἦταν πρὶν θερμὴ, πρὶν γυναικεῖα παρὰ στὸ τηλέφωνο. Φοροῦσε μιά γαλάζια φούστα, κι' ἕνα μπλουζάκι ἀσπρὸ μὲ κοντὰ μανίκια, πολὺ ντεκαλτέ. Τὰ ξανθὰ μαλλιά τῆς ἦταν μαζεμένα πίσω στὸ στέρκο. Τὰ μάτια τῆς ἀνοικτὰ γαλάζια τὸν κύτταξαν ζωηρὰ, ἐξυπνα, παιχνιδιάρικα.

Ὑπῆρχε πάντα ἐκεῖνο τὸ λῶς ἀνάμεσά τους, ποὺ τοῦ μύριζε τὰ παπούτσια, καὶ κάθε τόσο σήκωνε τὰ σκούρα μάτια του καὶ τὸν κύτταξε.

— Διότι αὐτὸ τὸ πράμα ἀπὸ δώ, γιὰτί θὰ τὸ κλωτσῶσω, εἶπε ὁ Ραούλ.

Ἡ 'Ιρέν γέλοισε μὲ τὰ μάτια. Ἀφροῦ δὲν χύμηξε ἑπ'άνω σου, θὰ πῇ πῶς τοῦ εἶσαι συμπαθητικὸς, εἶπε χωρὶς νὰ τὸν πλησιάσῃ. Δοκίμασε νὰ τὸν χαϊδέψῃ.

— Θὰ ἤθελα νὰ δοκιμάσω νὰ χαϊδέψω ἐσένα. Δὲν ἔκανα τόσα χιλιόμετρα γιὰ νὰ πιάσω φίλιες μ' ἕνα σκύλο.

Μὰ ἐνῶ ἔλεγε αὐτὰ ἔσκυψε κι' ἔβαλε τὸ χέρι του πᾶνω στὸ κεφάλι τοῦ ζώου. Γ'ὠρίζε τὰ σκυλιά καὶ τ' ἀγαποῦσε κι' αὐτὸς. Ἦξερε ἀκόμη πῶς δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς δείξῃ κανεὶς πῶς τὰ φοβάται.

Ἐτοί σκυφτὸς ὅπως ἦταν σήκωσε λίγο τὸ κεφάλι καὶ εἶδε τὶς γάμπες τῆς 'Ιρέν. Ἐνα ζευγάρι τέλειες γάμπες. Γυμνές, χωρὶς κάλτσες πιά. Κι' ἦταν λίγο ροδισμένες ἀπὸ τὸν ἥλιο, σκεπασμένες μὲ χρυσὸ χνούδι.

Ὁ Ραούλ ξανάσκυψε τὸ κεφάλι.

— Πῶς τὸν λένε; ρώτησε.

— Φιορέλλο.

— Εἶναι δικός σου;

— 'Η 'Ιρέν, ἔγινε ἐναῖς.

— Μοῦ τὸν χάρισαν στὸ Βερολίνο. Μοῦ ἀφωσιώθηκε ἀμέσως, ἀλλὰ ἂν δὲν τὸν ἀρέει κανεὶς, γίνεται ἀγριος.

Ἀργά, ὁ Ραούλ σηκώθηκε.

— Τώρα μποροῦμε νὰ πηγαίνουμε, εἶπε.

— Εἶναι μιά ὥρα ποὺ σὲ περιμένω, ἔγώ ἐδῶ τελειώσα.

Ἐξακολουθοῦσε νὰ τὸν κυττάξῃ πειραχτικά στὰ μάτια.

— Πῆγαινε, στὸ αὐτοκίνητο, τοῦ εἶπε. Θὰ ἔρθω ἀμέσως.

Ἐφθασε πέντε λεπτά ἀργότερα μὲ τὸν Φιορέλλο ἑσπῶς τῆς. Τὸ σκυλί φαίνεται εἶχε μεγάλη πείρα ἀπὸ αὐτοκίνητα, γιὰτί πῆδηξε γρήγορα στὸ πίσω κάθισμα. Ἐκείνη κάθισε πλάι στὸν Ραούλ.

— Τώρα θὰ σὲ ἀπαγάγω, εἶπε ὁ Ραούλ.

— Πρόσεχε γιὰτί ὁ Φιορέλλο μπορεῖ νὰ θυμώσῃ, μωρουμίρισε ἡ 'Ιρέν.

Ὁ Ραούλ πῆγε τὸ αὐτοκίνητο καμμιά πεντακοσαριά μέτρα πρὶν κατὰ. Ὁ δρόμος ἐκεῖ ἦταν ἐρημικός. Δὲν ὑπῆρχε οὔτε ἕνα σπιτί. Κανεὶς δὲν περνοῦσε. Δεξιὰ ἦταν ἡ θάλασσα. Γκριζὰ κοντὰ στὴν ἀκτὴ, πρὶν μακριὰ γινόνταν γαλάζια. Ὁ Ραούλ σταμάτησε τὸ αὐτοκίνητο μ' ἕνα ἀπὸτομο φρεναρίσμα καὶ ἀγκάλιασε τὴν 'Ιρέν.

— Μὴ μοῦ τραβᾷς τὰ μαλλιά, τοῦ εἶπε ἐκείνη μὲ μπόρεσε νὰ μιλήσῃ.

Τῆς ἐλευθέρωσε τὰ μαλλιά τῆς χωρὶς ν' ἀπάντησῃ καὶ τὴν ἔσφιξε πᾶνω τὸν πρὶν σφιχτά. Ἦταν τέσσερις μῆνες ποὺ ἐπιθυμοῦσε νὰ τὴν

κρατήσῃ ἔτσι στὴν ἀγκαλιά του. Καὶ τὸ καταλάβαινε μόλις τώρα.

Ἀπὸ τὸ πίσω κάθισμα ὁ Φιορέλλο τοὺς κύτταξε χωρὶς ἐνδιαφέρον. Στὸ βάθος τοῦ δρόμου ἀκούστηκε ὁ βρυβυθὸς ἐνὸς καμιονοῦ καὶ ὁ Ραούλ ἄφησε τὴν 'Ιρέν.

— Ἐρεῖς ποὺ θὰ πᾶμε τώρα; τῆς εἶπε ἐνῶ γύριζε τὸ αὐτοκίνητο. Στὸ δάσος.

Ἡ 'Ιρέν διώρθωσε λίγο τὰ μαλλιά τῆς, ἔδωλε ἕνα καθρεφτάκι ἀπὸ τὴν τσάντα τῆς καὶ κυττάχτηκε.

— Ἐρεῖς τὶς ὁρατότερες φακίδες τοῦ κόσμου, τῆς εἶπε ὁ Ραούλ.

Ἡ 'Ιρέν κύτταξε τὶς ἐλαφρὲς φακίδες ποὺ εἶχε στὰ μάγουλα, ἀνὰ δῶς κάτω ἀπὸ τὰ μάτια.

Ὅταν πῆγαιναν στὸ δάσος ὁ Ραούλ ἦταν πάντα ἐνθουσιασμένος μὲ τὸ κάθε τι. Ἐστὼ κι' ἂν εἶχε ἡ 'Ιρέν ἕνα στυρὶ πᾶνω στὴ μὴ, θὰ τὸ εὕρισκε ὥραιο. Οἱ φακίδες δὲ ἦταν ὥραιες. Δὲν τῆς πῆγαιναν ὁ σχημα, μὰ δὲν ἦταν ὥριες.

Μὲ τὸν ἥλιο γίνονται χειρότερες, εἶπε ἐκείνη δάχνοντας τὸ καθρεφτάκι στὴν τσάντα τῆς. Ἐρεῖς, τὴν τελευταία φορὰ στὸ σταθμό, δὲν οὐκί τὴ συγχωρῶ. Μ' ἔκανες νὰ περιμένω τόση ὥρα σὰ θλάκας.

Ὁ Ραούλ τῆς ἐξήγησε τί εἶχε συμβῇ. Ὁ Μαρσέλλι τὸν εἶχε κρατήσει ἐκεῖνο τὸ βράδυ καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ξεφύγῃ.

— Καὶ πάλι δὲν σὲ συγχωρῶ. Ἀστειευόταν. Δὲν εἶχε δώσει καμμιά σημασία. Ἦξερε τὸν Ραούλ καὶ δὲν τὸν παρεξηγοῦσε. Τοῦ μίλησε μὲ λίγα λόγια γιὰ τὸ ταξιδί τῆς στὸ Βερολίνο. Εἶπε πῶς εἶχε πᾶει μὲ ἕνα γκρουπ ἀπὸ νοσοκόμες. Ὑστερα εἶχε μιά μικρὴ ἀδιστάσια. Στὸ Βερολίνο ἔκανε κρύο. Ἐδρεξε ἔτσι ἀποφάσισε νὰ γυρίσῃ πίσω.

Ὁ Ραούλ ἀκούε περισσότερο τὴ φωνὴ τῆς παρὰ τὰ λόγια τῆς. Πάντοτε ἡ 'Ιρέν τοῦ ἄρεσε πολὺ. Ἀλλὰ τοῦτὴ τὴ φορὰ ἔνοιωθε γι' αὐτὴν ἕνα ἀληθινὸ πάθος. Ὁρισμένες στιγμὲς ἀντιλαμβάνονταν πῶς δὲν ἔβλεπε κανὲν δρόμο. Εἶχαν περάσει τὸ Πόρτο Γαριβάλδι, τὸ δάσος ἦταν πιά κοντὰ. Ἐνα αἶσθημα τρυφερότητας, ἀνῆλ, καθαρῆς, νίκησε μέσα του τὴν ἐπιθυμία.

— 'Ιρέν, εἶπε. Μπορεῖς νὰ μείνῃς μαζί μου λίγες μέρες;

Ἡ 'Ιρέν ἀνοίξε τὸ ραδιόφωνο, προσπάθησε νὰ βρῇ λίγη μουσικὴ, δὲν βρῆκε καὶ τὸ ξανάκλεισε.

— Δὲν ἔχεις δουλειά; τὸν ρώτησε.

— 'Οχι, εἶπε ὁ Ραούλ. Θέλω νὰ νὰ σὲ πᾶω σὲ διάφορα μέρη.

Ἐκείνη δὲν ἀπάντησε. Τὸν κυττάσε μονάχα.

Κάτω ἀπὸ τὰ μακριὰ τσίνοια τὰ μάτια τῆς τοῦ γελούσαν.

— Εἶσαι ἐλεύθερη; ἐπέμεινε ἐκείνος. Δὲν θὰ περάσῃς ὅλη σου τὴ ζωὴ κλεισμένη σ' αὐτὴ τὴν κλινικὴ.

— 'Αν θέλω, ναί, εἶμαι ἐλεύθερη.

— Δὲν θέλεις;

Ὁ Φιορέλλο χασμουρήθηκε πίσω ἀπὸ τὶς πλάτες τους.

— Φοβάμαι πῶς θὰ βαρεθῇς, τοῦ εἶπε πειραχτικά ἡ 'Ιρέν.

Εἶχαν φθάσει στὸ δάσος. Ἀριστερά, χωρὶς νὰ φαίνεται, καταλάβαινε κανεὶς πῶς ἦταν ἡ θάλασσα. Δεξιὰ, τὸ νεαρὸ δάσος εἶχε ἕνα φρεσκο πράσινο ποὺ ξεκούραζε τὸ μάτι.

Ὁ Ραούλ σταμάτησε στὸ συνηθισμένο μέρος καὶ κατέβηκε. Στὸ

μακάρι ποὺ ὡδηγοῦσε πρὸς τὸ ἐνδιαφέρον δὲν ἦταν κανεὶς. Ὁ Ραούλ παραπονεμένος πρῶτος. Κρατῶσε τὰ χεῖρά του πρὶν γιὰ νὰ μπορῇ ἡ 'Ιρέν νὰ περάσῃ.

Τὰ δέντρα γινόντουσαν ὅλο καὶ πρὶν πικρὰ. Δὲν μποροῦσαν σχεδὸν νὰ περάσουν. Ὑστερα φάνηκε ξαφνικὰ ἕνα ξέστω, ἔνα ἀρκετὰ μεγάλο μέρος χωρὶς δέντρα. Ἡ σιωπὴ ἦταν ἐπληρωτὴ σ' ἐκείνη τὴν πράσινη γωνία.

Ἐπῆλσαν πᾶνω στὴ ζεστή, μυρματὴ γλῶσση, σχεδὸν ταυτοχρόνως. Ὁ Φιορέλλο πρόβαλε γιὰ μιά στιγμή τὸ μπουσούδι του μέσα ἀπὸ τὰ δάσος καὶ τοὺς κύτταξε σὰ νὰ προσπαθοῦσε νὰ ἀντιληφθῇ τὶς προθέσεις τῆς. Ὑστερα στράφηκε διαστικά καὶ ἔξαφνιστικὴ μέσα στὰ δέντρα.

— Μὴ σὲ νοιάζῃ γιὰ τὴ δουλειά μου, τῆς εἶπε. Ἐχὼ ἀνάγκη γιὰ δυὸ τρεῖς μέρες νὰ μὴ σκέπτομαι τίποτ' ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ σένα.

— Ἡ καμμιά ἄλλη. Τὸ ἴδιο καὶ ναι, ἔ, τοῦ εἶπε ἐκείνη γελώντας.

Ἐλάσας κι' ὁ Ραούλ.

— Παληοκόριτσο, τῆς εἶπε. Λοιπὸν θὰ ἔρθῃς στὴ Νεάπολι ναί ἢ ὀχι;

— 'Αν θέλῃς σ' ἄλθῃ, ναί.

— Μὰ καὶ δέβαινα θέλω, 'Ιρέν. Ἀν δὲν ἤθελα πραγματικὰ δὲν θὰ σὲ παρακαλοῦσα νὰ ἔρθῃς.

— Πότε φεύγουμε; ρώτησε ἀπλὰ ἡ 'Ιρέν.

— Τώρα ἀμέσως.

— Τότε ἂς περάσουμε ἀπὸ τὸ Πόρτο - Γαριβάλδι νὰ ἐτοιμάσω μιά βαλίτσα. Θὰ πάρω ὅμως μαζί καὶ τὸ Φιορέλλο.

— Ναί, ἀγάπη μου. Ὅπως θέλεις ἐσύ. Συγχώρεσέ με.

Μετανιωμένος γιὰ τὴν ἀνυπομονησία του τὴν ἀγκάλιασε καὶ τὴ φίλησε.

— Ἀφῆσέ τα τώρα αὐτὰ καὶ πᾶμε, τοῦ εἶπε.

Ἦταν κι' αὐτὸ ἕνας λόγος ποὺ τοῦ ἄρεσε τόσο ἡ 'Ιρέν. Ἦταν γλυκεῖα καὶ δυνατὴ. Μαλακία σὰν τὴν ποὺ ὑπάκουη γυναίκα, ἀνένδοτη καὶ ψυχρὴ ὅταν δὲν ἤθελε. Μισὴ ὥρα ἀργότερα, εἶχαν πᾶει κι' ὅλας στὸ Πόρτο Γαριβάλδι καὶ περνοῦσαν γιὰ δευτέρη φορὰ μπροστὰ ἀπὸ τὸ δάσος. Ἡ ἥλιος εἶχε τώρα δύσει, ἕνα σουρούπο πιά, τὰ δέντρα φάνταζαν σὰν ἕνας σκούρος ὄγκος. Ἐκείνος χαμογέλασε καὶ τῆς ἔδειξε μὲ τὸ δάχτυλό του τὸ δάσος, μὰ τὸ δάχτυλό του δὲν ἦταν - πατηρὸς, πρόδινε μονάχα τρυφερότητα.

— Ποιὸς ἔρεῖ γιὰτί σ' ἀρέσει τόσο ἐδῶ, εἶπε ἡ 'Ιρέν.

— Δὲν ξέρω, ψιθύρισε ὁ Ραούλ. Ἐρεῖ μονάχα πῶς μ' ἀρέσει.

Καθισμένος στὸ πίσω κάθισμα ὁ Φιορέλλο κύτταξε προσεκτικὰ ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο.

— Πόσα χιλιόμετρα εἶναι ἀπὸ ἐδῶ ὡς τὴ Νεάπολι; ρώτησε ἡ 'Ιρέν.

— Σχεδὸν ἑκατόσια.

— Δὲν εἶναι τίποτα, ἀστειεύθηκε ἐκείνη.

Τὸ ραδιόφωνο ἐπὶ τέλους μετέδιδε μερικὸς εὐθυμους ρυθμούς. Ὁ Ραούλ ὡδηγοῦσε ὁ Ραούλ, τόσο ξανάβρισκε τὴν ἡρεμία του. Πότε πότε μωρουμίριζε τὰ λόγια κάποιου τραγουδιοῦ καὶ κύτταξε τὴν 'Ιρέν ποὺ ἦταν καθισμένη ἀναπαυτικά στὸ πλάι του, μὲ τὸ κεφάλι ἀκουμπισμένο στὴν πλάτη τοῦ καθίσματος.

Ἦταν ἤδη ἔντεκα ἡ ὥρα, ὅταν τῆς ἔδειξε τὰ μακριὰ φῶτα τῆς πόλεως.

— Πάλι καλὰ. Ὁ Φιορέλλο ἀρχισε νὰ διαμαρτύρεται, εἶπε ἡ 'Ιρέν.

— Εἶσαι κουρασμένη;

— Κοντὰ σου ὀχι, τοῦ ψιθύρισε ἐκείνη εὐγενικά.

</

NAIR

ΙΔΕΩΔΕΙΣ
ΑΠΟΤΡΙΧΩΤΙΚΟΝ

Ο πλέον
ασφαλής
τρόπος

Διά την ταχείαν
και
άνώδυνον
εξάλειψιν

κάθε περιττής τριχοφυΐας

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
ΕΛΟΝΙΖΙΔΟΥ ΑΜΑΞΩ
ΕΡΜΟΥ 51
ΤΗΛ. 23576

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ ΠΟΥ
ΕΝΑΥΠΗΓΗΘΗ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ
ΕΧΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΚΟΣΜΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΛΗΡΩΜΑ ΚΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ

“ΟΛΥΜΠΙΑ”

Διά
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Τό μεγαλύτερον νεώτερον
ταχύτερον Έλληνικόν
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ
23.000 τόνων, ναυπηγήσεως
1953, ταχύτης 21 μιλίων

Τό “ΟΛΥΜΠΙΑ”, προσφέρει σε όλους
ανεξαρτήτως τούς επιβάτας του πρωτο-
φανείς ανέσεις και πολυτέλειαν:

22 αίθουσai ψυχαγωγίας, σαλόνια, αίθουσai
χορού, 5 μπαρ, μία τασέρνα, δύο οργή-
στραι, αναγνωστήρια, βιβλιοθήκη, αίθουσai
παιγνιδίων, γυμναστήρια, τρεις κολυμβήτι-
και πισίνας, κατστήματα, κομμωτήρια, κι-
νηματογράφος, αίθουσai για τὰ παιδιά, κα-
θημερινά λουκούλλεια γεύματα

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

σαι Δάντε. Βγάλτο από το μυαλό σου.

Πρώτα απ' όλα η 'Ιρέν ενδιαφέρθηκε για το Φιορέλο, που πέθανε από την πείνα και τη δίψα.

Ο Ραούλ την παρακολουθούσε ενώ τον τσίτσε.

Μα αυτό το σκυλί, 'Ιρέν, σου το χαρίσανε στο Βερολίνο;

Εκείνη σήκωσε άργα το κεφάλι, σκεπτική.

Ναί, γιατί;

Τότε είναι γερμανικό σκυλί. Δεν θα έπρεπε να καταλαβαίνει Ιταλικά.

Το είχαν κάτι 'Ιταλοί που ζούνε εκεί, είπε απλά η 'Ιρέν.

Εφαγαν πολύ, ο Ραούλ ήπιε κιόλας αρκετό κρασί, αλλά η 'Ιρέν δεν τον εμπόδιζε γιατί ήξερε πως δεν τον πείραζε το κρασί.

Όταν ξαναμπήκαν στο αυτοκίνητο ήταν περασμένα μεσάνυχτα.

Είσαι κουρασμένη; την ξαναρώτησε ο Ραούλ.

Καθόλου.

Νυστάξεις;

Ούτε.

Σ' άρεσω ακόμη;

Με το κεφάλι ακουμπισμένο στην πλάτη του καθίσματος και τὰ μάτια κλειστά, η 'Ιρέν απάντησε:

“Ας φύγουμε τότε. Τὰ χαράματα θα είμαστε στη Ρώμη.”

Επί τέλους ένοιωσε να διαλύεται μέσα του εκείνο το πικρό συναίσθημα, η δυσανεξία, ο ένουρισμός, και बोήκε το κουράγιο να της τὰ εξομολογηθί δλα.

Το ξέρεις ότι αυτό το μήνα ζήτησα από τρείς γυναίκες να με παντρευτούν και πως και οι τρείς μου απάντησαν όχι;

Αρχισε έτσι, με ελαφρότητα. “Υστερα, χωρίς να το καταλάβω, ο τόνος της φωνής του έγινε πιο θερμός και εξακολούθησε να μιλά, να μιλά χωρίς εκείνη να τον διακόπτει, ενώ συγχρόνως ώδηγούσε γρήγορα και προσεχτικά κάτω από το φωτεινό τούνελ των φάρων και τριγύρω δλος ο άλλος κόσμος ήταν ένα σκοτεινό χάος. Τού έκανε καλό να μιλά για τη Μάρθα, την “Αννα, την “Ολγα.”

Ήταν σὰ να άδειαζε το μυαλό και η ψυχή του από όλα αυτά τὰ παράδοξα πράγματα που του είχαν συμβεί και τόν είχαν ταραξεί.

Αλλά τώρα η κομωδία τελίωσε, συνεπλήρωσε μετά. Παραιτήθηκε από τη δουλειά μου. “Ετσι, πριν παντρευτώ θα χρειαστή να περάσουν αρκετά χρόνια.

Παραιτήθηκες;

Η 'Ιρέν έκλεισε απότομα το ραδιόφωνο.

Ναί, αλλά όχι γι' αυτές τις ιστορίες, είπε ο Ραούλ και της διηγήθηκε το έπεισόδιο με τον πελάτη, που του είχε κάνει μήνυση για έ - ξύβρισι.

“Α, γι' αυτό λοιπόν είσαι ελεύθερος;” Είπε η 'Ιρέν και με πὰς στη Νεάπολι;

Ναί. Είμαι ένας φτωχός άνεργος.

Αλλά η λέξι άνεργος του χτύπησε άσχημα. Δεν είχε γνωρίσει ποτέ τη φτώχεια, αλλά ήξερε πως υπήρχε. Δεν ήταν άνοητος. “Ηξερε επίσης την άγρια πάλη που χρειάζεται για να κερδίσει κανείς τη ζωή του, να βρη μία δουλειά, για να έχη ένα μισθό. Χειρότερα από ζούγκλα.

Και τώρα έσδεύεις τὰ τελευταία σου λεφτά με μία ώραία ξανθεία σάν καί μένα. Καί έχει ο Θεός γι' άργότερα. Δεν είν' έτσι, Ραούλ; Είπε η 'Ιρέν.

Εξακολούθησε να με πειράζει, μουρμούρισε τρυφερά εκείνος. Καί έξ άλλου δεν είσαι εσύ μία ώραία ξανθεία, μ' όλες αυτές τις

φακίδες που έχεις στο πρόσωπο.

Το ήξερα πως έσένα οι φακίδες μου σ' άρέσουν μονάχα όταν γαίνουμε στο δάσος, απάντησε γλάντας η 'Ιρέν.

Ο Ραούλ σταμάτησε το αυτοκίνητο.

Ναί, έτσι είναι, αλλά τώρα άρέσουν ακόμη.

Η ώρα ήταν περασμένης δύο άρσκόντουσαν στο σκοτάδι, άναμπα στα σκοτεινά βουνά, πολύ μακριά από το πρώτο χωριό.

Και έξ άλλου θα έπρεπε να άωρήσω τον έαυτό μου προσέδραμνο γιατί εσύ ζήτησες για αύριο τή μία και την άλλη, χωρίς να σκεφής έμένα, του είπε ξεφύγοντας από την άγκαλιά του.

“Ηρθα να σε βρώ, της είπα, μα έλειπες. Καί μία άλλη φορά πελεφώνησα και είχες πάει στο Βερολίνο.

“Υστερα δοκίμασε ν' άστειλώς;” Καί μπορεί να μου έλεγες εσύ όχι, συμπέρασε.

Μπορεί, απάντησε η 'Ιρέν άορθώνοντας τὰ μαλλιά της. Άλλά τούλάχιστο για τούς τύπους θα έπρεπε να το προτείνης πρώτα σε μένα. Τώρα χαίρομαι που δε σε θέλω να καί δεν σε θέλω ούτε έγώ.

Ο Ραούλ άναψε ένα τσιγάρο και κύτταξε άφηρημένα το σκοτάδι που άπλωνόταν πίσω από το τζάμι τὰ παραθύρου.

Δεν ξέρω αν θα σου ζήτησα να με παντρευής, είπε και ο τόνος της φωνής του ήταν σοβαρός. “Του έκανα την πρόταση αυτή στις άλλες γυναίκες να άποφύγω να την κάνω σε ένα.

Και γιατί; τον ρώτησε.

Δεν άστεινούνταν πιά.

Ούτε κι' εγώ ξέρω καλά καλά.

“Ίσως ο φόβος ότι δεν θα μπορούσα να σε κρατήσω. Είναι δύσκολο να σου εξηγήσω.

Συνέχισε του είπε.

Νά, έμένα όταν έχω κάτι θέλω να μ' ανήκη πραγματικά. (Προπαθούσε να εξηγήσει στον έαυτό του “Οχι μονάχα σ' έκεινη). Έσένα θέλω ξέρω αν θα μπορούσα να σε έχω δική μου ποτέ. Έσύ έχεις τή δική σου προσωπικότητα. “Ερχομαι μαζί μου γιατί σ' άρέσει. Πας πάρα στη Νεάπολι γιατί το θέλεις. Άλλά εσύ δεν θέλεις να κάνης κάτι, τίποτα μπορεί να σε άποχρώσει, έτσι αν είμαστε δέκα φορές παντρεμένοι.

Εκείνη τον καταλάβαινε πολύ καλά, αλλά προστάθηκε να τον περάσει.

Εσύ θα ήθελες ένα αντίκρισμα, του είπε, όχι μία γυναίκα. Έτσι πράγμα χωρίς θέλησι. Είσαι ένας δικτάτορας.

Μπορεί. Μα δεν είναι αυτό ναί, ναί, της είπε.

Μπά; “Εχω λοιπόν κι' εγώ φοβερά έλαττώματα; ρώτησε η 'Ιρέν παίζοντας μηχανικά με τήσ πιατες της φούσσας της.

Ναί, είπε ο Ραούλ.

Δεν άστεινούνταν. “Θέλες μόνο να την κάνη να καταλάβη.

“Έχεις και το έλαττωμα να έχης μυαλό, ιδέες δικές σου. Στο δαμάτιό σου, πλάι στο κρεβάτι σου, έχεις ένα βιβλίο με τον τίτλο “Η ένδοξαμία στους πρωτογόνους λαούς”. Κι' είδα κι' άλλα βιβλία πατοιου είδους στο σπίτι σου. Πως μπορείς να ενδιαφέρεσαι γι' αυτά τὰ πράγματα; “Εγώ σκέπτομαι με σύζυγο που να διαβάξη περιόδικά μόνος. Τι σ' ενδιαφέρει για την ένδοξαμία;

Χαμογέλασαν κι' οι δύο μαζί. Άλλά ήξεραν πως αυτή ήταν η σωσραία ξανθεία, μ' όλες αυτές τις

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 40

ΔΡΟΣΕΡΗ τὸ καλοκαίρι

Τὸ καλοκαίρι βλέπετε στοὺς δρόμους πρόσωπα κόκκινα, γεμάτα πανάδες, πὺ γυαλίζουν ἀπὸ τὸν ἰδρώτα. Εἶναι πολὺ ἀνταίσθητο θέαμα κι' ἂν θέλετε νὰ τὸ ἀποφύγετε καὶ νὰ βλέπετε μὲ ἱκανοποίησι, νὰ σᾶς ἀνταποδίδῃ ὁ καθρέφτης ἓνα καθαρὸ καὶ ξεκούραστο πρόσωπο, ἀκολουθεστε αὐτὲς τὶς μικρὲς συμβουλὲς πὺ δίνουμε πρὶ κατῶ :

Τὸ ΠΛΥΣΙΜΟ

Πλένετε μὲ νερὸ κρύο ἢ χλιαρὸ. Μὴ σκουπίζετε πολὺ δυνατά, ἀλλὰ ἀπλῶς εταμπονάρετε τὸ πρόσωπό σας μὲ μίαν λινὴ πετσέτα. Γιὰ νὰ δροσίσετε, βρέχετε τοὺς καρπούς τῶν χεριῶν μὲ κρύο νερὸ.

Ἡ ΚΟΛΩΝΙΑ

Μὴ διαλέγετε πολὺ δυνατὴ κολώνια. Νὰ τὴ χρησιμοποιήτε μόνο μὲ βαποριζατέρ γιὰ νὰ πηγαίνῃ σ' ὅλο τὸ σῶμα. Μὴ βάζετε κολώνια στὸ λαιμὸ ἢ τοὺς καρπούς τῶν χεριῶν σας κατὰ τὴν ὥρα τῆς ἡλιοθεραπείας. Οἱ περισσότερὲς κολώνιες περιέχουν λεμόνι ἢ περγαμόντο πὺ εἶναι πολὺ εὐαίσθητα στὶς ἡλιακὲς ἀκτίνες καὶ δημιουργοῦν πανάδες καὶ κοκκινίλες.

Τὸ ΠΡΟΣΩΠΟ

Γιὰ νὰ τὸ διατηρήσετε δροσερὸ καὶ νὰ τὸ ἐμποδίσετε νὰ γυαλίξῃ, μόλις πλυθῇτε, ρίξτε μ' ἓνα βαποριζατέρ λίγο ροδόκερο καὶ ἀφήστε τὸ πρόσωπό σας νὰ στεγνώσῃ καὶ πρὶν βάλετε τὴν κρέμα ἢ τὴν πούδρα σας. Μετὰ τὸ ἀλάντισιν μπάνιο σας, πλύνετε καλὰ τὸ πρόσωπό σας γιὰτὶ τὸ ἀλάτι ξεραίνει τὸ δερμα.

Τὰ ΜΑΛΛΙΑ

Μετὰ ἀπὸ κάθε θαλάσσιο μπάνιο, ξεπλύνετέ τα μὲ γλυκὸ νερὸ, γιὰτὶ τὸ θαλασσινὸ νερὸ τὰ ξεραίνει ὅπως ξεραίνει καὶ τὸ δερμα σας. Ἀλλὰ ἀποφύγετε τὸ σαποῦνι πὺ σχηματίζει μαζί μὲ τὸ ἀλάτι ἀδιάλυτες συνθέσεις.

Τὸ ΔΕΡΜΑ

Ἄν ἔχετε ὑπερευαίσθητο δερμα στὸν ἥλιο, μὴν ἐκτίθεστε ἀκίνητη κατῶ ἀπὸ τὶς ἀκτίνες του. Ἐξ άλλου μαυρίζετε καλύτερα ὅταν κινήσῃτε, γιὰτὶ ἔτσι ἐκθέτετε μὲ τὴ σειρά τους ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος, ἀποφεύγοντας τὸν κίνδυνον τῶν ἐγκαυμάτων. Προτοῦ νὰ βῆτε ἔξω, ἀπλώστε στὸ πρόσωπο καὶ τὰ γυμνά μέρη τοῦ σώματος, ἓνα λεπτὸ καὶ ἱσόπαχο στρώμα ἐνὸς προϊόντος πὺ φιλτράρει τὶς βλαβερὲς ἡλιακὲς ἀκτίνες.

Τὰ ΠΟΔΙΑ

Γιὰ νὰ τὰ διατηρήσετε σὲ καλὴ φόρμα, κάνετε πρῶτ καὶ θράβετε ἓνα ποδόλουτρο μὲ χλιαρὸ νερὸ πὺ θὰ περιέχῃ ἀρκετὸ ἀλάτι. Ἀφήστε τὰ νὰ στεγνώσουν χωρὶς νὰ τὰ σκουπίζετε. Γιὰ νὰ μὴ σᾶς στενεύουν τὰ παπούτσια καὶ κολλοῦν στὰ πόδια σας, τρίβετε κάθε πρῶτ τὴ σόλα μ' ἓνα κομμάτι μπαμπάκι βουτηγμένο σὲ διάλυσι φορμόλης κι' ἔπειτα πονδράρετε μὲ ἓνα καλὸ τάλκ τὸ ἐσωτερικὸ τῶν παπουτσιῶν, ἂν πρόκειται νὰ τὰ φορέσετε ἀμέσως.

Τὰ ΡΟΥΧΑ

Θὰ αἰσθάνεστε ἄνετα ἂν φοράτε ρούχα φαρδεῖα, ἐλαφρά κι' ὅχι σφιχτὰ στὸ λαιμὸ καὶ τὴ μέση. Τὸ πρὶ δροσερὸ ὕψασμα εἶναι τὸ βαμβάκερὸ. Τὸ ἄσπρο εἶναι τὸ ἱδανικότερο χρῶμα γιὰ τὸ καλοκαίρι, γιὰτὶ ἀντανάκλᾷ καὶ ξαναστέλνει τὶς ἡλιακὲς ἀκτίνες, ἀντὶ νὰ τὶς ἀπορροφήσῃ, ὅπως τὰ σκοτεινὰ χρῶματα.

ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΔΙΨΑΣΕΤΕ

Ἀποφύγετε νὰ πίνετε πολλὰ ὕγρᾶ. Ἡ ἐφίδρωσις δίνει δίψα, ἀλλὰ ἡ ἀφομοίωσις μεγάλης ποσότητος ὕγρῶν εὐνοεῖ μὲ τὴ σειρά τῆς τῆς ἐφίδρωσις. Πίνετε νερὸ κρύο, ἂν τὸ προτιμάτε, καὶ ὅχι καὶ ἄλλα ποτὰ παγωμένα, ἀλλὰ νὰ ξέρετε ὅτι ἐπειδὴ εἶναι δροσερὰ δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκη καὶ ξεδιψαστικά. “Ετσι, ἓνα παγωμένο ἄλλὰ γλυκὸ ποτὸ, αὐξάνει τὴ δίψα (καὶ τὴ θερμοκρασία τοῦ σώματος). Ἀπ' ἐναντίας τὰ τὰ πολὺ ζεστὰ ποτὰ καταπραῖ τὴν δίψα, γιὰτὶ ἀναίσθητοποιοῦν γρήγορα τὸν οὐρανίσκο καὶ τὸν λάρυγγα.

Γιὰ νὰ ξεδιψάσετε, πίνετε συχνὰ κι' ἀπὸ λίγο, διαφορετικὰ ὁ ὀργανισμός θὰ ἐργάζεται γιὰ νὰ ἀφομοίωσῃ πολλὰ ὕγρᾶ καὶ θὰ κουραστῇ. Πίνετε τὰ ποτὰ σας μὲ μικρὲς γουλιέρες ἢ μ' ἓνα καλαμάκι. Προτιμάτε τοὺς χυμοὺς φρούτων χωρὶς ζάχαρη, πὺ καταπολεμοῦν τὴν κούρασι καὶ συγχρόνως δροσίζουν. Ἄν διψάτε πολὺ, πίνετε νερὸ ἐλαφρὰ ἀμυρὸ.

Τέλος γιὰ νὰ μείνετε ζωηρὴ καὶ σβέλτη μὴν τρώτε πολὺ τὸ καλοκαίρι. Ὁ ἥλιος τρέφει. Μία καλὴ ἡλιοθεραπεία ἀντιστοιχεῖ μ' ἓνα κανονικὸ μπιφτεκι, σᾶς δίνει ἐκτοντὰδες θερμίδες.

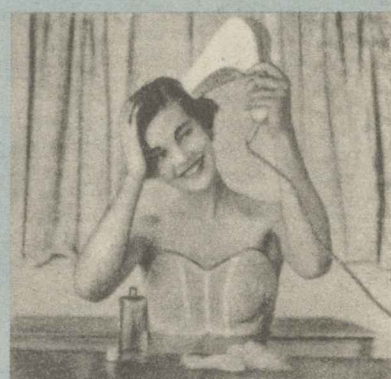
1 Τὰ γυαλιὰ τοῦ ἥλιου, ἐκτὸς ἐκείνων πὺ ἔχουν ἀγορασθῇ σύμφωνα μὲ συνταγὴ ὀφθαλμιάτρου μὲ εἰδικὰ τζάμια, δὲν φιλτράρουν τὶς ἡλιακὲς ἀκτίνες. Ἄν ἡ ἐπιφάνειά τους δὲν εἶναι ἐντελῶς ἐπίπεδη ἢ τὸ χρῶμα τους πολὺ σκούρο, τὸ μάτι εἶναι ὑποχρεωμένο νὰ κάνῃ ἀδιάκοπες προσπάθειες προσαρμογῆς, πὺ εὐνοοῦν στὴν ἐμφάνισι τῶν μικρῶν ρυτίδων γύρω γύρω ἀπὸ τὰ μάτια.

2 Τὰ μαλλιά ξεραίνονται κατῶ ἀπὸ τὴν ἐνέργεια τοῦ ἥλιου, τοῦ ἀέρα καὶ τοῦ θαλασσινοῦ νεροῦ πὺ σκεπάζουν τὴ φυσικὴ λιπαρὴ οὐσία πὺ προορίζεται νὰ τὰ προστατεύῃ. Γιὰ νὰ τοὺς ξανασώσετε τὴ λάμψι καὶ τὴν εὐλυγισία τους, ἀλείφετέ τα δύο φορές τὴν ἡμέρα μὲ μίαν καλὴ εἰδικὴ λιπαρὴ κρέμα.

3 Γιὰ νὰ δροσίσετε τὸ κεφάλι σας πὺ ἔχει ζεσταθῇ ἀπὸ τὸν ἥλιο, τρίψτε το μ' ἓνα κομμάτι μπαμπάκι βουτηγμένο σὲ λαισιὸν γιὰ τὰ μαλλιά. Στεγνώστε τα κατόπι μ' ἓνα «σεσουάρ» κανονισμένο στὸ κρύο. Ἡ ἀπότομη ἐναλλαγὴ ἀπὸ τὸ ζεστὸ στὸ κρύο ἢ τὸ ἀντίθετο, εἶναι κατὰστροφικὴ γιὰ τὰ μαλλιά, γιὰτὶ μὲ τὸ νὰ «φουσκώνουν» καὶ νὰ «ξεφουσκώνουν», στὸ τέλος γίνονται ἀσθενικά.

4 Ἄν παρ' ὅλη τὴ ζέστη τοῦ καλοκαιριοῦ συνηθίζετε νὰ φοράτε γάντια, διατηρήστε τὴ δροσιὰ τῶν χεριῶν σας, βάζοντας μ' ἓνα βαποριζατέρ λίγη λεβάντα προτοῦ φορέσετε τὰ γάντια σας. Ὅσες ἔχετε τάσι νὰ ἔχετε πάντα χέρια ὕγρᾶ, θ' ἀρχίσετε νὰ τὰ πλένετε μ' ἓνα σαποῦνι μὲ τανίνη καὶ κατόπι θὰ τοὺς κάνετε μίαν ἐντριβὴ μὲ ἀλκοὸλ καμφορέ. Θὰ δῆτε ἀνακούφισι.

5 Τὰ ἐσώρουκά σας θὰ σᾶς δίνουν μίαν εὐχάριστὴ δροσερὴ ἐντύπωσι, ἂν προτοῦ ἀρχίσετε τὸ σιδερώμα, ραντίζετε τὴ σανίδα τοῦ σιδερώματος μὲ λίγες σταγόνες κολώνια καὶ ἂν φροντίσετε νὰ ρίξετε τάλκ στὶς διπλὲς τῶν ρούχων προτοῦ τὰ σηκώσετε.

6 Θὰ ἀποφύγετε τὴν ἐφίδρωσι στὶς μασχάλες, βάζοντας τὸ πρῶτ μετὰ τὸ πλῆσιμο μίαν ἀντιδρωτικὴν κρέμα. Γιὰ ν' ἀφήσετε τὴν κρέμα νὰ ἐλσχωρήσῃ καὶ νὰ μὴν παρασυστῇ ἀπὸ τὸν ἰδρώτα πρὶν γίνη ἡ ἀπορρόφησις, μόλις βάλετε τὴν κρέμα, ξεπλῶθητε λίγα λεπτὰ μὲ τὰ χέρια σηκωμένα καλὰ ἐπάνω στὸ κεφάλι σας.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ

1 Πολύ ωραίο άμπιγιέ φόρεμα από έμπριμέ σουά - σοβάζ. Τό μανίκι είναι στενό τρουά κάρ ζαπονέ συνέχεια με τό κορσάζ, πού κρουαζάρει αρκετά και σχηματίζει τρίγωνο ντεκολτέ. Κάτω από τό κρουαζάρισμα τού κορσάζ υπάρχει μία μονόχρωμη σατέν φάσα πού καταλήγει σέ άνθος.

2 Όμορφη και νεανική τουαλέτα από συρά με λεπτά μπουκετάκια σέ ωραίους συνδυασμούς χρωμάτων. Τό κορσάζ μπροστά έχει μπατό ντεκολτέ και πίσω μεγάλο τετράγωνο πού σχηματίζεται από τό κρουαζάρισμα τών φύλλων τής πλάτης. Ή φούστα έχει πολλές σουρές στο πίσω μέρος.

3 Αιθέρια τουαλέτα από έμπριμέ όργάντζα. Ή φούστα είναι αρκετά φαρδιά κι έχει γύρω μεγάλες κουφόπιετες πού με τή βοήθεια ενός φουρό στέκονται άνοιχτές. Τό κορσάζ είναι στράπλες και τελειώνει με μία πρωτότυπη ντεκούπ πού μοιάζει με φιογκάκι. Πλάτη πολύ άνοιχτή.

4 Χαριτωμένο βραδυνό φόρεμα από μεταξωτή όργάντζα πουαντιγιέ. Ή φούστα είναι πολύ φαρδιά, κομμένη όμπρέλα και σχηματίζει στή μέση πολλά λεπτά πιετάκια πού τής δίνουν ακόμη περισσότερο φάρδος. Στή μέση έχει ένα πολύ στενό κορσελέ, πού σταματά στο ναμπί.

ΑΠΛΑ ΚΟΜΨΑ ΟΜΟΡΦΑ

5 Κοκταίηλ τουαλέτα από ταφτά φάη. Ή φούστα είναι πολύ φαρδιά και πρωτότυπη. Δυό λοξές άτσάκιστες πένσες δίνουν φάρδος σέ κάθε πλάϊ, ενώ οι ίδιες πένσες στο κορσάζ σχηματίζουν ένα είδος τράντας και καρδ ντεκολτέ.

6 Θαυμάσιο άμπιγιέ φόρεμα σέ στενή γραμμή. Ένα πλούσιο κέντημα από πέρλες, χάντρες και μετάξι στολίζει τό κάτω μέρος τού κορσάζ, και τό πάνω μέρος τής φούστας. Στή μέση μία ζώνη τού ίδιου χρώματος δέβαια, φτιαγμένη από σατέν.

7 Όραίο άπογευματινό έμπριμέ φόρεμα μονοκόμματο σχεδόν ως τό γόνατο. Από κει και κάτω ξεκινά μία φαρδιά σουρωτή φάσα πού δίνει μία ξεχωριστή χάρι στο δάδισμα. Τό ντεκολτέ κόβεται μυτερό και λίγο κρουαζέ — όπως βλέπετε.

8 Έξαιρετικά κομψή τουαλέτα από μπροκάρ δαμδακερό. Ένας μεγάλος άσπρος γιανός μονοκόμματος από όργάντζα λευκή καθώς και ίδιες φαρδιές μανσέτες είναι τό μόνο γαρνίρισμα αυτού τού τόσο ωραίου όσο και άπλου φορέματος.

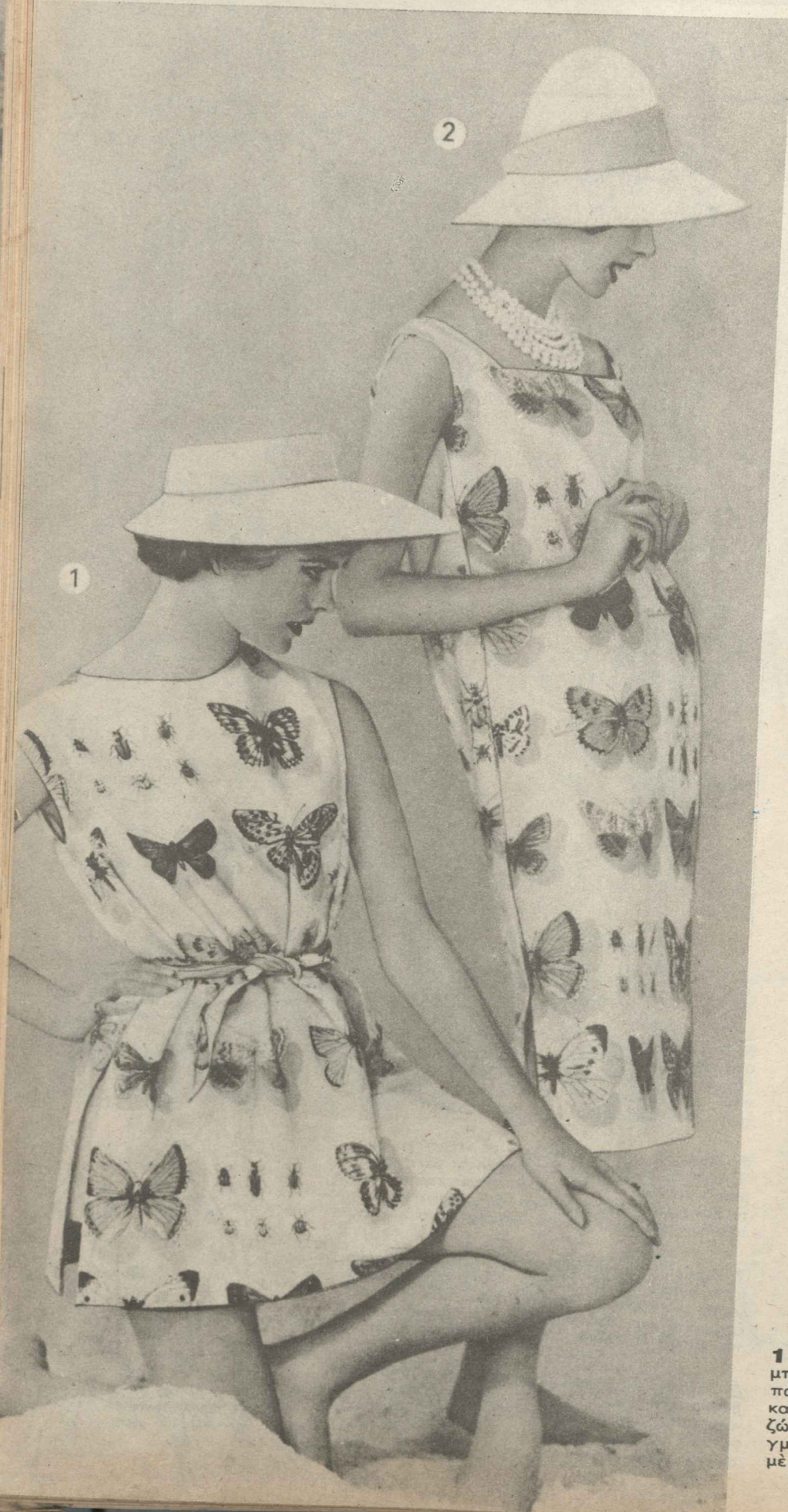

9 Νεανικό φορεματάκι κατάλληλο γιά τό άπόγευμα. Γίνεται από ποπλίνα πουαντιγιέ ή ταφτά με πούά. Τό σχέδιό του είναι πολύ άπλό με όδαν ντεκολτέ και χωρίς μανίκι. Ή φούστα φαρδιά άν φόρμ.

ΓΙΑ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΤΟ ΒΟΥΝΟ

"Εφθασε η εποχή που οι γαλανές ακρογιαλιές και τα καταπράσινα βουνά περιμένουν να σας υποδεχτούν. Σας περιμένουν όμως εξοπλισμένες με το κατάλληλο ντύσιμο για κάθε περίπτωση. Σ' αυτές τις σελίδες μας θα βρήτε άνετα φορέματα χωρίς φυσικά να ύστερούν διόλου σε κομψότητα και μοντέρνα γραμμή, που θα σας εξυπηρετήσουν για τις εκδρομές και την έξοχη

1 Ζακέτα του μπάνιου από μπουνουζέ ύφασμα με έντυπωσικό έμπριμέ. Είναι ριχτή και σουρώνει στη μέση με μία ζώνη. Στα πλάγια δυο ανοίγματα αφίνουν να φαίνεται με χάρη το σόρτ ή το μαγιό.

2 Πολύ όμορφο φόρεμα για την πλάζ από κοτόν έμπριμέ. Είναι ριχτό χωρίς πένσες στη μέση, με ανοίγματα χαμηλά στα πλάγια. Το ντεκολτέ είναι τετράγωνο έμπρός και μωτερό αρκετά ανοιχτό πίσω.

3 Πολύ ωραίο μαγιό που ξεφεύγει έντελώς από τα συνηθισμένα. Δίνει την εντύπωση μιάς φόρμας για την πλάζ πολύ εφαρμοστής και κολακευτικής για το σώμα. Έχει ένα μεγάλο τετράγωνο ντεκολτέ που συνεχίζει το ίδιο και στην πλάτη. Κάτω τελειώνει σε παντελόνι με ρεδέρ.

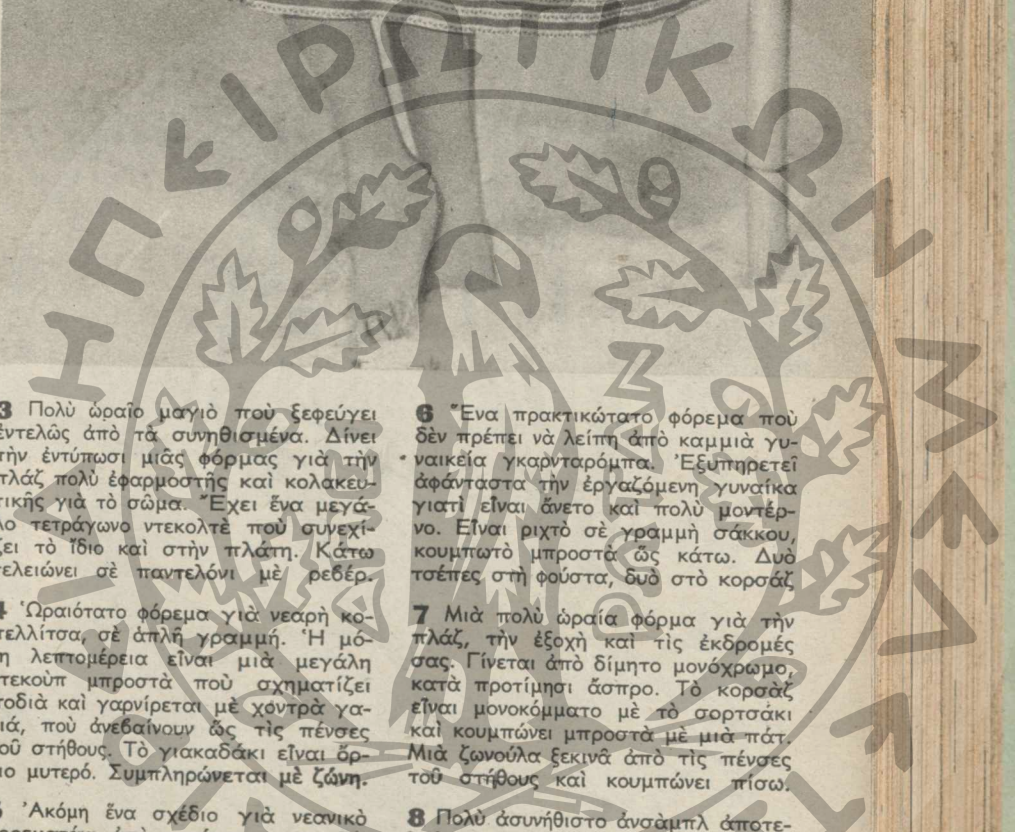
4 Ώραιότατο φόρεμα για νεαρή κοπέλιτσα, σε απλή γραμμή. Η μόνη λεπτομέρεια είναι μία μεγάλη ντεκούπ μπροστά που σχηματίζει ποδιά και γαρνίρεται με χοντρά γαζιά, που ανεβαίνουν ως τις πένσες του στήθους. Το γιακαδάκι είναι όρθιο μωτερό. Συμπληρώνεται με ζώνη.

5 Ακόμη ένα σχέδιο για νεανικό φορεμάκι από μονόχρωμη προπλίνα ή από λεπτό πιε ντε πούλ. Έχει μπατό ντεκολτέ και μανικάκι κοντό ζαπόνε. Η φούστα είναι φαρδιά με σούρες. Μία λευκή φάσα γαρνίρει τη φούστα στο σημείο των άνω και δένει στο ένα πλάι μικρό φιογκάκι.

6 Ένα πρακτικώτατο φόρεμα που δεν πρέπει να λείπει από καμμία γυναίκα γκαρνταρόμπα. Έξυπηρετεί αφάνταστα την εργαζόμενη γυναίκα γιατί είναι άνετο και πολύ μοντέρνο. Είναι ριχτό σε γραμμή σάκκου, κουμπωτό μπροστά ως κάτω. Δυο τσέπες στη φούστα, δυο στο κορσάκι.

7 Μία πολύ ωραία φόρμα για την πλάζ, την έξοχη και τις εκδρομές σας. Γίνεται από δίμητο μονόχρωμο, κατά προτίμηση άσπρο. Το κορσάκι είναι μονοκόμματο με το σπορσάκι και κουμπώνει μπροστά με μία πιάτ. Μία ζωνούλα ξεκινά από τις πένσες του στήθους και κουμπώνει πίσω.

8 Πολύ ασυνήθιστο ανασάμπλ αποτελούμενο από φούστα κουμπωτή μπροστά και ένα όμορφο πουκάμισο με τρουά κάρ μανίκι και άσπρο γιακαδάκι. Από το ριγέ ύφασμα του πουκαμίσου γίνονται και οι φάσες της φούστας, δημιουργώντας έτσι ένα πρωτότυπο χαριτωμένο συνδυασμό.

ΧΑΡΗΤΕ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

1 Όμορφο ανσάμπλ για την πλάζ αποτελούμενο από ριγέ ψαράδικο παντελόνι και από ένα φλου κοντό ζακετάκι.

2 Όραίο μαγιό δίχρωμο: άσπρο που αντιγιέ μπροστά και κόκκινο πίσω. Ή φάσα του ντεκολτέ επίσης κόκκινη.

3 Ένα μαγιό που εφαρμόζει θαυμάσια στο σώμα, γιατί είναι φτιαγμένο από λαστέξ. Γαρνίρεται με άσπρη φάσα.

4 Μαγιό από κοτονάντ έμπριμέ με γάλα έντυπωσιακά σχέδια. Είναι στο πλες και άφινει την πλάτη ακάλυπτη.

ΜΕΤΑ ΟΜΟΡΦΙΑ ΜΑΓΙΟ ΤΟΥ 50

5 Μαγιό από κοτονάντ που έχει πολύ καλή εφαρμογή στο στήθος με την οριζόντια ντεκούπ. Είναι στράπλες και εξώπλατο.

6 Ακόμη ένα μαγιό από κοτονάντ που συνδυάζονται πάρα πολύ έφτεος το καλοκαίρι λόγω των πλεονεκτημάτων τους. Στράπλες.

7 Μαγιό λαστέξ σ' ένα κόκκινο ηλεκτρικό χρώμα. Όλη του ή πρωτοτυπία είναι στο στήθος που σχηματίζεται με λοξές ντεκούπ.

8 Κι' ένα μαγιό που θυμίζει λίγο παλιά έπαση. Μπροστά είναι κλειστό ως το λαιμό... ενώ πίσω ή πλάτη ανοιχτή ως τη μέση.

9 Ζακέτα της πλάζ από μπουρνούζι που αναγιέ. Συνέχεια με το γιακά είναι και ή άσπρη κουκούλα. Τό μανίκι τρουά - κάρ.

10 Χαριτωμένο μαγιό από κόκκινο λαστέξ. Μπροστά μπαίνει κομμάτι άσπρος πικέ με απλικασμένες πολύχρωμες πεταλούδες.

11 Μια φόρμα για την πλάζ από θαυμάσιο ύφασμα. Τό κορσάζ είναι πολύ άγυστέ με τράντες. Σόρτς ένωμένο με τό κορσάζ.

ΠΑΙΔΙΚΑ

1 *Όμορφο φορεματάκι για κοριτσάκι 8-10 ετών. Γίνεται ωραιότατο από λεπτό καρουδάκι κόκκινο άσπρο ή σάξ - άσπρο σε ποπλίνα, πικέ ή και λατζαδάκι. Είναι μακρόταλο με μεγάλο ιτεκαί τετράγωνο μπροστά και πίσω. 'Η φούστα είναι φαρδιά με σούρες. Συμπληρώνεται μ' ένα μπολεράκι.

2 Χαριτωμένο φουστανάκι για μικρότερο κοριτσάκι. Γίνεται από μονόχρωμο ύφασμα ή από πουαντιγιέ που συνηθίζονται φέτος υπερβολικά. Ένα άμπερ-μάν στο κορσάξ συνεχίζει ως τη μέση και ενώνεται με μια ποδιά στη φούστα γαρνιρισμένη όπως και το κορσάξ με ένα λεπτό δολανάκι που του δίνει χαρ.

3 Μια παιδική τουαλετίτσα από ταφταδάκι μονόχρωμο ή έμπριμέ. 'Η φούστα είναι πολύ πλούσια κομμένη όμπρέλα. Στο κάτω μέρος γαρνίρεται με τρία πιετιάκια που είναι ιδιαίτερα πρακτικά για παιδικά φορέματα. Μια φαρδιά ζώνη ντραπάρει λαφρά και δίνει πίσω ένα αρκετά μεγάλο φώνα.

ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

4 Χαριτωμένο φορεματάκι για κοριτσάκι 7-9 ετών. Είναι κουμπωτό μπροστά με δμοιόχρωμα κουμπάκια με το φόρεμα και γαρνίρεται στο κορσάξ με δυο λοξά κοφτά τσεπάκια. Ζώνη δερμάτινη ή μυκονιάτικη.

5 'Ακόμη ένα πρωτότυπο φορεματάκι για κοριτσάκι της ίδιας ηλικίας. Μια μονόχρωμη φάσα γαρνίρει το κάτω μέρος της φούσας, τα τσεπάκια του κορσάξ και τη φάσα του λαιμού που δίνει πίσω ένα φιογκάκι.

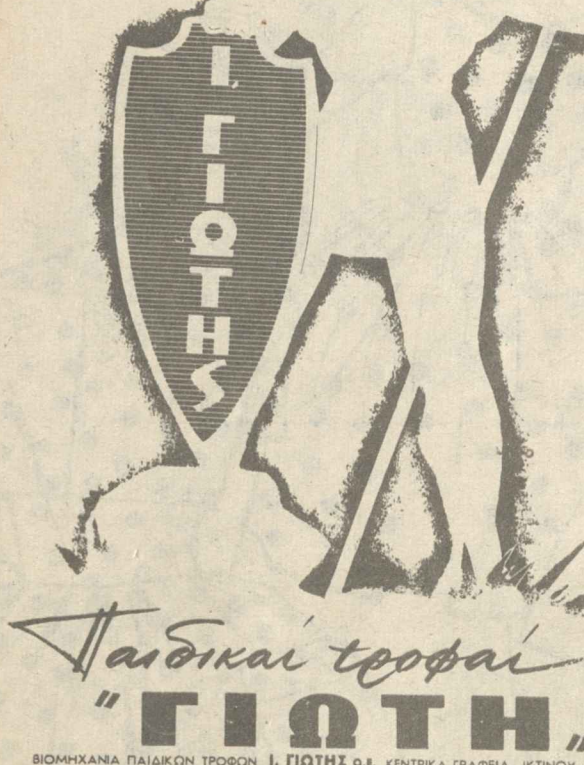
6 'Απλό φορεματάκι για κοριτσάκι 10-12 χρόνων. Ένας τετράγωνος νομής συγκρατεί τις σούρες του κορσάξ. 'Επίσης ένα άμπερ-μάν στη φούστα γαρνιρισμένο με γαζιά συγκρατεί τις σούρες της κλός φούσας.

7 Εύκολοφόρετο φουστανάκι για κάθε παιδική ηλικία. Μπορεί να γίνει από οποιοδήποτε ύφασμα μονόχρωμο, ριγέ, καρδ ή πουαντιγιέ. Είναι απλό και μόνο μια τσέπη στο πλάι γαρνίρει τη φούστα.

8 Το παραπλεύρως φορεματάκι συμπληρώνεται μ' ένα κοντό μπολεράκι που έχει ένα πρωτότυπο κούμπωμα με μια φάσα αν φόρμ στο λαιμό. Ένα μπολεράκι είναι απαραίτητο για τα ψυχρά βράδια του καλοκαιριού και δίνει άμέσως στο φόρεμα διαφορετική όψη.

Ο Φρουρός ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ...

* ΑΝΘΩΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ
* ΑΝΘΩΣ ΟΡΥΖΗΣ
* ΚΟΡΝ ΦΛΑΟΥΡ
* ΤΑΠΙΟΚΑ

Παιδική τροφή
"ΓΙΩΤΗΣ"

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΙΚΤΙΝΟΥ 3

Η ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Η ΛΕΥΚΟΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Τό ΣΕΡΦ σάς

δίδει ναί
τά ΔΥΟ!

X-SUR 24/9-925

Τὸ Κινάλι τῶν Πρωχῶν ἐρώλων

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴ σελίδα 30

ρότερη συζήτηση πού εἶχαν κάνει ποτέ. Καὶ ἡ σιωπὴ τῆς νύχτας, τὸ σκοτάδι πού τοὺς τριγύριζε, ἡ ἀπόλυτη ἀπομόνωση ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμον, ἔκανε τὴ συζήτηση αὐτὴ ἀκόμη πιὸ σοβαρὴ, πιὸ σημαντικὴ.

— Μιὰ γυναίκα πού ἐνδιαφέρεται γιὰ τέτοιον εἶδους πράγματα, φέρνει τὸν ἄνδρα σὲ δύσκολη θέση. Καὶ τώρα μὴ μοὶ πῆς πὼς ζητῶ μιὰ σύζυγο ἀνόητη, γιατί δὲν ἐννοῶ αὐτό.

— Ἐκείνη ἔμεινε γιὰ λίγο σιωπηλὴ, ἐξακολουθώντας νὰ παίζῃ μηχανικὰ μὲ τὶς πτυχὲς τῆς φούστας τῆς.

— Ὁχι, ἀγάπη μου, εἶπε μετὰ σοδάρᾳ μὲ μιὰ τρυφερότητα. Τὸ ξέρω πὼς δὲν θέλεις μιὰ γυναίκα ἀνόητη. Θέλεις μιὰ γυναίκα μαλακὴ, ὑπάκουη, πού νὰ κάνει καὶ νὰ σκέπτεται αὐτὸ πού ἐσὺ ἐπιθυμῇς. Μιὰ τέτοια γυναίκα ζητᾷ ὁ κάθε ἄντρας. Καὶ καταλαβαίνω γιατί δίστασες νὰ μοὶ ζητήσης νὰ σὲ παντρευτῶ.

Μέσα στὸ μισοσκόταδο τοῦ αὐτοκινήτου εἶδε τὰ μάτια του νὰ λάμπουν ζωηρὰ, ἔξω.

— Ὑστερὰ ὁ Ραούλ πέταξε τὸ τσιγάρο του ἀπὸ τὸ παραθυράκι.

— Ἀκουσε, Ἰρέν, εἶπε. Ἐξω στὴν στέγη μου τὸ γράμμα τῆς παραιτήσεώς μου. Δὲν πρόφθασα ἀκόμη νὰ τὸ ταχυδρομήσω. Ἀν τὸ στείλω θὰ χρειαστῇ νὰ ψάξω γιὰ μιὰ ἄλλη δουλειά. Νὰ ξαναρχίσω σχεδὸν ἀπὸ τὴν ἀρχή. Καὶ θὰ εἶναι δύσκολα. Τότε δὲν θὰ ἔχω οὔτε καιρὸ οὔτε ἐπιθυμία νὰ παντρευτῶ. Ἀλλὰ μπορῶ νὰ μὴν τὸ στείλω. Ἀν τὸ κάνω αὐτό, θὰ τὸ κάνω μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μὴ χάσω τὴν εὐκαιρία νὰ πάω στὴν Ἀμερική. Τότε ὅμως πρέπει νὰ παντρευτῶ. Καὶ ἀμέσως μάλιστα. Ἐσὺ εἶσαι ἡ γυναίκα πού μ' ἀρέσεις περισσότερο, μ' ἀρέσεις τόσο, πού σχεδὸν φοβάμαι. Ἀν παντρευτοῦμε, σὲ τρεῖς μῆνες θὰ εἴμαστε στὴν Ἀμερική. Δὲν ξέρω ἂν θὰ εἴμαστε εὐτυχισμένοι, ἀλλὰ μποροῦμε νὰ δοκιμάσουμε. Καὶ τώρα μὴ διστάσης νὰ μοὶ ἀπαντήσης ὅχι. Θὰ εἶσαι ἡ τετάρτη πού θὰ μοὶ ἀρνιόταν.

Ἐκείνη ἐξακολουθοῦσε νὰ τὸν κυτᾷ χωρὶς νὰ μιλά.

— Τὸ ξέρω πὼς εἶναι μιὰ παράξενη πρόταση γάμου ἡ δική μου, μὰ μὴ μὲ κυττάζεις ἔτσι, Ἰρέν.

Τότε ἐκείνη χαμήλωσε τὸ βλέμμα.

— Εἶναι πάντοτε εὐχάριστο σὲ μιὰ γυναίκα νὰ τῆς κάνουν πρόταση γάμου, εἶπε μὲ γλυκύτητα.

— Κι' ὅμως δὲν φαίνεται νὰ εἶναι ἔτσι. Πολλὲς θέλουν ρομαντικὲς σκηνές, παθητικὰ λόγια, ποιήματα. Ἡ ἀνάμνησις τῆς Μάρθας καὶ τῆς Ὀλγας, τὸν πλήγωνε ἀκόμη.

— Ἡ ἀγάπη δὲν ὑπάρχει μονάχα στὶς ρομαντικὲς σκηνές, ψιθύρισε ἐκείνη.

— Αἰσθάνθηκε τὸ μπράτσό του νὰ περνᾷ γύρω ἀπὸ τοὺς ὤμους τῆς, ἐνωίωσε τὴν ἀγωνία του, τὴν ἀνυπομονησία του, καὶ πόση προσπάθεια κατέβαλε γιὰ νὰ τὴν κρύψῃ.

— Πρέπει νὰ κάνουμε κάτι σοβαρό, Ραούλ, εἶπε. Ἀφῆσέ με νὰ σκεφθῶ τὰ λόγια σου. Θὰ σοὺ ἀπαντήσω ὅταν φθάσω στὴν Νεάπολι.

Ἐνωίωσε τότε τὸ χερί του νὰ γλυστρά ἀπὸ τοὺς ὤμους τῆς.

— Καλὰ, εἶπε, ἐνῶ ἔδεξε ἔμπροσς τῆς μηχανῆς.

Δὲν τοῦ εἶχε πῆ ἀμέσως ναί. Ἡ

ταν φανερό ὅτι δὲν πῆβαι ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ γίνῃ γυναίκα του. Ἐξῆς γίνετο πολλὴ εὐερέστος τελευταία, συλλογιστικὴ. Ἦταν φυσικὸ νὰ θέλῃ ἡ Ἰρέν λίγον καιρὸ γιὰ νὰ σκεφθῇ. Ἦταν γελοῖο νὰ φαντάζεται πὼς οἱ γυναῖκες θὰ πηδούσαν ἀπὸ τὴν χαρὰ τοὺς μὲλις τοὺς ἔκανε πρότασι γάμου.

Προσπαθοῦσε νὰ καθυποτάξῃ τὸν ἑαυτοῦ του μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις ἀλλὰ ἀπόμεινε μέσα του ἕνας ψυχρὸς ἐκνευρισμὸς πού τοῦ κατέστρεψε τὸ αἶσθημα τῆς χαρὰς καὶ τῆς τρυφερότητας πού τοῦ προσέφερε ἡ παρουσία τῆς Ἰρέν.

Ξεκίνησε μὲ μεγάλῃ ταχύτητα. Τὸ ρα ἤθελε νὰ φθάσῃ στὴ Νεάπολι γρηγορώτερον. Ἐτσι θὰ ἔβριχε μὲ ματιά στὴν Ἰρέν καὶ βλέποντάς την μὲ τὸ κεφάλι ἀκουμπισμένο στὴν πλάτη τοῦ καθίσματος, καὶ τὰ μὲν κλειστά, τῆς εἶπε:

— Ἐσένα σὲ πῆρε ὁ ὕπνος. Ἐτσι σκέπτεσαι;

Ἦταν καλύτερα νὰ τὸ ρίχνουν στὸ ἀστεῖο.

— Δὲν κοιμάμαι, τοῦ ψιθύρισε. Σκέπτομαι μόνον ἕνα, ἀγάπη μου.

Πρὶν ἀπὸ τὶς τέσσερες τὸ πρῶτο, μπήκαν στὴ Ρώμη. Ἦταν ἀκόμη σκοτεινὰ. Τὰ τέσσερα λιοντάρια τῆς «Πιάτας ντὲλ Πόπολο» φαίνονταν στὴν κοίμη, ἀλλὰ σὲ λίγο, εὐδὲ δέσχιζαν τοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῆς Ρώμης, φάνηκε ἕνα ἀπὸ τὰς φῶς στὸν ὁρίζοντα, πάνω σ' ἕνα κατακάθαρο οὐρανὸ.

— Σταμάτησε μιὰ στιγμή, Ραούλ, παρακάλεσε ἡ Ἰρέν.

Ἦταν ἀπὸ τὸν ἄνδρα πού τὸν ἔβλεπε ἀπὸ τὸ τράνταγμα ὁ Φιορέλο ἔμπροσς καὶ ἀνακάθησε τὸν κάθισμα. Ἦταν Ἰρέν γύρισε τὸ κλειδακί κι' ἔστηρε τὴ μηχανή.

— Ἀγκάλιασέ με, εἶπε στὸν Ραούλ.

Ἐνωίωσε νὰ πνίγεται ἀπὸ τὸ σφιγμένο μέσο στὴν ἀγκυλιά του.

— Ἀσε με νὰ σοὺ μιλήσω, Ραούλ. Θέλω νὰ σὲ ρωτήσω ἂν εἶσαι ἀλήθεια πὼς θέλεις νὰ μὲ παντρευτῇς.

— Εἶμαι εὐτυχὴς πού δέχεσαι τὴν πρότασι μου.

— Ραούλ, μὴ μοὶ τραβᾷς τὰ μαλλιά. Κάθισε φρόνιμος, ἀνόητε.

Καὶ γέλασε μὲ τὰ χεῖλη τῆς πλάι στὸ στόμα του.

— Εἶμαι μήπως ἀνόητος ἔπειθ σὲ παντρεύομαι;

— Ὁχι. Μὰ ποίος ξέρει γιατί ὅλο μοὶ τραβᾷς τὰ μαλλιά. Ὁχι Ραούλ, ὅχι, ἀγάπη μου.

Βαρυστημένος ὁ Φιορέλο γύρισε τὸ βλέμμα πρὸς τὸ παραθύρο, πρὸς τὸν ἥλιο πού ἀνέτελλε πίσω ἀπὸ τὴν Ρώμη.

ΦΘΑΣΑΝΕ στὴ Νεάπολι πεθαμένοι ἀπὸ τὴν κοῦρασι καὶ τὴ νύστα. Σταμάτησαν τὸ αὐτοκίνητο σ' ἕνα δρόμο ἀπέναντι ἀπὸ τὴν παραλία. Ἀλλὰ δὲν εἶχαν οὔτε τὸ κουροῦγο νὰ βγοῦν ἔξω κι' ἔμειναν καθισμένοι ἐκεῖ, κυττάζοντας τὴ θάλασσα ἀπὸ τὸ παράθυρο.

— Καλύτερα νὰ πάμε νὰ κοιμηθούμε, Ἰρέν, εἶπε ὁ Ραούλ, γιατί ὁ Ραούλ ἄναψε τὸ τσιγάρο του.

— Πόση ὥρα θέλεις γιὰ νὰ ἐτοιμασθῇς μιὰ ἀχτίδα ἡλίου.

— Ἐνα τέταρτο. Θέλω νὰ κάνω μπάνιο.

— Καλὰ, ὡπποῦ νὰ κάνης μπάνιο, ἐγὼ θὰ ὑπνοῦν.

— Ραούλ, εἶπε ἡ Ἰρέν, ἐνῶ ἔμ-

ποῦσε νὰ κοιμητοῦμε στὰ χωμάτια.

Ἡ Ἰρέν δὲν συμπαθοῦσε τὰ ξενοδοχεῖα. Τὴν ἐνέχυον οἱ πονηρὲς ματιὲς τοῦ προσωπικοῦ, τὰ δωμάτια τοῦ πληρόντος, μποροῦσε νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ καθένας.

— Πάμε στὸ «Ἐξέλιον», εἶναι καὶ ἀπὸ τὰ καλύτερα, εἶπε ὁ Ραούλ. Ἐξέλιον τώρα πιά εἴμαστε σχεδὸν τὸν σύζυγο.

— Νιστάζω τόσο πολὺ, πού δὲν μπορῶ νὰ σοὺ φέρω ἀντίρρηση.

Κοιμήθηκαν ὡς τὶς τρεῖς τὸ ἀπόγευμα. Πρῶτῃ ἔμπηξε ἡ Ἰρέν. Ἀπὸ μιὰ χαλαρὰ τῆς κουρτίνας ἔμεινε μιὰ ἀκτίνα ἡλίου δυνατὴ, ἐκνευρωτικὴ. Ἡ Ἰρέν σηκώθηκε, πλησίασε τὸ παράθυρο καὶ κύτταξε τὴ θάλασσα πού ἀπλωνόταν ἀπέναντί της. Ὑστερὰ τὸ δρόμο κάτω, γεμάτο κίτρινα. Μπροστὰ στὸ ξενοδοχεῖο ἦταν παρατεταγμένη μιὰ ἀτέλειωτη σειρά πρὸς γυαλιστέρᾳ ἀμερικανικὰ αὐτοκίνητα.

Ἐκανε ἔσπρη. Πέρασε στὸ μπάνιο. Ὁ Φιορέλο πού ἦταν κλεισμένος ἐκεῖ, πῆρε χαρούμενος πάνω της, καὶ ἀκούμπησε τὰ πόδια του στὰ ἰστιά τῆς.

— Ἦνα, Φιορέλο, τοῦ εἶπε ἡ Ἰρέν.

μιὰ ὁμορφὴ γλάστρα στὴ γωνία ἀνθισμένη, θὰ ταίριαζε καλύτερα. Μὰ ποῖο λουλούδι μπορεῖ νὰ ζήσει δίχως φῶς;

Ἰδοὺ ἕνα λουλούδι, πού δὲν χαλὰ ὅπουδῆποτε κι' ἂν τὸ θάλομε καὶ ἔχει — θὰ ἔχῃ — τὰ χρώματα πού ἐπιθυμοῦμε. Θὰ διαλέξουμε ψεύτικα λουλούδια — ἢ θὰ τὰ φτιάξουμε ἐμεῖς ἂν εἴμαστε ἐπιτηδεῖες — καὶ κανεὶς δὲν θὰ τὸ καταλάβῃ ὅτι τὸ ὠραϊότατο αὐτὸ μπουκέτο εἶναι ἐφαρμοσμένο σ' ἕνα ξύλο καὶ μπηγμένο στὴ γλάστρα. Ἐὰν σὰς βολεῖ καλὺτερα ἕνα ἢ δύο λουλούδια καὶ ὅχι μπουκέτο, βάλτε Κι' ἂν καταλάβουν τὴν ἀπάτη σας, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ γελάσετε μ' ὅλη σας τὴν τσαχηνιά.

ΤΑ ΑΔΕΙΑ ΜΠΟΥΚΑΛΙΑ

Τὶς μποτιλίες τῶν ἰταλικῶν κρασιῶν, τὶς μικρὲς μποτιλίες μὲ τὴ ψάθα — συνήθως εἶναι Κιάντε — μπορεῖτε νὰ τὶς μετατρέψετε σὲ ἀνθοδοχεῖα. Θὰ ἐφαρμοσθῇ ἕνα ὠραῖο καὶ γερὸ κορδονάκι στὸ λαμπρὸ καὶ στὴν ψάθα τῆς μποτιλίας καὶ θὰ κρεμάσετε αὐτὸ τὸ πρωτότυπο ἀνθοδοχεῖο στὸ μπαλκόνι σας. Ὅποτε θ' ἀνακαλύψετε ὅτι γιὰ τὸν τοῖχό τοῦ μπαλκονιοῦ ἢ τῆς βεράντας σας, δὲν ὑπῆρχε καταλλήλο ἀνθοδοχεῖο. Ὁ τοῖχος τοῦ μπαλκονιοῦ ἢ τῆς βεράντας, θὰ φαντάζῃ ἀρκεῖ νὰ τὶς κρεμάσετε νόστιμα τὶς μποτιλίες, μιὰ, δύο ἢ τρεῖς, ἀνάλογα μὲ τὸ μέγεθος τοῦ χώρου σας. Ἐνωεῖται μπορεῖ καὶ ὁ τοῖχος τῆς αὐλῆς νὰ στολιστῇ ἔτσι. Μὰ πρέπει νὰ κρεμαστοῦν οἱ μποτιλίες νόστιμα, λίγο λοξὰ ταιριαζέει καλύτερα. Ἀνάμεσά στίς μποτιλίες κρεμάτε καὶ λουλούδια, χωρὶς βάζο. Μὰ προσοχή! Τὸ λουλούδι, ἕνα μακρύμυθο τριαντάφυλλο νὰ πούμε, θὰ φαίνεται σὰν νὰ στέκεται ὡς διὰ μαγείας ἐνῶ ἐσεῖς θὰ τὸ ἔχετε πιᾶσει κρυφὰ, μὲ καρφίτσες. Ἐνωεῖται, μπορεῖτε νὰ βάλετε καὶ ψεύτικα λουλούδια ἢ καὶ ψεύτικα καὶ ἀληθινὰ.

ΑΡΩΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ΝΤΟΥΛΑΠΑ

Τί γίνονται τὰ ἄδεια μπουκάλια τῶν ἀρωμάτων σας καὶ τὰ ἄδεια χαρτόνια τῆς πούδρας σας; Μὲ μιὰ κορδελίτσα μποροῦν νὰ κάνουν τὴν «ντουλάπα» σας νὰ μυσκοβολᾷ. Κυττάξτε τὸ σκίτσό! Δὲν εἶναι χαριτωμένη ἰδέα;

Πην. Μ.

ΓΙΑ ΤΟ PERMANANT

Πολλὲς γυναῖκες πηγαίνουν στὸ κομμωτήριο γιὰ περμανάντ μὲ τὸ φόβο ὅτι ὁ κομμωτὴς τοὺς θὰ τοὺς χτενίσῃ τὰ μαλλιά ὅπως τὰ θέλει αὐτὸς κι' ὅχι ὅπως τὰ θέλουν αὐτὲς. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ συμβαίη, ἀλλὰ δὲν φταίει ὁ κομμωτὴς σας. Πρέπει νὰ τοῦ δώσετε τὸν καιρὸ νὰ γνωρίσῃ τὰ μαλλιά σας καὶ τὸν τύπο σας. Πηγαίνετε ἕνα μῆνα πρὶν κάνετε περμανάντ στὸ κομμωτήριο. Ἐτσι ὁ κομμωτὴς θὰ ἔχῃ τὸν καιρὸ νὰ ἀποφασίσῃ ποῖο στυλ σας πηγαίνει καὶ νὰ σὰς προτενῇ τὰ μαλλιά. Νὰ τοῦ πῆτε ἂν μεταχειρίζεστε κατὰ γιὰ νὰ τοὺς ἀνοίγετε τὸ χρῶμα. Γιατὶ μερικὰ εἶδη περμανάντ δὲν

ΜΕΡΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ...

Ναί, μερικὲς ἰδέες τὶς ὀνομάζουμε «οὐρανοκατέβητες» καὶ εἶναι, πράγματι! Μᾶς σώζουν, μᾶς βγάζουν ἀσπρόπρόσωπες, μᾶς ἐλευθερώνουν ἀπὸ μπελάνδες ἢ μᾶς κάνουν καὶ χαϊρόμαστε τόσο!

Η ΦΑΝΤΑΧΤΕΡΗ ΓΛΑΣΤΡΑ

Παραδείγματος χάριν, ἔχετε τόσες καὶ τόσες γλάστρες μὲ πρασιναδά στο μπαλκόνι καὶ φαντάζονται ὠραῖα μέσα ἀπὸ τὰ στήθ. Ναί μ' ἂν εἴχατε καὶ μιὰ γλάστρα μὲ μακρὸ κοτσάνι, γεμάτο λουλούδια, θὰ ἦταν ὁμορφότερα. Μὰ ποῖο λουλούδι ἔχει τόσο μακρὸ κοτσάνι; Ἐξέλλου τὰ λουλούδια χαλοῦν, ἐκτεθειμένα ὁλόενα στὸν ἀέρα καὶ στὸν πολὺ ἥλιο. Ἡ ἔξω με μιὰ ὁμορφὴ πρασιναδά. Ἀν ἦταν ἀνθισμένη, θὰ ταίριαζε καλύτερα. Μὰ ποῖο λουλούδι μπορεῖ νὰ ζήσει δίχως φῶς;

ΤΑ ΑΔΕΙΑ ΜΠΟΥΚΑΛΙΑ

Τὶς μποτιλίες τῶν ἰταλικῶν κρασιῶν, τὶς μικρὲς μποτιλίες μὲ τὴ ψάθα — συνήθως εἶναι Κιάντε — μπορεῖτε νὰ τὶς μετατρέψετε σὲ ἀνθοδοχεῖα. Θὰ ἐφαρμοσθῇ ἕνα ὠραῖο καὶ γερὸ κορδονάκι στὸ λαμπρὸ καὶ στὴν ψάθα τῆς μποτιλίας καὶ θὰ κρεμάσετε αὐτὸ τὸ πρωτότυπο ἀνθοδοχεῖο στὸ μπαλκόνι σας. Ὅποτε θ' ἀνακαλύψετε ὅτι γιὰ τὸν τοῖχό τοῦ μπαλκονιοῦ ἢ τῆς βεράντας σας, δὲν ὑπῆρχε καταλλήλο ἀνθοδοχεῖο. Ὁ τοῖχος τοῦ μπαλκονιοῦ ἢ τῆς βεράντας, θὰ φαντάζῃ ἀρκεῖ νὰ τὶς κρεμάσετε νόστιμα τὶς μποτιλίες, μιὰ, δύο ἢ τρεῖς, ἀνάλογα μὲ τὸ μέγεθος τοῦ χώρου σας. Ἐνωεῖται μπορεῖ καὶ ὁ τοῖχος τῆς αὐλῆς νὰ στολιστῇ ἔτσι. Μὰ πρέπει νὰ κρεμαστοῦν οἱ μποτιλίες νόστιμα, λίγο λοξὰ ταιριαζέει καλύτερα. Ἀνάμεσά στίς μποτιλίες κρεμάτε καὶ λουλούδια, χωρὶς βάζο. Μὰ προσοχή! Τὸ λουλούδι, ἕνα μακρύμυθο τριαντάφυλλο νὰ πούμε, θὰ φαίνεται σὰν νὰ στέκεται ὡς διὰ μαγείας ἐνῶ ἐσεῖς θὰ τὸ ἔχετε πιᾶσει κρυφὰ, μὲ καρφίτσες. Ἐνωεῖται, μπορεῖτε νὰ βάλετε καὶ ψεύτικα λουλούδια ἢ καὶ ψεύτικα καὶ ἀληθινὰ.

ΑΡΩΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ΝΤΟΥΛΑΠΑ

Τί γίνονται τὰ ἄδεια μπουκάλια τῶν ἀρωμάτων σας καὶ τὰ ἄδεια χαρτόνια τῆς πούδρας σας; Μὲ μιὰ κορδελίτσα μποροῦν νὰ κάνουν τὴν «ντουλάπα» σας νὰ μυσκοβολᾷ. Κυττάξτε τὸ σκίτσό! Δὲν εἶναι χαριτωμένη ἰδέα;

Πην. Μ.

ΓΙΑ ΤΟ PERMANANT

Πολλὲς γυναῖκες πηγαίνουν στὸ κομμωτήριο γιὰ περμανάντ μὲ τὸ φόβο ὅτι ὁ κομμωτὴς τοὺς θὰ τοὺς χτενίσῃ τὰ μαλλιά ὅπως τὰ θέλει αὐτὸς κι' ὅχι ὅπως τὰ θέλουν αὐτὲς. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ συμβαίη, ἀλλὰ δὲν φταίει ὁ κομμωτὴς σας. Πρέπει νὰ τοῦ δώσετε τὸν καιρὸ νὰ γνωρίσῃ τὰ μαλλιά σας καὶ τὸν τύπο σας. Πηγαίνετε ἕνα μῆνα πρὶν κάνετε περμανάντ στὸ κομμωτήριο. Ἐτσι ὁ κομμωτὴς θὰ ἔχῃ τὸν καιρὸ νὰ ἀποφασίσῃ ποῖο στυλ σας πηγαίνει καὶ νὰ σὰς προτενῇ τὰ μαλλιά. Νὰ τοῦ πῆτε ἂν μεταχειρίζεστε κατὰ γιὰ νὰ τοὺς ἀνοίγετε τὸ χρῶμα. Γιατὶ μερικὰ εἶδη περμανάντ δὲν

Από την αύγη ακόμη της ιστορίας ο άνθρωπος προσπάθησε να εξηγήσει τα όνειρά του. Οι πρωτόγονοι άνθρωποι πίστευαν ότι τα όνειρα ήταν επισκέψεις των νεκρών προγόνων τους, των θεών και των δαιμόνων και ότι επίσης είχαν κάποια προφητική σημασία. Αυτό το τελευταίο μάλιστα, το πιστεύει πολλός κόσμος και σήμερα. Τα τελευταία όμως πενήντα χρόνια οι επιστήμονες βρήκαν ότι τέλους το μυστικό κλειδί του κώδικα των όνειρων και ανακάλυψαν ότι είναι γεμάτα σημασία, όπως τα γεγονότα της καθημερινής μας ζωής. Πολλοί θα εκπλαγούν όταν μάθουν ότι η επιστήμη έδωσε ώριμους κανόνες που μας βοηθούν να εξηγήσουμε τα πιο κοινά όνειρα. Θα σας περιγράψουμε παρακάτω δέκα όνειρα που την έννοιά τους έχουν παραδεχθεί ψυχολόγοι, ψυχίατροι και άλλοι ειδικοί για την ερμηνεία των.

ΟΝΕΙΡΟ 1ο: Χρήματα

Μια γυναίκα βλέπει στον ύπνο της ότι κάθεται μόνη στην άμμου-δια. Παρακάτω πολύς κόσμος παίζει ένα διασκεδαστικό παιχνίδι. Θα ήθελε πολύ να παίξει κι' αυτή μαζί τους, αλλά ντρέπεται να πλησιάσει γιατί δεν τους γνωρίζει. Ξαφνικά το χέρι της πιάνει κάτι μέσα στην άμμο. Είναι ένα νόμισμα. Σκάβει μέσα στην άμμο και βρίσκει πολλά νομίσματα κρυμμένα.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ: Το χρήμα στη γλώσσα των όνειρων σημαίνει αγάπη. 'Η εύρεσι των χρημάτων, εξηγείται ως αποζημίωσι για την έλλειψι αγάπης στη ζωή του ανθρώπου που είδε το όνειρο. Το όνειρο αυτό το είδε μια γυναίκα που ήταν δυο φορές χωρισμένη και που ήθελε πολύ να ζήσει

μια εύτυχισμένη συζυγική ζωή, αλλά που καταλάβαινε ότι πάντα θα έμενε μακριά από μια τέτοια εύτυχη όπως στο όνειρό της έμενε μακριά και από το παιχνίδι που τόσο της άρεσε.

ΟΝΕΙΡΟ 2ο: Γυμνότης

Μια γυναίκα βλέπει στον ύπνο της ότι περπατά στο δρόμο, όταν, ξαφνικά, ανακαλύπτει ότι είναι γυμνή. Προσπαθεί να κρυφτεί πίσω από μια κολόνα, αλλά από κάπου παρουσιάζονται μερικοί άνθρωποι που την περιτριγυρίζουν. Αυτή ελπίζει ότι οι άνθρωποι αυτοί δεν θα παρατηρήσουν ότι είναι γυμνή.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ: Αυτό το όνειρο μπορεί να έχει δυο ερμηνείες. 'Η μία είναι ότι η γυναίκα που είδε το όνει-

ρο ήθελε να ξαναγυρίσει πίσω στα εύτυχισμένα παιδικά της χρόνια που χαρακτηρίζονται από το ότι, δεν είχε ανάγκη να ντυθεί. 'Η άλλη εξήγηση είναι ότι θέλει να κρύψει κάτι για το οποίο ντρέπεται. Καθώς η αντίστασι του εαυτού μας βρίσκεται σε αδράνεια όταν κοιμόμαστε, το μυστικό βγαίνει στην επιφάνεια.

ΟΝΕΙΡΟ 3ο: Πέταγμα στον αέρα

Μια γυναίκα όνειρεύεται ότι περπατάει με τον άνθρωπο που αγαπά, όταν, ξαφνικά, αισθάνεται την ανάγκη να πετάξει. Απλώνει τα χέρια της και πηδά στον αέρα. Δεν της κάνει καμιά εντύπωσι που προχωρεί τόσο εύκολα και μπορεί να πάει όπου θέλει. Αποφασίζει να χρησιμοποιήσει πάντα αυτή της την ικανότητα.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ: Αυτό το όνειρο παρουσιάζει μια μαγική λύσι για ένα αισθημα άδυναμίας στη ζωή. Το πέταγμα είναι μια έκφρασι παντοδυναμίας που μας επιτρέπει να θριαμβεύσουμε πάνω στις διάφορες δυσκολίες που μας περιβάλλουν.

ΟΝΕΙΡΟ 4ο: Άργοπορία

Ένας άνδρας βλέπει στ' όνειρό του ότι τρέχει να προλάβει το τρένο για να επιστρέψει σπίτι του γιατί η γυναίκα του έχει πάγω. Φτάνει

στο σταθμό, αλλά το τρένο έχει φύγει. Προσπαθεί να βρει διαφυγή. Περνούν πολλά, αλλά κανένα δεν τον ματίζει. Τότε ο άνθρωπος αυτός νευραίνει σε μια μοτοσυκλέτα, αλλά όμως ξεκινά της φεύγει το λάστιχο.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ: Αυτό είναι το όνειρο ενός ανθρώπου με δυο αντίμαχες επιθυμίες που ή μία είναι λιγότερο ισχυρότερη από την άλλη. Κάθε μέρα υπερσχύει με τη σειρά της άσπαστο τέλος δεν εκπληρώνεται καμιά.

Το όνειρο αυτό δεν σημαίνει απαραίτητως την επιθυμία να πεθάνει ένας άλλος, αλλά ότι θέλει ν' αλλάξει ένα πεδίο, μια δυσάρεστη κατάσταση.

ΟΝΕΙΡΟ 7ο: Πτώσις από μεγάλο ύψος

Μια γυναίκα σκαρφαλώνει με μια ανεμόσκαλα σε ένα πολύ ψηλό πύργο. Ανεβαίνει κάμποση ώρα όταν, ξαφνικά, κυττάει κάτω. Τότε τρομοκρατείται από το μεγάλο ύψος, αισθάνεται μια φοβερή δύναμι να την τραβά, τα χέρια της δεν μπορούν να κρατηθούν πάνω στη σκάλα και πέφτει. Στη μέση του πείσματος ξυπνάει κατατρομαγμένη.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ: Αυτό το όνειρο το βλέπουν οι άνθρωποι που βρίσκονται σε τρομερή πάλη με τον εαυτό τους. Συνήθως αφορά την πάλη που κάνει κάποιος για ν' αντισταθεί σε ένα πείσμο που έχει αποφασίσει, στο ξύπνιο του, ν' αποσύνη. Το πείσμο είναι μια υποχώρησι στον πει-

ΟΝΕΙΡΟ 5ο: Έξετάσις

Μια γυναίκα βλέπει ότι πρόκειται να δώσει εξετάσεις σ' ένα μω-

νο του αδελφού του και αισθάνεται φοβερή λύπη.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ: Αυτό το όνειρο είναι η έκφρασι απωθημένου θυμού. 'Ο πειραμένος, στο όνειρο, αδελφός, είχε κληρονομήσει το πατρικό μαγαζί και είχε πάρει υπερποπτικό ύψος απέναντι σ' αυτόν που είδε το όνειρο. 'Ο τελευταίος εργαζόταν στο μαγαζί του πρώτου και την προηγούμενη του είχε ζητήσει αύξηση κι' αυτός του την αρνήθηκε.

Το όνειρο αυτό δεν σημαίνει απαραίτητως την επιθυμία να πεθάνει ένας άλλος, αλλά ότι θέλει ν' αλλάξει ένα πεδίο, μια δυσάρεστη κατάσταση.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ: Αυτό είναι πραγματικά ένα πολύ καλό μεταμορφωμένο όνειρο. Έννοει ότι ο όνειρευόμενος θέλει να ήταν ή πραγματικότητα ένα όνειρο. Σ' αυτή την περίπτωση ο άνθρωπος που είδε το όνειρο είχε πληροφορηθεί ότι η γυναίκα του ήταν φυματική και έκφραζε μ' αυτό τον τρόπο την επιθυμία του τα κακά νέα, που τον έκαναν να φοβηθεί ότι η γυναίκα του θα πεθάνει, να ήταν ένα όνειρο μόνο.

ΟΝΕΙΡΑ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑ

Όνειρεύεται κάποιος ότι ο προϊστάμενός του του λέει ότι του κάνει αύξηση 300 δραχμές. Πραγματικά, σε μια έδρα δόξα του έκανε αύξηση 300 δραχμές.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ: Αυτός ο τύπος του όνειρου δεν σημαίνει απαραίτητως ότι τα όνειρα προλέγουν το μέλλον. 'Αν και πολλοί επιστήμονες παραδέχονται ότι τα όνειρα έχουν, κάπο-

Μαλλιά λαμπερά και ωραία..

..θα έχετε πάντα όταν χρησιμοποιείτε το περίφημο Σαμπουάν με αύγο GLEMO

Λούσιμο εύχαριστο Τόνωσης των μαλλιών

- Σκληρά μαλλιά μαλακώνουν
- Λεπτά μαλλιά δυναμώνουν
- Θαμπά μαλλιά γίνονται γυαλιστερά

Κάθε λούσιμο με GLEMO δίνει υγεία στα μαλλιά σας και τα δυναμώνει. Γιατί αυτό το εξαιρετικό Σαμπουάν με αύγο περιέχει λεκιδίνη και χοληστερίνη, δύο συστατικά που χρειάζεται απαραίτητως η τρίχα για να είναι πάντα υγιής και ωραία.

Επί πλέον προσφέρετε στα μαλλιά σας άρωμα φρεσκάδα και λαμπερή γυαλάδα

Τό GLEMO διατίθεται σε φιάλας και σωληνάρια

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 25-739

...η ωμορφιά αρχίζει με τον SCHERK

Καθαρή και Άπληθη Έπιδερμίδα...

...θα έχετε πάντα αρκεί να χρησιμοποιήτε την παγκοσμίως γνωστή Λοσιόν προσώπου SCHERK

Scherk Face Lotion

Δ' αφαιρεί τελείως τη σκόνη και το σμήγμα από τους πόρους.

Δ' εξαφανίζει τα μπιμπίκια

Δ' ξανανιώνει την έπιδερμίδα και την κάνει δροσερή, λεία και έλκυστική.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ ΑΘΗΝΑΙ ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

μα. Είναι όμως έντελως αδιάσπαστο. Κάθεται στην αίθουσα κατατρομαγμένη και δεν καταλαβαίνει ούτε τι έρωτήσεις που της κάνουν.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ: Αυτή που είδε το όνειρο, φοβάται την άποψή της σε ότι 'Εχει ν' αντιμετωπίσει μια κατάσταση που δεν ξέρει τί συνεπείς θα έχει. Το όνειρο είναι μια προσπάθεια να τόνωση το ήθικό που και να πάρει θάρρος. Είναι σε αυτή της λέη: «Μη φοβάσαι, περάσει όμως, άλλοτε μια δύσκολη περίστασι, μεταμορφωνόταν σ' έναν άσχημο φοβάσαι».

ΟΝΕΙΡΟ 6ο: Θάνατος ή τραυματισμός άνοπητου προσώπου

Ένας άνδρας περπατάει σε ένα χωράφι και βλέπει το πτώμα ενός αγαπητού του φίλου. 'Αν και ο φίλος του είναι 35 χρονών, φαίνεται μόνο σά 15. 'Ο άνδρας δεν αισθάνεται καμιά λύπη και λέει: «Τι θα ραίο παιδί».

ΕΞΗΓΗΣΙΣ: Αυτό το όνειρο δεν έχει καμιά σχέση με το θάνατο. Είναι ή έκφρασι μίας επιθυμίας να ξανασυναντηθεί ο όνειρευόμενος ένα παλιό αγαπητό του φίλο που έχει μαζί του καλές στιγμές. Το όνειρο το είδε ένας στρατιώτης κατά το Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο. Τον είχαν μεταθέσει από την πρώτη γραμμή στα μετόπισθεν. 'Ο φίλος του ήταν ακόμη στην πρώτη γραμμή και μετέφερε μηνύματα με κίνδυνο της ζωής του όταν ο στρατιώτης είδε το όνειρο.

Άλλο όνειρο: Ένας άνδρας συναντά μια γυναίκα κοντά στο σπίτι του ή οποία τον ρωτάει τί ώρα είναι ή κηδεία του αδελφού του. 'Ο άνδρας αυτός τώρα μόλις μαθαίνει το

ρασμό. Το γλύστημα των χεριών παρουσιάζει την ανικανότητα του όνειρευόμενου ν' αντεπεξέλθω στην παλιά παρά τη μεγάλη του προσπάθεια.

ΟΝΕΙΡΟ 8ο: Μεταμόρφωσις κατ' επανάληψιν

Έξη φορές μέσα σ' ένα εξάμηνο μια γυναίκα όνειρεύτηκε ότι βρισκόταν μαζί μ' έναν μορφο νέο που της άρεσε πολύ. Κάθε φορά όμως, πηγαινε να τον φιλήση, αυτός μεταμορφωνόταν σ' έναν άσχημο νέο.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ: 'Η επανάληψι του ίδιου θέματος έχει την έννοια ότι ή όνειρευόμενη αντιμετωπίζει ένα δύσκολο πρόβλημα και τίς προσπάθειες που καταβάλλει για να το λύση.

ΚΟΙΝΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΟΝΕΙΡΩΝ ΚΑΙ Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥΣ

ΣΥΜΒΟΛΑ	ΕΝΝΟΙΑ
Νοσοκόμα, βασίλισσα, γρηά δασκάλα...	Μητρική αγάπη ή γυναικεία εξουσία.
Αστυνομικός, γιατρός, προϊστάμενος...	Πατέρας
Τίκανος, λίμνη, λάκκος με νερό, γάλα	Μητέρα
Αγνάδα	Γυναίκα
Οικοδομή, σπίτι	Ανδρικό φύλο
Φίδι, πέννα, ξίφος, όπλο, στύλος	Ανδρικό φύλο
Σπυρίδι, πορτοφόλι, δαχτυλίδι, ανοιχτή	Ανδρικό φύλο
Πόρτα, παράθυρο	Γυναικείο φύλο
Άγρια ζώα	Φόβος θανάτου
Τροφή	Εύτυχία. Ασφάλεια.
Έκρηξι	Φόβος κοκκινίσματος
Φωτιά, λαμπερά χρώματα	Δυνατές συγκινήσεις
Ταξίδι με πλοίο ή τρένο	Διευθύνω τη ζωή μου
Αναρρίχησι	Φιλοδοξία ή ανδρική κυριαρχία
Καδόδος	Αποτυχία ή ταπεινώσι
Όμορφα λουλούδια	Ρωμαντική αγάπη
Χρήματα	Αγάπη
Χειροπέδες	Συνειδησι δυνάμεις
Οδηγησι αυτοκινήτου	Αίσθημα έπαρκειας, πλούτου
	ΤΖΩΝ ΕΛΛΙΟΤ

Ο μικρός Κριστιάν δεν είχε γνωρίσει ποτέ το τρυφερό χέρι της μαρούλας του. Ζούσε έτσι ένα τρομερό δράμα που λίγα παιδιά το νοιώθουν

ΤΟ ΠΑΙΔΙ

ΜΕ ΤΑ ΠΥΡΟΞΑΝΘΑ ΜΑΛΛΙΑ

ΕΝΑΣ άνδρας έρχόταν καμμιά φορά στο διαμέρισμά του παιδιού. Δεν χαμογελούσε ποτέ. Έμενε εκεί μερικά λεπτά και ξανάφευγε, με ύφος άνακουφισέως σαν να είχε εκπληρώσει ένα δυσάρεστο καθήκον. Ο άνδρας αυτός ήταν ο πατέρας του Κριστιάν. Το είχε πη ή γκουβερνάντα. Έπομένως αυτή ήξερε πολλά πράγματα, μολοντί ο Κριστιάν δεν κατάφερε να του άποσπάσει συγκεκριμένες πληροφορίες.

Εκτός από την άνείπωτη ανάγκη να έχη έναν πατέρα εύθυμο και ικανό να παίξει μαζί του, τον Κριστιάν τον κατέτρωνε η έπιθυμία να πληροφορηθή σχετικά με τη μητέρα του. Τα άγοράκια έχουν μητέρα, όπως και πατέρα. Μητέρα που τα φιλεί εκεί που πονούν, και γίνονται άμέσως καλά. Μητέρα που τα σκεπάζει το βράδυ στο κρεβάτι τους. Ήταν τόσο λυπημένος που τα άλλα παιδιά είχαν όλο αυτόν τον πλούτο, ενώ εκείνος, ο Κριστιάν, δεν είχε παρά τη «Μαντμαζέλ».

Η Μαντμαζέλ ήταν σκληρή σε όλα της. Το σώμα της, όπως και το πρόσωπό της, ήταν κοκκαλιάρικο, με μυτερά κόκκαλα, και τα γόνατά της δεν ήταν καυμάμένα για να μπορείς να καθήσεις επάνω τους. Ίσως άντέγραφε τη στάση της από την ψυχρότητα του πατέρα του Κριστιάν. Ήταν φανερό πως αυτός δεν νοιαζόταν καθόλου για το άγοράκι του, και ή μοναξιά αυτού του παιδιού χωρίς μητέρα δεν άγγιζε την ευαισθησία της γκουβερνάντας... Σκεπτόταν ίσως αυτή ότι, άφου δεν είχε γνωρίσει ποτέ τη μητέρα του, δε μπορούσε άληθινά να τη νοσταλγή. Ο Κριστιάν ήταν ένα πολύ εύγενικό παιδάκι που δεν σου έδινε στενοχώριες, εκτός απ' αυτή την επι-

μονή να κάνει έρωτήσεις που σε έξενεύριζαν καμμιά φορά. Αυτό το πρωί, λόγω χάριν, ήταν άνυπόφορο. Έπέμενε να μάθι πώς ήταν ή μητέρα του. Την προηγούμενη το βράδυ είχε άκούσει τη μαγειρίσα να λήι στη Μαντμαζέλ, ότι «ο κύριος θα ένδιαφερόταν πολύ περισσότερο για το γυιό του άν είχε μοιάσει περισσότερο στη μητέρα άν ή να έχη μαλλιά πυρόξανθα σαν του πατέρα του». Τα λόγια αυτά είχαν κάνει τη φαντασία του Κριστιάν να πάρη δρόμο. Ο μικρός θα έδινε τα πάντα για να κερδίση την άγάπη του πατέρα του. Η μονάχη ψυχούλα του υπέφερε φρικτά. Άν αυτό που είχε άκούσει να λέγεται στην κουζίνα ήταν άληθινό, μπορούσε ίσως να δοκιμάση να αλλάξη το χρώμα των μαλλιών του;

Σε πόσες έρωτήσεις θα χρειασθή άκόμη να σου άπαντήσω; γκρίνιαζε ή γκουβερνάντα. Ή μαμά σου είχε μαύρα μαλλιά. Ωραία μαλλιά, σά μετάξι και όλο μπούκλες. Τώρα φτάνουν οι έρωτήσεις!

Μά ο Κριστιάν έπέμενε. — Τί θα κάνετε, μαντμαζέλ, άν θέλατε να άποκτήσετε μαύρα μαλλιά; — Θά τα έβρασα, βέβαια. — Πού θά πηγαίνατε να βάψετε τα μαλλιά σας;

— Άν ήμουν άνόητη σε τέτοιο σημείο, θα πήγαινα στο κομμωτήριο και θα πλήρωνα το λιγώτερο 1500 φράγκα!, άπάντησε ή γκουβερνάντα.

1500 φράγκα! Ο κομπάρς του Κριστιάν δεν περιείχε περισσότερα από 150 φράγκα!

Μά άν δεν είχατε άρκετά χρήματα και θέλατε όπωσδήποτε να βάψετε τα μαλλιά σας;

— Έ, τότε θα πήγαινα στο φαρμακείο και θ' άγόραζα μία φτηνή

μπογιά για να τα βάψω μόνη μου. Τώρα, φτάνει, δεν άπαντάω πιά! Πάω να πλύνω τα ρούχα σου. Νά καθήσης έδω φρόνιμα, άπου νάρθω να σε πάρω για τόν περίπατο.

Το πλύσιμο των ρούχων του Κριστιάν, ήταν μία άπλη πρόφασι για να πάη ή γκουβερνάντα στην κουζίνα και να κουβεντιάση. Αυτό διαρκούσε πάντα μία ώρα περίπου. Η ευκαιρία ήταν καλή για τόν Κριστιάν. Το όφης και ή κουζίνα ήταν στο πίσω μέρος του σπιτιού, δεν μπορούσαν να τόν δούν άπό κεί. Δεν είχε παρά να άνοίξη τόν κουμπάρά του —όχι πολύ εύκολο πράγμα— να βγή άπό την πόρτα της εισόδου και να τρέξη ως το φαρμακείο, που ήταν άκριβώς στη γωνία του δρόμου.

Χρειάστηκε ένα τέταρτο της ώρας για να βγάλη τα χρήματα από τόν κουμπάρά. Κατόπιν, πατώντας στα νύχια ενώ ή καρδιά του χτυπούσε γρήγορα ο Κριστιάν κατέβηκε τη σκάλα, βγήκε άπό το σπίτι, και για πρώτη φορά στη ζωή του δρέθηκε μόνος στο δρόμο.

Βαφή για τα μαλλιά; Μά βέβαια, άγοράκι μου. Μαύρη. Όρίστε. Οι όδηγίες είναι έδω, στο χαρτί. Κάνει 110 φράγκα.

* Ήσυχία βασίλειε στο διαμέρισμα του παιδιού. Αυτό δεν ήταν καθόλου παράξενο. Η γκουβερνάντα είχε μάθει τόν Κριστιάν να παίζει μονάχος πράγμα που άφινε σ' εκείνη τόν καιρό να άφοσιώνεται με την ήσυχία της στο διάδασμα των μυθιστορημάτων, που ήταν ή άδυναμία της.

Αυτή τη στιγμή ούτε έδλεπε καν το παιδί. Ο μικρός είχε πεί στην κάμαρά του και καθόταν τόσο φρονιμος που ή γκουβερνάντα δεν νοιάστηκε να μάθι τί έκανε. Άπορροφή-

θηκε λοιπόν τόσο πολύ από το διάδασμα ενός αίσθηματικού μυθιστορήματος, που στο τέλος έξεσχε ένα τελάς τόν Κριστιάν. Ένας θόρυβος νερού που έτρεχε, στο διπλανό δωμάτιο, την έπανεφερε στην πραγματικότητα.

Τί κάνεις, Κριστιάν, φώναζε. Έλα δώ.

Λίγες στιγμές άργότερα, ο Κριστιάν έκανε την εμφάνισή του. Με φωνή θυμού και φρίκης έξεφυγε από τα χείλη της γκουβερνάντας μπουστατά στο παράδοξο θέαμα που είχε. Τα πυρόξανθα λαμπερά μαλλιά του Κριστιάν είχαν ραβδώσεις μαύρες. Το προσωπάκι του έπίσης.

Η γκουβερνάντα άρμυσε πάνω του και τόν τράταξε με θυμό.

Άνόητε! φώναζε. Τί έκανες; Θά το πω στόν πατέρα σου και θά σου τίς δρέξη.

Ο Κριστιάν δεν πίστευε ότι ο πατέρας του θα τόν έδερνε. Οι σχέσεις του μαζί του δεν ήταν ποτέ τόσο στενές. Σκέφτηκε ότι του έμεινε άκόμη λίγη μπογιά και ότι θα μπορούσε να συμπληρώση το έργο του.

Σας παρακαλώ, άφήστε με, έίπε με ύφος πολύ άξιοπρεπές. Γόρρασα κάτι για να κάνω τα μαλλιά μου σαν τής μαμάς. Θέλω να τελειώσω αυτή τη δουλειά. Ο πατέρας μου θα εύχαριστηθή.

Η γκουβερνάντα, αντί για άλλη άπάντησι τόν πρόβηξε γρήγορα με τρόπο σκληρό στο λουτρό, για να τού πλύνη το κεφάλι. Το άποτέλεσμα του λουσίματος δεν ήταν πολύ ικανοποιητικό. Άε χρειαζόταν πολλές μέρες για να φύγη τελείως ή βαφή.

Επάνω στο θυμό της, ή γκουβερνάντα δεν περιέμενε την άμφίβολη τιμωρία που θά έπέβαλε στο μικρό ο πατέρας του, άνέλαβε να την έπι-

δάλη ή ίδια. — Νά, για να μάθης να κάνης τέτοια πράγματα. Πού άκούστηκε ποτέ αυτό; Ένα παιδί να θέλη να αλλάξη το χρώμα των μαλλιών του! Ο Κριστιάν, που έφαγε το ξύλο μου να κλάψι, έπέμενε: — Θέλω να μ' άγαπήση ο πατέρας μου, τώρα που τα μαλλιά μου είναι πιο σκούρα, όπως τής μαμάς, έζηησε.

Τζάμπα κουράστηκε, έίπε έμνη με τόν στριφτό. Νομίζεις ό ο πατέρας σου μπορεί να σ' άγαπήση ποτέ; όταν σκότωσες τη μητέρα σου όπως σκτώνεις έμένα τώρα;

Ο Κριστιάν έγινε άσπρος σαν το πανάι.

— Σκότωσα ή μητέρα μου; έπελάσθε. Έγώ;

Η γκουβερνάντα δεν ήταν κατά λάθος κακή γυναίκα. Ήταν άμόρηλη χωρίς φαντασία και χωρίς ύποπση ή τελευταία γυναίκα στόν κόσμο στην όποία θα έπρεπε να άκούσουν την άνατροφή ενός παιδιού πολύ εύαισθητου και χωρίς μητέρα.

— Άληλαθ, προσπάθησε να έζηηση, την έκανες να άρρωστήση τόσο πολύ που πέθανε.

Για τα έξη χρόνια του Κριστιάν, ή όρα του θανάτου ήταν κάπως άόριστη.

— Δεν πέθανε λοιπόν έπειδη ήταν γυιά; ρώτησε.

Έπρεμε όλόκληρος. Ή γκουβερνάντα δεν πρόσεξε τίποτε.

— Ού, πολλές έρωτήσεις κάνεις. Μά όχι, λοιπόν, δεν ήταν γυιά. Ήταν μάλιστα πολύ νέα. Είκοσι χρονών μόνον. Τώρα δεν σου μιλάω άλλά φέρθηκες πολύ άσχημα. Νά πάτελως τόν Κριστιάν. Ένας θόρυβος νερού που έτρεχε, στο διπλανό δωμάτιο, την έπανεφερε στην πραγματικότητα.

Τί κάνεις, Κριστιάν, φώναζε. Έλα δώ.

Λίγες στιγμές άργότερα, ο Κριστιάν έκανε την εμφάνισή του. Με φωνή θυμού και φρίκης έξεφυγε από τα χείλη της γκουβερνάντας μπουστατά στο παράδοξο θέαμα που είχε. Τα πυρόξανθα λαμπερά μαλλιά του Κριστιάν είχαν ραβδώσεις μαύρες. Το προσωπάκι του έπίσης.

Η γκουβερνάντα άρμυσε πάνω του και τόν τράταξε με θυμό.

Άνόητε! φώναζε. Τί έκανες; Θά το πω στόν πατέρα σου και θά σου τίς δρέξη.

Ο Κριστιάν δεν πίστευε ότι ο πατέρας του θα τόν έδερνε. Οι σχέσεις του μαζί του δεν ήταν ποτέ τόσο στενές. Σκέφτηκε ότι του έμεινε άκόμη λίγη μπογιά και ότι θα μπορούσε να συμπληρώση το έργο του.

Σας παρακαλώ, άφήστε με, έίπε με ύφος πολύ άξιοπρεπές. Γόρρασα κάτι για να κάνω τα μαλλιά μου σαν τής μαμάς. Θέλω να τελειώσω αυτή τη δουλειά. Ο πατέρας μου θα εύχαριστηθή.

Η γκουβερνάντα, αντί για άλλη άπάντησι τόν πρόβηξε γρήγορα με τρόπο σκληρό στο λουτρό, για να τού πλύνη το κεφάλι. Το άποτέλεσμα του λουσίματος δεν ήταν πολύ ικανοποιητικό. Άε χρειαζόταν πολλές μέρες για να φύγη τελείως ή βαφή.

Επάνω στο θυμό της, ή γκουβερνάντα δεν περιέμενε την άμφίβολη τιμωρία που θά έπέβαλε στο μικρό ο πατέρας του, άνέλαβε να την έπι-

Ένα δραματικό διήγημα που φέρνει συγκίνησι καθώς το διαβάσετε

— Πήρε χρήματα από τόν κουμπάρά του, κύριε και το έσκασε σε μία στιγμή που έλειψα πέντε λεπτά, έπέμενε ή γκουβερνάντα.

Ήταν φανερό πως ο πατέρας του Κριστιάν δύσκολα θυμόνε. Έξ άλλου, δεν έδλεπε τίποτε το άγανακτικό σ' αυτή την πράξι.

— Γιατί το έκανες αυτό; ρώτησε το μικρό.

Μά ο Κριστιάν δεν άπαντούσε. Ίσως θέλεις να μου το πής άργότερα; έίπε ο πατέρας.

Και γύρισε πρὸς τη γκουβερνάντα.

— Φαίνεται πολύ ώχρος, δεσποινίς. Τόν δειράτε;

— Όχι δυνατά, κύριε. Θά είναι άπό τη χολή του, άσφαλώς.

Ο πατέρας του Κριστιάν σκέφτηκε ότι οι άνθρωποι που πάσχουν άπό τη χολή τους έχουν χρώμα λίγο κίτρινο. Μά ο Κριστιάν ήταν πελιδνός. Φαινόταν φοβισμένος... Και για πρώτη φορά, ο άνθρωπος αυτός πρόσεξε ότι δεν γνώριζε πολλά πράγματα για τη ζωή του μικρού, για τις χαρές του, για τις λύπες του...

— Μήπως δεν αισθάνεσαι καλά; ρώτησε.

— Όχι, μπαμπά, πολύ καλά, εύχαριστώ.

Η χλωμάδα παραχωρούσε τη θέση της σε ένα βαθύ κόκκινο χρώμα... Ο Κριστιάν εύχόταν να φύγη ο πατέρας του. Σκεπτόταν ότι αυτός ο άνθρωπος θα υπέφερε κυττάζοντάς τον...

— Άρχισες να μεγαλώνεις, Κριστιάν, του έίπε ο πατέρας του. Τί θα έλεγες άν κατέβαινες άπόψε να φάς μαζί μου στην τραπέζα;

Τότε έπεπνε ή γκουβερνάντα.

— Είναι μικρός για να πέση τόσο άργά να κοιμηθή. Πλαγιάζει στις έφτάμισι.

— Θά δειπνήσω στις έφτά τότε, άπάντησε ξεραά ο πατέρας. Μπορεί πολύ καλά να φάη μαζί μου. Δεν θα τού κινή κακό να μείνη μία ώρα περισσότερο, τώρα που οι μέρες μεγαλώνουν. Θά σε δώ άπόψε, Κριστιάν.

*

Ο πατέρας του Κριστιάν έκανε ό, τι μπορούσε για να διασκεδάση το μικρό. Μετά το φαγητό, τόν πήγε στο γραφείο του, του έδειξε διάφορα εικονογραφημένα βιβλία, μία συλλογή από πεταλούδες, και του έίπε ένα σωρό πράγματα. Το παιδί, ώστόσο ήταν άκόμη πολύ ώχρο και είχε ένα ύφος παράξενο. Η γκουβερνάντα του είχε φορέσει το ωραίο πράσινο βελούδινο κοστούμι του. Κάτι όμως έχει το παιδί, σκεπτόταν ο πατέρας του Κριστιάν, που είχε άρχισι να άναρωτιέται άν ή γκουβερνάντα ήταν κατάλληλη για το μικρό.

Η παράδοξη έκφρασι του Κριστιάν τόν λυπούσε, μάλιστα τόν άνησυχούσε.

Είχε διαβάσει ένα παλιό γράμμα το βράδυ εκείνο, άκριβώς προτού κατέβη το παιδί. Ήταν άνάμεσά στα χαρτιά που ήταν φυλαγμένα στο μικρό γραφείο της γυναίκας του και που δεν τα είχε άγγίξει άπό τότε που εκείνη είχε πεθάνει.

Μία φράσι απ' αυτό το γράμμα γύριζε στο μυαλό του: «Άγαπητέ μου άν ήσασ, τί χαρά θά είναι για μάς το άγοράκι μας... Καμμία φορά, με τη βεβαιότητα που με κάνει να λέω ότι θα είναι άγόρι, μου συμβαίνει να σκέπτομαι ότι δεν θά είμαι κοντά στους δυό σας, και γι' αυτό σου φάντασμα, το παιδί

— Τί είναι αυτό; Μπογιά; Ση- νά Κριστιάν και έλα να μου έξη- γήρουν σαν φάντασμα, το παιδί

αυτό σου γράφω.

» Νά το άγαπάς με δλη σου την καρδιά. Νά το άγαπάς άκόμη πιο πολύ άν πεθάνω. Έλπιζω τόσο ότι θα σου μοιάξη. Έλπίζω πως θά έχη τα καστανά μάτια σου, τα πυρόξανθα μαλλιά σου και το τετράγωνο πηγούνι σου. Θέλω να είναι έντελώς «έσύ».Θά καταλάβης πόσο σ' άγαπώ, όταν θα δής πόσο είναι ίδιος με σενα, αυτός ο γυιός που θά σου δώσω.

» Γι' αυτό να τόν άγαπάς, να τόν άγαπάς, όσο σ' άγάπησα έγώ...» «Νά τόν άγαπάς, όσο σ' άγάπησα έγώ!»... Το καύμενο το μικρό που εκείνος δεν το ήθελε. Ένα κύμα τρυφερότητας, το πρώτο, άλλά όχι το τελευταίο, πλημμύρισε την καρδιά αυτού του πατέρα. Όποτε, ήθελε το μωρό της να μοιάξη σ' αυτόν. Κι' εκείνος; Άκριβώς γι' αυτό το λόγο, δεν άναπούσε το παιδί.

Ο Κριστιάν ήταν τώρα έξη χρονών. Ο πατέρας του έπρεπε να άναπληρώση αυτά τα έξη χαμένα χρόνια. Θά το κατώρυνε; Δεν ήταν πολύ άργά για να κερδίση την άγάπη του, την έμπιστοσύνη του;

— Τί θα σου άρεσε να κάνης; ρώτησε. Ποιά παιχνίδια προτιμάς;

— Μπορώ να παίζω πολύ καλά μόνος μου με όποιο παιχνίδι και νάνα, άπάντησε το παιδί εύγενικά. Μη στενοχωριέσθε, μπαμπά. Ή μαντμαζέλ λέει ότι ένα παιδί που δεν διασκεδάει μόνον του δεν είναι καλό για τίποτα.

— Τό λέει αυτό; Και τί λέει άκόμη;

— Όχι πολλά πράγματα... Δεν της άρέσει να μιλά.

— Και σενα σου άρέσει να μιλάς;

— Μου άρέσει να ρωτάω. Άληλαθ, είναι πράγματα που πρέπει να τα ρωτάω, και στενοχωρώ τη μαντμαζέλ.

— Θά μπορούσα ίσως να σου άπαντήσω έγώ, άν θέλεις;

— Δεν πιστεύω, μπαμπά, έίπε το παιδί κοιτώντας το κεφαλάκι του.

— Για δοκιμάσε...

— Πάντα θέλω να μάθω πως ήταν ή μαμά...

Δεν τολμούσε να κυττάξη τόν πατέρα του στα μάτια και δεν έδλεπε τη συγκινημένη και τρυφερή έκφρασι του.

— Θά σου δείξω, έίπε ο πατέρας του. Έλα να δής.

Ο Κριστιάν σκώθηκε άπό την καρέκλα του. Με το ένα χέρι ο πατέρας του τόν τράβηξε κοντά του, και με το άλλο άνοιξε ένα συρτάρι του γραφείου πήρε άπό μέσα μία μινιατούρα και την έβαλε στο χέρι του παιδιού.

Τότε, για πρώτη φορά, ο Κριστιάν κυττάζε το πρόσωπό της μητέρας του που χαμογελούσε.

Μπορείς να τή κρατήσης, έίπε ο πατέρας του, κλείνοντας πάνω στο μενταγιόν τα δαχτυλάκια που το κρατούσαν. Έισαι άρκετά μεγάλος τώρα για να κρατήσεις αυτό το θησαυρό. Περιέμενε, θά το δώσω στο κουτάκι του.

Ο Κριστιάν τόν άφησε να δάλη στο κουτί το μενταγιόν, και σ' αυτό το διάστημα, ή καρδιά του φούσκωσε, σε σημείο που νομίζει ότι θά πνιγόταν. Στο τέλος δεν μπόρεσε να υποφέρει περισσότερο αυτό το μαρτύριο.

— Νομίζω ότι θα κάνατε καλύτερα άν με παραδίδατε στην άστυ-

νομία, φώναζε άσυγκράητο.

Ο πατέρας του άναπήδησε. Μιά άληθινή άγωνία ήταν ζωγραφισμένη στο πρόσωπο του παιδιού.

— Τί είναι αυτό που μου λές; ρώτησε. Νά σε παραδώσω στην άστυνομία; Μά γιατί; Τί πιστεύεις ότι έκανες;

— Ξέρω τί έχω κάνει, μωρουρί- σε ο μικρός Κριστιάν. Σκότωσα τη μητέρα μου...

Ο πατέρας του τόν κύταξε μία στιγμή χωρίς να καταλαβαίνει.

— Ποιός σου το έίπε αυτό; ρώτησε με τόν θυμωμένο.

— Ή μαμζέλ.

Ο Κριστιάν έκλεισε πάλι τα μάτια του με δλη του τη δύναμι, μη τολμώντας να κυττάξη τόν πατέρα του. Ταυτόχρονα προσπάθησε να ξεφύγη άπό το μπράτσο που τόν κρατούσε άκόμη.

Ο πατέρας του ένοιωσε να πα- ραλύη άπό τύψεις και τρόμο.

— Μ' άκούς; έκανε ο πατέρας του. Αυτή είναι μία άνοησία. Ή μαντμαζέλ δεν το έίπε αυτό δο- βικά. Είναι έντελώς ψέματα. Ή μαμά σου... ήταν άπλως πολύ σπου- δαία για να ζήση. Νά το θυμάσαι αυτό... γιατί είναι άληθεια.

Ο Κριστιάν άνοιξε τα μάτια του και γύρισε πρὸς τόν πατέρα του. Ή καλωσύνη που διάδαζε στα συγκινημένα μάτια διέλυσε έντελώς το μαρτύριο της ψυχής του.

— Θά... Θά μου περάση σε λίγο, έίπε με ύφος λυπημένο και παλεύον- τας για να πνίξη τη συγκίνησι του σαν ένας άνδρας.

Μά δεν ήταν ένας άνδρας. Δεν ήταν παρά ένα μικρό παιδί.

Ένα δευτερόλεπτο άργότερα, έκλαιγε με δλη την καρδιά του μέσα στο παράξενο και καινούργιο κατα- φύγιο που ήταν γι' αυτόν ή άγκα- λία του πατέρα του. Σιγά-σιγά ή θεύλα κάπασε. Έμεινε εκεί, ήσυ- χο και κουρασμένο και το μεγάλο χέρι του πατέρα του χάιδε τα παρ- δαλά μαλλιάκια του.

— Θά μου πής τώρα, γιατί θέ- λησες να δάψης τα μαλλιά σου;

Άμέσως όμοις πρόσθεσε: — Μην πής τίποτε, άν δεν θέ- λης...

Ο Κριστιάν συγκέντρωσε όλο το θάρρος του.

— Άκούσα τη μαγειρίσα... να λήι στη μαντμαζέλ ότι θά μ' άνα- πούσατε ίσως πού πολύ άν έμοιάζα λίγο στη μαμά, τράβηξε. Λοιπόν, ρώτησα τη μαμζέλ και μου έίπε ότι τα μαλλιά της μαμάς ήταν μαύρα και έδωσα τα δικά μου για να μ' άγαπάτε.

Τα χέρια που κρατούσαν άγκαλιά σμένο τόν Κριστιάν σφιχτήκαν πε- ρισσότερο.

— Κι' άν σου έλεγα ότι σ' άγα- πώ έτσι όπως είσαι, θά ήσουν εύ- χαριστήμενος;

— Θά μπορούσατε, έίπε το παι- δι άνοίγοντας τόσο τα μάτια του. Με τα μαλλιά μου έτσι; Δεν πρέ- πει να τα μαυρίσω άκόμη πιο πολύ;

— Όχι... Άφισέ τα έτσι. Μου άρέσουν... κόκκινα.

Με έναν άναστεναγμό εύδαιμονί- ας, ο Κριστιάν χώθηκε πιο βαθειά στην άγκαλιά του πατέρα του. Φο- βόταν ότι όλα αυτά δεν ήταν πα- ρά ένα όνειρο.

Κι' όμως δεν ήταν όνειρο. Ο Κρι- στιάν είχε κερδίσει την άγάπη του πατέρα του.

ΟΛΙΒΕΡ ΣΑΝΤΥΣ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΝΕΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ζωή με τα τεχνικά της μέσα, έχει επιβάλει ένα είδος παράδοξης «καθιστικής» ζωής, που ενώ είναι γεμάτη δραστηριότητα, δεν αφήνει σχεδόν καθόλου περιθώριο για τη γυμναστική, ως την πούμε έτσι, των μυών και γενικά του σώματος.

Την ημέρα π.χ. ο πατέρας πηγαίνει με το τράμ ή το λεωφορείο ή το αυτοκίνητό του στο γραφείο του, παίρνει ένα ασανσέρ, κάθεται σ' ένα γραφείο, πηγαίνει λίγα βήματα κάπου κοντά να φάει. Το βράδυ, ύστερα από μια έντακτη ημέρα, γυρίζει κουρασμένος κατά τον ίδιο καθιστικό τρόπο στο σπίτι.

Μόλις ο πατέρας φύγει για το γραφείο και τα παιδιά για το σχολείο ή μητέρα παλαύει με το νοικοκυριό ή πηγαίνει στη δουλειά της κατά τον ίδιο «καθιστικό» τρόπο.

Τα παιδιά πάλι πηγαίνουν στο σχολείο με το τράμ ή το λεωφορείο ή με τα πόδια, αν αυτό είναι κοντά,

καθηλώνονται επί ώρες στα θρανία, με λίγα λεπτά αμφίβολης κίνησης κατά τα διαλείμματα. Τις υπόλοιπες ώρες ή μελέτη ή η έλλειψη χώρου για παιχνίδι (πολυκατοικίες, δρόμοι επικινδυνόι λόγω πυκνότητας κυκλοφορίας) υποχρεώνουν και τους μικρούς σ' αυτό το είδος της παράξενης καθιστικής ζωής.

Βέβαια, τα παραπάνω είναι ίσως κάπως υπερβολικά. Όμως, για προσέξτε μια μέρα τη σωματική δραστηριότητα στα μέλη της οικογένειάς σας. Θα δείτε ότι, ενώ όλοι πηγαίνουν σ' ένα σωρό μέρη, πηγαίνουν με διάφορα μεταφορικά μέσα κι' ενώ έχουν ένα σωρό ασχολίες λίγες είναι αυτές που είναι καθαρά σωματικές.

Για να έχουμε, όμως, ένα απόθεμα ενέργειας στο τέλος της ημέρας, πρέπει να τη δημιουργούμε κι' όχι να τη διασκορπίζουμε. Ένα σώμα που δεν κινείται, χάνει τη φυσιολογική του ύψη. Αυτό αληθεύει για όλες τις

ηλικίες, είτε 10, είτε 20, είτε 60 χρονών είσαστε.

Σ' ένα μικρό παιδί, η έλλειψη κίνησης έχει ως αποτέλεσμα μείωση της φυσιολογικής ανάπτυξης. Στο τέλος, το παιδί γίνεται δειλό, παχύ, αδύνατο οργανικά. Και το σπουδαιότερο, στερείται τις φυσικές χαρές της παιδικής ηλικίας. Ελάχιστα νεοί σήμερα είναι κείνοι που ξέρουν τη χαρά που δίνει ένας περιπάτος τριών χιλιομέτρων νωρίς το πρωί ή το τσαλαβούτημα στα νερά της βροχής. Οι υπερβολές των σημερινών γονέων μη κρυφώσουν, μη πάθουν τίποτα τα παιδιά, έχουν καταστήσει αληθινές ψυχώσεις. Ο ιδρώτας λ.χ. είναι κάτι που το αποφεύγουν σ' αχολέρα. «Μην ιδρώση το παιδί!» ακούτε και λένε διαρκώς.

Για τους εφηβους η ακινησία έχει ακόμα χειρότερα αποτελέσματα. Για τους μεγάλους, ένα γερό σώμα — και γερό σώμα θα πη κινούμενο σώμα — σημαίνει ζωτικότητα, ικανότητα ν' απολαύσει τις χαρές της ζωής, δύναμι ν' ανταποκριθεί στις έντατικές απαιτήσεις της σύγχρονης ζωής και αποφυγή των συνεπειών της ακινησίας, των πόνων δηλαδή του λαιμού, της ράχης, της μέσης, πονοκεφάλων, παχυσαρκίας.

Σε μεγάλη ηλικία, ένα γερό σώμα μπορεί να μη σημαίνει αναγκαστικά και μακροζωία, όμως σημαί-

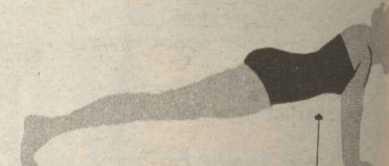
νει ευεξία και καλή διάθεση, να διαρκέσει η ζωή του. ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΕΙΣΑΣΤΕ ΣΤΑ 20 ΧΡΟΝΙΑ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΕΙΣΑΣΤΕ ΣΤΑ 40 Ή ΣΤΑ 50. ΣΤΑ 60 ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΤΕ ΚΑΤΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΔΡΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΠΟΝΟΥΣ Η ΆΛΛΕΣ ΕΝΔΟΧΕΙΡΕΣ ΤΩΝ ΓΗΡΑΤΕΙΩΝ.

Εκείνο που χρειάζεται είναι αποφασιστικότητα, λίγος χρόνος γνώσης του τι πρέπει να κάνετε. Το μυστικό είναι απλό: ν' ανταποκριθείτε στην αδράνεια με τη δραστηριότητα, όσο είναι δυνατό κατά τη διάρκεια της ημέρας σας και να κάνετε μερικές ασκήσεις για λίγα λεπτά κάθε μέρα.

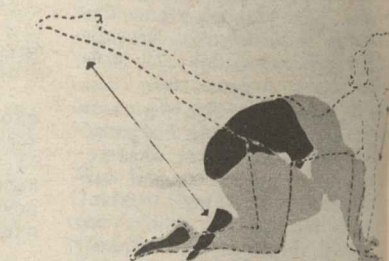
Κάνετε τη ζωή σας πιο φωτεινή. Δεν θα έχετε έτσι μοναχά άρρωστο σώμα με και υγιέστερο. Κι' έτσι μόνο θα μπορείτε να νιώσετε τη χαρά της ζωής.

Οι παρακάτω ασκήσεις είναι ασκήσεις για όλη την οικογένεια. Εφαρμόστε τις επί δέκα λεπτά μία μέρα την πρώτη εβδομάδα, ακολουθήστε τις οδηγίες και μη τις διαλείνετε. Αρχίστε επαναλαμβάνοντας κάθε άσκηση πέντε φορές, έπειτα σ' αυτές υποδεικνύουμε περισσότερες στην περιγραφή τους. Ύστερα από δυο εβδομάδες αυξήστε σταδιακά τον αριθμό των ασκήσεων.

Πάρτε θέσι δικλαδόν, με τα γόνατα ένωμένα, τον κορμό τεντωμένο. Σηκωθείτε αργά στα δάχτυλα των ποδιών, σταθήτε για λίγο κι' ύστερα ξαναφέρετε το σώμα σας στην αρχική του θέσι.

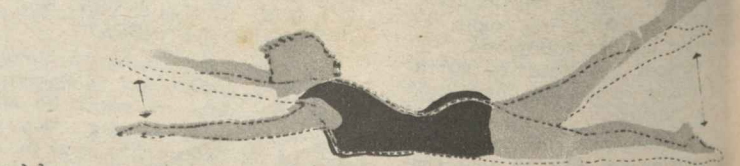

Πέστε στο πάτωμα, τοποθετώντας τα χέρια με τις παλάμες ανοιχτές χάμω. Κρατώντας τη ράχη τεντωμένη, ανασταθείτε, κι' ύστερα ξαναπέστε χάμω.

Σταθήτε στις παλάμες και στα γόνατά σας ρίχνοντας το κεφάλι προς τα κάτω. Ύστερα φέρτε το δεξί σας γόνατο όσο είναι δυνατόν πιο κοντά στη μύτη σας. Σηκώστε τώρα το κεφάλι σας και τεντώστε το δεξί σας πόδι πίσω όσο πιο πολύ μακριά και ύψωλά μπορείτε. Επαναλάβετε πέντε φορές από κάθε πλευρά.

Σταθήτε με τα πόδια διεσταλμένα, κρατώντας ελαφρά λυγισμένα τα μπράτσα στο ύψος του ώμου. Στρίψτε το σώμα γύρω όσο σ'είναι δυνατόν κυττάζοντας προς το μέρος που στρίβετε. Επαναλάβετε το ίδιο, αλλά προς την αντίθετη κατεύθυνση. Κάντε δέκα στροφές τέτοιες κι' ύστερα γέρνοντας προς τα εμπρός σε 45 μοίρες κάντε άλλες δέκα ασκήσεις.

Ξαπλώστε μπρούμυτα και σηκώστε το δεξί σας χέρι και το αριστερό σας πόδι ταυτόχρονα. Βαθμιαίως αυξήστε ύψος, αριθμό και ταχύτητα αναστασεων. Επαναλάβετε την άσκηση με το αριστερό χέρι και το δεξί πόδι.

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΣ D.M.C.

ΜΟΤΙΦ ΓΙΑ ΣΕΝΤΟΝΙΑ ΚΑΙ ΜΑΞΙΛΑΡΙΑ

Το σχέδιο που σ'ας δίνουμε είναι πολύ καλό για να στολίση τα σεντόνια και τα μαξιλάρια σας. Κεντιέται με άσπρο μπαμπού No 30 πάνω σ'ε φόντο άσπρο, ροζ ή σιέλ. Τα πέταλα των λουλουδιών και τα πουά γίνονται με τη δελονιά σχ. 1, τα φύλλα με γεμιστή πισωδελονιά (σχ. 2) και οι μίσχοι με πισωδελονιά (σχ. 3). Στο σεντόνι θα επαναλα-

μάνετε έναλλάξ τα μεγάλα και τα μικρά μοτίφ, στα δε μαξιλάρια θα κεντήσετε από ένα μεγάλο μοτίφ σε μία γωνιά τους. Στο τελείωμα του σεντονιού και γύρω - γύρω από τα μαξιλάρια, θα κεντήσετε μία λεπτή ριζούλα.

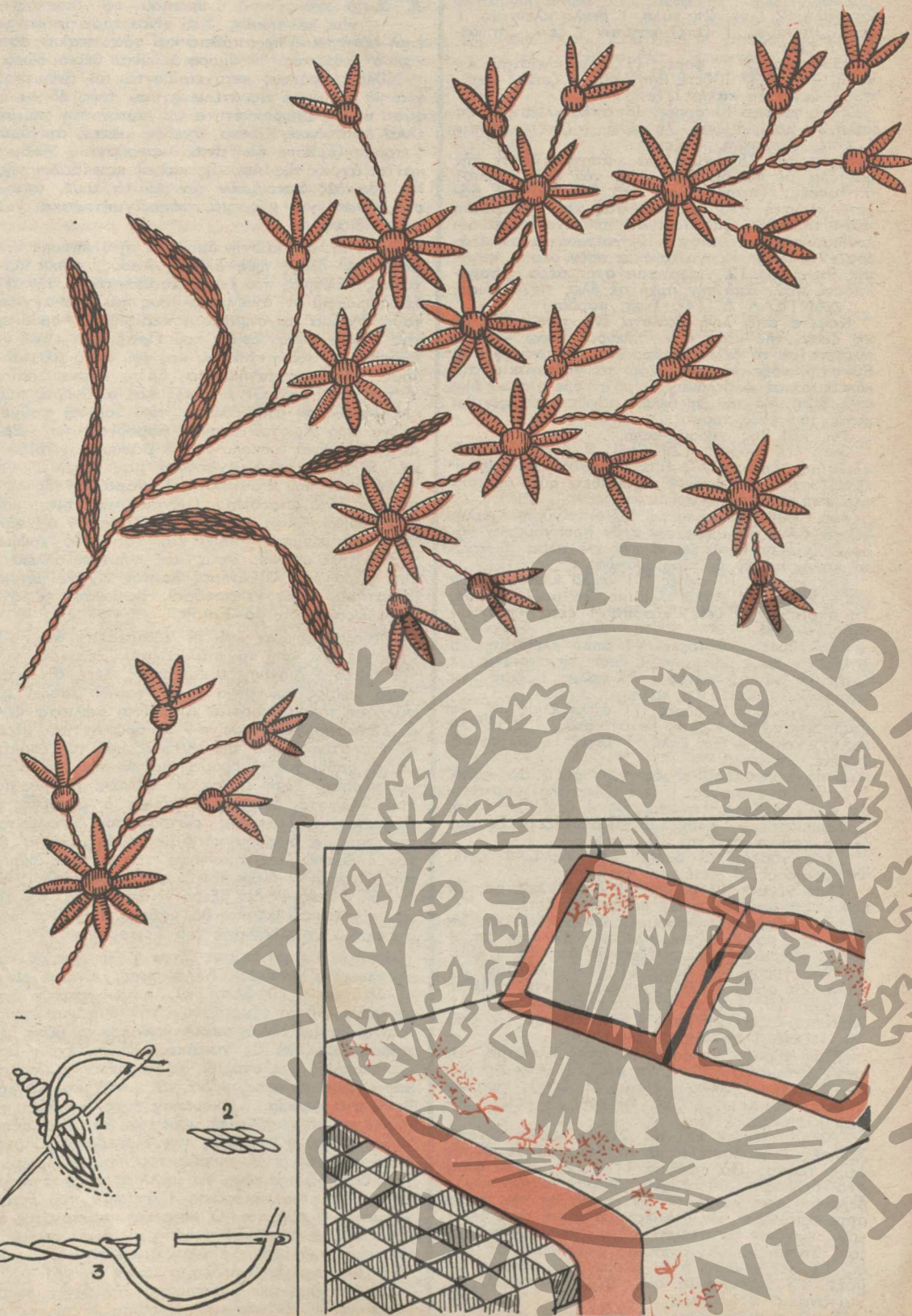
ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΕΣΤΟΝΙΑ

Το ωραιότερο τελείωμα στα εσώρουχά σας, σε παιδικά φορεματάκια, ποδίτσες κτλ. είναι ένα λεπτό και καλοκεντημένο φεστονάκι. Εκτός από το απλό και κλασικό φεστονί με τις ίσες γέθεις γλώσσες, υπάρχουν και πολλά άλλα διακοσμητικότερα σχέδια. Είναι φεστονία που

γαρνίρονται με πουά, αλλά πάλι συνεχίζουν προς τα πάνω με πισωδελονιά, άλλα σχηματίζουν γλώσσες προς τα πάνω και προς τα κάτω έναλλάξ και άπειρα ακόμη σχέδια ανάλογα με τη φαντασία σας. Μπορεί να γίνουν στο ίδιο χρώμα με το ύφασμα ή και σε διαφορετικό. Αυτό εξαρτάται αν τα θέλετε για διακοσμητικά ή απλώς για ένα δημοφ. τελείωμα.

Για να είναι στρωτά και καλοκεντημένα θα πρέπει οι δελονίες σας να είναι κανονικές και πολύ κοντά ή μία στην άλλη. Για να γίνεται δε φουσκωτό, τρυπώστε καλά το σχέδιο με πυκνές δελονίες και κεντήστε το από πάνω κανονικά φεστονί.

Είναι το πιο κατάλληλο κέντημα για νυχτικά, κομπινεζόν, τελείωμα σε γιανταδάκια και τσεπούλες. Επίσης μερικά δολανάκια που τελειώνουν με φεστονί στολίζουν ωραιότατα ένα παιδικό φορεματάκι ή μία ποδίτσα.

Επιθελπόντας τις εργασίες δύο φοιτητριών της, της Γαλλίδας Νοεμί Μπεντσέρ - Κολλέρ, αριστερά, και της Αμερικανίδας Μάριον Μπιαδάτι, στη μέση, η κυρία Βου περνά συχνά δώδεκα ώρες μέσα στο εργαστήριό της

Μαντάμ Βου

Σ' ένα μικροσκοπικό δωμάτιο, ανάμεσα σ' εργαστήρια με έφιαλτικές συσκευές, μία μικρόσωμη γυναίκα σαράντα χρονών, η Τσιέν Σιούνγκ Βου, θυμωμένη τα πιο τρομακτικά μυστήρια της δημιουργίας του κόσμου και του μέλλοντός του. Οι εργασίες της χαρακτηρίστηκαν από τους σοφούς, που τη συγκρίνουν με τη Μαρία Κιουρί. Η τελευταία της ανακάλυψη ανατρέπει τα θεμέλια της φυσικής!

ΥΠΑΡΧΕΙ μία γυναίκα, που είναι διάσημη, αλλά ταυτόχρονα και άγνωστη. Μία γυναίκα, που κρατάει ίσως την τύχη μας στα χέρια της κι όμως αγνοούμε κι αυτό τ' όνομά της. Κι' εν τούτοις, όλοι οι σοφοί του κόσμου τη γνωρίζουν και την εκτιμούν, τα ειδικά περιοδικά της αφιερώνουν σελίδες ολοκληρωμένες και οι εργασίες της μπορούν να αναστατώσουν από στιγμή σε στιγμή το σύγχρονο κόσμο. Τη συγκρίνουν με τη Μαρία Κιουρί και τον Άλμπερτο Αϊνστάιν. Άλλα το όνομα της σοφής αυτής γυναίκας είναι απλώς Τσιέν Σιούνγκ Βου.

Άλλωστε, είναι κι' αυτή μία γυναίκα σαν όλες τις γυναίκες και τίποτα δεν την ξεχωρίζει από τις χιλιάδες άλλες Κινέζες που ζούν στις 'Ηνωμένες Πολιτείες. Η μεγάλη αυτή καθηγήτρια της πυρηνικής φυσικής στο πανεπιστήμιο της Κολούμπια δεν έχει, άλλωστε, παρά λίγους μαθητές, γιατί λίγοι είναι οι εκλεκτοί που μπορούν να εισδύσουν στα τρομακτικά μυστήρια της επιστήμης αυτής. Τα περιοδικά μιλούν για τις εργασίες της με το μεγαλύτερο σεβασμό και δεν γράφουν τίποτα για τη ζωή της. Μόλις τώρα τελευταία ένα γαλλικό περιοδικό δημοσίευσε λεπτομέρειες από τη ζωή της μεγάλης αυτής γυναίκας.

● Ποδήλατο, το διαβολικό μηχανήμα

ΤΟ ΟΜΟΡΦΟ πρόσωπό της ξεχωρίζει άμεσως από ένα χαμόγελο εὐτυχίας, που είναι το μόνο της στολίδι, γιατί ποτέ της δεν φορεί κανένα κόσμημα. Είναι απλή, με τις απλές χαρές και εὐτυχίες της γυναίκας.

Μόλις τελειώνει τα μαθήματά της και τοποθετεί τα διδύα στη θέσι τους, ξαναβρίσκει στο χέρι της, το σπιτικό της, τη ζωή της σ' ένα γυναικάκι, συζύγιου και μητέρας. Μακριά από τις έφιαλτικές συσκευές που χρησιμοποιεί κάθε μέρα, αρχίζει μία άλλη ζωή. Το σπίτι της είναι επιπλωμένο με μοντέρνα έπιπλα και με κάποια ελαφρά ανατολίτικη απόχρωση. Τα βράδια η κυρία Βου εὐχαριστείται να ξεκουράζει τα βήματά της στα κινεζικά έργα τέχνης που την περιβάλλουν.

Στο διάστημα της ημέρας περνά

από τις αμερικανικές συνήθειες στην κινεζική παράδοση: προγευματίζει μ' ένα σάντουιτς κι' ένα ποτήρι παγωμένο γάλα στο γραφείο του Πανεπιστημίου και χειρίζεται μ' επιδεξιότητα τα ξυλάκια για το ρυζί την ώρα του γεύματος.

Η διπλή αυτή ζωή χρονολογείται από πολύ παλιά. Στο μεγάλο σπίτι του Λιού Χου, κοντά στη Σαγκάη, όπου γεννήθηκε, η Δύσι κι' η Ανατολή ανακατεύονται κατά τον πιο απροσδόκητο τρόπο. Μεγαλωμένη, μαζί με τους δύο αδελφούς της, με το σεβασμό στις αρχαίες συνήθειες και τον πανάρχαιο κινεζικό πολιτισμό, η Τσιέν Σιούνγκ έμαθε γρήγορα να καταλαβαίνει την αξία των μοντέρνων συνθηκών.

Ο πατέρας της, καθηγητής σε μία κωμόπολη που βρίσκεται στις εκβολές του Κιανού Ποταμού, ήταν πάντοτε μία εξέχουσα προσωπικότητα της περιοχής. Έσκανδάρισε όμως κάποτε την οικογένειά του και τους γείτονες όταν πρόσφερε στο μικρότερο γιού του, στα γενέθλιά του — ήταν έξη χρονών — ένα ποδήλατο, το πρώτο που έφτανε στο Λιού Χου.

Θα σκοτωθεί το παιδί μ' αυτή την καταραμένη μηχανή, είπαν οι εγγονότατοι.

Άλλα ο κ. Βου απάντησε: — Όταν ο γιός μου δεν μπορεί να τα καταφέρει τώρα που είναι νέος, τότε θα μάθει.

Ήρθε όμως μία μέρα που έπαψαν τα παιχνίδια. Κρατώντας μία δαλίτσα κι' ένα καλάθι με πρόφιμα, η Τσιέν Σιούνγκ επιβιβάστηκε σ' ένα πλοίο, ένα παγερό πρωί, συνοδευόμενη ως την παραλία από όλη την οικογένειά της. Όταν το πλοίο σήκωσε τις άγκυρες για ν' αναπλεύσει τον ποταμό ως το Νανκίν, ήταν μόνη, κυττάζοντας με δOUR-κωμένα μάτια τα μαντλάκια που της κουνούσαν από την παραλία οι δικοί της.

Λίγες εβδομάδες προηγουμένως, η γιαγιά Βου, μία γρήγα, σεδαστή για τη σοφία των 86 χρόνων της, είχε συγκλονίσει μεγάλο οικογενειακό συμβούλιο.

Είναι καιρός να σπουδάσει ά-νάλωγα με τη θέσι της η Τσιέν Σι-ούνγκ.

Αποφασίστηκε να τη στείλουν

Σάμπο, έβαζε κάθε τόσο ένα μπουκάλι γάλα στο τραπέζι που εργαζόταν η Τσιέν Σιούνγκ.

Κύττα της έλεγε, θέλω νάχω τη συνείδησή μου ήσυχη. Μία και δε θέλεις να φας, τουλάχιστο δεν θα πεθάνεις της πείνας μ' αυτό το γάλα.

Πολλοί νεαροί προσπάθησαν να την τραβήξουν στον κινηματογράφο ή να την πάνε σ' ένα χορό. Έπειδή εκείνη αρνιόταν πάντοτε, από φόβο μήπως παραμελήσει τις σπουδές της, οκτώ φοιτητές της φυσικής παρουσιάστηκαν ένα βράδυ στην πόρτα της και την ανάγκασαν, ήθελε δεν ήθελε, να τους ακολουθήσει σ' ένα χορό. Έκανε έτσι μία θριαμβευτική είσοδο στον πρώτο της χορό, συνοδευόμενη από οκτώ καθολιέρους, από τους οποίους ο ένας έπρόκειτο να γίνι άνδρας της.

Παίρνοντας το πτυχίο της το 1940, παρέμεινε δύο χρόνια ακόμα στα εργαστήρια του Πανεπιστημίου Μπέρκλεϋ, εφαρμόζοντας τα μαθήματα του καθηγητή της Έρνεστ Λόρενς και ακολουθώντας τα ίχνη των σοφών που είχε συναντήσει στο πα-

νεπιστήμιο και που τα όνειρά της θα γίνονταν διάσημα ύστερα από λίγα χρόνια. 'Ο Όππερμάν, ο Νίλς Μπόρ, πατέρας των μεγάλων συγχρόνων πυρηνικών ανακαλύψεων ήταν ανάμεσα σ' αυτούς.

● Κοντά στον Άλμπερτο Αϊνστάιν

ΛΙΓΟ μετά την είσοδό των 'Ηνωμένων Πολιτειών στον πόλεμο, η Τσιέν Σιούνγκ πήγε να δώσει φυσική στις φοιτήτριες του Στρώ Κόλετζ κι' έπειτα στους φοιτητές του Πανεπιστημίου Πρίνστον. Στο περίφημο αυτό ίδρυμα της Νιού-Ερσέξ βρισκόταν ένας γάμος, ο οποίος μ' ανάκατα μαλλιά και πα-χαμόγελο, έρασιπνεύσε διανο-στας, που ο κόσμος θεωρούσε το μεγαλύτερο σοφό του αιώνα: ο Άλμπερτος Αϊνστάιν.

Μόλις είχε εγκατασταθεί στο Πρίνστον, όταν ένα τηλεφώνημα πη-κανε να εισδύσει σ' ένα συνηθισ-κό και φοβερό κόσμο. Την παρα-λούσαν να συνεργασθεί στο Μον-ταν Πρότζεκτ (Σχέδιο Μανγκάτα). Κάτω από το απλό αυτό όνομα κρυ-βόνταν όλες οι επιστημονικές, τε-χνικές και στρατιωτικές εργασίες, που κατέληξαν στην έκρηξη της Χιρόσιμα.

Ο ρόλος της μικρής Κινέζας υπήρξε σημαντικός, αν και ασυ-νόος. Σχεδίασε και έπραγματοποίη-σε μερικά όργανα μετρήσεως που υ-ποστηρίχθηκαν στο εργαστήριο. Λό-γιστο μεταστροφής του οορόνιου, δι-ηύθυναν οι ειδικοί της Κολοράδο.

Η ιδέα της ατομικής βόμβας, δε μού προέβλεπε ποτέ φάος, αλλά σήμερα με το ήρεμο ύφος της, Αϊν-στάιν λογαριάζεται σε κάθε επιστη-μονική έφευρεση, είναι το πώς της υ-ποστηρίχθηκε η ιδέα της ατομικής βό-μβας, που έφτασε στην πραγματοποίη-ση του πολέμου, κατά τον ίδιο τρόπο που στην πραγματικότητα την έφτα-ζει να επαναληφθεί, γιατί τα μέσα της καταστροφής είναι παρόμοια με-από το ένα μέρος και από το άλλο.

Οι εργασίες της την έφεραν πλε-λές φορές στα μυστικά εργαστήρια του 'Οουκ Ρίτζ, όπου υπήρχαν τα μεγαλύτερα ατομικά κέντρα των 'Ηνωμένων Πολιτειών. Κατά την πα-ρηγορητική της επίσκεψη στα σταθμά της φρουρός, που εξέτασε με προσοχή τα χαρτιά της. 'Υστερα κυττά-ζας την με θαυμασμό, τη δεκάριζε ότι είναι η πρώτη ευρωπαϊκή γυναι-κα που μπαίνει στο 'Οουκ Ρίτζ. Κι' από-αυτή τον πληροφόρησε ότι ήταν Κινέ-ζα, ο φρουρός δεν ήθελε να τη παραδεχτεί.

Δεν θα μπορούσατε να μπείτε εδώ αν ήσαστε Κινέζα, της είπε ο π-τηγορηματικός.

Η Τσιέν Σιούνγκ Βου παραβέ-ζε, όταν ένα ώραίο καλοκαιρινό πρωί του 1945 το ραδιόφωνο άναγγελλε την είδηση της έκρηξης της πρ-τής ατομικής βόμβας. Δεν μπορούσε να κρατήσει μία κραυγή: — Θεέ μου, ώστε έγινε!

● Ένας «πολυτεχνίτης» ερωτωμενός

ΠΙΝ φύγη από την Καλιφόρνια, είχε παντρευτεί ένα συμπατρι-ση της από το Τσιέν Τσιέν. Καλλι-αγμένη φύσι, που συμεριζόταν την αγάπη της για τη φυσική, την κα-λιφωρία και την κινεζική γλώσσα, ο δόκτωρ Σά Λιού Γιοουν — αυτό είναι τ' όνομα του άνδρός της — γρή-γορα έρωτεύτηκε την Τσιέν Σιούνγκ. Ψηλόσωμος, όσο αυτή είναι δειλή, διαχυτικός όσο αυτή είναι δειλή, κι-επιφυλακτική, ο σύζυγος της κυρία-Βου είναι επίσης μουσικός και ε-λυτεχνίτης — ο ίδιος έχει στήσει το ραδιόφωνό τους και το δέκτη της-λεοράσεως — όταν δεν παίζει το Κου-Τσίν, το κινεζικό μονόχορδο όργανο.

Ακούγοντάς τον η Τσιέν Σιούνγκ είναι εὐτυχισμένη. Είναι οι ώρες της βραδιάς. Άλλά η χαρά της δεν εί-ναι μικρότερη όταν κλείνεται στο εργαστήριό της για ν' αφιερώθι στις βραδινές της.

Μπορεί να εργάζεται δολοκλη-ρες ημέρες χωρίς να κοιμηθι και γρηδον χωρίς να τρώη, λέει ένας ά-νθρωπος που της μιλάει για το Πανε-πιστήμιο. Δεν αφήνει ποτέ τίποτα π-τη μέση.

Κι' η ίδια αναγνωρίζει με ένα χαμόγελο ότι, ποτέ δε σταμάτησε να εργάζεται στη μέση, είτε πρό-κειται για ένα πείραμα της φυσικής είτε για ένα μυθιστόρημα που αρχι-ζει να γράφει πάλι και πάλι.

Εκτέλεσις: Βάζετε σε κα-ταραχή το γάλα και τη φυτίνη. Όταν το γάλα πάρη βράσι ρίχνε-τε στο μίξερ και λίγο αλά-τι. 'Ανακατέψτε τη ζύμη γρήγορα με ξυλάκι από τα τοιχώματα της καταραχής. Την αποσύρουμε από τη φωτιά και ρίχνετε ένα - ένα τα α-λικά, ενώ η χτυπάτε συνεχώς. Παί-ρνε με κουτάλι κομματάκια ζύμης από μέγεθος καρυδιού και τα ρίχνε-τε σε τσάι ελαφρά αλειμμένο με φυτί-νη και εις τρόπον, ώστε τα αλικά να επέχη αρκετά από το άλλο.

Ψήνετε τα μικρά «σού» σε δυνατό φούρνο (425 βαθ. Φαρενάιτ) επί 25 λεπτά.

Ο ποδοκίνητος διακόπτης αφήνει τα χέρια ελεύθερα

ΜΟΝΤΕΛΛΟ ΣΕΡΒΙΣ
Πλένει καλύτερα...
...πλένει γρηγορώτερα

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Μ. & Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΟΥ 8 ΤΗΛ. 30-053
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: ΤΕΙΜΙΣΚΗ 29 ΤΗΛ. 23-66

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΣΟΦΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ!

στημονική ανακάλυψη ανακοινώθηκε για πρώτη φορά κινεζικά: η κυρία Βου τηλεφώνησε στο φίλο της Τ. Ντ. Λή, για να του αναγγείλη την εὐτυχία, στη μητρική τους γλώσσα. — 'Ήξερα ότι θα το βρίσκαμε, είπε. Στάθηκε πολύ τυχερή.

● Έπανάστασι στις αντιλήψεις για το σύμπαν!

ΑΛΛΑ ποιά είναι η συνταρακτική ανακάλυψη της γυναίκας αυτής; Με τις εργασίες της η Βου απέδειξε ότι ο περίφημος ενόμος της ταυτο-τήτος ήταν λανθασμένος ως ένα ση-μείο. 'Ο νόμος αυτός διαπίστωνε κάτι το πολύ φανερό. Βεβαίως, λό-γου χάριν, ότι αν υπήρχε ένα άρι-στερό παποέτσι, θα μπορούσαμε να φτιάσουμε κι' ένα δεξί. Όταν βλέ-πουμε ένα αντικείμενο στον καθρέ-φτη, το βλέπουμε ανάποδα. 'Ο νό-μος της ταυτότητας όμως δεβαώνει ότι έκείνο που βλέπουμε στον καθρέ-φτη είναι πάντοτε πραγματικόπι-σμο.

Αν, παραδείγματος χάριν, γυρί-

ζουμε ένα δίσκο από τα άριστερά στα δεξιά, κυττάζοντας τον καθρέ-φτη, θα τον δούμε να γυρίζει ανάπο-δα, δηλαδή από τα δεξιά προς τα αριστερά. Συνεπώς η δεύτερη αυτή κίνηση είναι δυνατό να πραγματο-ποιηθι. 'Αν βάλουμε μπροστά στον καθρέφτη ένα δεξί γάντι, θα δούμε μέσα ένα άριστερό. Συνεπώς είναι δυνατό να φτιάσουμε και άριστερό γάντι.

Η κυρία Βου όμως έρχεται τώρα ν' αποδείξει ότι στον κόσμο των μο-ρίων της ύλης δεν μπορεί να πρα-γματοποιηθι το αντίθετο (ή ανά-ποδη εικόνα) κάθε πράγματος. Τα πειράματά της έγιναν σε άπειροελά-χιστες ποσότητες, μερικά χιλιοστά του γραμμαρίου κοβαλτίου 60, που έφερε σε θερμοκρασία περίπου του απόλυτου μηδενός (—273 βαθμούς) κι' έκανε παρατηρήσεις. Πρόσεξε τό-τε, ότι αντίθετα προς το νόμο της ταυτότητας, το κοβάλτιο δεν εξέπεμ-πε τις ακτινοβολίες του προς όλες τις κατευθύνσεις. Κι' όμως πιστεύο-ταν ότι οι αντιλήψεις «δεξιάς» και «α-ριστεράς» ήταν καθαρά ανθρώπινες

επινοήσεις κι' ότι η φύσι τις αγνο-ούσε. Τα πειράματά της κυρίας Βου απέδειξαν ότι τα κινούμενα αυτά μό-ρια προτιμούν αὐτομάτως τη μία κατεύθυνση από την άλλη.

Γιατί όμως; Δεν το ξέρουμε ακό-μα. Η κυρία Βου ασχολείται τώρα με την κατασκευή ενός μικρού δι-σκου από ραδιενεργό κοβάλτιο 60, που τοποθετούμενο σ' έναν άξονα θ' άρχισι να γυρίζει μονάχος του και θα συνεχίσι την περιστροφή του επί δεκάδες χρόνια! 'Ο δίσκος δέ-μως αυτός δεν θα μπορεί να πρα-γματοποιηθι παρά προς μία μόνη κατεύ-θυνση, εκείνη που θα διαλέξη ο ίδιος. 'Η ανακάλυψη αυτή ίσως να μάς πα-ρουσιάσι αύριο τα πιο παράξενα πράγματα. 'Αν παραγόντουσαν τα ίδια φαινόμενα σε ανθρώπινη κλίμα-κα, θα υπήρχαν π.χ. αυτοκινητιστές που θα ήταν αλάντως καταδικασμέ-νοι να στρίβουν πάντα δεξιά, χωρίς ποτέ να μπορούν να κάνουν άριστε-ρά! 'Η σύγχρονη φυσική αποδεικνύ-ει πως η συμμετρία είναι κάτι το ξεπερασμένο!

ΛΙΟΝΕΛ ΝΤΥΡΑΝ

FAB Ξανακάνει
ότι πλένει

NEW
FAB
WASHES CLOTHES
CLEANER
THAN ANY SOAP
NO RINSE SOAPS
WONDERFUL FOR DISHES TOO!

ΔΕΝ ΘΕΒΕΙΡΕΙ ΤΑ ΡΑΥΧΑ
ΧΕΡΙΑ ΓΙΑ ΧΕΙΡΟΦΙΛΗΜΑ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΛΕΥΚΩΤΕΡΑ
ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ... ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ!

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΠΡΟΪΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
COLGATE-PALMOLIVE

“ΟΛΥΜΠΙΑ”, ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ & ΔΙΑΝΟΜΩΝ ΚΟΡΑΗ - ΤΗΛ. 34720 - 25708
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 ΤΗΛ. 532774
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32 ΤΗΛ. 527896

Σερβίρετε «τὸ παγωτὸ με σόδα» σὲ ποτήρια ὑψηλά με καλαμάκι. Σερβίρετε μαζί μπισκοτάκια καὶ «δάφνες».

«ICE-CREAM SODA» ΦΡΑΟΥΛΑΣ

1 ποικιλία ζελέ φράουλας ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού βράζον νερό ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού νερό παγωμένο ■ Παγωτὸ βανίλια ■ Σόδα.

Εκτέλεσις: Διαλύετε τὴ ζελατίνη με τὸ ζεστὸ νερό καὶ κατόπιν προσθέτετε τὸ παγωμένο. Ἀφίνετε τὸ μίγμα στὸ ψυγείο. Ὅταν πρὶνεται νὰ τὸ χρησιμοποιήσετε τὸ ζεσταίνετε ἐλαφρά γιὰ νὰ ρευστοποιηθῇ καὶ νὰ γίνῃ σὰν σιρόπι.

Γιὰ ἓνα ποτήρι παγωτὸ με σόδα: Βάζετε μέσα σὲ ὑψηλὸ ποτήρι 1/4 φλυτζάνι τσαγιού σιρόπι ἀπὸ τὸ ἀνωτέρω ζελέ φράουλας καὶ μία μεγάλη κουταλιά παγωτὸ. Ἀνακατεύετε τὸ μίγμα, προσθέτετε μία ἀκόμη κουταλιά παγωτὸ καὶ ἀπογεμίζετε τὸ ποτήρι με σόδα. Ἀνακατεύεται ἐλαφρά καὶ σερβίρετε ἀμέσως με καλαμάκι.

COFFEE ICE-CREAM SODA

4 κουταλάκια τσαγιού κοφτὰ ζάχαρη ■ 4 κουταλάκια τσαγιού κοφτὰ νεοκαφέ ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού κρέμα γάλακτος ἢ ἐβαπορέ ἀδιάλυτο ■ 2 φιάλες σόδα ■ 150 δράμια παγωτὸ βανίλια.

Εκτέλεσις: Ἀναμιγνύετε τὴ ζάχαρη τὸ νεοκαφέ καὶ τὴν κρέμα ἢ τὸ ἐβαπορέ. Μοιράζετε τὸ μίγμα μέσα σὲ 4 μεζάλα ὑψηλὰ ποτήρια. Ρίχνετε ἀπὸ λίγη σόδα καὶ τὸ παγωτὸ. Ἀπογεμίζετε τὰ ποτήρια με τὴν ὑπόλοιπη σόδα. Ἀνακατεύεται ἐλαφρά καὶ σερβίρεται ἀμέσως με καλαμάκι.

GRANITA LEMONI

4 κουταλάκια τσαγιού κοφτὰ ξύσμα λεμονιού ■ 4 φλυτζάνια τσαγιού ζάχαρη ■ 8 φλυτζάνια τσαγιού νερό ■ Ἐλάχιστο ἀλάτι ■ 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού χυμὸς λεμονιού.

Εκτέλεσις: Βάζετε σὲ κατσαρόλα: τὸ ξύσμα λεμονιού, τὴ ζάχαρη, τὸ νερό καὶ τὸ ἀλάτι. Ἀνακατεύετε

ΠΑΓΩΤΑ, GRANITE ICE CREAM SODA

οἱ ἀπολαύσεις τῆς ἐποχῆς

πὶ 1 λεπτὸ. Προσθέτετε τὴ ζελατίνη, ἀφοῦ τὴ διαλύσετε σὲ ἐλάχιστο νερό, καθὼς καὶ τὴ βανίλια.

Ἀφίνετε τὴν κρέμα νὰ κρυώσῃ καὶ τὴν παγώνετε σὲ μηχανὴ παγωτοῦ με πάγο καὶ χονδρὸ ἀλάτι ἢ σὲ ηλεκτρικὸ ψυγείο ὡς ἐξῆς:

Γυρίζετε τὸ διακόπτη τοῦ ψυγείου στὸν ἀνώτατο βαθμὸ ψύξεως καὶ ἀδειάζετε τὴν κρέμα στοὺς παγοδίσκους. Τὴν ἀφίνετε στὴν κατάψυξη ἐπὶ μίας περιόδου ὥρα ἢ ἕως ὅτου μισοπαγώσῃ. Τὴν ἀδειάζετε σὲ ἓνα παγωμένο μπλὸ καὶ τὴ χτυπάτε ἕως ὅτου γίνῃ λεῖα καὶ ἀφράτη. Τὴν ἀδειάζετε γρήγορα ξανά στοὺς παγοδίσκους — γιὰτὶ δὲν πρέπει νὰ λυώσῃ — καὶ τὴν δάξετε στὴν κατάψυξη. Τὴν ἀφίνετε ἕως ὅτου παγώσῃ. Τότε γυρίζετε τὸ διακόπτη στὸ βαθμὸ 5 ἀνὸ ἀνώτατος εἶναι 10 καὶ ἀφίνετε τὸ παγωτὸ στὴν ἴδια θέσι ἕως τὴν ὥρα ποὺ θὰ τὸ σερβίρετε.

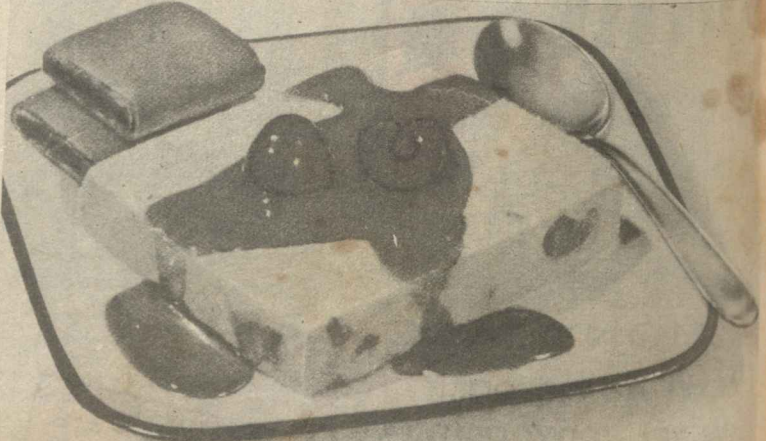
Σημ.: Τὸ παγωτὸ ποὺ γίνεται στὸ ηλεκτρικὸ ψυγείο ὅσο μὲνι τόσο καλύτερο γίνεται. Τὸ ἐτοιμάζετε πάνω τὰ τὸ πρῶτὸ γιὰ νὰ τὸ σερβίρετε τὸ ἀπόγευμα.

ΣΑΛΤΣΑ ΓΙΑ ΠΑΓΩΤΟ

1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη ■ 1 1/2 δράμια ἑνυαλική σοκολάτα ■ 1 κουτὶ γάλα ἐβαπορέ ἀδιάλυτο ■ Ἐλάχιστο ἀλάτι.

Εκτέλεσις: Κόβετε τὴ σοκολάτα σὲ κομματάκια καὶ τὴν δάξετε σὲ μπαιν - μαρί. Τὴν ἀνακατεύετε ἕως ὅτου λυώσῃ καὶ προσθέτετε τὸ γάλα, τὴ ζάχαρη καὶ τὸ ἀλάτι. Ἀνακατεύετε τὸ μίγμα σὲ σιγανὴ φωτιά ἕως ὅτου πήξῃ ἐλαφρά καὶ γίνῃ λεῖο. Τὸ ἀποσύρετε ἀπὸ τὴ φωτιά καὶ προσθέ-

Ετοιμάζετε παγωτὸ βανίλια. Ὅταν ἡ κρέμα παγώσῃ καὶ τὴ χτυπήσετε, προσθέτετε μερικὰ κεράσια γλυκὰ καὶ μερικὰ μπισκοτάκια.

ΠΑΓΩΤΟ ΒΑΝΙΛΙΑ

(Σὲ ηλεκτρικὸ ψυγείο)

1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού γάλα ■ 1 κουτὶ γάλα ἐβαπορέ νεοτλὲ ἀδιάλυτο ■ 4 κουταλάκια τσαγιού κοφτὰ κὸρν φλάουρ ■ 2 αὔγα ■ 3/4 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη ■ 4 δράμια ζελατίνη (φύλλα) ■ Ἐλάχιστο νερό ■ Βανίλια.

Εκτέλεσις: Ἀναμιγνύετε τὸ φρέσκο γάλα με τὸ ἐβαπορέ καὶ προσθέτετε τὸ κὸρν φλάουρ. Τὸ δάξετε ἕως ὅτου πήξῃ ἐλαφρά. Χτυπάτε τὰ αὔγα με τὴ ζάχαρη καὶ προσθέτετε τὴ ζεστὴ κρέμα. Τὴν δάξετε πάλι σὲ σιγανὴ φωτιά καὶ τὴν ἀνακατεύετε ἐ-

τετε λίγη βανίλια.

Κρυώνετε τὴ σάλτσα σοκολάτας καὶ τὴ διατηρεῖτε στὸ ψυγείο. Προσθέτετε ἐπάνω σὲ παγωτὸ χονδρὸ ἀλάτι, ἐρασιτέχνης ὁλοσπασ, ποὺ ὁ κόσμος θεωρεῖ ὡς τὸ μεγαλύτερο σοφὸ τοῦ αἰῶνα, ὁ Ἀλβέρτος Αἰνστάιν.

Μόλις εἶχε ἐγκατασταθῇ στὸ Παρίσι, ὅταν ἓνα τηλεφώνημα τοῦ ἡρώδους καὶ φοβερὸ κόσμου. Τὴν προσκαλοῦσαν νὰ συνεργασθῇ στὸ Μοναχικὸν Πρὶντσεκ (Σχέδιο Μαρσάλ). Κάτω ἀπὸ τὸ ἀπλό αὐτὸ ὄνομα ὄντων ὅλες οἱ ἐπιστημονικὲς, μηχανικὲς καὶ στρατιωτικὲς ἐργασίες, ποὺ κατέληξαν στὴν ἐκστράτευση Χιρσφίμ.

Ὁ ρόλος τῆς μικρῆς Κινεζικῆς ὑπῆρξε σημαντικὸς, ἀν καὶ ἀσυνήθως. Σχεδίασε καὶ ἐπρασματοποίησε μερικὰ ὄργανα μετρήσεως ποὺ χρησιμοποιήθηκαν στὸ ἐργαστήριο. Ὁ λόγος μετατροπῆς τοῦ οὐρανοῦ, διηθύνοντο οἱ εἰδικοί τῆς Κολομβίας.

Ἡ ἰδέα τῆς ἀτομικῆς δυνάμεως δὲ μοῦ προξένησε ποτὲ φόβο. Ἄν σήμερον με τὸ ἥμερον ὄρος τῆς Ἀλπὸς ποὺ λογαριάζεται σὲ κάθε ἐπιστημονικὴ ἐφεύρεσι, εἶναι τὸ πῶς τὴ χρησιμοποιεῖ κανεὶς. Ἡμερον ὅτι ἡ δυνάμεις θὰ συντελοῦσε σὲ τὸν πόλεμον, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ποὺ στὴν πραγματικότητι τὸν ἐμπνέει νὰ ἐπαναληφθῇ, γιὰτὶ τὰ μέλη τῆς καταστροφῆς εἶναι τεράστια ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Οἱ ἐργασίες τῆς τῆς ἐφεύρεσης τῆς ζάχαρης με τὸ νερό ἐπὶ 3 λεπτὰ καὶ προσθέτετε τὸ ἀλάτι, ὅπου μπιανόνες λυωμένες, τὸ χυμὸ παγωτοῦ καὶ λεμονιού. Βάζετε τὸ μίγμα σὲ μηχανὴ παγωτοῦ, με 5 μέρη πάγο καὶ 1 μέρος ἀλάτι καὶ τὸ γυρίζετε ἕως ὅτου ἀρχίσῃ νὰ παγώσῃ. Τότε τὸ ἀνοίγετε καὶ προσθέτετε τὸ ἀσπράδι τοῦ αὔγου, χτυπημένο με ρέγκα. Τὸ γυρίζετε ἕως ὅτου πήξῃ.

MENOU

- Μικρὰ «σοῦ»
- Κοτόπουλα ψητὰ
- Πατάτες τηγανητὲς ἢ πουρέ
- TRIFLE ἢ παγωτὸ
- Φρούτο
- Καφέ

ΜΙΚΡΑ «ΣΟΥ» (Ὁρεκτικὸ)

1/2 φλυτζάνι τσαγιού γάλα ■ 1/4 φλυτζάνι τσαγιού φυτίνη ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού κοσκινισμένο δυπὸ ἀλεύρι ■ Ἐλάχιστο ἀλάτι ■ 2 αὔγα.

Εκτέλεσις: Βάζετε σὲ κατσαρόλα τὸ γάλα καὶ τὴ φυτίνη. Ὅταν τὸ γάλα πάρῃ βράσι ρίχνετε ὅλο μαζί τὸ ἀλεύρι καὶ λίγο ἀλάτι. Ἀνακατεύετε τὴ ζύμη γρήγορα με ξύλινο κουτάλι ἕως ὅτου ἀρχίσῃ νὰ ἐκκολλᾷ ἀπὸ τὰ τοιχώματα τῆς κατσαρόλας. Τὴν ἀποσύρετε ἀπὸ τὴν φωτιά καὶ ρίχνετε ἓνα - ἓνα τὰ αὔγα, ἐνῶ τὴ χτυπάτε συνεχῶς. Παίρνετε με κουτάλι κομματάκια ζύμης, ποὺ μέγεθος καρυδιού καὶ τὰ ρίχνετε σὲ παρὶ ἐλαφρὰ ἀλείμμενο με φυτὶ καὶ εἰς τρόπον, ὥστε τὰ ἓνα νὰ ἀπὲχονται ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Ψήνετε τὰ μικρὰ «σοῦ» σὲ δυνατό φούρνο (425 βαθ. Φαρεναίτ) ἐπὶ 25

MENOU γιὰ καλοκαίρι

Γεμίζετε τὰ «σοῦ» με: ἀστακό, γαρίδες, καδουράκια, τόνο ἢ ψάρι σαλάτα. Γιὰ νὰ ἐπιτύχουν θέλουν δυνατὸ ἀλεύρι ἐκλεκτῆς ποιότητος καὶ δυνατὸ φούρνο.

περίπου λεπτὰ. Ὅταν κρυώσουν τὰ ἀνοίγετε καὶ τὰ γεμίζετε με:

ΑΣΤΑΚΟ, ΓΑΡΙΔΕΣ, ΚΑΒΟΥΡΙΑ ΤΟΝΟ ἢ ΨΑΡΙ ΣΑΛΑΤΑ

1 φλυτζάνι τσαγιού ἀστακό, γαρίδες ἢ ψάρι δρασμένο ἢ 1 κουτὶ τόνου ἢ καδουράκια. ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού λαδὸξυδο ■ Ἐλάχιστο τριμμένο κρεμμύδι (προαιρετικὸ) ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού ψιλοκομμένο ἀγγοῦρακι ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού καρδιά μαρουλιού ψιλοκομμένη ■ 2 δρασμένα καὶ ψιλοκομμένα αὔγα ■ 1/2 φλυτζάνι τσαγιού μαγιονέζα.

Εκτέλεσις: Χωρίζετε τὸ θαλασσινὸ ἢ τὸ ψάρι σὲ μικρὰ κομματάκια καὶ προσθέτετε τὸ λαδὸξυδο καὶ τὸ κρεμμύδι. Τὸ ἀφίνετε στὸ ψυγείο ἐπὶ 1 ὥρα. Προσθέτετε τὰ ὑπόλοιπα ὑλικά.

Ἐνα γλύκισμα ποὺ δὲν δέλει ψῆσιμο: «TRIFLE»

50 δράμια μπισκότα σαβουαγιάρ ■ 1 κουτὶ πούτιγκα βανίλια ■ 1 κουτὶ σιγνιαίος παρασκευῆς ■ 1 κουτὶ πούτιγκα σοκολάτας ■ 3 κουταλιὲς σιγνιαίος παρασκευῆς ■ 3 φλυτζάνια τσαγιού γάλα ■ 3 κουταλιὲς σούπας κονιάκ ■ 4 «μακαρόν» (μπισκότα) τριμμένα ■ Κρέμα σαντιγύ.

Εκτέλεσις: Ἀδειάζετε σὲ ἓνα μπλὸ τὴν πούτιγκα βανίλιας καὶ τὸ μισὸ γάλα. Χτυπάτε τὸ μίγμα ἐπὶ 3 λεπτὰ ἢ ἕως ὅτου γίνῃ κρέμα λεῖα καὶ πηχτή. Ἐτοιμάζετε καὶ τὴν κρέμα σοκολάτας κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον με τὸ ὑπόλοιπο γάλα. Ἀφίνετε τὴν κρέμα στὸ ψυγείο ἐπὶ 15 λεπτὰ.

Βάζετε μέσα σὲ μίαν γυάλινη βαθουλή πιατέλα τὴ μισή ἀπὸ τὴν κρέμα βανίλιας. Κόβετε τὰ μπισκότα σαβουαγιάρ σὲ μισὰ καὶ τὰ βάζετε, τὸ ἓνα κοντὰ στὸ ἄλλο, τριγύρω στὴν ἀκρὴ τῆς πιατέλας, διαβίοντες τὴ μισή ἀκρὴ των μέσα στὴν κρέμα. Κατόπιν ἀπλώνετε στὴν ἐπιφάνεια τῆς κρέμας μίαν σειρά ἀπὸ μπισκότα, τὰ ραντίζετε με τὸ μισὸ κονιάκ καὶ τὰ σκεπάζετε με τὴ μισή κρέμα σοκολάτας. Πασπαλίζετε ἐπάνω στὴν κρέμα τὰ μακαρόν καὶ τὰ σκεπάζετε με τὴν ὑπόλοιπη κρέμα βανίλιας. Βάζετε μίαν σειρά ἀπὸ μπισκότα — τὴν τελευταία — τὰ ραντίζετε με κονιάκ καὶ τὰ σκεπάζετε με

τὴν ὑπόλοιπη κρέμα σοκολάτας. Σκεπάζετε τὸ γλύκισμα με λαδόχαρτο καὶ τὸ ἀφίνετε στὸ ψυγείο ἐπὶ 6 ὡς 8 ὥρες. Ὅταν πρὶνεται νὰ τὸ σερβίρετε τὸ γαρνίρετε με κρέμα σαντιγύ φρέσκῃ ἢ τοῦ κουτιοῦ νεοτλὲ, τὴν ὁποία χτυπάτε με μίαν ἑξὺ κουταλιὲς σούπας ζάχαρη.

Σημ.: Τὴν πούτιγκα σιγνιαίος παρασκευῆς (ἴνσταν πούτινγ) θὰ τὴν ζητήσετε στὰ μεγάλα ἐξωδιμοπωλεῖα.

Τὸ ἀνωτέρω γλύκισμα μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ με κρέμα ζαχαροπλαστικῆς, τὴν ὁποία φτιάχνετε με 3 φλυτζάνια γάλα. Τὴ χωρίζετε σὲ 2 μέρη καὶ στὸ ἓνα μέρος τῆς κρέμας προσθέτετε σοκολάτα.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ ΨΗΤΑ

2 κοτόπουλα μισῆς ὀκάς (καθα-μεμένα) ■ 2/3 φλυτζ. τσαγιού λάδι ■ 2 κουταλιὲς σούπας μαϊντανό ψιλοκομμένο ■ 1 κουταλάκι τσαγιού κοφτὸ ἀλάτι ■ Ἐλάχιστο πιπέρι ■ Λίγη πάπρικα (προαιρετικὴ).

Εκτέλεσις: Βρέχετε ἓνα κοτόπουλο με οἰνόπνευμα καὶ τὸ ἀνάβετε. Κρατάτε ἐπάνω ἀπὸ τὴν φλόγα τὸ κοτόπουλο γιὰ νὰ καθαλισθῇ τὸ νουρί. Κατόπιν ἀφαιρεῖτε τὰ ἐντόσθια, πλένετε τὰ κοτόπουλα καὶ τὰ καθαρίζετε σὲ δύο. Τὰ δάξετε μέσα σὲ ἓνα ρηχὸ ταψάκι. Ἀναμιγνύετε

τὰ ὑπόλοιπα ὑλικά καὶ τὰ ρίχνετε ἐπάνω στὰ κοτόπουλα. Ἀφίνετε νὰ μείνουν ἐπὶ δύο ὥρες κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ τὰ γυρίζετε 3 ἢ 4 φορές. Τὰ στραγγίζετε ἀπὸ τὸ μίγμα τοῦ λαδοῦ καὶ τὰ δάξετε πάλι μέσα στὸ ταψάκι. Τὰ ψήνετε στὸ φούρνο 10 ἑκατοστὰ κάτω ἀπὸ τὸ μπρόιλ ἐπὶ 30 περίπου λεπτὰ, ἐνῶ τὰ γυρίζετε καὶ τὰ περιχύνετε με τὸ μίγμα τοῦ λαδοῦ κάθε 10 λεπτὰ.

Σερβίρετε τὰ κοτόπουλα γαρνιρισμένα με μαϊντανὸ καὶ με πατάτες τηγανητῆς ἢ πουρέ. Σερβίρετε χωριστὰ τὴ σάλτσα τους. Μερίδες 4.

Γίνεται χωρὶς φωτιά, εἶναι εὐκόλο, νόστιμο, σχετικὰ οἰκονομικὸ.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

1

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Σίμπσον, ὁ βοηθός του Κούρτ Χάρκερ καί ἡ χαριτωμένη γραμματέας τους Ρόντυ Λόμας ἔχουν ἔρθει μ' ἕνα μικρό πλοίο σ' ἕνα χαμένο νησί στὶς θάλασσες τοῦ Νότου. Σκοπός τους εἶναι νὰ βροῦν τὰ ἴχνη τῆς διαβάσεως τῶν Ρωμαίων κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα κιόλας ἡ Ρόντυ, ποὺ εἶναι μιά πολὺ καλὴ κολυμβήτρια, ἀρχίζει νὰ κάνη δουτιές στὸ μικρὸ κόλπο, ὅπου ἔχει ρίξει ἀγκυρὰ τὸ πλοῖο τους. Ἐκεῖ γυαλιά γιὰ νὰ βλέπη καλά τὸ βυθὸ καὶ λαστιχένια περὺγιά στὰ πόδια γιὰ νὰ κολυμπᾷ γρήγορα.

Ἡ Ρόντυ, λίγο ἔλειψε νὰ ξεφωνιστῇ ἀπὸ τὴ χαρὰ της καὶ νὰ καταπιῇ νερό, ὅταν ἐρευνώντας τὸ βυθὸ τὰ μάτια της εἶδαν ἕνα ἀντικείμενο ποὺ

Μιά μικρὴ μαϊμού ἄρπαξε τὸ ἀγγεῖο.

ἐμοιαζε μὲ σπασμένο κανάτι. Ἦταν σκεπασμένο φυσικά μὲ χόρτα καὶ ἀναρίθμητα κοχύλια εἶχαν κολλήσει ἐπάνω του. Ἡ Ρόντυ, χωρὶς νὰ διστάσῃ, δούτηξε καὶ μὲ τέσσερις - πέντε κινήσεις τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδιῶν ἔφτασε κάτω κι' ἄρπαξε τὸ ἀντικείμενο ποὺ εἶχε καὶ χερουλί. Τότε ὅμως συνέβη κάτι τὸ τρομερό. Ὅταν θέλησε ἡ Ρόντυ ν' ἀνέβῃ πάλι στὴν ἐπιφάνεια, ἀντελήφθηκε μὲ τρόμο ὅτι τὰ περὺγιά της εἶχαν μπλέξει σὲ κάτι χόρτα τοῦ βυθοῦ. Ἐκανε μιά ἀπεγνωσμένη προσπάθεια γιὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ περὺγιά της, μάταιος κόπος ὅμως. Δὲν μπορούσε νὰ τὰ βγάλῃ. Τὰ δευτερόλεπτα περνοῦσαν, ἡ Ρόντυ πῆγαινε νὰ σκάσῃ. Σχεδὸν ἦταν ἔτοιμη ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα της, ὅποτε τὸ νερὸ θὰ πλημμύριζε τὰ πλεῖμα της καὶ ὁ δόκτωρ Σίμπσον καὶ ὁ βοηθός του Χάρκερ δὲν θὰ τὴν ἐξωδύλευαν πιά ζωντανή.

Μὰ νὰ ποῦ τὴν τελευταία στιγμή ἔγινε ἕνα θαῦμα. Ἡ Ρόντυ εἶδε ἁφνικὰ ἕναν κολυμβητὴ νὰ ἔρχεται μὲ γρήγορες κινήσεις πρὸς τὸ μέρος της, νὰ ξεμπλέκῃ τὰ περὺγιά της ἀπὸ τὰ χόρτα καὶ νὰ τῇ δύνῃ κατόπιν μιά δυνατὴ σπρωξιά πρὸς τὴν ἐπιφάνεια. Ἡ Ρόντυ ἦταν ἔτοιμη νὰ λιποθυμήσῃ, μὰ ὁ καθαρὸς ἀέρας τὴ συνέφερε. Ὁ ἀγνωστος κολυμβητὴς τὴν ἀκολούθησε καὶ τὴ δοῖθησε νὰ βγῇ στὴ στερεὰ.

Ἡ Ρόντυ τὸν κύτταξε μὲ περιέργεια. Ἦταν ἕνας νέος ξανθός, ψηλός ἀπὸ τὸν ἥλιο.

— ὦ, πῶς νὰ σ' εὐχαριστήσω ποὺ μού ἐσω-

— Στάσου! φώναξε ἡ Ρόντυ στὸν Ντάρνεν.

σες τὴ ζωὴ, τοῦ λέει. Πῶς σὲ λένε;

— Ντάρνεν! ἀπαντᾷ ὁ νέος μὲ ὕψος θυμωμένο.

— Ντάρνεν! λέει ἡ Ρόντυ. Περιέργο. Ἐνας μαῦρος τοῦ πληρώματός μας μού μίλησε γιὰ σένα. Μὰ γιατί εἶσαι θυμωμένος;

— Ὁ Ντάρνεν ἔχει κάποιο λόγο ποὺ εἶναι θυμωμένος. Τί ἤρθατε νὰ κάνετε ἐδῶ στὸ νησί ἐσὺ καὶ οἱ φίλοι σου; Ἦρθατε γιὰ νὰ κλέψετε, νὰ λεηλατήσετε;

— Κατάπληκτη γι' αὐτὰ τὰ λόγια ἡ Ρόντυ διστάζει νὰ τὸν καθησυχάσῃ:

— Νὰ κλέψουμε; Νὰ λεηλατήσουμε;

Καθόλου. Κάνεις λάθος.

— Ὁ Ντάρνεν δὲν κάνει λάθος. Δώσε μου αὐτὸ τὸ πράγμα ποὺ ἔκλεψες ἀπὸ τὰ θαθεῖα νερά.

Ἡ Ρόντυ παρὰ τὸν κίνδυνο ποὺ πέρασε δὲν εἶχε ἀφήσει ἀπὸ τὰ χέρια της τὸ εὐρημά της. Ἐκεῖνη τὴ στιγμή ὅμως ἀκούστηκε μιά κραυγὴ ἀπὸ τὴ βάρκα ποὺ ἔφερε στὴ στερεὰ τὸν καθηγητὴ καὶ τὸ βοηθό του:

— Ἐ, Ρόντυ! Ἐπαθες τίποτα; Εἶσαι καλά;

Φαίνεται πῶς ἀπὸ τὸ πλοῖο εἶχαν ἀντιληφθῇ ὅτι κάτι εἶχε συμβῇ κι' ἐρχόντουσαν ἔξω.

— Εἶναι οἱ φίλοι μου, εἶπε ἡ νέα στὸ Ντάρνεν. Θὰ σ' εὐχαριστήσουν ποὺ μού ἐσωσες τὴ ζωή.

Ὁ Ντάρνεν ὅμως, ἀφοῦ ἔρριξε ἕνα γρήγορο βλέμμα στὸ σπασμένο κανάτι ἔτρεξε πρὸς τὴ θάλασσα καὶ δούτηξε στὸ νερό.

— Στάσου! τοῦ φώναξε ἡ Ρόντυ, μὰ ὁ νέος εἶχε εξαφανιστῇ.

Ὁ Ντάρνεν, ὁ κάτοικος τῆς θαθεῖας θάλασσας, κολυμποῦσε σὰ βέλος πρὸς κάτι θράχια ποὺ σχηματίζαν καμάρια, ὅλο καὶ πιὸ θαθεῖα, ὅλο καὶ πιὸ θαθεῖα.

Μόλις ἡ βάρκα ἔφτασε στὴν ἀκτὴ, ὁ

Ἡ Ρόντυ ἄρπαξε τὰ κουπιά γιὰ νὰ κόψῃ τὸ δρόμο στὸν Ντάρνεν καὶ τοὺς φίλους του.

καθηγητὴς Σίμπσον πῆρξε ἔξω κι' ἔφυγε πρὸς τὴ Ρόντυ.

— Δόξα σοι ὁ Θεός, παιδί μου! ἔπαθες τίποτα! Μὰ ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ νέος; Τί συνέβη;

— Τὰ περὺγιά μου ἐμπλέξαν σὲ κάτι χόρτα τοῦ βυθοῦ. Αὐτὸς μὲ ἐσωσε. Ἦρθαι Ντάρνεν.

Στὸ ἀκουσμα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἡ Μάλα, ὁ ἱθαγενὴς Κανακός, κούνησε τὸ ὕψος τρομαγμένο πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἔφευγε ὁ νέος.

— Ἀ, ὥστε ἦταν ὁ Ντάρνεν! εἶπε ὁ καθηγητὴς. Πρέπει νὰ εἶναι πολὺ καλὸς κολυμβητὴς. Μὰ γιατί τόσασε μὲν εἶδε;

— Θὰ σὰς ἀπαντήσω ἐγώ, κύριε καθηγητά. Ἐρευνοῦνται οἱ πόλοι, ἐρευνοῦνται ἀπώτατες ἀκτὲς ἡ κορυφὲς πανύψηλες, ἀπώτατες. Ὁ ἀνθρώπος ἤδη ποθεῖ νὰ φθάσῃ σὲ ἄλλους πλανήτες τὸν δικό του ὡστόσο πλανήτη, τὴ Γῆ, δὲν τὸν γνωρίζει ἀκόμα. Πολλὰ της μυστικὰ τοῦ ξεφεύγουν. Καὶ δὲν λείπουν οἱ θαρραλεοὶ ποὺ προσερχοῦνται νὰ θυσιάσθουν γιὰ τὴν ἐπιστὴμὴ αὐτὴ — τὴ γνωριμία τὸν πλανήτη μας — κι' αὐτοὶ ἀκριβῶς, αὐτοὶ οἱ προσερχόμενοι, αὐτοὶ εἶναι οἱ πραγματικοὶ ἥρωες, οἱ μεγαλύτεροι.

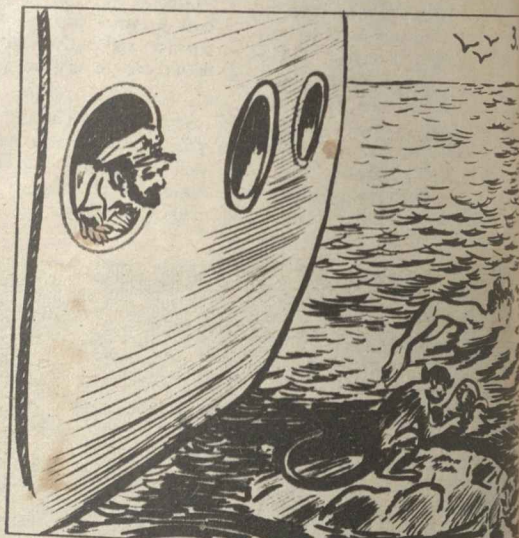
Ἐδῶ κι' ὁ 61 ἀκριβῶς χρόνιος ὁ Σουηδὸς Σολομὸν Ἀντρέ ποὺ ξεκίνησε γιὰ τὸν Βόρειο Πόλο, ἔγραψε στὸ ἡμερολόγιό του: «Θὰ βρεθῶν ἄραγε ὅλοι, νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ ἔργο μας, μὲ περισσότερη ἐπιτυχία;» Βρέθηκαν οἱ ἄλλοι. Σήμερα ὁ Βόρειος Πόλος ἔχει φανερώσει πολλὰ ἀπὸ τὸ ἀπόκρυφόν του. Τότε ποὺ ξεκίνησε ὁ Ἀντρέ μὲ τοὺς συντροφούς του, τὸν φρέγκελ καὶ τὸν Στρίντμπεργ, τότε ἦταν ἡ περιοχὴ αὐτὴ ἕνα μυστήριο. Ἐφύγαν μὲ ἀερόστατο. Καὶ δὲν θὰ περνοῦσαν ἀπὸ τὸν Πόλο, γιὰ ἕνα παγκόσμιο ρεκόρ, ἀλλὰ σκόπευαν νὰ βαδίσουν ἐπὶ τοῦ Πόλου, νὰ παραμείνουν, νὰ τοῦ ἀποσπᾶσαν ὅσα μυστικὰ του θὰ τὸς ἦταν δυνατὰ. Εἶχαν πάρει μαζί τους πολλὰ δυνατὰ σχοινιά, γιὰ ν' ἀσφαλίσουν τὸ ἀερόστατο.

Ὅταν ὅμως φθάσανε ἐκεῖ ποὺ ἐπιθυμοῦσαν χάσανε κατὰ τὴν προσγείωσιν τὰ περισσότερα σχοι-

— Ὁ Μάλα μού εἶχε πῆ δὲν ὁ Ντάρνεν πο

Καθὼς ἐμπάνιναν στὴ βάρκα γιὰ νὰ γυρᾶν στὸ πλοῖο τους, ἡ Ρόντυ πρόσθεσε:

— Ὁ Μάλα μού εἶχε πῆ δὲν ὁ Ντάρνεν πο

— Εἶναι ὁ καταραμένος ὁ Ντάρνεν!, εἶπε ὁ Χάρκερ.

ἐνα ἀπαίσιο δν. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι σωστὸ, μού ἔσωσε τὴ ζωή.

— Μοῦ φαίνεται πολὺ περίεργο τὸ φέρμα αὐτοῦ τοῦ Ντάρνεν, εἶπε ὁ Χάρκερ. Ἀναίσθητος φαίνεται αὐτὸ τὸ κανάτι.

— Ὅλα αὐτὰ εἶναι πολὺ μυστηριώδη, Χάρκερ, εἶπε ὁ καθηγητὴς. Τὸν γνωρίζετε τὸν Ντάρνεν;

Ὁ Χάρκερ εἶχε ρίξει τὴν ἰδέαν νὰ ἐρθεῖν αὐτὸ τὸ νησί. «Οἱ Κανακοὶ — ἐξήγησε ὁ καθηγητὴς — πιστεύουν ὅτι ὁ νέος αὐτὸς εἶναι λευκός. Ἐνῶ πολλὰ κακὰ ὑποκείμενα». Σὲ ὠρισμένους ἐποχές ἱθαγενεῖς τοῦ νησιοῦ πηγαίνουν σὲ ἄλλο νησί καὶ νὰ πάρουν μέρος σὲ θρησκευτικὰ τελετὰς. Ὁ Χάρκερ εἶχε φροντίσει νὰ ρίξῃ ἀγκυρὰ ἐδῶ σὲ μιά στιγμή ποὺ τὸ νησί ἦταν ἔρημο. Νόμισε πῶς ὁ Ντάρνεν — τὸν ὅποιο δὲν εἶχε δῇ ποτέ — θὰ εἴταί κι' αὐτός. Ἡ Ρόντυ τ' ἄκουγε ὅλα αὐτὰ κατὰ πληκτῇ.

Ὅταν ἔφτασαν στὸ πλοῖο ὁ καθηγητὴς καὶ ὁ Χάρκερ δάβηκαν νὰ μελετήσουν τὸ σπασμένο κανάτι ποὺ εἶχε βρῇ ἡ νέα στὸ βυθὸ τῆς θαλάσσης.

Καὶ τώρα ὁ Ντάρνεν μπορεῖ νὰ πῇ πῶς διάβολο, εἶπε ὁ Χάρκερ.

Ναί, αὐτὸ τὸ εὐρημα εἶναι ἐξαιρετικὰ ενδιαφέρον, εἶπε ὁ καθηγητὴς. Μὰ τὸ καθήκον μὲν θέλει μεγάλη προσοχή. Ἀς τὴν ἀφήσουμε γι' αὐτὸ αὐτὴ τὴ δουλειά.

Ἀκουμπισμένη στὴν κουπαστή, παραμόχων ἡ Ρόντυ συλλογιζόταν:

«Τί περίεργος νέος! Ἀναρωτιέμαι ποῦ ἀπὸ νὰ ἔχη πάει».

Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὸ ἐπόμενο

Ἡ ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τὸ γράμμα ποὺ σὰς στέλνει ἡ IPIΣ

Στὸ Β. Πόλο πρὸ 60 ἐτῶν

Τελευταία, πολλὺς λόγος γίνεται γιὰ ἐξερευνητές. Ἐξερευνοῦνται οἱ πόλοι, ἐξερευνοῦνται ἀπώτατες ἀκτὲς ἡ κορυφὲς πανύψηλες, ἀπώτατες. Ὁ ἀνθρώπος ἤδη ποθεῖ νὰ φθάσῃ σὲ ἄλλους πλανήτες τὸν δικό του ὡστόσο πλανήτη, τὴ Γῆ, δὲν τὸν γνωρίζει ἀκόμα. Πολλὰ της μυστικὰ τοῦ ξεφεύγουν. Καὶ δὲν λείπουν οἱ θαρραλεοὶ ποὺ προσερχοῦνται νὰ θυσιάσθουν γιὰ τὴν ἐπιστὴμὴ αὐτὴ — τὴ γνωριμία τὸν πλανήτη μας — κι' αὐτοὶ ἀκριβῶς, αὐτοὶ οἱ προσερχόμενοι, αὐτοὶ εἶναι οἱ πραγματικοὶ ἥρωες, οἱ μεγαλύτεροι.

Ἐδῶ κι' ὁ 61 ἀκριβῶς χρόνιος ὁ Σουηδὸς Σολομὸν Ἀντρέ ποὺ ξεκίνησε γιὰ τὸν Βόρειο Πόλο, ἔγραψε στὸ ἡμερολόγιό του: «Θὰ βρεθῶν ἄραγε ὅλοι, νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ ἔργο μας, μὲ περισσότερη ἐπιτυχία;» Βρέθηκαν οἱ ἄλλοι. Σήμερα ὁ Βόρειος Πόλος ἔχει φανερώσει πολλὰ ἀπὸ τὸ ἀπόκρυφόν του. Τότε ποὺ ξεκίνησε ὁ Ἀντρέ μὲ τοὺς συντροφούς του, τὸν φρέγκελ καὶ τὸν Στρίντμπεργ, τότε ἦταν ἡ περιοχὴ αὐτὴ ἕνα μυστήριο. Ἐφύγαν μὲ ἀερόστατο. Καὶ δὲν θὰ περνοῦσαν ἀπὸ τὸν Πόλο, γιὰ ἕνα παγκόσμιο ρεκόρ, ἀλλὰ σκόπευαν νὰ βαδίσουν ἐπὶ τοῦ Πόλου, νὰ παραμείνουν, νὰ τοῦ ἀποσπᾶσαν ὅσα μυστικὰ του θὰ τὸς ἦταν δυνατὰ. Εἶχαν πάρει μαζί τους πολλὰ δυνατὰ σχοινιά, γιὰ ν' ἀσφαλίσουν τὸ ἀερόστατο.

Ὅταν ὅμως φθάσανε ἐκεῖ ποὺ ἐπιθυμοῦσαν χάσανε κατὰ τὴν προσγείωσιν τὰ περισσότερα σχοι-

νιά. Ἦταν ἀναγκαστικὴ αὐτὴ ἡ προσγείωσις, ἔγινε μὲ θαρεῖα καρδιά. Τοὺς ἔτυχαν ὅλα τ' ἀνάποδα, ἀνεμοὶ ἑξαφνικοὶ ποὺ τοὺς φέρανε ξανά πάνω ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῶν νερῶν κι' ἐμείναν ἐκεῖ αἰωρούμενοι ὥρες ἀτελείωτες, σὲ ὕψος ἀπὸ 500—700 μέτρα, ἄλλοι ἀνεμοὶ τοὺς σύρανε δυτικά, ὅπου ἐμείναν ἀκίνητοι ὁλότελα, 13 ὥρες. Ἀναγκάστηκαν νὰ πετάξουν ὅλο τοὺς τὸ ἔμα.

Ἀπὸ τὸν τόπο προσγείωσης στείλανε μιά ταχυδρομικὴ περιστερά. Κι' αὐτὴ ἦταν ἡ τρίτη κατὰ σειράν καὶ ἡ τελευταία. Λέγανε ποὺ ἀκριβῶς βρισκόνταν. Γιὰ κίνδυνο, δὲν μίλουσαν. Ἡμερομηνία, 13 Ἰουλίου 1897. Δὲν ἐξακουστικὴ τίποτα, γιὰ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ἥρωες.

Μετά 30 χρόνια, ἄλλοι ἐξερευνηταί, νορβηγοὶ αὐτὴ τὴν φορὰ, βρέθηκαν καὶ πάλι στὸ Β. Πόλο, στὴ νησίδια Βίτο. Κάτι διέκριναν ἀνάμεσα στοὺς παγετώνες, κάτι σὰν σιδερόσχοινα ξεπροβάλλαν καὶ σὰν ραβδί. Παραμέρισαν μὲ κόπο τοὺς σωρούς τοῦ πάγου καὶ βρέθηκαν ἀκριβῶς μπροστὰ στοὺς προηγούμενους ἐξερευνητὰς, τοὺς Σουηδοὺς. Ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιό τοῦ Ἀντρέ ἔμαθαν τὰ πάντα. Ὁ Ἀντρέ πέθανε πρῶτος καὶ τὸν ἔβλεπαν οἱ ἄλλοι. Ὁ Ἀντρέ ἀπὸ τί πέθαναν οἱ ἄλλοι; Αὐτὸ δὲν ἦταν φυσικὰ γραμμένο στὸ ἡμερολόγιό. Καὶ τρόφιμα ὑπῆρχαν καὶ ὑλικά γιὰ θέρμανσι. Ἀπὸ τί πέθαναν;

Ἀπὸ τριχινίσις. Ἀπὸ τριχίνες, τὰ σκουλήκια ποὺ παρασιτοῦν στὰ ἔντερα τῶν ζώων. Ὅταν μεταδοθῶν στοὺς ἀνθρώπους, προκαλοῦν δριμύτατους πόνους καὶ παράλυσι πρὸς μὴν.

Τὰ ζῶα ποὺ μετέδωσαν τοὺς τριχίνες στοὺς ἐξερευνητὰς, ἦταν οἱ λευκὲς ἀρκτοὶδες.

Με ἀγάπη IPIΣ

ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΣΕΙΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ ΤΗΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Αὐτὴ ἡ σειρά εἶναι τῆς Τσεχοσλοβακίας. Ἐθνικὲς φορεῖς. Δὲν εἶναι ὠραία ἡ δεύτερη φορεσιά; Εἶναι τὸ

ἐθνικὸ ἔνδυμα τοῦ Σλοβάκου. Τὰ καπέλα του στολίζονται μὲ λουλούδια τοῦ τόπου καὶ φτερά φασανού.

ΠΑΙΔΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

ΛΑΘΟΣ... ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ

Σὲ μιά παιδικὴ κατασκήνωσι, ὁ ἀρχηγὸς εἶχε πῆ στὰ παιδιὰ νὰ μποῦν στὴ γραμμὴ γιὰ νὰ τὰ ἐπιθεωρήσῃ. Ἦθελε νὰ δῇ ἂν ἦσαν καθαρά καὶ περιποιημένα. Ἀνάμεσα στὰ παιδιὰ λοιπὸν ποὺ θὰ περνοῦσαν ἀπὸ τὴν ἐπιθεώρησιν ἦσαν καὶ ὁ Γιωργάκης, ποὺ ἔφτασε καθυστερημένος στὴ σειρά του. Ὁ ἀρχηγὸς κύτταξε τὰ χεράκια του καὶ τὰ βρήκε καθαρά. Τὰ μαλλιά του ὅμως ἦσαν ἀγέμιστα.

Γιὰτὶ δὲν χτένισες τὰ μαλλιά σου; τὸν ρώτησε.

— Εἰμαι δέβαιος ὅτι, τὰ χτένισα, κύριε, ἀπάντησε ὁ μικρός.

— Ὑστερα πρόσθεσε:

— Ἦταν, ὅμως τόσα πολλὰ κεφάλια μέσα στὸν καθρέφτη τῆς τουαλέτας ὥστε ἴσως χτένισα... ἄλλο!

Ἀπορία μικροῦ κόριτσιου: Ἡ μεγάλη μου ἀδελφὴ γέννησε ἕνα μωρό. Μὰ δὲν μού εἶπαν ἂν εἶναι ἀγόρι ἢ κορίτσι κι' ἐγὼ δὲν ξέρω ἂν εἶμαι θεῖα ἢ θεός.

Ἀς παίξουμε

Ἀς παίξουμε. Ναί! Ὅλοι μαζί καὶ θὰ τὰ φυλάξῃ ὁ Κοκοβιός. Μὰ νὰ μὴ νομίζετε πῶς εἶναι τόσο μικρός, ὅσο τὸ δείχνει ἡ εἰκόνα. Ὁ σκιτσογράφος τὸν παρουσίασε ἔτσι. Εἶναι πολὺ μεγαλύτερος, μὰ δὲν θὰ τὰ κατὰφῃρ στὸ παιχνίδι καλύπτεται ἀπ' αὐτὸ τὸ μικρὸ παιδάκι τῆς εἰκόνας. Ἐτοῦτο τὸ παιχνίδι θὰ τὸ παίξουμε ὅταν βρεθῶμε στὴν ἐξοχή.

Λοιπὸν, θὰ χαράξουμε ἕνα τετράγωνο στὸ χῶμα ποὺ θὰ ἔχῃ κάπου δύο μέτρα πλάτος καὶ δύο μέτρα μήκος. Στὴ μιά ἄκρη τοῦ τετραγώνου αὐτοῦ, θὰ χῶσουμε στὴ γῆ ἕνα ξύλο γερό. Τὸ ξύλο θὰ τὸ καπελώσουμε μὲ μιά παλιοκατασάρδια. Ἐνῶ ἀπ' αὐτὰ τὰ κατασάρδια ποὺ πετᾶνε οἱ μαμάδες μας. Καὶ θὰ τὰ φυλάξῃ ὁ Κοκοβιός, εἴπαμε. Ἀφοῦ τὰ ἐτοιμάσουμε ὅλα, καὶ τὸ τετράγωνο καὶ τὸ ξύλο καὶ τὴν παλιοκατασάρδια, τότε θὰ δέσουμε τὰ μάτια τοῦ Κοκοβίου, γιὰτὶ αὐτὸς θὰ τὰ φυλάξῃ. Τὰ μάτια του θὰ τὰ δέσουμε μ' ἕνα μαντήλι. Ἐπειτα, ὅλοι μαζί, θὰ τὸν πιάσουμε τὸν Κοκοβιό, καὶ θὰ τὸν πᾶμε περίπατο μέσα στὸ τετράγωνο. Μιὰ — δύο — τρεῖς βόλτες. Ἐπειτα θὰ τὸν ἀφήσουμε. Δὲν θὰ τὸν κρατᾶμε πιά. Θὰ τοῦ δώσουμε μιά γερὴ βέργα στὸ χερί, ὅχι μεγαλυτέρη ἀπὸ μισὸ μέτρο καὶ θὰ τοῦ ποῦμε:

— Ἐμπρός! Ποῦ εἶναι τὸ κατασάρδι; Ὅταν τὸ βρῇ, νὰ τὸ δάλλῃ νὰ σοῦ πῇ ὅλα του τὰ νταρανταντάν-ντάν-ντάν, ὅλα του τὰ τραγούδια. Ἐ, λοιπὸν, παιδιά, δὲν θὰ τὸ βρῇ τὸ κατασάρδι ὁ Κοκοβιός. Θὰ χτυπᾷ στὸν ἀέρα, φράτς! φρούτς! μὰ τὸ κατασάρδι δὲν θὰ τὸ πετυχαίνει. Ὁ Κοκοβιός θὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ τετράγωνο, χωρὶς νὰ τὸ πᾶσῃ εἰδῇσι. Κι' ἐμεῖς θὰ τρέχουμε πίσω του — ὅχι πολὺ κοντὰ, καταλαβαίνετε, θὰ διαστήσῃ βέργα — καὶ θὰ γελάμε καὶ θὰ φωνάζουμε.

— Κοκοβιό! Μὰ δὲν τὸ βλέπεις; Νά! τὸ κατασάρδι δρόσκειται ἀκριβῶς μπροστὰ στὴ μύτη σου.

Φυσικά, τοῦ λέμε ψέματα, γιὰ νὰ τὸν ξεγελάσουμε. Ὅταν τὸ κατασάρδι θὰ δρόσκειται μπροστὰ του, θὰ τοῦ φωνάξουμε «Δεξιά! Δεξιά!» Ἐπειτα, θὰ τὸν μπερδεύουμε ὁλόενα.

Κι' αὐτοῦ νὰ τὸ βρῇ ὁ Κοκοβιός τὸ κατασάρδι, ἐμεῖς θὰ ἔχουμε ρίξει τὸ κόσμου τὰ γέλια. Μὰ δὲν θὰ τὸ βρῇ ποτέ ὁ Κοκοβιός τὸ κατασάρδι. Εἶμαι σίγουρη. Δὲν θὰ τὸ βρῇ αὐτὴ μιά φορὰ! Οὔτε μισή φορὰ, ὁ καὶ μόνος, ὁ καὶ μόνος.

Ἡ ΓΛΙΣΤΡΙΔΑ

Σε προηγούμενο τεύχος μας είχε δημοσιευθεί μία έρευνα σχετικά με την αύξηση του αριθμού των διαζυγίων στον τόπο μας. Όπως γινόταν φανερό, οι αιτίες για τις οποίες ένα ανδρόγυνον αναγκάζεται να φθάσει στα δικαστήρια, ζητώντας τη διάλυση του γάμου του, είναι πολλές και διάφορες. Μία απ' αυτές, που αποτελεί κάπως συνηθισμένη περίπτωση, περιγράφεται στις σελίδες μας αυτές.

ΤΟ ΑΝΔΡΟΓΥΝΟ για το οποίο θα μιλήσουμε είναι δέκα χρόνια παντρεμένο. Δέκα χρόνια ευτυχίας ή σχεδόν ευτυχίας. 'Η κρίσι ξέσπασε ξαφνικά. Λένε συχνά, ότι όλα τα ανδρόγυνα περνούν μία τέτοια σοβαρή κρίση στα δέκα πρώτα χρόνια του γάμου τους. 'Η κρίσις αυτή μπορεί να πάρει διάφορες μορφές, μ' όλες τις αποχρώσεις, όλες τις περιπτώσεις που επιβάλλει η ατέλειωτη ποικιλία των περιστάσεων και των χαρακτήρων. Το δράμα όμως που ζή το ανδρόγυνό μας—δεν το ονομάζουμε Πέτρο και Μαρία—έχει φτάσει στο αποκορύφωμά του. Όλες σας, ασφαλώς, θαχετε γνωρίσει στον κύκλο σας παρόμοιες ή σχεδόν παρόμοιες περιπτώσεις. Και στα πρόσωπα που αναφέρουμε θα αναγνωρίσετε χωρίς αμφιβολία δικιά σας πρόσωπα. Αυτά, όμως, για τα οποία πρόκειται εδώ είναι πραγματικά πρόσωπα. 'Εμείς μεταφέρουμε σε γραπτή γλώσσα ένα κατηγορούν ό ένας τον άλλο. Τα πράγματα είναι χωρίς αμφιβολία πιο περίπλοκα απ' όσο τα εμφανίζουν οι ενδιαφερόμενοι. Δεν λένε όμως ποτέ τα πάντα κι' έτσι μένει κάτι το ανεξήγητο. Το πρόβλημα όμως είναι: έτσι όπως έχουν έρθει τα πράγματα, μπορεί να σωθί ο γάμος αυτός; Και σ' αυτό όπως θα δούμε τρεις αρμόδιοι—και μεις μαζί μ' αυτούς—λένε ότι ναι, μπορεί να σωθί. Ναι, γιατί η σωτηρία αυτή ζητά πρώτα—πρώτα—από καλή θέληση, μια διπλή καλή θέληση για την αντιμετώπιση της πραγματικότητας και το ξεπέρασμά της. Κι' όταν κανείς αντιληφθεί καθαρά την πραγματικότητα και διαπνέεται από καλή θέληση, όλα είναι δυνατό να σωθούν...

Η ΜΑΡΙΑ, Η ΠΡΟΔΟΜΕΝΗ ΣΥΖΥΓΟΣ:

Λέει ότι μ' αγαπά. Το λέει όμως και στην άλλη!...

Πώς πρόρεσα να ζήσω τόσα χρόνια μέσα στο ψέμα, δίπλα στον Πέτρο, στον όποιον είχα τυφλή εμπιστοσύνη; Τον κυτάζω τώρα και αναρωτιέμαι: Είναι ο ίδιος ο άνδρας, ο ενθουσιώδης και σοβαρός που παντρεύτηκα εδώ κι' εννιά χρόνια; Όχι. Σήμερα είναι ένας ψεύτης, που λέει πως μ' αγαπά και το ίδιο πράγμα το λέει ταυτόχρονα και σε μιά άλλη. Κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο, με τα ίδια λόγια. 'Η διπλή αυτή αλήθεια, η διπλή αυτή ζωή, δίπλα στη δική μου που είναι καθαρή, αποτελεί έναν τοίχο πάνω στον όποιον συντρίβονται. Δεν καταλαβαίνω τίποτα. Όλα όσα νόμιζα στέρεα γύρω μου κλονίζονται. Είναι τρεις εβδομάδες τώρα που ανακάλυψα αυτά τα γράμματα, τρεις εβδομάδες από την ημέρα που τα έδωξα στον Πέτρο. Δεν περίμενα ούτε εξηγήσεις ούτε δικαιολογίες, γιατί τα γράμματα δεν αφήναν καμιά αμφιβολία κι' ο Πέτρος δεν προσπαθούσε να τ' αρνηθί. Θά ήταν σαν να ήθελε να προσθέσει στο ένα ψέμα άλλο ένα και θα τον περιφρονούσα γι' αυτό περισσότερο. Όχι μόνο δεν τ' αρνήθηκε παρά προσπαθούσε να μου εξηγήσει για να με κάνει να παραδεχτώ την πραγματικότητα. 'Εδώ και τρία χρόνια, ή 'Ελένη Γ... εργάζεται μαζί του. Για ένα διάστημα ο εισαγωγικός οίκος που διευθύνει ο Πέτρος αντιμετώπιζε κρίσι. Κι' αυτή ήταν εκεί... 'Εργαζόταν από το πρωί ως το βράδυ και πιά άργα ακόμα για να τον βοηθήσει να βρή τρόπο να ορθοποδήσει ή επιχείρησέ του. Γιατί όμως; 'Επειδή αγαπούσε τη δουλειά της ή επειδή αγαπούσε τον Πέτρο; Καταλαβαίνω ότι τον έρωτεύθηκε, γιατί ο Πέτρος είναι συμπαθητικός κι' αγαπητός απ' όλους. Πότε όμως τάφτιασαν; Μάταια προσπαθώ να θυμηθώ κανένα σημάδι που να μου έδωσε την πρώτη υποψία. Και το χειρότερο: δεν θέλει να διακόψω μαζί της, δεν μπορεί, λέει, να την αποχωριστή. Είναι η μισή ζωή του, αποτελεί μέρος της εργασίας του... 'Εγώ είμαι το κάλεσμα για την επιτυχία του, όπου ξαναβρίσκει τα παιδιά του που τον λατρεύουν και τ' αγαπά κι' εκείνος και δεν θέλει να τ' αποχωριστή... Ούτε και με μένα δεν θέλει να χωρίσει, γιατί «μ' αγαπά», όπως φαίνεται. Τί θέλει να πη μ' αυτή τη λέξη τώρα πια δεν καταλαβαίνω. Μ' αγαπά και μ' άπατά. Μ' αγαπά και μου κλέβει τη μισή ζωή μου. 'Αγαπά και τη γυναίκα αυτή. Και την άπατά φυσικά κι' αυτή με μένα. Κι' αυτή το δέχεται. Γιατί; Γιατί τον αγαπά περισσότερο ή λιγότερο από μένα;

Δεν ξέρω πιά τίποτα, τίποτα εκτός από τη μοναξιά μου. Μονάχη τη νύχτα, δίπλα του, καθώς αυτός κοιμάται, τον κυτάζω μ' έκπληξη. 'Ηταν τόσο δικός μου... Και τώρα μου έγινε ένας ξένος. Και μόλις ξυπνώ το πρωί, ύστερα από έναν εφιαλτικό ύπνο, ή πραγματικότητα ξανάρχεται στο μυαλό μου και δεν φεύγει πια όλη την ημέρα. Ξυπνώ τα παιδιά και αγκαλιάζοντάς τα στα κρεβάτια τους μου φαίνεται ότι σφίγγω στην αγκαλιά μου τη μόνη ευτυχία που μου απόμεινε στον κόσμο. Μιλώ και γελά μαζί τους κι' όμως νοιώθω πως το γέλιο μου αντηχεί σαν ψεύτικο. Με τον Πέτρο μιλάω για τον καιρό, για τα ζητήματα του σπιτιού, για τις αταξίες των παιδιών. Κάθε άλλη συζήτηση έχει κοπή μεταξύ μας από τη βραδυά εκείνη που ανακάλυψα πως με άπατά.

ΑΥΤΟΣ άλλαξε... Εγώ όμως όχι. Καθώς τον κυτάζω τώρα, θαρρώ πως είναι κάποιος ξένος, μακρινός για μένα. 'Η 'Ελένη Γ... τον βλέπει όπως είναι σήμερα, μετά την επιτυχία του στη ζωή. 'Εγώ όμως τον βλέπω όπως ήταν άλλοτε, στις αρχές του γάμου μας, όταν πάλευε—κι' εγώ μαζί

του—για να δημιουργηθί. Και τώρα, τώρα τον απεχθάνομαι γιατί στρεφει τα πάντα, τα όνειρά μου τη ζωή μου.

Και τώρα; Πού να πάω; Τί δρόμο να ακολουθήσω; Το διαζύγιο; Το πτομαί, το σκέπτομαι όπως ο φυλακισμένος την ελευθερία του. Σαν φαντάζομαι τον εαυτό μου ελεύθερο, ξαναεισπνέω, αρχίζω απ' την αρχή τη ζωή του... Κι' όμως ξέρω ότι αυτό είναι ψέμα. Δεν ξαναεισπνέω, δεν ξεχνά, δεν ξαναρχίζω τη ζωή του στα τριάντα του χρόνια. Κι' έτσι πια παιδιά που είναι περισσότερο από κάθε άλλη φορά ή ζωή μου. Με τον διαζύγιο σημαίνει να τα σύρω μαζί μου σε μία περιπέτεια, που στο τέλος δεν είναι εύκολο. Κι' αν βρώ, τα λεφτά που θα κερδίζω θα μου φτάνουν να χρω ένα σπίτι σαν αυτό που μένω μ' όλες τις ανέσεις; Κι' έτσι στείλει στις ανέσεις αυτές και στην οικονομική μου σιγουριά, που την προσωπεύει ο Πέτρος. Φοβάμαι μήπως βρεθώ χωρίς δουλειά, φοβάμαι τα παιδιά μου.

ΝΑ ΞΑΝΑΠΑΝΤΡΕΥΤΩ; Δεν είναι καθόλου καλό, αν όχι αδύνατο να παντρευτεί κανείς μία γυναίκα με τρία παιδιά. 'Υστερα πώς να νη; 'Η Χριστίνα έχει κιόλας ανάγκη από τον πατέρα της. 'Ο Γιαννάκης που μ' αγαπά υπερβολικά, θάχει κι' αυτός την ανάγκη του αβίου. 'Όσο για την Κική, το μικρό κοριτσάκι μου, έχει δέβαινα μέλλον μπροστά της, αλλά έχω το δικαίωμα να διακινδυνεύω το μέλλον της αυτό; Τί να κάνω; Πρέπει να δεχτώ να ζήσω μέσα στο ψέμα για την αγάπη των παιδιών μου. Οί σκέψεις αυτές με βασανίζουν όλη την ημέρα κι' ακόμα και τη νύχτα στα όνειρά μου. Βρίσκομαι μέσα σ' έναν κλοιό, από τον όποιο δεν μπο

ρώ να ξεφύγω. Κι' ύστερα, είτε διακόψω τις σχέσεις του με την 'Ελένη Γ... Πέτρος, είτε όχι, τί μ' ενδιαφέρει; Για μένα είναι νεκρός πια...

Ο ΠΕΤΡΟΣ, Ο ΣΥΖΥΓΟΣ:

Θέλω να τις κρατήσω και τις δυό.

Δεν θέλω να πιστέψω ότι την αγαπώ και τη σέβομαι για ό,τι είναι, για ό,τι υπήρξε, για την καλωσύνη της, για την εμπιστοσύνη που είχε σε μένα. Γιατί τότε στον κόσμο δεν θα ήθελα να χωρίσω απ' αυτήν, να τη χάσω, να την αφήσω να φύγει. Δεν καταλαβαίνει ότι ή 'Ελένη δεν της παίρνει τίποτα από την αγάπη μου κι' ότι δεν μπορώ να κάνω χωρίς την 'Ελένη. 'Η 'Ελένη είναι ή εργασία μου. Την αγαπά όπως την αγαπώ κι' εγώ. Είναι μιά συνεταίρος, μιά σύντροφος στην όποια έχω απόλυτη εμπιστοσύνη. Μονάχα σ' αυτήν μπορώ να αφήσω κάθε ευθύνη, κάθε πρωτοβουλία. 'Εμείς γίνουμε, στην περίπτωση αυτή, ένα δεύτερο εγώ μου. Ταυτόχρονα όμως είμαστε διαφορετική, χαριτωμένη, καλόβολη. Αυτό δεν μπορεί να το καταλάβει ή Μαρία. Βέβαια ή Μαρία ήταν για μένα μιά θαυμάσια σύντροφος στις δύσκολες αρχές της σταδιοδρομίας μου, τον καιρό που αγωνιζόμασταν κι' οι

μπορεί να γε
αυτό το ανδρόγυνον
να σωθί;

ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ

δυό μας κατά της φτώχειας, μιά σύντροφος που δεν έχανε ποτέ την ελπίδα και μούδινε θάρρος. Όμως είναι ενοχλητική όταν τα πράγματα πάνε καλά, γιατί έχει μιά εμφορική δυσπιστία, ίσως μάλιστα και μιά αντιπάθεια στα χρήματα, γιατί, όπως λέει, δεν ζώ παρά μονάχα για τα λεφτά. 'Η 'Ελένη πάλι εργάζεται και απολαμβάνει με γαλήνη την αμοιβή της εργασίας της. Είναι ή προσωποποίηση της ισορροπίας και με ξεκουράζει. Κοντά της ή εργασία είναι εύκολη, αρμονική. Με βοήθησε με μιά άπιστευτη ύπομονη σε μιά κρίση της δουλειάς μου. Βγήκαμε μαζί από την κρίση αυτή κι' είναι φυσιολογικό, νομίζω, να μετέχει κι' αυτή στην επιτυχία μου. Αυτό είναι ένα αίσθημα που δεν μπορεί με κανέναν τρόπο να νοιώσει ή Μαρία. 'Αγνοεί τί σημαίνει να είσαι πιστός σε μιά εργασία και με μάλωνε, πρηνή ξεσπάση το δράμα, ότι ή εργασία μ' απορροφούσε πολύ. Τώρα πιστεύω πως ή εργασία είναι μιά πρόφασι ή ένα ψέμα κι' έτσι δεν θα γυρνάω πια μαζί. Δεν μπορώ πια να ανοίξω το στόμα μου, χωρίς να μάς χαρίσει άδυσσος ύποψιών. Με θεωρεί ένοχο και κάθε μέρα που περνάει με απομακρύνει περισσότερο απ' αυτήν, δυθίζοντάς με σ' απελπισία με την απελπισία της. Αυτόματα, ξαναγυρίζω στην εργασία μου και κεί μόνονα ξαναβρίσκω τον εαυτό μου. 'Η Μαρία μίλησε για διαζύγιο. Δεν ξέρω αν το σκέπτεται σοβαρά αυτό. 'Εκείνο που πιστεύω είναι ότι ή ευτυχία της βρίσκεται στο γάμο μας και στα παιδιά μας. Κι' όμως ξέρω ότι δεν με χανεύει, ότι πιστεύει πως είμαι ένας αχάριστος, που δεν ξέρω να εκτιμήσω την αγάπη και την αφοσίωσή της.

ΟΧΙ, δεν είμαι αχάριστος. Είμαι απλούστατα άνδρας, που έχει ανάγκη κάποιου ξεκουράσματος. Και το ξεκούρασμα αυτό μου το δίνει ή 'Ελένη. 'Από καλωσύνη ή από εγωισμό; Δεν ξέρω. 'Υστερα τί μ' ενδιαφέρει; Δεν θέλω να αναρωτιέμαι διαρκώς ψάχνοντας να βρώ αιτίες και αποτελέσματα, αλλά απλούστατα να ζήσω. 'Η 'Ελένη άλλωστε, έχει προσαρμοσθί πολύ τώρα στην ύφιστάμενη κατάσταση. Βεβαιώνει ότι αγαπά την ελευθερία της, ότι στην ηλικία της δεν θέλει να την στερηθί. 'Η ζωή της είναι ένα υπόδειγμα ισορροπίας. Κάθε χρόνο κάνει ένα ταξίδι στο εξωτερικό για τις δουλειές μου. Μου λείπει τότε βέβαια, αλλά μου δίνει την εντύπωση πως παίρνω κι' εγώ την άδεια μου, όπως άλλοι οι εργαζόμενοι. Και τα γράμματα που μου στέλνει από το εξωτερικό είναι εκείνα που ανακάλυψε ή Μαρία. 'Η 'Ελένη γυρίζει σε λίγες μέρες. Πως θ' αντιδράσει κι' αυτή τώρα; Για μένα δεν τίθεται ζήτημα να χωρίσω απ' αυτήν. 'Αλλωστε, δεν θα μπορούσα να τα καταφέρω χωρίς αυτήν στη δουλειά μου. Δεν υπάρχει διέξοδος στην κατάσταση αυτή που έχει γίνει τρομερή. 'Εκτός αν στο τέλος ή Μαρία με καταλάβει.

Νοιώθω γι' αυτήν μιά τρυφερότητα, μιά αληθινή αγάπη για την αγάπη της, για τα προτερήματά της, για τον τρόπο που ανατρέπει τα παιδιά μας. Και επί πλέον δεν θέλω να αποχωριστώ τη Χριστίνα, τον Γιαννάκη, την Κική, που είναι ευτυχισμένα και που ό,τι κι' αν κάνω το κάνω γι' αυτά. 'Ό,τι κι' αν σκέπτεται ή γυναίκα μου, τα παιδιά αυτά δικαιούνται την αγάπη μου και δεν μπορεί αυτή να τους τη στερήσει. 'Εχουν ανάγκη από την αγάπη μου. 'Η ίδια δεν μου είπε τόσες φορές ότι τα παιδιά έχουν ανάγκη από τον πατέρα τους για να τα καθοδηγή και να τους εξασφαλίσω τη σταδιοδρομία τους; Θά με καταλάβει άραγε;

ΕΝΑΣ ΠΑΠΑΣ, ΕΝΑΣ ΓΙΑΤΡΟΣ ΚΙ' ΕΝΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ, ΥΠΕΡ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΕΩΣ

Γιατί ο γάμος είναι κάτι περισσότερο από έρωτας.

κοινωνικής θέσεως τους θεωρούνται σαν πιο αρμόδια να εκφέρουν γνώμη: σ' έναν ιερέα, σ' ένα γιατρό και σ' ένα δικηγόρο. Και των τριών οι απαντήσεις συμφωνούν: το ανδρόγυνον αυτό πρέπει να σωθί.

Γιατί; Και πώς; **ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ.** Πρώτα—πρώτα γιατί υπάρχουν τα παιδιά. Κι' ο Πέτρος κι' ή Μαρία τα θέλησαν και τα έκαναν. Δεν μπορούν τώρα να κόψουν κάθε άλλη πηγή μπροστά στο έργο τους αυτό. Πρέπει να σηκώσουν το φορτίο της ευθύνης τους ως το τέλος. 'Ο γιατρός—ψυχίατρος—ο παπας κι' ο δικηγόρος, βεβαιώνουν με τη θερμή ανθρώπινη που κατέχουν τα πράγματα, ότι τα παιδιά δεν πρέπει να θιγούν από το δράμα αυτό. Όχι διαζύγιο όπωςδήποτε, ούτε όμως και ακινές, δάκρυα, νεύρα. Πρέπει με κάθε θυσία, για τα παιδιά αυτά, ο συνεταρισμός επάτερα και μητέρας να διατηρηθί χωρίς ρήγματα. Το παραμικρό ρήγμα έχει τεράστια επίδραση στο παιδί, που είναι τρομερά ευαίσθητο, σε κάτι τέτοια. 'Από μιά διάσπαση του πατέρα και της μητέρας μπορεί να προκληθί ή διαταραχή μιάς ολόκληρης ζωής.

Όλη ή αφοσίωσι της Μαρίας, όλη ή απογοητευμένη, ή πληγωμένη αγάπη της πρέπει να ξαναγυρίσει και να αποκραυγαλλωθί σ' αυτή την ανάγκη: να προστατεύσει τα παιδιά της, να τους χαρίσει τη χαρά, την τρυφερότητα. Πρέπει να συγκεντρώσει όλες της τις δυνάμεις στο μοναδικό αυτό σκοπό, που θα τη βοηθήσει να ξεφύγει από την απελπισία στην όποια πνίγεται σήμερα, μην έχοντας ένα συγκεκριμένο σκοπό, ένα τέρμα στο όποιο πρέπει να προχωρήσει. 'Ο Πέτρος δεν θέλει να παραδεχθί ότι προδίδοντάς την άφαιρεί κάθε σκοπό από τη ζωή της. Δεν υπάρχει ασφαλέστερος τρόπος να συντρίψει κανείς ένα ανθρώπινο πλάσμα. Πρέπει, λοιπόν, να βοηθί κάποιο αντίσταθμισμα στη γυναίκα αυτή. Πρέπει να μάθι να προφυλάγ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 66

Και ό καδρέφτης σας

ακόμη θαυμάζει
τήν στιλπνότητα και το
ώραίο χτένισμα των μα-
λιών σας χάρις στο

Suave

(ΣΟΥΑΒ)

προϊόν του 'Αμερικανικού
οίκου

Helene Curtis

(ΕΛΕΝ ΚΕΡΤΙΣ)

3

σταγόνες άρκοyn! Ξαναδίνουν στα
μαλλιά σας τήν φυσική τους έλαστι-
κότητα και λάμψη χωρίς να τα λαδώνουν. Το
ώραίο σας χτένισμα διαρκεί περισσότερο.

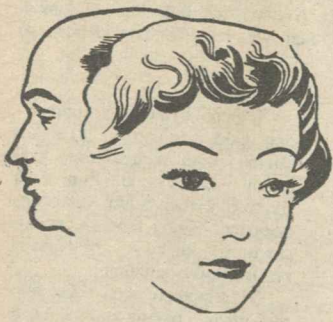
- Δέν άποχρωματίζει τα μαλλιά
- Διατηρεί τήν περμενάντ σας
- Καταπολεμεί τήν ψαλίδα

Suave γιά τα μαλλιά σας

Πωλείται παντού. Τιμή Δρχ. 18
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ. Χ. ΣΙΣΚΟΣ & ΣΙΑ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 9α - ΤΗΛ. 33-589

3 νέα διαμάντια!
VITTOI

—Λούσιμο άνετο —ευχάριστο μέ
Shampooing **VITTOI**
ΤΑ μαλλιά σας άνανεώνονται και
προστατεύονται από τήν Πιτυρίδα και
τριχόπτωσην μέ ΤΟΝΙΣ **VITTOI**

—Τό **VITTOI-BRILL-Fix -Forme**
φιλάει, στιλάει και φορμάρει τα μα-
λλιά δίχως να λεκιάζει

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ **BITEM E.P.E.**
Μέσα Τωνιά Τηλέφ. 89.026

ΠΩΣ ΝΑ ΕΧΕΤΕ
ΠΡΑΙΑ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ

Στήν Βιταμίνη PP όφείλουμε τήν
ύγεια και τήν όμορφιά του δέρμα-
τος και των μαλλιών. 'Απεδείχθη,
λοιπόν, από τίς άνάλυσεις έπιστη-
μων έργαστηρίων ότι μία από τίς
πιό πλούσιες πηγές ός Βιταμίνη Ρf
είναι ή μπύρα. 'Από σήμερα πάρτε
τήν εύχάριστη καθημερινή συνή-
θεια να πίνετε μέ τό φαγητό σα
μπύρα. 'Θά αιοδάνεθε καλύτερα.

Αυτό που πρέπει να ζέρν
κάθε νεοίπαντρη γυναίκα.

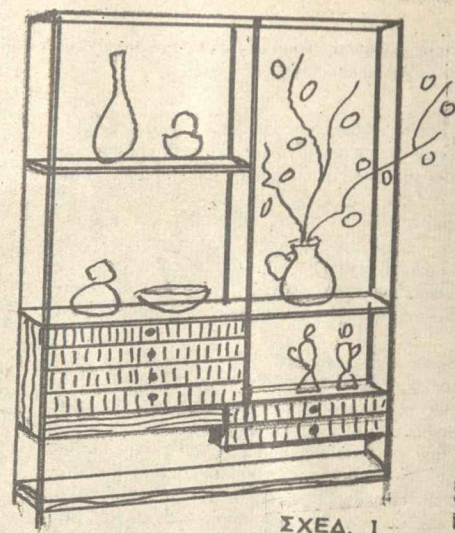
Έκεί που οι άνδρες δίνουν μεγάλη
σημασία, είναι ή όμορφιά του
δερματός σας. Μία γυναίκα που
έχει άπολύτως καθαρό δέρμα είναι
πάντα έλκυστική γιά τόν άνδρα της
γιά να ξαναβρή τό δέρμα σας ή να
κρατήσει τήν λάμψη του, άρκει να
μεταχειριζέσθε τήν άντισηπτική
Κρέμα **ΤΟΚΑΛΟΝ COMPLETE**
Περιέχει σούπερ λαανολίνη (SUPER-
LANOLINE, ένα ύλικό άγνό που
όμομοιώνεται από τά κύτταρα του
δέρματος.

Η άντισηπτική Κρέμα **ΤΟΚΑΛΟΝ**
COMPLETE είναι μία Κρέμα τελεί-
ως νέας έπινοήσεως. 'Ομορφύνει
τό δέρμα σας διατηρώντας τό
γερό, χωρίς να έχη ανάγκη από
άλλα μακιγιάζ.

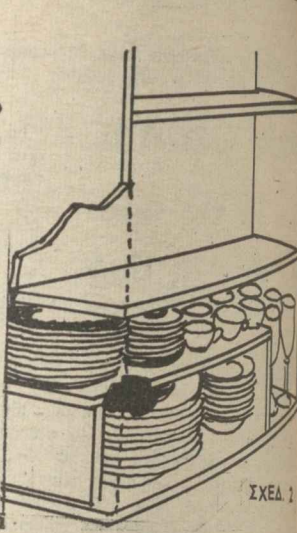
Μέ τήν Κρέμα **ΤΟΚΑΛΟΝ**
COMPLETE τό δέρμα σας γίνεται
άπαλό, καθαρό και λεύκο, κρατά
πάντα τήν όμορφιά του και τήν φυ-
σική του όμορφιά. 'Θά έιοθε έται
έξαιρετικό όμωρφη.

Η άντισηπτική Κρέμα **ΤΟΚΑΛΟΝ**
COMPLETE περιέχει φυσικά συστα-
τικά (έκχύλισμα έλλης) και άντι-
σηπτικά (όπως τό περίφημο
HEXACHLOROPHENE) τόσο που να
ώφελη άκόμα και στα τρυφερά
δέρματα των μικρών παιδιών.

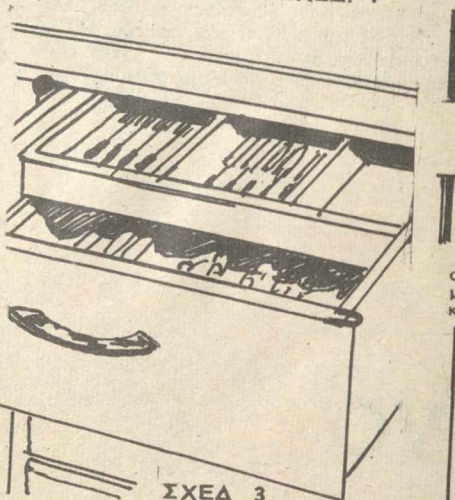
Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

ΣΧΕΔ. 1

ΣΧΕΔ. 2

ΣΧΕΔ. 3

ΣΧΕΔ. 4

στήσετε τό δέρμα της ταπεταρίας
μέ ύφασμα γιάτί θά χάσουν τό χω-
ρήτριά τους. 'Εάν τά δερμάτα σας

ΝΕΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΣΤΗΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΩΝ
ΚΑΛΩΥΝΤΙΚΩΝ

ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ
ΚΑΙ ΝΥΚΤΑΣ
"MIRACLE"

• ΖΗΤΑΤΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ
ΔΩΡΕΑΝ

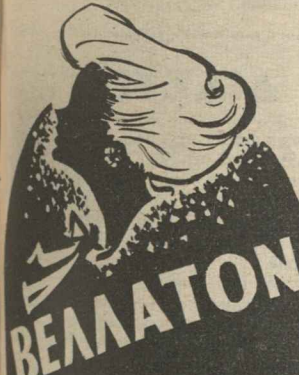

ΤΕΧΝΙΚΗ

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ
& ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΛ-
ΩΝΤΙΚΩΝ ΠΡΟ-ΙΟΝΤΩΝ

«**LADAS**»

ΙΑΤΡΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΧ. ΛΑΔΑ
ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 33
ΤΗΛ. 32.692
ΔΕΧΕΤΑΙ:
'Από 10 π.μ. έως 6 π.μ.

ΒΕΛΛΑΤΟΝ
Τό μοναδικό
Χρωμο-Σαμπουάν
σε 13
διαφόρους χρω-
ματισμούς από τό
μαύρο μέχρι τό
άνοικτό ξανδό.
Τελείως άδολαδές
'Χρήσις άπλή

Προϊόν των Γερμανικών
Εργαστηρίων **WELLA A.E**

ΒΕΛΛΑ - ΕΛΛΑΣ
Νίκης και Ξενοφώντος 14
Τηλ. 32.741

είναι και τό πρόβλημά σας νομίζω.
Στό Σχ. 3 έμφανίζεται ή τρόπος που
μπορούμε να χωρίσουμε εύκολά ένα
βαθύ συρτάρι ώστε να γίνει πρακτικό-
τερο. Τοποθετούμε στις κάβες πλε-
ρες του συρταριού δεξιά κι' άριστερά
δυό οδηγούς πάνω στους οποίους
«δουλεύει» ένα μικρότερο συρτάρι.
Στό συρτάρι αυτό τοποθετούμε τά μα-
χαίροπληρώνα μας.

Μ. Μ. ΕΥΑ.— Ευχάριστώ γιά τά
καλά σας λόγια. Μην άπογοητευέσθε.
'Όλα τά προβλήματα λύνονται άν με-
λετήσουν άπολύτως πρέπει. Αυτό τό σκο-
πό άλλωστε έχει ή στήλη μου. Προ-
σέξτε στό Σχ. 4. 'Ετσι θά τοποθετή-
σετε τό συγκρότημα νεροχύτη, κουζί-
να και τό τραπέζι γιά τό καθημερινό
φαγητό. Η έπιθυμητή γραμμή δείχνει
τή θέση των κρεμαστών ντουλαπιών
κι' άραγώνου της κουζίνας. Τά τέσ-
σερα αναρραμμένα ήμικύκλια είναι
τά καθίσματα. Τά «μέσα» της κου-
ζίνας σημειώνονται μέ μαύρες δολιές.
Τό τραπέζι θά στρωθή μέ φορμάκια.
Τίς διαστάσεις θά σας τίς δώσω όταν
μού στείλετε σχέδιο μέ ακριθή μέτρα.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

'Αν. Μελετίου 42, Τηλ. 812-222

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ό ταχυδρόμος της καρδιάς

ΕΝΑ ΨΑΡΙ.— Δέν παίρνω συχνά
τόσο καλογραμμένα γράμματα σαν τό
δικό σου, άλλα ή τελευταία σου πα-
ράγραφος μέ διασκέδασε πολύ. 'Θμάι
πολύ εύχαριστήμενη να σ' ώφελήση ή
συμβολή μου, όσο γιά τό δόγμα καλ-
τέρα να μείνη στη... θέση του! Τά
πείσματα ύπάρχουν σ' όλες τίς άγί-
τες άλλωστε κι' ή παροιμία τό λέει
πως τό πείσμα δίνει ή νοστιμίδα.
Πάντως σε συμβούλευω να μη παρα-
τραβάς τό σχοινί. Λοιπόν να τό γρά-
ψω και να τό κάνω παράπονα γιά
τήν άδυστορία του τονίζοντας του ότι
αυτό κλονίζει τήν άγάπη σου και σε
βάζει σε σκέψεις. 'Όσον άφορά τό
μέλλον να μη φοβάσαι γιάτί τότε θ'
άλλάξη.

ΔΑΝΑΙ-Σ.— Η διαφορά ηλικίας
δέν είναι τό μεγάλο μειονέκτημα στό
βαρυσμό που έχει γιά κείνον. Ξανα-
ομιλήσεις άσκέτο καιρό γιά να μωρέση
να δημιουργήση. 'Επίσης είναι και τό
ένδοξο μέλο τό αίσθημά του αυτό να ε-
ίναι επιτόλαιο όπως είναι τά περισ-
σότερα σ' αυτή τήν ηλικία και να μη
διατηρήση. Γι' αυτό νομίζω πως θά ε-
ίναι καλύτερα να προτιμήσουμε τόν
αυτό σου γιά μία προσεχή διακοπή α-
υτού του έιδυλλίου και να προσπαθή-
σης να βρης άγόρευση έναν σύντροφο που
να μωρέση να σταθή στό πλάι σου
σε κάθε στιγμή και όχι να καταδικα-
σθή να νταντεύς ένα παιδί. Τό λέω
αυτό, γιάτί ό άνδρας μεγαλώνει κι'
οριμάζεται πολύ άγρότερα από τή γυ-
ναίκα. Βιβλίο πώς του καμιά τέττα-
ρασι καλά ένός έργου της Πέρα Μπάκ
από τό Γκοδότση.

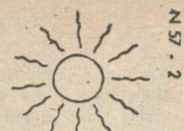
ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΙ.— Αυτό που θέλεις
να κάνω είναι κακό γιάτί γρήγορα
θα συντελέσει ή φουντώση πάλι τό πα-
'Από αίσθημά σας, όποτε θά είναι πα-
ράνομο και άνήθικο όταν πιά θά είσαι
παντρεμένη. Δύ λυσεις σωστές ύπαρ-
χουν στό πρόβλημά σου. Η να δια-
λύσης τόν άραβώνα σου και να πάρης
αυτόν που αγαπάς ή άν παντρευτείς
τόν μοναχά σου θα έχασής τό πα-
ρελθόν και θά άρρωδίσης μόνο στον
άνδρα που παντρεύτηκες.

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ.— Φαίνεται πραγμα-
τικά, ότι αυτός ό άνθρωπος δείχνει κά-
ποια ιδιαίτερη έκτίμησι και ένδοξο
γον γιά σένα και ήταν φυσικό αυτό να
σε συγκινήση. 'Αν προσέξης λίγο μπο-
ρείς να τόν κατακτήσης ολοκληρωτικά.
'Εννοώ να μην κάνης τίποτα που να
χάσης τήν έκτίμησι και τόν σεβασμό
του, να μη δέχης καμιά πρότασι,
που θά σε προσβάλει. Να του δείχνης
δέ άπερίοριστα τήν έκτίμησι και τόν
θαυμασμό που έχεις γιά κείνον. Ξανα-
γράψε μου νεότερα.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΑ.—
Διάβασα μέ προσοχή τό γραμματάκι
σου. Είναι ένα από τά άσχημα έλατ-
τώματα του άνθρώπου αυτό που έχει
ό μνηστήρας σου. Μήπως όμως δρίσκε-
ται σε οικονομικές δυσκολίες; Αν όχι,
τότε προσπαθήσε να τόν καταλάβης
μύηση. Δάσε του να καταλάβη ότι ε-
μείς υποχρεώνω να φροντίμη γιά τήν ψυ-
χαγωγία σου, ότι τώρα είναι ή έποχή
που θά διασκεδάσετε, ότι δέν πρέπει
να ύπολογίζη καθόλου τά χρημάτα ό-
ταν πρόκειται να δώση μία εύχαριστή-
σι σ' ένα πρόσωπο που αγαπά. Μπο-
ρεί να φερεται έτσι χωρίς να τό κα-
ταλαβάνη και να διορθώθ.

ΝΑΝΤΙΑ.— Τό ύψος και οι άνα-
λογίες σας δέν είναι κατάλληλες γιά
μαγκέν. 'Επρεπε να είσθε λίγο πιο
ψηλά και να χέτε στενότερη περιφέ-

Φροντίζετε γιά τήν όμορφιά σας;

Ό ήλιος θλάπει τό δέρμα, τό
ξηραίνει, τό σκάζει, τό ρυτιδύ-
νει. 'Αν όμως τό περιποιήσθε μέ
κρέμα **NIVEA**, και μέ τόν πιο
καυτερό ήλιο διατηρείται λεύκο-
όπαλό-ώρατο. Γιά συνεχή ήλιο-
θεραπεία, λάδι **NIVEA** που
έχει τήν ιδιότητα να προφυλάσ-
ση τό δέρμα από τίς καυτερές
ήλιακές ακτίνες. Αυτό τό ξέρουν
καλά έκαστομύρια γυναίκες και
γι' αυτό έκτιμάται ή κρέμα
NIVEA σε όλο τόν κόσμο.

Δέρμα περιποιημένο

λάμπει από
νεανικό έφρϊγος

Τωνωτική και
άποτελεσματική
γιάτί περιέχει
Eucerin.

ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

δεια. Κάντε άσκέτη γυμναστική να
λεπύνετε περισσότερο και άποαθήτε
τό Σεπτέμβριο στό καταστήματά 'Ε-
τάμ ή Στρογγυλά που παίρνουν πολ-
λά μαγκέν.

ΜΙΚΗΡ ΦΙΛΗ.— Μ' εύχαρίστησε
τό γραμματάκι σου. 'Ασφαλώς σε
νοιάω και καταλαβαίνω τήν έπιθυ-
ματικότητα σου ή όποια είναι καλή
όταν τήν έχουμε ως ένα σημείο. Τότε
μας προτρέπει από τίς κακοτηχές
άλλο όταν τό παρακάνουμε θά φθά-
σουμε στό σημείο να πετρώσουμε τήν
καρδιά μας και να γίνουμε δυστυχί-
σμένες. Πάντως ό άνθρωπος αυτός
φαίνεται άσάφους. Δέν θά χάσης όμως
τίποτα όταν είσαι προσεκτική και
συγκρατημένη. Περιμένω να μου έα-
ναγράψης νεότερα.

Η ΜΥΡΤΩ

...μόδας

ΛΑΝΑ.— 'Αν παντρευτείς τόν 'Ο
κτάριο θάσαι εύκολο να στιάξετε κα-
λή γκαρνταρόμπα γιάτί θά έχη ήδη
λασσοκρίση ή έθινογραφική και χειμα-
νιάτικη μόδα. Δέν μπορώ να σας πώ
από τώρα τί θά πρέπει να ράψετε.
Πάντως πρέπει να κάνετε ένα πρόχει-
ρο κι' ένα άμπιγιέ ταγιέρ, ένα παλτό
σπορ κι' ένα άμπιγιέ χειμωνιάτικο. Ε-
να παλτό έθινογραφικό. Ένα - δυό άπο-
γευματικά φορέματα και ένα θαυμά-
σιο καπέλο. Γιά τά ταγιέρ που θά ράψετε
ός νωκικό μπορείτε να τό κάνετε α-
σπρο ή μπορώ σε χρώμα παστέλ.

ΒΑΝΑ Μ.— Δέν έξω να πνήατε στό
κατάστημα Σταυροπούλου της όδο
'Ερμού που έχει καλά σουτιέν. 'Ασέ
έκει να βρήτε κάτι που να σας έυφη-
ρήση. Δέν μπορώ έγω να σας ύπο-
δείξω καμιά σχέδι. Αυτό μόνο μία
ειδική κορδέλα που θά δώ τό σώμα
σας μπορεί να τό κάνει.

Ρ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

...ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

ΕΛΕΝΗ Μ. ΜΠΟΥΛΗ.— Κατάλογο
προϊόν έδημοσίευσάμε στό υπ' αριθ.
29 τεύχος. Τυπωμένο δέν έχουμε.

...συντάξως

Φ. Δ. Β.— Να άπευθυνέτε στην
ίδια τήν εταιρία, πηγαίνοντας στό
γραφείο της, όδός 'Ακαδημίας 96 ή
παίρνοντας τό τηλέφωνο 20.612.

Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ.— Να άποαθήτε
στή Χ.Ε.Ν. όδός 'Αμερικής που έχει
τέτοια σχολή. 'Εκεί θά σας δώσουν
τίς άναγκαίες πληροφορίες.

ΚΙΚΗ ΡΑΛΛΗ.— Παλαιότερα δη-
μοσίευσάμε ποίημα, άλλα τώρα δέν
περισσεύει χώρος. Πάντως θά έξε-
τάσουμε τό θέμα. Γιά τά τόσα καλά
σας λόγια σας εύχαριστούμε.

ΚΑΤΙΑ, Θεσσαλονίκη.— Καί δέβαινα
λειτούργων έπος έδώ και ύπάρχουν
και δικηγόροι, μέ τήν διαφορά, ότι οι
μόνοι είναι διαφορετικοί γιάτί είναι
έλλο τό σύστημα της ιδιοκτησίας.

...ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

ΒΑΣΩ, Αίγιο.— 'Ο λεκές των
φρυτών δέν δαγνίει από τό μάλλινο
κοστούμι, τώρα μάλλια που έυνιει
και ένα όλοκληρο χρώμα. 'Αποαθήτε
σ' ένα καυτοστήριο της έμπιστοσύ-
νης σας άν και πάλι αμφοδύλλω άν
τόν θυλάσω.

Ε. Π.

...άνδοκόμου

ΜΑΓ. ΜΑΙΤΣΑ, Καβάλα.— Η κε-
ρασία σας είναι πράσινη και όταν πρό-
κειται να γίνει ή γονιμοποίηση των άν-
δρών, δέν υπάρχουν άλλα όμοια δένδρα,
που άνθοσώσουν κατά τό ίδιο χρονικό
διάστημα γιά να δώσουν γύοι. 'Είναι
δυσλόγη άπώστευση μέ λίγη χρονική
σώμα. Πρέπει κοντά να ύπάρχη και έλ-
λο όμοιο δένδρο, όποτε θά κάνει κερά-
σια. γιάτί τόσο τό κλιματικό περι-
βάλλον, όσο και τό έδαφικό είναι κα-
λό. Τό χάρωμα δέν έχει καμιά σχέ-
σι. 'Εάν υπάρχουν πάρα πολλοί χυμοί
πάνω στό δένδρο και κυρίως άν ύπαρ-
χη κατό στο δένδρο δόδραος και παρ-
χη πολλές άκατέργαστες ούλες, είναι δυ-
ενατό να ρίχνη τά άνθη και να μη καρ-
πίζει. Τότε τό χάρωμα επιβάλλεται.
Συμβάλει όμως ένα τέτοιο; Πάντως
έξετάσετε και αυτή τήν περίπτωση.

ΕΜ. ΑΝΑΣΤΑΣ

...Κινηματογράφου

ΕΛΕΝΗ — ΜΑΡΘΑ — ΤΟΥΛΑ.—
'Εθεα τήν πρότασι σας υπ' αριθ. της
διευθύσεως ή όποια θά άποφασίση.
Ρ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΕΙΝΑΙ ΚΑΚΑΟ ION ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

- Και το Όλλανδικό κακάο δεν απέκτησε τυχαία την φήμη του.
- Είναι ειδικώς και επιστημονικώς Βιομηχανοποιημένο.
- Αυτό επέτυχε η Βιομηχανία ION και προσφέρει στο καταναλωτικό κοινό το πραγματικό Κακάο Τύπου Όλλανδίας που είναι το καλύτερο.
- Το κακάο ION περιέχει όλα τα συστατικά των άλλων τροφών: ΛΙΠΟΣ, ΥΔΑΤΑΝΘΡΑΚΕΣ και ΛΕΥΚΩΜΑ. Έπι πλέον περιέχει την Θεοβρωμίνη που χαρίζει ευεξία.
- Γι' αυτό το συνιστούν οι διατολόγοι και κυρίως για τα παιδιά, τους υπερήλικες, τους αδυνάτους οργανισμούς και τους πνευματικά εργαζομένους.

ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

100% ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

ΑΠΑΛΑΓΓΗΤΕ από τις περιττές τριχες προσώπου, σώματος ΤΑΧΥΤΑΤΑ ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΟΔΥΝΑ ΥΠΕΡΟΥΝΑ ΕΓΓΙΣΤΕ ΔΕΝΑΝΟΓΙΣΤΟΙ Μ' ΕΠΙΤΡΕΥΟΝΤΕΣ ΔΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΕΣΤΗΤΙΚΗ ΜΕ ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

ΔΟΚΕ ΠΡΑΚΤΙΚΟΙ 6 ΚΟΛΛΗΝΤΕΣ ΤΗΝ 612-010

Ο
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ-ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ
Δέχεται: Πανεπιστημίου
46, Γωνία Χαρ. Τρικοῦπη,
ἀριθ. τηλεφ. 614.620.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΑ ΕΝΤΟΜΑ!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 10

που είναι γνωστά με το όνομα χιδνισμός.

Αυτός που θα δαγκωθεί από όχια πρέπει ν' αποφύγει κάθε σωματική προσπάθεια και δεν πρέπει να πιη οινόπνευματώδη σε μεγάλη ποσότητα. Δεν πρέπει να πανικοβληθεί σε σημείο ν' ακρωτηριασθεί το δαγκωμένο μέρος, ούτε να το κάψει με πυρωμένο σίδερο, γιατί τότε θα κινδύνευε να προκληθεί βαρείες πληγές. Το κάψιμο άλλως τε, διαστέλλει τα αιμοφόρα αγγεία, βοηθώντας έτσι το δηλητήριο να διεισδύσει βαθύτερα στον οργανισμό. Το ρούφηγμα πάλι της πληγής δεν είναι και πολύ αποτελεσματικό.

Το καλύτερο είναι να πλύνουμε την πληγή με χλωρίο (βαρεκίνα) σε διάλυση 2 ο)οο και να κάνουμε ένα εύλγιστο δέσιμο ανάμεσα στην πληγή και στην καρδιά. Πρέπει όμως να το μετακινούμε κάθε μισή ώρα για ν' αποφυγούμε τη γάγγραινα. Μπορούμε επίσης να ζεσταίνουμε τα πόδια με μία θερμόφορα.

Τέλος είναι απόλυτη ανάγκη να καλέσουμε άμεσα το γιατρό.

ΜΥΓΙΓΕΣ, ΑΛΟΓΟΜΥΓΙΓΕΣ, ΚΑΜΠΙΕΣ...

Οι αλόγομυγες δεν είναι δηλητηριώδεις, ούτε το τσίμπημά τους είναι επίφοβο. Όμως κι αυτές, όπως κι οι συνηθισμένες μυγες, κάθονται

πολλές φορές επάνω σε ζωικά νεκρά ζώα και διυλίζουν την σκίδα τους ή ακουμπούν σε άκαθαρές και υποκαταστάσεις. Στις εξοχές κυρίως παραρτίζεται μεγάλος αριθμός από ειδος μεγαλόσωμης μύγας, που γαίνει συνήθως στις ακαθαρσίες αν καθήσει επάνω σε τροφή που να προκαλέσει έμετος και διάρροιας. Οι αλόγομυγες πάλι μπορεί να είναι εύκολο να τον αντιληφθεί γιατί το χέρι πρήζεται και ποναί ταχυτάτα ενώ ταυτόχρονα βαίνει ο πυρετός. Τότε πρέπει άμεσα να καταφύγουμε στο γιατρό γιατί ο άνθρωπος είναι θνητός αρρώσται.

Υπάρχει επίσης ένα άλλο είδος μεγάλης μύγας που έχει σπασμένο χρώμα και το δάγκωμά της προκαλεί πόνο και πρήξιμο. Λίγη μύγα ή λίγο σκόρδο πάνω στο πονόμένο μέρος κάνουν πολύ καλό.

Όσο για τις κάμπιες, όλες που δον είναι δηλητηριώδεις: οι περισσότερες γράτουνίζουν ελαφρά το δέρμα της σ' αυτό το σκοτεινό και το δηλητηριώδες τους μπορεί να προκαλέσει ελαφρές πλάκες κακάρια. Οι κοκκινίλες όμως αυτές είναι ποτέ επικίνδυνες. Άρκει να απολυμαίνουμε με ζεστό νερό ή νόπνευμα.

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 63

τά παιδιά της από το φόβο, την ανησυχία, την αγωνία, ξεχνώντας τη δική της. Πρέπει όμως να βοηθηθεί η γυναίκα αυτή και να πεισθεί ότι αυτό δεν είναι μόνο καθήκον της, αλλά και υπέροχη προσπάθεια. Ίσως νοιώθει ολομόναχη κοντά στα παιδιά, χωρίς την αγάπη του Πέτρου. Όμως η Χριστίνα μεγαλώνει και θα γίνει με τη Μαρία μία αληθινή φίλη. Απορροφημένη από την προσπάθεια αυτή θα νοιώσει ευχαρίστηση, ικανοποίηση και χαρά και σιγά - σιγά θα αποτραβηχθεί κάπως από τη διαρκή σκέψη του άνδρός της, από τις υποψίες της. Θα τον αγαπά λιγότερο ίσως, αλλά γι' αυτό και αυτός θα νοιώσει πιο ελευθερωμένος μπροστά της. Θα ξεφύγει από το αίσθημα αυτό της ένοχής, που τον σπράχνει να φύγει - πράγμα που δεν είναι φυσικά, λύσις. Αυτή τη στιγμή, σε τρεις, σε έξη μήνες, μπορεί να τον θεωρή σαν ξένο ίσως, αλλά ξένο προς τον οποίο έχει κάποια συμπάθεια κι' ίσως να ενδιαφερθεί και πάλι γι' αυτόν και να προσπαθήσει να ξαναβρεί τα προτερήματά του που υπάρχουν πάντοτε και να νοιώσει και πάλι την αγάπη γι' αυτόν. Γιατί η Μαρία πρέπει να πεισθεί ότι ο άνδρας της την αγαπά και να δεχτεί την πεπιτετεία αυτή σαν περαστική... Η Έλενη θα κουρασθεί ίσως πρώτα. Μα κι' αυτός θα κουραστεί από τις περιπλοκές μιάς διπλής ζωής.

Ο ΓΑΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ.

Τότε θα είναι η στιγμή για τη Μαρία να ξαναγυρίσει στην επιείκεια, να δεχθεί τον άνδρα της όπως είναι, ν' αφήσει τα πράγματα να κυλήσουν χωρίς να τα διαζή. Μπορεί τότε να πολλαπλασιασθεί τα πεδία συνεννόησης, να πάρει κι' αυτή μέρος σε ό,τι αγαπά εκείνος: διάβασμα, μουσική, περιπάτους, χωρίς όμως να δείχνει ότι κάνει προσπάθεια γι' αυτό. Ο γάμος, λένε οι οί τρεις ειδιφονία δύο καρδιών, δύο διανοιών, αλλά και δύο θελήσεων. Κι' έρχεται

κάποια στιγμή, που η θέληση μονάχη και πρέπει να παίζει το δύσκολο και το πιο επικίνδυνο παιχνίδι. Είναι η στιγμή που περνάει τώρα η Μαρία και ο Πέτρος. Κι' από δύσκολη προσπάθεια είναι η γυναίκα: γιατί δεν έχει χάσει την αγάπη του άνδρός της, μα τη δική της αγάπη για τον άνδρα της. Αν ο Πέτρος θέλει πραγματικά να διατηρήσει την οικογένειά του, πρέπει κι' αυτός να αφήσει την λύμπια αυτή στάσι του, που τον κάνει να παίζει το ρόλο του διαπαιστώμενου σε δύο ψυχές, παίρνοντας από την κάθε μία ό,τι καλύτερο έχει. Δεν πρέπει να ξεχνάει ότι η Μαρία είναι μία εκλογή. Διάλεξε τη Μαρία και τη διάλεξε μία για πάντα. Φοβού μάλιστα δεν έχει και πολλά περιγίματα να την κατηγορήσει.

Θα πρέπει να καταβάλει μία προσπάθεια ν' αποχωρισθεί την Έλενη για ένα διάστημα. Μπορεί π.χ. να τη στείλει ένα ταξίδι για τις δουλειές του. Μέχρις ότου η Μαρία ξαναβρεί τη σωματική και ψυχική σοροπρία της. Να ξέρει τουλάχιστον ότι κάθε φορά που ο Πέτρος την καταλείπει δεν το κάνει για να παύσει να βρή την Έλενη. Να ξέρει ότι την έμεινε αυτή ιδέα. Ο άνδρας που είναι υποχρεωμένος να το κάνει αυτό, κι' άκομα θα πρέπει να στήσει στην ιδέα ότι θα πρέπει να αποχωρισθεί μία μέρα την Έλενη.

Έτσι θα μπορέσουν και οι δύο να ξαναρχίσουν την ήρεμη ζωή και να μέρα η αγάπη τους θα ξαναγεννηθεί σίγουρα, με άλλη ίσως μορφή. Η Μαρία θα μάθει ότι οι άνθρωποι δεν είναι πάντα ό,τι φαίνονται, να πιστεύει ότι όλα είναι πάντα όπως είναι. Θάνατο λιγότερο θερμό, αλλά πιο γλυκείο. Ο Πέτρος, όταν περαστεί το δράμα, θα ξαναβρεί στην γυναίκα του ό,τι είχε πάντα αγαπάσει σ' αυτήν και θάνατο ίσως πιο πεικνής στα ελαττώματά της γιατί ήταν ένοχος κι' εκείνη τον συγχωρούσε. Στα παιδιά τους που θα μεγαλώσουν, ενωμένοι, εύχισμένοι, θα δρούν την πιο δημοφιλή αγάπη, θα έχουν μάθει ότι το θάρος είναι περισσότερο από τον έρωτα.

ΔΕΡΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΗΡΙΟΝ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΧΥΜΕΝΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΝΤΑΝΙΕΛ ΓΚΡΑΙΝ

18ον (Τελευταίον)

Σφίξε με, Μερρί, σφίξε με δυνατά επάνω σου, για να μη γυρίσω πιά, για να είσαι για πάντα παρελθόν μου, το παρόν μου να μέλλω που μου ετοιμάζεις...

— Έπε ακόμα.
— Σ' αγαπώ, Μερρί! Ό, πόσο αγαπώ!

— Σφίξε με, Μερρί, σφίξε με δυνατά επάνω σου, για να μη γυρίσω πιά, για να είσαι για πάντα παρελθόν μου, το παρόν μου να μέλλω που μου ετοιμάζεις...

— Έπε ακόμα.
— Σ' αγαπώ, Μερρί! Ό, πόσο αγαπώ!

— Σφίξε με, Μερρί, σφίξε με δυνατά επάνω σου, για να μη γυρίσω πιά, για να είσαι για πάντα παρελθόν μου, το παρόν μου να μέλλω που μου ετοιμάζεις...

— Έπε ακόμα.
— Σ' αγαπώ, Μερρί! Ό, πόσο αγαπώ!

— Σφίξε με, Μερρί, σφίξε με δυνατά επάνω σου, για να μη γυρίσω πιά, για να είσαι για πάντα παρελθόν μου, το παρόν μου να μέλλω που μου ετοιμάζεις...

— Έπε ακόμα.
— Σ' αγαπώ, Μερρί! Ό, πόσο αγαπώ!

— Σφίξε με, Μερρί, σφίξε με δυνατά επάνω σου, για να μη γυρίσω πιά, για να είσαι για πάντα παρελθόν μου, το παρόν μου να μέλλω που μου ετοιμάζεις...

— Έπε ακόμα.
— Σ' αγαπώ, Μερρί! Ό, πόσο αγαπώ!

— Σφίξε με, Μερρί, σφίξε με δυνατά επάνω σου, για να μη γυρίσω πιά, για να είσαι για πάντα παρελθόν μου, το παρόν μου να μέλλω που μου ετοιμάζεις...

— Έπε ακόμα.
— Σ' αγαπώ, Μερρί! Ό, πόσο αγαπώ!

— Σφίξε με, Μερρί, σφίξε με δυνατά επάνω σου, για να μη γυρίσω πιά, για να είσαι για πάντα παρελθόν μου, το παρόν μου να μέλλω που μου ετοιμάζεις...

— Έπε ακόμα.
— Σ' αγαπώ, Μερρί! Ό, πόσο αγαπώ!

μάτια της.

— Γιατί κλαίς;

— Κλαίω τα χαμένα χρόνια, κι' είμαι εύχισμένη γιατί έσυ είσαι το μέλλον μου.

— Θα φοβόσουν τώρα να περπατήσεις ως την πλάζ;

— Είσαι συ εδώ. Δεν μπορώ να πάω κανένα κακό, δεν φοβάμαι καμμία ανάμνηση.

Κατέβηκαν από τ' αυτοκίνητο. Ο άνεμος τους έφερε την άμμο στο πρόσωπο. Προχώρησαν προς την άσπρη ακρογιαλιά. Γλάροι πετούσαν γύρω τους.

— Μ' άρσει αυτό το μέρος, Γκαέλ. Πουθενά η θάλασσα δε μου φάνηκε ωραιότερη από δω. Αυτά μέρες πριν απ' το γάμο σου, είχαμε κάνει οι δύο μας έναν περιπάτο στις ακτές του Μπρινγκκάν.

— Γκαέλ, και θα γίνης γυναίκα Πατέ μου δεν έπαυα να σ' αγαπώ, θα σ' αγαπώ ως το τέλος κάθε μέρας και πέρ' απ' τη μνήμη.

— Καμμένα χτυπούσε μελαγχολικά στην άμμο, που ήταν στρωμένη με ξερά φύλλα. Με κρυφή αναπνοή, έφταναν απ' τις ανάμνησεις πουλούσαν επάνω τους απ' όλα τα χρόνια.

— Χωρίς να σταματήσει, η Γκαέλ εξακολούθησε να προχωρή, σκύδοντας το πρόσωπό της στον άμο του συντρόφου της.

— Άγαπώ τη θάλασσα, αφού αγαπώ ένα ναυτικό.

— Ο Μερρί έβαλε τα γέλια, μέσα στον άνεμο. Περπάτησαν πολλή ώρα κοντά στο τελευταίο κύμα.

— Γκαέλ, αγάπη μου, η ανάμνηση αυτού του δράματος σε βασανίζει συχνά;

— Είχε σταματήσει, με τα πόδια θυσιμένα στην άμμο, και της είχε πιάνει τα χέρια.

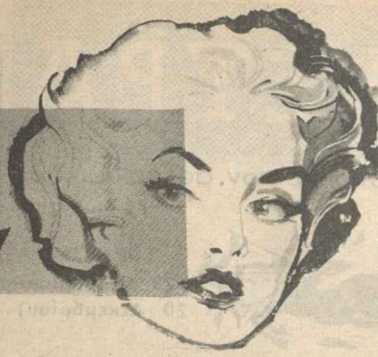
— Φαίνεται πως λιποθύμησα πολύ γρήγορα. Δεν θυμάμαι τίποτα. Έχασα το παιδί μου, έμεινα πολλών καιρό άρρωστη, κι' ο Ντουάρτε Ντίας κατώρθωσε να μου επιβληθεί. Δεν ξέρω περισσότερα. Άραγε ο Ντουάρτε Ντίας προκάλεσε το δυστύχημα; Παραμόνευε τη στιγμή για νάρθη να με σώσει; Όταν ζύμνησα, δεν μούσανε παρά δύο λέξεις: «Νεάν 83...» Η τύχη σε ώδηγησε στο δρόμο απ' τη Ρέν στη Βάν;

— Όχι.

Της διηγήθηκε πως ο πρόξενος της Γαλλίας στο Σάλσμπουρι τον είχε βάλει να γράψει ένα γράμμα, με παραλήπτη το ταχυδρομικό γραφείο του Νεάν 8. Η απάντησή του είχε έρθει την ημέρα ακριβώς που, με τη βοήθεια του 'Αντόνιο Ροντριγκέζ, την είχε σώσει απ' το θάνατο που της ετοιμάζε ο Ντουάρτε Ντίας.

— Νά γιατί ο πρόξενος μου τηλεφωνούσε με τόσο επιμονή. Η απάντησή του ταχυδρομείου έλεγε πως υπήρχε μία τοποθεσία που λέγεται Νεάν, στο ποτάμι, ο Τάγος, πόν. Στα 1948, οι κάτοικοι είχαν ζητήσει να μετονομασθεί η τοποθεσία αυτή σε «Νεάν» — ούρ — 'Υδελ». Το ταχυδρομείο αγνοούσε τη σημασία του αριθμού 8. Έγώ όμως ήξερα πως η γιαγιά σου είχε ένα κτήμα στο δάσος του Παιμόν, και κατάλαβα πως ο αριθμός 8 θα σήμαινε τα χιλιόμετρα...

— Ο άνεμος έπαιζε με τα ξανθά μαλλιά της Γκαέλ. Τα μάτια της

είχαν ξαναβρεί το γαλάζιο χρώμα τους, που έμοιαζε με της θάλασσας. Φορούσε άσπρα. Το στόμα της δεν έτρεμε πιά. Έπεσε στην άγκαλιά του, με μία φωνή, πληγωμένου πουλιού.

— Είσαι σοβαρός, Μερρί, αγάπη μου. Γιατί; Τί έκανα και σε λύπησα; Σ' αγαπώ! Είναι αδύνατο μία γυναικεία καρδιά να αγαπήσει περισσότερο...

— Γκαέλ... Γκαέλ... (Την έσφιγγε επάνω του άγρια, και τη φιλούσε με πάθος). Δεν θέλω πιά, δεν μπορώ να υποφέρω τις ανάμνησεις σου! Το φορτίο που σου ξανάδωσα με συντρίβει...

— Η Γκαέλ γέλασε με ανάκούφισι.

— Δεν είναι στο χέρι μου να ξαναχάσω για δεύτερη φορά τη μνήμη μου. Μα αυτή η μνήμη που μου ξανάδωσες είναι καθαρή κι' αγνή σαν παιδιού... Γέμισέ με με ανάμνησεις, αγάπη μου! Γέμισέ τα

κενά με την αγαπημένη σου εικόνα... Από τότε που σε ξαναβρήκα, κάθε στιγμή ήταν καλή και καθαρή. Η φαντασία μου κι' η ζωή μου είναι δικές σου! Θέλω να θυμάμαι τα πάντα για σένα και την ευτυχία μας... Δεν θέλω να χάσω ένα παρελθόν που έχει κίολας την όψη σου. Το φορτίο είναι πολύ ελαφρύ, κι' οι ανάμνησεις μου θα γίνουν ωραιές και πλούσιες...

— Ο Μερρί πήρε στα χέρια του το ωραίο πρόσωπο της νέας, κι' έσκυψε για να φιλήσει τα χαρούμενα μάτια της και τα γελαστά της χείλη.

— Αγκαλιασμένοι, παλεύοντας με τον άερα που έρχόταν από τη θάλασσα, προχωρώντας ανάμεσα στους πεινασμένους γλάρους, απομακρύνθηκαν από την Πράια ντό Γκίνιο, και, σιωπηλά, εύχισμένοι επί τέλους, ξανακατέβηκαν προς το δρόμο.

ΤΕΛΟΣ

Πώς να κρύψετε μικρά ελαττώματα της επιδερμίδος

Κάθε γυναίκα ξέρει καλά τα μικρά ελαττώματα του δέρματός της, που της δίδουν τόση έγνοια και φροντίδα. Όλα αυτά

μπορούν να εξαφανιστούν με την Mousse de Crème που περιορίζει την γυαλάδα και δίνει στο πρόσωπο μία λάμψη απολύτως φυσική. Αυτή την Mousse de Crème οι χημικοί κατάφεραν να ένωσουν με την Πουόδρα TOKALON FASCINATION Το αποτέλεσμα είναι καταπληκτικό. Βάζετε πούδρα μία φορά το πρωί και μένετε δαυμάσια πουδραρισμένη, ολόκληρη την ημέρα, ακόμη κι' αν ζεσταίνετε ή εκτίδεστε στον άερα. Η Πουόδρα TOKALON FASCINATION είναι αεροποιημένη, τόσο ελαφριά, τόσο φίνια, που κρατάει χωρίς να έρποδίζει το δέρμα να αναπνέει, (που είναι το κυριώτερο).

Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

— Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

— Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

— Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

— Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

— Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

— Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

— Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

— Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

— Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

— Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

— Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

— Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

— Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

— Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

— Υπάρχει σε όλα τα χρώματα της Μόδας και δίνει στο δέρμα σας ένα άρωμα μεδυστικό.

Tokalon

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα 12-25 Ιουνίου, σύμφωνα με τον άστερισμό σας

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου - 20 Απριλίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): Θα κάνετε πολύ καλά να φροντίζετε τις υποθέσεις σας και τα ζητήματά σας εγκαίρως. Μην αφήνετε για την τελευταία στιγμή. Όσο πιο έγκαιρα χειρισθείτε τόσο καλύτερα θα είναι.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Απριλίου): Πρέπει να δείτε μεγαλύτερη ενεργητικότητα. Μην επαναπαύεστε στις διάφορες σας. Είναι συμφέρον σας να κερδίζετε τώρα που είναι ναυός για να απολαύσετε στην κατάλληλη ώρα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Απριλίου): Κάνετε τώρα αμέσως την άσχημη δουλειά και αν οι συνθήκες δεν σας φαίνονται και τόσο ευνοϊκές. Τα πράγματα θα καλύτερευαν αργότερα και όλα τα αυτά θα είναι με το μέρος σας.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 Απριλίου - 20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Απριλίου): Έχετε μια δύναμη στα χέρια σας που πρέπει να την εκμεταλλευτείτε και να επωφεληθείτε μάλιστα από αυτήν. Μπορείτε να καταφέρετε πολλά και να δελτιώσετε σημαντικά τη θέση σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Μην δέχεσθε να είστε δόγανο των τρίτων για να επιτυγχάνουν αυτοί για το άτιμο τους όφελος και κέρδη που δικαιωματικά ανήκουν σε σας. Σκεφτείτε πρώτα τα δικά σας ζητήματα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Μη φανήτε διατακτική. Στη δική σας περίπτωση χρειάζεται ετοιμότητα. Πρέπει να δράσετε στην κατάλληλη στιγμή και να αρπάξετε γερά την ευκαιρία που θα παρουσιαστεί ξαφνικά.

ΔΙΑΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου - 22 Ιουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Όταν έχετε εξασφαλίσει καλές προϋποθέσεις για την ένταξη αντιμετώπιση των ζητημάτων σας θα διατάξετε να προχωρήσετε κατ' ευθείαν μπροστά. Σείς όμως καθορίσετε την ώρα.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Μπορεί η αρχή να σας φανί λίγο δύσκολη, αλλά μη διατάξετε να προχωρήσετε και θα επιτύχετε. Πρέπει να είσαστε και λίγο ριψοκίνδυνοι και να ξεφυλάξετε από τη διαρκή μονοτονία.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου): Δεν πρέπει να είσαστε τόσο ώμη. Τοποθετήστε τα πράγματα σε ένα καλύτερο πλαίσιο και δημιουργήστε πιο ευχάριστες προϋποθέσεις. Τα πράγματα θα έλθουν κάποτε πολύ καλύτερα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Ιουνίου): Πρέπει να δημιουργήσετε την εντύπωση ότι είσαστε αναντικατάστατοι. Δεν είναι άσκοπο να προβάλετε και λίγο τον εαυτό σας. Δεν σας συμφέρει να μένετε άφαντος και στο περιθώριο.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουλίου): Σκεφθείτε καλά πριν αποφασίσετε να ανακατευθείτε στην υπόθεση που θα εμφανισθεί μπροστά σας. Δεν έρετε από τώρα τί εξελίξει θα έχη. Γι' αυτό να προτιμήσετε να είσαστε επιφυλακτική.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουλίου): Θα συναντηθείτε με πρόσωπα αγαπητά και θα ζησετε ένα διάστημα ευχρηστικής και ξενισμένης αλλά σε λίγο και πάλι θα αλλάξετε περιβάλλον κάτω όμως από ευχάριστες συνθήκες.

ΛΕΩΝ
(23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Ιουλίου): Έχετε τη δυνατότητα να επιτύχετε πολλά, όταν μάλιστα αποφασίσετε να χρησιμοποιήσετε την επιρροή σας στο πρόσωπο αυτό. Προσέξτε όμως πώς θα ενεργήσετε για να έχετε αποτέλεσμα.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): Είναι προτιμότερο να περιοριστείτε στα σίγουρα κέρδη, έστω και αν αυτά σας φαίνονται περιορισμένα παρά να απλωθείτε σε μεγαλύτερο κύκλο και να αναλάβετε ευθύνες πολύ μεγαλύτερες.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): Θα βρεθείτε σε ένα καινούριο περιβάλλον περισσότερο ευχάριστο από το παλιό. Μην αλλάξετε όμως τις συνήθειές σας. Φροντίστε λίγο περισσότερο την υγεία σας και μη κουράζεστε.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αυγούστου): Φροντίστε να τακτοποιήσετε τη θέση σας απέναντι σε ένα άλλο φίλο ή συγγενικό σας πρόσωπο. Μη σταθείτε εμπόδιο στις υποθέσεις των άλλων αλλά προσφέρετε και τη βοήθειά σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Θα υποστήτε μια δοκιμασία που από αυτή θα κανονισθεί ένα μικρό διατήμα της ζωής σας. Θα έχετε επιτυχία αλλά δεν θα είναι αυτή που θα είχατε αν ορίνατε μεγάλη δύναμη.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Σεπτεμβρίου): Καλλιέργηστε το κατάλληλο έδαφος τώρα που είναι καίριος. Τότε μόνο θα έχετε το δικαίωμα να περιμένετε καρπούς και όφελος. Μη θέλησετε να το αναβάλετε με δικαιολογίες.

ΖΥΓΟΣ
(23 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Όταν νομίζετε ότι η στιγμή είναι κατάλληλη για να πάρετε μια απόφαση μην διστάσετε γνώμη για κανένα λόγο. Αν αποφασίσετε υιοθετείστε μια υπόθεση μη περιμένετε όφελος.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Οκτωβρίου): Έχετε προχωρήσει σημαντικά και δεν θα χρειασθεί παρά λίγο ακόμη διάστημα που θα πρέπει να το διασχίσετε λίγο δύσκολα. Ύστερα όμως ο δρόμος σας θα γίνει πολύ ευχάριστος.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Οκτωβρίου): Δεν πρέπει να δημιουργήσετε την εντύπωση πως έχετε πολλά να προσφέρετε. Είναι προτιμότερο να φανείτε από την αρχή ειλικρινής και ιδίως να μην αναλάβετε υπερόγκες ευθύνες.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 Οκτωβρίου - 22 Νοεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Οκτωβρίου): Ο αισθηματικός σας τομέας παρουσιάζει πολύ ενδιαφέρον αυτό το δεκαήμερο. "Η έρεση θα δώσει μια απάντηση και θα πάρετε μια απόφαση ή θα σας γίνει μια σοβαρή πρόταση."
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Να είσαστε περισσότερο συνδυαστική για να επιτύχετε περισσότερα. Θα επιτύχετε όφελος όταν πείτε να δύνετε πολύ τα πράγματα. Πρέπει να ελπίσετε αλλοίως θα μετανοήσετε.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Νοεμβρίου): Θα μάθετε ένα εντυπωσιακό νέο, αλλά δεν πρέπει να επηρεαστείτε από αυτό. Η πραγματικότητα είναι καλύτερη από ό,τι εμφανίζεται και στο βάθος είναι πιο ταραγμένη από την επιφάνεια.

ΤΟΞΟΤΗΣ
(23 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Νοεμβρίου): Μην είσαστε εύεκτη και δέκη στις κρίσεις σας. Να παίρνετε αποφάσεις με ψυχραιμία και να είσαστε κυρία του εαυτού σας. Αποφύγετε να κάνετε κάτι διαστικά μη μετανοήσετε.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Δεκεμβρίου): Η εντύπωση η πρώτη θα παίξει σημαντικό ρόλο σε μια απόφαση που θα πάρετε ένα πρόσωπο. Γι' αυτό φροντίστε τον εαυτό σας όσο μπορείτε περισσότερο. Να είσαστε σε άμεση, ριψοτότερο. Να είσαστε σε άμεση, ριψοτότερο.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Δεκεμβρίου): Εάν προσπαθήσετε λίγο περισσότερο θα βρείτε αυτό που ζητάτε. Η ζωή θα σας παρουσιάσει την καλύτερη πλευρά της και θα σας κάνει να ξεχάσετε εύκολα όλες τις δυσκολίες.

ΑΙΓΟΚΕΡΣ
(21 Δεκεμβρίου - 20 Ιανουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Δεκεμβρίου): Μη κουραστείτε να ψάχνετε και διαρκώς να δημιουργήτε προϋποθέσεις. Με λίγη ακόμη υπομονή θα ξεπεράσετε τις δυσκολίες και θα φθάσετε σε μια επιτυχία που θα σας ανταμείψει.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιανουαρίου): Ζητήστε και τη βοήθεια ενός προσώπου πιο δυνατού. Μην αφήνετε όλες τις έννοιες και τις σκοτεινιές στον εαυτό σας γιατί έτσι τον καταπονήτε και δεν θα μπορέσει να αποδώσει.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Ιανουαρίου): Παραμερίστε το υλικό ζήτημα και δώστε το σε δεύτερη μοίρα. Προβάλετε την αισθηματικό τομέα και αφήστε την καρδιά σας ελεύθερη να μιλήσει και να εκδηλώσει όπως θέλει.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 Ιανουαρίου - 19 Φεβρουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Ιανουαρίου): Ξεφυγάτε από τον ασφυκτικό κλοιό που ζήτε. Αφήστε την καρδιά σας να δώσει και να δεχτεί τους θησαυρούς της αγάπης. Μην αφήνετε τον καιρό σας ανεκμεταλλεύτο να περνά.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): Μην εξωτερικεύετε τα προσωπικά σας συναισθήματα όταν αυτά δεν αφορούν τους άλλους. Συζητήστε τα μόνο με τον πολύ δικό σας άνθρωπο και βρείτε μαζί τη λύση που ζητάτε.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-19 Φεβρουαρίου): Μην αφήνετε τους άλλους να κανονίζουν τις υποθέσεις που αφορούν αποκλειστικά εσάς. Μόνη σας έχετε την Ικανότητα να δώσετε τη σωστή απάντηση στα διάφορα ερωτήματα.

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Οι πράξεις σας και οι ενέργειές σας θα περάσουν κατά κάποιον τρόπο από έλεγχο. Γι' αυτό φροντίστε να αντέχουν σε κάθε κριτική. Άλλωστε αυτό είναι κάτι το συμφέρον για σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Θα κάνετε μια πράξη πολύ αξιότιμη, πράγμα που θα προσκομίσει και στον ίδιο τον εαυτό σας πολλά όφελος. Σε λίγον καιρό θα αλλάξετε και περιβάλλον και θα βρεθείτε σε πολύ καλύτερο.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Μάθετε να επωφεληθείτε από τις περιστάσεις. Καί αν χρειαστεί να κουραστείτε λίγο στην αρχή δεν θ' αργήσει να έλθει η στιγμή που θα αναπαυθείτε. ΣΥΒΥΛΛΑ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ
ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζόντιες:
1) ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΟΝ, 2) ΠΙΛΑ-ΝΕΡΑ, 3) ΑΓΟΡΑ - ΔΑΤΙ, 4) - ΑΥΤΙ - ΣΑ, 5) ΟΡΤ - ΜΕ, 6) ΣΚΟΡΔΑΛΙΑ, 7) ΗΤΑ - ΓΑΡΝΑ, 8) ΜΠΟΥΦΟΣ - ΑΔ, 9) ΝΗ - ΡΑ, 10) ΜΙΣΟ - ΟΡΙΣ, 11) ΠΑΝΙΝΟΣ - ΕΣΥ.

Καθ' ύψος:
1) ΕΠΑΝΟΜΗ, 2) ΛΙΓΗ - ΜΑ, 3) ΙΣΟ - ΤΣΑΦΙΝ, 4) ΑΡΑ - ΣΙ, 5) ΑΥΤΟΓΥΡΟΝ, 6) Π - ΡΑΦΙ, 7) ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ, 8) ΕΝ - ΜΑΝΣΑΡ, 9) ΡΕΤΣΙΒΙ - ΕΙ, 10) ΟΡΙΑ - ΙΡΑΔΕΣ, 11) ΝΑΙ - ΝΑ.

ΒΑΦΙΜΑΤΑ
11 κουτιά κίτρινο. "Ας πούμε έχουμε πάρει 2 κουτιά από ένα μαμά. Έχουμε 2 κίτρινα κακάα ή 2 ακόμα, το ένα για το πρόσωπο ή ένα για το πορτοκαλί. Για τα πάνω ανοιχτό μας χρειάζεται 115 κουτιά. Σύνολον 5 1/2 κουτιά κίτρινο επί 2 κουτιά. Αφού χρειάζονται 21 κουτιά εν δόλω, έπρεπε κίτρινο 5 X 2 = 11.

ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ
"Η λύση είναι αυτή και το άθροισμα είναι 100:
20 70 10
50 5 45
30 25 45

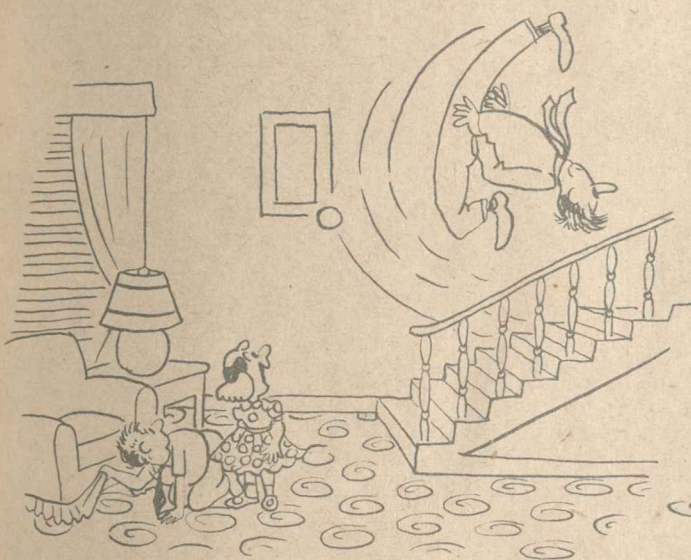
ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΣΧΟΛΟΓΙΑ
1) Ψύλλος στ' άσπερα.
2) Ένας κόκκος δεν φέρει τη θύνη.
3) Σάν τα χελιδόνια.
4) Παλμός γαϊδάρου κινάει περπατησιά.
5) Παστρικός σαν τών κατ' η κοίτη.
6) Λαγός την φτέρη έσει, κατ' κεφαλή του.
7) Πεισματάρης σαν μουλάρι.
8) Κόρακας κοράκου μάτι. Δεν ζει.

ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΧΟΡΙΣ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ
ΚΟΡΝΕ - ΚΕΡΑΤΙΝΕ
ΜΕ ΕΚΧΑΙΤΑΙΝΑ
PLACENTIN
ΣΟΛΕΤΕ ΤΑ ΚΑΛΑ ΔΕΡΜΑΤΑ
ΜΕΡΟΣΕΣ ΚΟΛΛΑΝΤΕΣ
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΠΡΟΣΕΝΤΕ
ΡΥΤΙΔΕΣ - ΜΥΤΕΣ - ΠΟΡΕΣ
ΠΡΟΣΤΑΤΙΣΜΟΣ
ΑΠΟΤΡΑΧΙΣΕ ΤΗΝ
ΡΙΖΙΚΗ - ΤΑΒΑΚ - ΑΛΚΟΟΛ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ Τ.Ε.Ε. Τ.Ε.Ε.
ΤΗΛ. 62 - 00

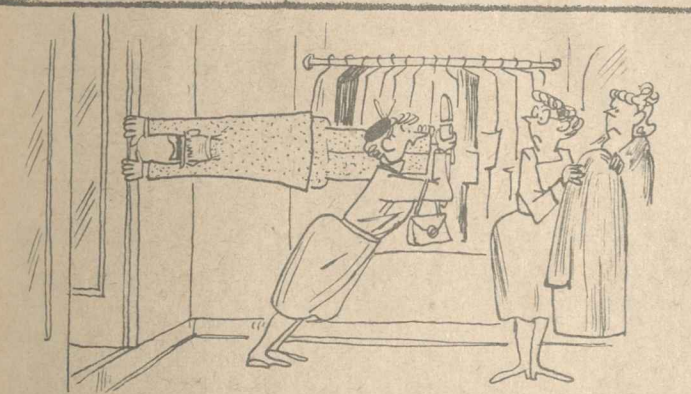
**ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ**
ΔΕΧΕΤΑΙ 5-8
Ακαδημίας 78. Τηλ. 25-224

**ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ**
Ίατρος
Μαιευτήρ - Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' έγκληση 9-12
5-7 ως και επί συνεντεύξεων
Χ. Τριούνη 113, τηλ. 61540

ΧΙΟΥΜΟΡ

— Ωραία! Τη βρήκε ο μπαμπάς.

— Ο άντρας μου θα επιθυμούσε να δει το γούνινο πανωφόρι που μου δείξατε χθές.

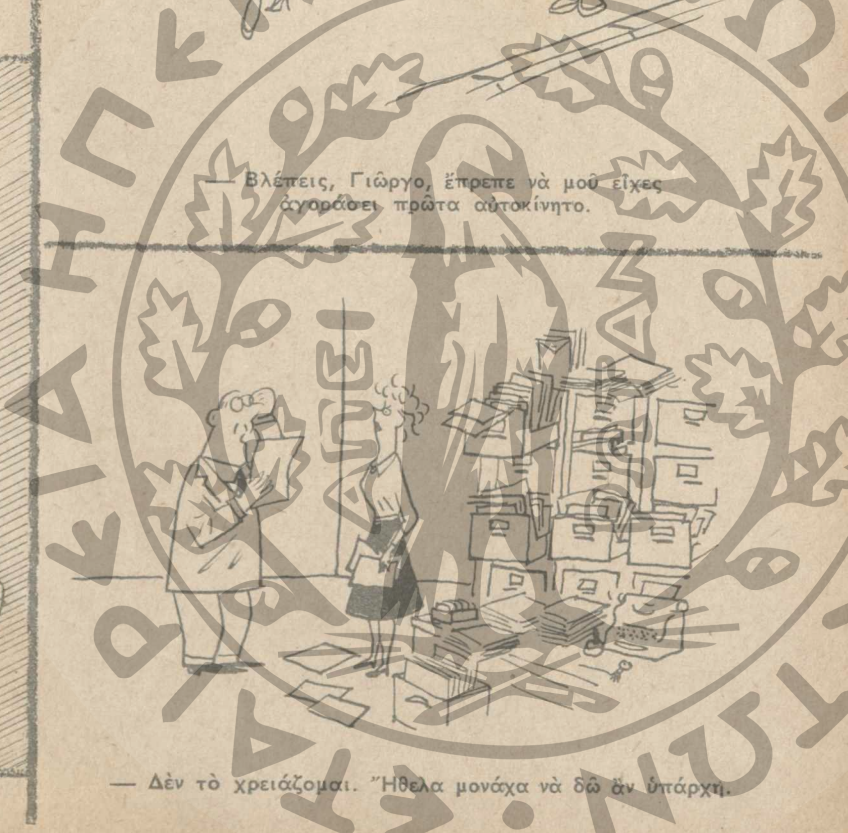
Χωρίς λόγια

— Πήγαινε πές τους, ότι αποφάσισα να προσχωρήσω στους έρυθροδέμους.

— Βλέπεις, Γιώργο, έπρεπε να μου είχες αγοράσει πρώτα αυτοκίνητο.

— Δεν το χρειάζομαι. "Ηθελα μονάχα να δω αν υπάρχει.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗ ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΝ ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ:

Χωρίς καθυστέρησιν μεγαλυτέραν τῶν 2 ἐτῶν· ἀλλὰ καὶ χωρὶς τόκους.

Μὲ **100** μηνιαίας δόσεις: 500 δρχ. ἢ 700, 1000, 1500, 2000, 2500 ἢ 3000 δρχ., ἀπόκτησις διαμερίσματος ἑνὸς ἕως τεσσάρων κυρίων δωματίων καὶ λοιπῶν βοηθητικῶν.

Ἐκλογή τοῦ διαμερίσματος: ὅταν καταβληθῶν
εἴκοσι πέντε μηνιαῖαι δόσεις.

Παραλαβὴ τοῦ διαμερίσματος: ὅταν συμπληρωθῶν ἄλλαι
δέκα πέντε μηνιαῖαι δόσεις.

Ἐξόφλησις: μὲ ἄλλας ἐξήκοντα μηνιαίας δόσεις, οἱ τόκοι τῶν ὁποίων συμψηφίζονται μὲ τοὺς τῶν ἀρχικῶν δόσεων. Δηλαδή δὲν χρεώνονται τόκοι, ἐλαττουμένων οὕτω κατὰ 12% τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου τῆς ἐταιρείας.

Παράδειγμα: Διαμέρισμα 2 δωματίων χώλ, μαγειρείου, καὶ ντουῆς, ἀπλῆς κατασκευῆς, χωρὶς ἐξοδα κοινοχρήστων καὶ πλησίον στάσεως συγκοινωνίας, ἐκλέγεται κατόπιν 25 μηνιαίων χιλιοδράχμων δόσεων παραλαμβάνεται μετὰ ἄλλας 15 δόσεις καὶ ἐξοφλεῖται μὲ 60 χιλιοδράχμους δόσεις.

Καταβολαί: Εἰς τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ.

Ἐλεγχος: Ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀνωτάτου κύρους:
Τεχνικοῦ, Τραπεζιτικοῦ καὶ Νομικοῦ.

Ἀσφάλισις: Ὑπὸ τῶν εἰδικῶς πρὸς τοῦτο συνεργαζομένων
Γενικῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν:
ΕΘΝΙΚΗΣ, ΙΟΝΙΚΗΣ, καὶ ΦΟΙΝΙΚΟΣ.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΔΕΗΝΩΝ

ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΣ ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 96—ΤΗΛ. 20.612
Δ/ΝΣΙΣ Γ. καὶ Τ. Βάλληγδα

Μὲ Ἐπιστημονικά στελέχη ἐκ τῶν ἀρίστων πεπεισμένων, ὅλων τῶν ἀπαιτούμενων
εἰδικότητων. Καὶ μὲ σημερινὴν ἑτησίαν ἀνοικοδόμησιν.
ἄνω τῶν 20 πολυκατοικιῶν καὶ 30 εἰσωτικῶν οἰκοδομῶν.